

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ



ΕΤΟΣ ΛΣΤ' (96) - ΤΕΥΧΟΣ 9 - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2019

ΑΘΗΝΑΙ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑ του Μακ. Αρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ: Κλάδος Ἐκδόσεων τῆς Ἐπικοινωνιακῆς καί Μορφωτικῆς Ὑπηρεσίας
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

ΕΚΔΟΤΗΣ: Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ὁρεῶν κ. Φιλόθεος

Διευθυντής Κλάδου Ἐκδόσεων Ε.Μ.Υ.Ε.Ε.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ:

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΞΙΑ - ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ: Κωνσταντῖνος Χολέβας

Διορθώσεις Δοκιμῶν: Κωνσταντῖνος Χολέβας, δρ Ζαμπία Ἀγριμάκη

Στοιχειοθεσία - Σελιδοποίηση: Κλάδος Ἐκδόσεων, δρ Γιασμῖνα Μουσείδου

Εκτύπωση - Βιβλιοδεσία: Ἀποστολική Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Υπευθύνος τυπογραφείου: Χρ. Κωβαῖος, Πρωτομαγιάς 3 - 145 68 Κρυονέρι Ἀττικῆς

Τηλ. 210-8160127 - FAX 210-8160128

Διεύθυνση περιοδικῶν: Ἀθηνᾶς 30, 105 51 Ἀθήνα - Τηλ. 211-1825296 - FAX 211-1824317

<http://www.ecclesia.gr> e-mail: periodika@ecclesia.gr

Γιά τίν ἀποστολή ἀνακοινώσεων καί εἰδήσεων ἀπευθύνεσθε:

- γιά τό περιοδικό ΕΚΚΛΗΣΙΑ: periodika@ecclesia.gr
- γιά τό περιοδικό ΕΦΗΜΕΡΙΟΣ: efimerios@ecclesia.gr
- γιά τό περιοδικό ΘΕΟΛΟΓΙΑ: theologia@ecclesia.gr

Τό περιοδικό ΕΚΚΛΗΣΙΑ σέβεται τόν γλωσσικό τύπο τῶν ὁμιλῶν πού δημοσιεύει

Περιεχόμενα

Τεύχος-9ο
Οκτώβριος 2019

ΠΡΟΛΟΓΙΚΟΝ	836
ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ	
• Η τακτική σύγκληση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας καί ἡ ἐκλογή τριῶν Μητροπολιτῶν καί δύο Ἐπισκόπων	837
• Ἡ ἔκτακτη σύγκληση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας	852
ΕΚΚΛΗΣΙΑ καί ΔΙΚΑΙΟΝ	
Ἡ ἀπόφαση 1749 τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας (ΣτΕ) γιά τό μάθημα τῶν θρησκευτικῶν	857
ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ - ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ	881
ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ - ΚΛΗΤΗΡΙΑ ΕΠΙΚΡΙΜΑΤΑ	936
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ	941
ΔΙΟΡΘΟΔΟΞΑ καί ΔΙΑΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑ	943

ΠΡΟΛΟΓΙΚΟΝ

Σ ΤΟ τεύχος Ὀκτωβρίου τοῦ περιοδικοῦ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ἀφιερώνουμε τό θέμα τοῦ Μηνός στις ἐργασίες τῆς Τακτικῆς Συγκλήσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας (8 ἕως καί 11 Ὀκτωβρίου) καθώς καί στήν Ἑκτακτη Σύγκληση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας (12.10.2019) μέ θέμα τήν Ἐκκλησία τῆς Οὐκρανίας. Θά βρεῖτε ἐπίσης τά βιογραφικά σημειώματα τῶν τριῶν νέων Μητροπολιτῶν καί τῶν δύο νέων Βοηθῶν Ἐπισκόπων.

Λόγω ἐλλείψεως χώρου οἱ εἰσηγήσεις τεσσάρων Μητροπολιτῶν στήν Τακτική Σύγκληση τῆς Ι.Σ.Ι θά δημοσιευθοῦν στό ἐπόμενο τεύχος.

Στή στήλη Ἐκκλησία καί Δίκαιον θά διαβάσετε τό πλήρες κείμενο τῆς Ἀποφάσεως 1749/2019 τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας γιά τό μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν.

Ἡ ὕλη τοῦ τεύχους συμπληρώνεται μέ τά συνήθη ὑπηρεσιακά κείμενα τῶν Κανονισμῶν καί τῶν Προκηρύξεων, καθώς καί μέ τίς εἰδησεογραφικές στίπλες τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Χρονικῶν καί τῶν Διορθοδόξων καί Διαχριστιανικῶν.

Το Θέμα του Μηνός

Ἡ τακτική σύγκληση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας

Οἱ Ἔργασίες τῆς Ι.Σ.Ι. τῆς 8.10.2019

Συνῆλθε τὴν Τρίτη 8 Ὀκτωβρίου 2019, σέ πρώτη τακτική Συνεδρία, ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπό τὴν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, στὴν Αἴθουσα Συνεδριῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας.

Πρὸ τῆς Συνεδρίας ἐτελέσθη Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία στό Καθολικό τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀσωμάτων Πετράκη, ἱερουργήσαντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σισανίου καὶ Σιατίστης κ. Ἀθανασίου.

Περὶ τὴν 9η πρωινή, στή μεγάλη Αἴθουσα τῶν Συνεδριῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἐψάλη ἡ Ἀκολουθία γιά τὴν ἔναρξη τῶν ἐργασιῶν Αὐτῆς. Ἀναγνωσθέντος τοῦ Καταλόγου τῶν συμμετεχόντων Ἱεραρχῶν, διεπιστώθη ἀπαρτία.

Ἀκολούθως, συνεκροτήθη ἡ Ἐπιτροπὴ Τύπου ἀπὸ τοὺς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτες Ναυπάκτου καὶ Ἁγίου Βλασίου κ. Ἱερόθεο, Σύρου, Τίνου, Ἄνδρου, Κέας, Μήλου, Δίλου καὶ Μυκόνου κ. Δωρόθεο καὶ Πατρῶν κ. Χρυσόστομο.

Στή συνέχεια, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος, ὡς Πρόεδρος τοῦ Σώματος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, προσφώνησε τὰ Μέλη Αὐτῆς, εὐχαριστώντας τοὺς Σεβασμιωτάτους Ἀρχιερεῖς γιά τὴν προσέλευσί τους στή Συνεδρίαση καὶ τονίζοντας ἰδιαίτερα ὅτι «ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας συνέρχεται καὶ πάλι ἐν μέσῳ ποικίλων κοινωνικῶν προβλημάτων, τὰ ὅποια συμπνίγουν τὴν ἱκμάδα ζωῆς τοῦ λαοῦ μας καὶ τοῦ δημιουργοῦν αἰσθήματα ἀνασφάλειας, καθιστώντας ἔτσι, τοῦλάχιστον μέσα ἀπὸ μία ἀνθρώπινη θεώρηση τῶν πραγμάτων, τὸ μέλλον του ἀβέβαιο».

Ἐμεῖς, ὡς μέλη τοῦ συνοδικοῦ συστήματος τῆς Ἐκκλησίας μας, συνέχισε, ἐργαζόμεστε ὅλοι γιά τὴν προκοπὴ τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας, τὴν «αὔξησι» τοῦ ἁγίου σώματος τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν κατάθεσι τῆς μαρτυρίας Αὐτοῦ μέσα στὸν κόσμο, στὸν ὁποῖο προκύπτουν νέα δεδομένα καὶ συντελοῦνται ραγδαῖες ἀλλαγές. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ Δ.Ι.Σ. τοῦ παρελθόντος Ἰουνίου ἀποφάσισε, κατὰ τὴν κατάρτιση τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως τῆς συνάξεώς μας, τὴν ἀνάπτυξη ἐπικαίρων θεμάτων, ὅπως τὸ φαινόμενο τῆς ὑπογεννητικότητος ὡς μείζον Ἐθνικὸ πρόβλημα, τὰ διάφορα προβλήματα τῶν συγχρόνων Ἑλλήνων, τίς συνέπειες τοῦ τεχνικοῦ πνεύματος στὸν ρόλο καὶ τὴν ἀποστολὴ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τίς προκλήσεις τῆς τεχνητῆς νοημοσύνης.

Κλείνοντας τὴν προσφώνησή του ὁ Μακαριώτατος, ἀφοῦ ἀναφέρθηκε στὴν ἔκτακτη σύγκλησι τῆς Ἱεραρχίας τὸ Σάββατο 12 Ὀκτωβρίου, μὲ μοναδικὸ θέμα τὸ Αὐτοκέφαλο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Οὐκρανίας, ἐξέφρασε τὴν εὐχή ὅπως, καὶ κατ' αὐτὴν τὴν ἐτήσια ἱερά σύναξή μας, ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός, μαζί μὲ τὸν Ἄναρχο Πατέρα Του καὶ τὸ Πανάγιο καὶ Τελεταρχικὸ Πνεῦμα, νά στηρίξουν «ἀκλινῆ (καὶ) ἀκράδαντον, τὴν Ἐκκλησίαν» καὶ νά φωτίσουν ὅλους μας γιά τὴν καλὴ ἔκβασι τῶν ἐργασιῶν.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καρυστίας καὶ Σκύρου κ. Σεραφεῖμ, ὡς Ἀντιπρόεδρος τῆς Ἱεραρχίας, ἀντιφώνησε ἀκολούθως ἐκ μέρους τῶν Σεβασμιωτάτων Ἱεραρχῶν.

Στή συνέχεια: α) παρουσιάσθησαν οἱ Ἐκθέσεις Πεπραγμένων τῶν Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν γιά τὸ ἐκκλησιαστικὸ ἔτος 2018-2019 ἀπὸ τοὺς Σεβ. Προέδρους αὐτῶν καὶ ἀκολούθησε συζήτησι γιά τὸν τρόπο ἀξιοποίησής τους,

β) συγκροτήθηκαν οἱ Δώδεκα Συνοδικές Ἐπιτροπές διὰ τὰ ἔτη 2020-2023 καὶ

γ) έγινε η συμπλήρωση του Καταλόγου των προς Αρχιερατεΐαν Έκλογίμων.

*Η Έπιτροπή Τύπου
της Ίερας Συνόδου της Ίεραρχίας*

Οί εργασίες της Ι.Σ.Ι. της 9.10.2019

Συνήλθε την Τετάρτη 9 Οκτωβρίου 2019, στή δεύτερη Τακτική Συνεδρία της η Ίερά Σύνοδος της Ίεραρχίας της Εκκλησίας της Ελλάδος, υπό την Προεδρία του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Ιερωνύμου, στήν Αΐθουσα Συνεδριών της Ίερας Συνόδου της Ίεραρχίας.

Μετά την προσευχή, ανεγνώσθη ό Κατάλογος των συμμετεχόντων Ίεραρχών και διαπιστώθηκε άπαρατία. Κατόπιν επικυρώθηκαν τά Πρακτικά της προηγουμένης Συνεδρίας.

Άκολουθως, σύμφωνα μέ την Ήμερησία Διάταξη, ανέγνωσε την Εισήγησή του ό Σεβ. Μητροπολίτης Νέας Ίωνίας και Φιλαδελφείας κ. Γαβριήλ, μέ θέμα: «Τό φαινόμενον της ύπογεννητικότητας ως μείζον Έθνικόν πρόβλημα».

Μετά τόν Πρόλόγό του, κατά τόν όποιο χαρακτήρισε τό πρόβλημα της «ύπογεννητικότητας» μεγάλο ύπαρκτό κίνδυνο και «ώρολογιακή βόμβα», η όποία βρίσκεται στά θεμέλια της χώρας μας, ό Σεβασμιώτατος παρέθεσε στατιστικές αναφορές του φαινομένου σέ Ελλάδα και Εύρώπη, αναφέρθηκε στά αίτια και τίς συνέπειες αυτού και διατύπωσε αναλυτικά τίς κοινωνικές, γεωπολιτικές και θεολογικές προεκτάσεις του θέματος καθώς και τόν σημαντικό ρόλο της Εκκλησίας της Ελλάδος, όσον άφορᾷ την προσέγγιση, θέση και αντιμετώπισή του.

Σχετικά μέ τόν ρόλο της Εκκλησίας της Ελλάδος στό μείζον αυτό διαχρονικό έθνικό ζήτημα, ό Σεβασμιώτατος κ. Γαβριήλ τόνισε ιδιαίτερα ότι η Εκκλησία της Ελλάδος έχει νά διαδραματίσει έναν σπουδαιότατο και συνάμα καθοριστικό ρόλο, συστρατευόμενη και σέ αυτή τή δύσκολη μάχη μέ ενεργό συμμετοχή, μέ ρηξικέλευθες πρωτοβουλίες και ουσιαστικές προτάσεις.

Άναφερόμενος στίς άξιεπάινες πρωτοβουλίες που η Εκκλησία είχε λάβει στό παρελθόν για τήν αντιμετώπιση του δημογραφικού προβλήματος, έπεσήμανε ιδιαίτερα τό πρόγραμμα οικονομικής προμοδότησης της γέννησης τρίτου τέκνου στήν περιοχή της Θράκης, για τό όποιο, από τό 1999 που ξεκίνησε μέχρι σήμερα, έχει δαπανήσει τό ποσό των 14.700.937,32€.

Έπίσης αναφέρθηκε στή συστηματική ανάπτυξη της Ποιμαντικής της οικογενείας, στή δημιουργία σέ όλες τίς Ίερες Μητροπόλεις Εκκλησιαστικών Παιδικών Σταθμών, Σχολών Γονέων, Κέντρων Συμπαράστασεως Οικογενείας, στή σημαντική συμβολή της Εϊδικής Συνδικής Έπιτροπής Γάμου, Οικογενείας, Προστασίας Παιδιού και Δημογραφικού Προβλήματος. Κατέληξε δέ στό συμπέρασμα ότι «τό φαινόμενο της ύπογεννητικότητας άποτελεί για τήν Εκκλησία μας όχι άπλᾷ μόνο μία τεράστια πρόκληση για νά ξαναβρεί τόν χαμένο διάυλο επικοινωνίας και διαλόγου μέ τήν ελληνική κοινωνία, αλλά και μία έξαιρετικά μεγάλη ευκαιρία για νά άκουσθει ό ευαγγελικός λόγος Της σέ μία γενιά, που, όπως φαίνεται, έχει χάσει τόν σωτηριολογικό της προσανατολισμό, τή διάθεση για πνευματική ευτυχία και ολοκλήρωση».

Άκολουθως, ό Σεβασμιώτατος Εϊσηγητής, άφοῦ χαρακτήρισε πνευματικό τό πρόβλημα της ύπογεννητικότητας, οί ρίζες του όποιου συνδέονται μέ τήν έλλειψη πνευματικότητας η και πνευματικής ασθένειας, κατέθεσε εϊκοσι δύο προτάσεις για τήν αντιμετώπιση του προβλήματος.

Κλείνοντας τήν Εϊσήγησή του, ό Σεβασμιώτατος κ. Γαβριήλ ανέφερε συμπερασματικά ότι «τό φαινόμενο της ύπογεννητικότητας άποτελεί πράγματι ένα μείζον έθνικό πρόβλημα και μία τεράστια έθνική άπειλή. Άποτελεί όμως και για τήν Εκκλησία μία εξίσου τεράστια πρόκληση που άπαιτεί άμεσες και άποφασιστικές κινήσεις και δράσεις. Δέν ύπάρχουν πλέον περιθώρια άλλου χαμένου χρόνου. Δέν ύπάρχει πλέον χρόνος για έγωισμούς και μισαλλοδοξίες. Νά βάλουμε πάνω από όλα τό έθνικό όφελος, τό καλό του τόπου μας για ένα ασφαλές και άξιοπρεπές μέλλον για τά παιδιά μας».

Μετά τήν ἐμπεριστατωμένη Εἰσίγηση τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Νέας Ἰωνίας καί Φιλαδελφείας κ. Γαβριὴλ καί τίς τοποθετήσεις τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν, κατεγράφησαν ἡ σημασία τοῦ προβλήματος, οἱ στατιστικές ἀναφορές καί οἱ ἀδιάφευστοι ἀριθμοί ἐπί τοῦ θέματος καί τοῦ ἰσοζυγίου γεννήσεων καί θανάτων στήν πατρίδα μας. Ἰδιαίτερη ἔμφαση δόθηκε στά αἴτια τοῦ ἐθνικοῦ καί θεολογικοῦ αὐτοῦ φαινομένου καί κυρίως στήν ὑποτίμηση τῆς μητρότητας καί τῶν ἀνεπιθύμητων παιδιῶν, στήν ἔλλειψη πνευματικῆς καθοδήγησης τῶν ἀνθρώπων, στήν ἐμπιστοσύνη στό θέλημα τοῦ Θεοῦ ὡς πρός τήν τεκνογονία, καθώς καί στήν ἀπουσία μακροχρόνιας καί σταθερῆς στρατηγικῆς.

Ἐπίσης, οἱ συνέπειες τοῦ φαινομένου καί οἱ προκλήσεις τοῦ μεταναστευτικοῦ ἀποτελέσαν ἐρεθίσματα συζητήσεως, ὑπό τό πρῖσμα τοῦ σεβασμοῦ στά ἀνθρώπινα δικαιώματα. Τέλος, ἔγινε ἐκτενής συζήτηση γιά τόν ρόλο τῆς Ἐκκλησίας καί οἱ κατατεθεισες προτάσεις συμπληρώθηκαν ἢ βελτιώθηκαν ἀπό τήν ἐπακολουθήσασα συζήτηση.

Μετά τό διάλειμμα ἀνέγνωσε τήν Εἰσίγησή του ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σιδηροκάστρου κ. Μακάριος μέ θέμα: «Ἡ “γενοκτονία” τῶν συγχρόνων Ἑλλήνων καί τά δημιουργηθέντα ἐξ αὐτῆς: ἐργασιακόν πρόβλημα (ἀνεργία τῶν νέων), ἀδυναμία δημιουργίας νέων οἰκογενειῶν, ἄμβλυσις τῶν ἠθῶν, μονογονεϊκές οἰκογένειες, ὁμόφυλα ζευγάρια».

Ὁ Σεβασμιώτατος, ἀφοῦ χαρακτήρισε τό ὄλο θέμα μέ τίς ἐπί μέρους παραμέτρους του τεράστιο καί ἀκανθῶδες, ἀναφέρθηκε ἀρχικά στόν ὀρισμό τῆς λέξης «γενοκτονία» καί στή Γενοκτονία τῶν Ποντίων.

Ἀκολούθως ἀνέπτυξε ἀναλυτικά τίς σύγχρονες μορφές γενοκτονίας, οἱ ὁποῖες, ὅπως τόνισε, ἀφοροῦν ὅλους μας, μέ πρώτους τούς πνευματικούς, ἐκκλησιαστικούς καί θρησκευτικούς ἡγέτες.

Ἀρχικά ἀναφέρθηκε στή Μετανάστευση τῶν νέων, χαρακτηρίζοντάς την ὡς «ἀνοικτή πληγή διαρκοῦς Γενοκτονίας». Τόνισε ὅτι στήν ἐπαρχία, ὅπου εἶναι ἐντονότερο τό φαινόμενο αὐτό, τά

σχολεῖα ὑπολειπτοῦν ἢ δέν λειτουργοῦν καθόλου, ἀλλά καί τά ἀστικά κέντρα κατ' ἀναλογίαν δέν εἶναι σέ καλύτερη κατάσταση, ἀφοῦ διαρκῶς συγχωνεύονται σχολεῖα. Χαρακτήρισε λάθος τή θεώρηση ἀπό τήν Πολιτεία ὅτι τό πρόβλημα αὐτό θά λυθεῖ, ἂν ἀναπτυχθεῖ ὁ Τουρισμός, ἀλλά θά λυθεῖ μέ κίνητρα πού θά δοθοῦν στούς νέους γιά νά ἐπιστρέφουν στήν πατρίδα μας καί στά χωριά μας, ὅπως ἡ ἀνάπτυξη πρωτογενῶν μορφῶν παραγωγῆς καί ἐργασίας, ἡ ἐπιστροφή στή γῆ, στήν κτηνοτροφία, στήν ἀλιεία.

Μία ἄλλη μορφή γενοκτονίας, τόνισε, πραγματοποιεῖται στούς ἑλληνικούς δρόμους, στούς ὁποίους τά τελευταῖα πενήντα χρόνια ἔχουμε 120.000 νεκρούς ἀπό τροχαῖα δυστυχήματα, 350.000 ἀναπήρους καί δύο ἑκατομμύρια τραυματίες. Γι' αὐτό καί πρότεινε ἡ ἴδια ἡ Ἐκκλησία νά δώσει μαθήματα ἠθικῆς καί ὀδικῆς συμπεριφορᾶς, στά Κατηχητικά, στίς Κατασκηνώσεις, στούς κύκλους καί τά κηρύγματα.

Κατόπιν ὁ Εἰσηγητής ἀναφέρθηκε στίς ἀμβλώσεις, τίς ὁποῖες χαρακτήρισε ἠθελπημένη Γενοκτονία. Ἡ Ἐκκλησία, ἐπεσήμανε, ἔχοντας ὡς στόχο τήν προστασία τοῦ παιδιοῦ, γιά νά ἀντιμετωπιστεῖ τό δημογραφικό πρόβλημα, καθιέρωσε ἐπίσημα «Ἡμέρα κατά τῶν Ἐκτρώσεων», ὀνομάζοντας τόν ἑορτασμό «Ἡμέρα τοῦ ἀγέννητου παιδιοῦ».

Ἀκολούθως ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σιδηροκάστρου κ. Μακάριος ἔκανε εὐρεῖα ἀναφορά στό δημογραφικό πρόβλημα, τό ὁποῖο καί χαρακτήρισε «τό σημαντικότερο γιά τί διάσωση καί ἐπιβίωση τοῦ Νέου Ἑλληνισμοῦ» καί «γενοκτονία κατά συρροήν». Ἀφοῦ σημείωσε τίς συνέπειες ἀπό τή μείωση τοῦ πληθυσμοῦ τῆς χώρας μας καί τά αἴτια τῆς ὑπογεννητικότητας, κατέθεσε ἑννέα προτάσεις, πού θά μπορούσε ἡ Ἐκκλησία νά ἀπευθύνει πρός ὅλους τούς ἀρμοδίους πρός λύση τοῦ προβλήματος.

Στή συνέχεια ἀναφέρθηκε στά σύγχρονα ἐργασιακά προβλήματα, καί κυρίως στήν ἀνεργία τῶν νέων, καθώς καί στίς μονογονεϊκές οἰκογένειες καί στά ὁμόφυλα ζευγάρια, καί κατέληξε ὅτι πρέπει κλῆρος καί λαός νά προσπαθήσουμε νά μὴ χάσουμε τήν πνευματική κληρονομία μας, νά πιστεύουμε στήν ἀλήθεια τῆς Ἐκκλησίας,

νά προσδοκοῦμε τή Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, νά ἔχουμε ἥρωικό φρόνημα καί πνεῦμα θυσίας. «Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἡ μεγάλη μας πνευματική οἰκογένεια. Μέσα σ' αὐτήν τήν οἰκογένεια εἴμεθα ὅλοι κοινωνία ἀδελφῶν. Ἄς ἀναλάβουμε ὁ καθένας τήν εὐθύνη του καί κυρίως ἔμεῖς οἱ Ἐπίσκοποι γιά νά ἐπουλώσουμε τά τραύματά της καί νά σταματήσουμε τή φθίνουσα πορεία τῶν πιστῶν της».

Ἐπικολούθησε εὐρύτατος διάλογος ἐπί τῆς Εἰσηγήσεως, κατά τόν ὁποῖο ἔλαβαν τόν λόγο πολλοί Σεβασμιώτατοι Ἀρχιερεῖς.

Τέλος ἀποφασίσθηκε οἱ προτάσεις τῶν δύο Εἰσηγητῶν νά μελετηθοῦν ἀπό τίς πρός τοῦτο ἀρμόδιες Συνοδικές Ἐπιτροπές καί τελικά ἀπό τήν Διαρκῆ Ἱερά Σύνοδο καί νά ληφθοῦν συγκεκριμένες ἀποφάσεις.

Ἡ Ἐπιτροπή Τύπου τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας

Οἱ ἐργασίες τῆς ΙΣΙ τῆς 10.10.2019

Συνῆλθε τήν Πέμπτη 10 Ὀκτωβρίου 2019, στήν τρίτη Τακτική Συνεδρία της ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπό τήν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, στήν Αἴθουσα Συνεδριῶν τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας.

Μετά τήν προσευχή, ἀνεγνώσθη ὁ Κατάλογος τῶν συμμετεχόντων Ἱεραρχῶν καί διαπιστώθηκε ἀπαρτία. Κατόπιν ἐπικυρώθηκαν τά Πρακτικά τῆς προηγουμένης Συνεδρίας.

Ἀκολούθως, σύμφωνα μέ τήν Ἡμερησία Διάταξη, ἀνέγνωσε τήν Εἰσηγήσή του ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἰωαννίνων κ. Μάξιμος, μέ θέμα: «Οἱ συνέπειες τῆς ψηφιακῆς τεχνολογίας καί εὐρύτερα τοῦ τεχνικοῦ πνεύματος στόν ρόλο καί στήν ἀποστολή τῆς Ἐκκλησίας».

Στήν Εἰσηγήσή του ὁ Σεβασμιώτατος ἀνέφερε ὅτι σήμερα ἡ τεχνολογία διεισδύει σέ κάθε πτυχή τῆς ζωῆς μας, γίνεται μία πραγματικότητα καί ὅλο καί πιό ἀδήριτη ἀναγκαιότητα, μία ἀπαιτήση τῶν

καιρῶν, ἡ ὁποία ἐπιβάλλεται καί μᾶς προσπερνᾷ μέ ταχύτητα. Ὅμως γιά ἐμᾶς τούς Ὁρθοδόξους Ἕλληνες, οὔτε στήν ἱστορία, οὔτε στή θεολογία μας ἡ τεχνολογία καί ἡ χρήση της εἶναι ἄγνωστες ἔννοιες καί ἥδη, κάποιες ἀπό τίς τεχνολογικές κατακτήσεις καί καινοτομίες τῆς ἐποχῆς μας, τίς χρησιμοποιοῦμε στόν ἐκκλησιαστικό χῶρο, στήν πνευματική μας διακονία στόν κόσμον καί στίς διοικητικές δομές. Κατά συνέπεια, «εἶναι δική μας ὑπόθεση νά πείσουμε ὅτι ἡ Ὁρθοδοξία δέν εἶναι μεσαίωνας καί φοβική συντήρηση, ἀλλά ὁ τρόπος γιά πραγματική πρόοδο, πραγματική ἐξέλιξη, πραγματική καί παραγωγική εὐημερία, πραγματικό ἐπίπεδο ζωῆς καί πολιτισμοῦ. Γι' αὐτό δέν εἶναι τό ζητούμενο καί τό ἐρώτημα τό ἂν θέλουμε τήν τεχνολογία, ἀλλά ποιόν ἄνθρωπον θέλουμε, τί ἄνθρωπο θέλουμε, ὥστε νά κάνει τίς σωστές ἐπιλογές, ἐνθέως, κατά τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, νά ἀναπτύξει τίς σωστές ἐπιλογές καί χρήσεις τῆς τεχνολογίας, τῶν τεχνολογικῶν ἐπιτευγμάτων».

Ἡ Ἐκκλησία ἀσφαλῶς καί πρέπει, συνέχισε ὁ Σεβασμιώτατος, νά προσλάβει καί νά μεταμορφώσει τό νέο τῆς τεχνολογικῆς ἐπανάστασης, ἀφοῦ ἡ τεχνολογία μπορεῖ νά βοηθήσει, ἀλλά ὑπό ὄρους. Θά ἦταν δηλαδή λάθος νά ἀναζητήσουμε μέ τή χρήση τῆς τεχνολογίας ἕναν ἀκόμη χῶρον ἀντίληψης πληροφορίας σέ βάρος τῆς βιωματικῆς σχέσης μέ τό θεῖο, τό μυστήριο, τήν ἁγιοπνευματική μέθεξη τοῦ Θεοῦ ἀπό τόν ἄνθρωπον. Οὔτε νά ἀναζητήσουμε ἕναν ἀκόμη χῶρον, ὥστε νά δημιουργήσουμε νέους παρατηρητές, ἀκροατές, θεατές, ἀλλά νά ἀξιοποιήσουμε, ὅπου αὐτό εἶναι δυνατόν, μίαν ἀκόμη δυνατότητα πρόσκλησης σέ ἐπικοινωνία καί κοινωνία ἀνθρώπων μέ τόν Θεό καί μεταξύ τους.

Τό μέτρο χρήσης κάθε μέσου, καί τεχνολογικοῦ μέσου, γιά τήν ἐπίτευξη τῶν πνευματικῶν στόχων τῆς Ἐκκλησίας πρός σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου καί τοῦ σύμπαντος κόσμου, εἶναι ἡ συνέργεια Θεοῦ καί ἀνθρώπου μέσα στή διαδικασία χρήσεως τῶν παλαιῶν ἢ τῶν νέων τεχνολογικῶν μέσων. Ἄν αὐτό γίνεται, τότε πρέπει νά ἀποβάλλουμε κάθε φόβον καί δισταγμό, νά ὑποδείξουμε καί νά κάνουμε πράξη τή σωστή χρήση τῶν σύγχρονων τεχνολογικῶν μέσων, πάντοτε μέ σύνεση καί μέ

σκοπό τί συνέχιση τῆς προόδου τοῦ ἔργου τοῦ εὐαγγελισμοῦ καί τῆς σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων καί τοῦ σύμπαντος κόσμου.

Μετά τὴν παράθεση ἑνὸς ἐνδεικτικοῦ ἀριθμοῦ ἀπὸ δυνατοῦτες ποῦ παρέχονται στὴν Ἐκκλησία μέσα ἀπὸ τί σύγχρονη τεχνολογία καί τίς ἐφαρμογές ποῦ σχετίζονται μέ τίς νέες τεχνολογίες, ὁ Σεβασμιώτατος ἀνέπτυξε καί τὰ ζητήματα ποῦ προκύπτουν ἀπὸ τί χρῆση τῆς τεχνολογίας, τονίζοντας ἰδιαίτερα ὅτι, ὅσο καί ἂν αὐτὴ χρειάζεται καί εἶναι ἀπαραίτητη, αὐτὸ δέν πρέπει νά γίνεται εἰς βάρος τῆς ἀνθρώπινης κοινωνίας καί ἐπικοινωνίας, ἀλλὰ μέ τρόπο ποῦ νά βοηθᾷ τὴν ἐπικοινωνία τῶν ἀνθρώπων.

Κλείνοντας τὴν Εἰσήγησὶ του ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἰωαννίνων κ. Μάξιμος σημείωσε αὐτολεξεῖ: «Ἄν θέλουμε νά χρησιμοποιήσουμε πρὸς ὄφελος τί σύγχρονη τεχνολογία, πρέπει νά ἔχουμε παιδεία καί νά δημιουργήσουμε τίς προϋποθέσεις οἱ νέοι καί οἱ νέες μας νά λαμβάνουν τὰ μηνύματα ζωῆς τοῦ Εὐαγγελίου χωρὶς παρεμβολές καί παράσιτα ἀπὸ τὴν πηγὴ τῆς ζωῆς, τὸ Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, ποῦ εἶναι ἡ Ἐκκλησία μας. Τότε καί ἡ χρῆση τῆς τεχνολογίας στό ἐκκλησιαστικὸ ἔργο θά εἶναι αὐτονόητη καί θά γίνεται μέ τὸν σωστὸ τρόπο, τὸ σωστὸ μέτρο, ἀπὸ τοὺς σωστοὺς ἀνθρώπους».

Ἐπακολούθησε εὐρύτατος διάλογος ἐπὶ τῆς Εἰσηγήσεως, κατὰ τὸν ὁποῖο ἔλαβαν τὸν λόγο πολλοὶ Σεβασμιώτατοι Ἀρχιερεῖς καί ἐπισήμαναν τί διάκριση ποῦ πρέπει νά ὑπάρχει μεταξύ τῆς χρήσεως καί τῆς καταχρήσεως τῆς σύγχρονης Τεχνολογίας, τὴν ὁποία ἰδιαίτερος ἐτόνισε καί ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος.

Μετά τὸ διάλειμμα ἀνέγνωσε τὴν Εἰσήγησὶ του ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μεσογαίας καί Λαυρεωτικῆς κ. Νικόλαος, μέ θέμα: «Οἱ προκλήσεις τῆς τεχνολογίας».

Ἡ Τεχνητὴ Νομοσύνη περιλαμβάνει τίς τεχνολογίες ἀνθρώπινης ἐνίσχυσης, τὴν ἐνίσχυση τῆς γνωστικῆς καί διανοητικῆς λειτουργίας καί τίς ρομποτικὲς κατασκευές, ποῦ μιμοῦνται τὴν ἀνθρώπινη εὐφυΐα καί τὴν ξεπερνοῦν κατὰ πολὺ. «Ἡ Τεχνητὴ Νομοσύνη», σημείωσε ὁ Σεβασμιώτατος, «ἀποτελεῖ ἀσυλλήπτου διαμετρήματος τεχνολογικὸ ἐπίτευγμα τῶν

τελευταίων ἐτῶν, τὸ φάσμα τῶν ἐφαρμογῶν τῆς εἶναι τεράστιο, οἱ ρυθμοὶ ἐξέλιξης ταχύτατοι, οἱ συνέπειες ἀπρόβλεπτες, ἡ ἀπειλή τῆς ἀνθρώπινης ταυτότητος ὅπως τὴν γνωρίζουμε πρωτοφανής, ἡ διαμορφωτικὴ τῆς δύναμη γιὰ τὸ μέλλον τῶν κοινωνιῶν, τοῦ ἀνθρώπου, τῆς ζωῆς καί τοῦ κόσμου ἀπροσμέτρητη, ὁ προβληματισμὸς παγκόσμιος, ἐνῶ καί οἱ εἰδικοί ἐπιστήμονες ἐμφανίζονται ἀνεπαρκεῖς σέ προεκτιμήσεις».

Στὴ συνέχεια, ἀφοῦ ἀναφέρθηκε ἀναλυτικὰ στὶς Τεχνολογίες ἀνθρώπινης ἐνίσχυσης, στὴν Τεχνητὴ Νομοσύνη καί τὴν Ἠθικὴ τῆς καί στὴ Μηχανικὴ Μάθηση, ὁ Σεβασμιώτατος κ. Νικόλαος σημείωσε συμπερασματικὰ ὅτι ἡ σύγχρονη ἐπιστήμη δίνει στὸν ἄνθρωπο τὴν αἴσθησι τῆς παγγνωσίας, ἡ δὲ τεχνολογία τὴν αἴσθησι τῆς παντοδυναμίας, γι' αὐτὸ καί τὸ πρόβλημα ἐδράζεται στὴν ἀντίληψη ὅτι γνωρίζουμε καί μποροῦμε τὰ πάντα. Ἐπειδὴ οἱ ἴδιοι νοιώθουμε παντογνώστες καί παντοδύναμοι, δέν ἔχουμε ἀνάγκη ἀπὸ πάνσοφο καί παντοδύναμο Θεό, δέν τὸν θέλουμε, καί ἐπιδιώκουμε νά ἀποδείξουμε ὅτι εἴμαστε ἀνώτεροι ἀπὸ Ἐκεῖνον ἢ ὅτι ἐμεῖς ἔχουμε θεϊκὲς δυνατότητες ποῦ δέν πηγάζουν ἀπὸ Αὐτόν. «Αὐτὸ κρύβουν οἱ διορθωτικὲς γενετικὲς παρεμβάσεις, οἱ τεχνικὲς ἀλλαγῆς τοῦ φύλου, ἡ ἐνίσχυση τοῦ νευρικοῦ κυττάρου καί τῆς γενετικῆς ταυτότητος καί φυσικὰ ἡ Τεχνητὴ Νομοσύνη. Ὅλα αὐτὰ», τόνισε ἰδιαίτερα, «δέν εἶναι θεραπείες, εἶναι βελτιώσεις, διορθώσεις, τροποποιήσεις, μεταδημιουργικὲς τεχνικὲς. Στὸ βάθος τοῦ ὅλου ἐγχειρήματος κρύβεται μία ἀλαζονικὴ ἀθεΐα ἢ μᾶλλον ἀντιθεΐα καί αὐτοθεοποίηση».

Ἡ Ἐκκλησία ὁμως σέ αὐτὴ τὴν προσπᾶθεια δημιουργίας τοῦ εἰκονικοῦ εἰδώλου μας, τοῦ μετανθρώπου, καί σέ ἀπάντησι τῆς σύγχρονης ἀπαξιοτικῆς ἀνθρωπολογίας, ἔχει τί δική της διαχρονικὴ ἀντιπρότασι. Ὁ λόγος τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου: «Μὴ μείνωμεν, ἀδελφοί, ὅπερ ἐσμέν, ἀλλ' ὅπερ ἦμεν γενόμεθα», ἀντηχεῖ μέσα στὴν ἀλήθεια τῆς ἱστορίας ὡς προοπτικὴ μας, ἡ ὁποία εἶναι ὁ θεοπλαστὸς ἄνθρωπος τοῦ πρώτου κεφαλαίου τῆς Γενέσεως, ὁ «κατ' εἰκόνα καί καθ' ὁμοίωσιν» Θεοῦ ἄνθρωπος, ὁ ἄνθρωπος ποῦ εἰκονίζει τὸν Θεό, ποῦ κινεῖται στὴν

προοπτική της ομοιώσεώς Του και αξιώνεται ακόμῃ καί της κατά χάριν κοινωνίας μαζί Του.

Κλείνοντας τήν Είσηγησή του ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μεσογαίας καί Λαυρεωτικῆς κ. Νικόλαος ὑπογράμμισε: «Ὡς Ἐκκλησία δέν ὑπάρχει λόγος νά φοβόμαστε ὄλην αὐτήν τήν ἐπιστημονική καί τεχνολογική ἐξέλιξη, ὅσο προχωρημένη καί ἄν εἶναι. Ὅφειλουμε ὅμως νά φιλοτιμηθοῦμε νά ἀποκτήσουμε «φιλόσοφον νοῦν», προκειμένου νά κρίνουμε τό ἀποτέλεσμα καί νά ἀξιοποιήσουμε τό ἐπίτευγμα, καί ζέον πνεῦμα, ὥστε νά δώσουμε στόν σύγχρονο κόσμο τή μαρτυρία της αἰώνιας ἀλήθειάς μας. Ὁ κόσμος δέν διψᾷ γιά Τεχνητή Εὐφυΐα, ἔχει ἀνάγκη ἀπό τήν κατά Θεόν σοφία. Ἡ πρώτη μπορεῖ νά φέρει καί τήν καταστροφή· ἡ δεύτερη ἐγγυᾶται τή ζωή. Τό κήρυγμα καί ἡ μαρτυρία της Ἐκκλησίας μας εἶναι ἐπίκαιρα ὅσο ποτέ».

Ἐπακολούθησε εὐρύτατος διάλογος ἐπί της Εἰσηγήσεως, κατά τόν ὁποῖον ἔλαβαν τόν λόγο πολλοί Σεβασμιώτατοι Ἀρχιερεῖς καί διατυπώθηκαν ἀπόψεις γιά τήν ἀντιμετώπιση τῶν θεμάτων αὐτῶν μέσα ἀπό τή θεολογία της Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία κρίνει, ἀποδέχεται καί ὑλοποιεῖ ὅλα τά σύγχρονα ἐπιστημονικά ἐπιτεύγματα πρὸς τό συμφέρον τῶν ἀνθρώπων.

Τέλος, ἀποφασίσθηκε οἱ προτάσεις τῶν δύο Εἰσηγητῶν νά μελετηθοῦν ἀπό τίς ἀρμόδιες Συνοδικές Ἐπιτροπές καί τελικά ἀπό τή Διαρκῆ Ἱερά Σύνοδο καί νά ληφθοῦν συγκεκριμένες ἀποφάσεις.

*Ἡ Ἐπιτροπή Τύπου
της Ἱερᾶ Συνόδου της Ἱεραρχίας*

*Οἱ ἐργασίες της ΙΣΙ της 11.10.2019
καί ἡ ἐκλογή τριῶν Νέων Μητροπολιτῶν
καί δύο Βοηθῶν Ἐπισκόπων*

Συνῆλθε τήν Παρασκευή, 11 Ὀκτωβρίου 2019, στήν τέταρτη Τακτική Συνεδρία της, ἡ Ἱερά Σύνοδος της Ἱεραρχίας της Ἐκκλησίας της Ἑλλάδος, ὑπό τήν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ.

Ἱερωνύμου, στήν Αἴθουσα Συνεδριῶν της Ἱερᾶς Συνόδου της Ἱεραρχίας.

Μετά τήν προσευχή ἀνεγνώσθη ὁ Κατάλογος τῶν συμμετεχόντων Ἱεραρχῶν καί διεπιστώθη ἀπαρτία.

Κατόπιν ἐπικυρώθηκαν τά Πρακτικά της προηγουμένης Συνεδρίας.

Ἐν συνεχείᾳ ἄρχισε ἡ ψηφοφορία περί τοῦ τρόπου πληρώσεως της κενῆς Μητροπολιτικῆς Ἰδρυᾶς Φθιώτιδος. Ἐπί συνόλου 79 ψηφισάντων, ἡ πρόταση δι' ἐκλογῆς ἔλαβε 62 ψήφους καί ἡ πρόταση διά καταστάσεως 13 ψήφους. Ἐπίσης εὐρέθησαν 4 λευκές ψήφοι. Ἔτσι ἡ Ἱεραρχία ἀπεφάνθη ὑπέρ της πληρώσεως της Ἱερᾶς Μητροπόλεως δι' ἐκλογῆς.

Ἀκολούθησε ἡ διαδικασία της πληρώσεως της Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φθιώτιδος δι' ἐκλογῆς. Γιά τήν κατάρτιση τοῦ τριπροσώπου ἐπί συνόλου 79 ψηφισάντων ἔλαβαν:

1) Ἐπίσκοπος Θεσπιῶν κ. Συμεών, ψήφους 67.

2) Μητροπολίτης Φαναρίου κ. Ἀγαθάγγελος, ψήφους 11.

3) Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἄνθιμος Νεράντζης, ψήφους 8.

Ἐπίσης εὐρέθησαν 3 λευκές ψήφοι.

Ἐπί της δευτέρας ψηφοφορίας καί γενομένης της διαλογῆς τῶν ψήφων, ἀνεδείχθη Μητροπολίτης Φθιώτιδος ὁ Ἐπίσκοπος Θεσπιῶν κ. Συμεών μέ 62 ψήφους, ἐπί συνόλου 79 ψηφισάντων, ἐνῶ ὁ Μητροπολίτης Φαναρίου κ. Ἀγαθάγγελος ἔλαβε 8 ψήφους. Ἐπίσης εὐρέθησαν 9 λευκές ψήφοι.

Στή συνέχεια ἄρχισε ἡ ψηφοφορία περί τοῦ τρόπου πληρώσεως της κενῆς Μητροπολιτικῆς Ἰδρυᾶς Καλαβρύτων καί Αἰγιαλείας. Ἐπί συνόλου 79 ψηφισάντων, ἡ πρόταση δι' ἐκλογῆς ἔλαβε 62 ψήφους καί ἡ πρόταση διά καταστάσεως 13 ψήφους. Ἐπίσης εὐρέθησαν 4 λευκές ψήφοι. Ἔτσι ἡ Ἱεραρχία ἀπεφάνθη ὑπέρ της πληρώσεως της Ἱερᾶς Μητροπόλεως δι' ἐκλογῆς. Γιά τήν κατάρτιση τοῦ τριπροσώπου ἐπί συνόλου 79 ψηφισάντων ἔλαβαν:

1) Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἱερώνυμος Κάρμας, ψήφους 76.

2) Ἀρχιμανδρίτης κ. Καλλίνικος Πουλῆς, ψήφους 14.

3) Αρχιμανδρίτης κ. Αμβρόσιος Γκουρβέλος, ψήφους 7.

Επίσης εϋρέθησαν καί 2 λευκές ψήφοι.

Επί τῆς δευτέρας ψηφοφορίας καί γενομένης τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων, ἀνεδείχθη Μητροπολίτης Καλαβρύτων καί Αἰγιαλείας ὁ Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης κ. Ἰερώνυμος Κάριμας, μέ 74 ψήφους ἐπί συνόλου 79 ψηφισάντων, ἐνῶ ὁ Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης κ. Καλλίνικος Πουλῆς ἔλαβε 3 ψήφους. Επίσης εϋρέθησαν 2 λευκές ψήφοι.

Στή συνέχεια ἄρχισε ἡ ψηφοφορία περὶ τοῦ τρόπου πληρώσεως τῆς κενῆς Μητροπολιτικῆς Ἑδρας Λίμνου καί Ἁγίου Εὐστρατίου. Ἐπί συνόλου 79 ψηφισάντων, ἡ πρόταση δι' ἐκλογῆς ἔλαβε 62 ψήφους καί ἡ πρόταση διά καταστάσεως 13 ψήφους. Επίσης εϋρέθησαν καί 4 λευκές ψήφοι. Ἔτσι ἡ Ἱεραρχία ἀπεφάνθη ὑπέρ τῆς πληρώσεως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως δι' ἐκλογῆς. Γιά τὴν κατάρτιση τοῦ τριπροσώπου ἐπί συνόλου 79 ψηφισάντων ἔλαβαν:

1) Αρχιμανδρίτης κ. Ἰερόθεος Καλογερόπουλος, ψήφους 62.

2) Αρχιμανδρίτης κ. Πλάτων Κρικρῆς, ψήφους 36.

3) Αρχιμανδρίτης κ. Δημήτριος Τζιάφας, ψήφους 9.

Επίσης εϋρέθησαν καί 2 λευκές ψήφοι.

Επί τῆς δευτέρας ψηφοφορίας καί γενομένης τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων, ἀνεδείχθη Μητροπολίτης Λίμνου καί Ἁγίου Εὐστρατίου ὁ Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης κ. Ἰερόθεος Καλογερόπουλος, μέ 61 ψήφους ἐπί συνόλου 79 ψηφισάντων, ἐνῶ ὁ Παν. Αρχιμανδρίτης κ. Πλάτων Κρικρῆς ἔλαβε 13 ψήφους. Επίσης εϋρέθησαν 5 λευκές ψήφοι.

Στή συνέχεια ἄρχισε ἡ ψηφοφορία γιά τὴν πλήρωση τῆς θέσεως Βοηθοῦ Ἐπισκόπου παρὰ τῷ Ἀρχιεπισκόπῳ Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος ἀπὸ τῆς θέσεως τοῦ Αρχιγραμματέως, μέ τὸν τίτλο τῆς πάλαι ποτέ διαλαμψάσης Ἐπισκοπῆς Ὠρεῶν, σύμφωνα μέ τοὺς Ἱερούς Κανόνες καί τίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Νόμου 2817/2000 καί τοῦ ἄρθρου 44 παρ. 1 τοῦ Νόμου 4521/2018.

Προτεινόμενοι ὑποψήφιοι ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης

Ἑλλάδος κ. Ἰερωνύμου, ἦσαν οἱ Παν. Αρχιμανδρίτες α) κ. Φιλόθεος Θεοχάρης, β) κ. Παντελεήμων Τσορμπατζόγλου καί γ) κ. Εὐγένιος Κανάκης.

Ἐπί συνόλου 79 ψηφισάντων ἐξελέγη ὁ Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης κ. Φιλόθεος Θεοχάρης, Αρχιγραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὡς Βοηθός Ἐπίσκοπος τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, ὑπὸ τὸν τίτλον τῆς πάλαι ποτέ διαλαμψάσης Ἐπισκοπῆς Ὠρεῶν, λαμβάνοντας ψήφους 73.

Στή συνέχεια ἄρχισε ἡ ψηφοφορία γιά τὴν πλήρωση τῆς θέσεως Βοηθοῦ Ἐπισκόπου στὴν Ἱερά Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν, μέ τὸν τίτλο τῆς πάλαι ποτέ διαλαμψάσης Ἐπισκοπῆς Ρωγῶν, σύμφωνα μέ τοὺς Ἱερούς Κανόνες καί τίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 44 τοῦ Νόμου 4521/2018.

Προτεινόμενοι ὑποψήφιοι ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἰερωνύμου, ἦσαν οἱ Παν. Αρχιμανδρίτες α) κ. Φιλόθεος Θεοδωρόπουλος, β) κ. Διόδωρος Δεγαίτης καί γ) κ. Στέφανος Σταυρακάκης.

Βοηθός Ἐπίσκοπος τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, μέ τὸν τίτλο τῆς πάλαι ποτέ διαλαμψάσης Ἐπισκοπῆς Ρωγῶν, ἐξελέγη ὁ Αρχιμανδρίτης κ. Φιλόθεος Θεοδωρόπουλος, λαμβάνοντας ψήφους 65.

Μετά τὸ πέρασ τῆς Συνεδριάσεως, ἀκολούθησε τὸ Μικρὸ Μήνυμα τῶν νεοεκλεγέντων Μητροπολιτῶν καί Βοηθῶν Ἐπισκόπων στὴν αἴθουσα Συνεδριῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας.

Κατὰ τὴν κρατοῦσα Ἐκκλησιαστικὴ Τάξη οἱ ἐψηφισμένοι Μητροπολίτες Φθιώτιδος κ. Συμεών, Καλαβρύτων καί Αἰγιαλείας κ. Ἰερώνυμος καί Λίμνου καί Ἁγίου Εὐστρατίου κ. Ἰερόθεος καί οἱ ἐψηφισμένοι Ἐπίσκοποι Ὠρεῶν κ. Φιλόθεος καί Ρωγῶν κ. Φιλόθεος ἔδωσαν τὸ Μέγα Μήνυμα ἐντὸς τοῦ Καθολικοῦ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀσωμάτων Πετρακῆ, χοροστατοῦντος τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἰερωνύμου, παρουσία πολλῶν Ἱεραρχῶν, Κληρικῶν καί πιστῶν.

Οἱ χειροτονίες τῶν Ἐψηφισμένων Μητροπολιτῶν καί τῶν Βοηθῶν Ἐπισκόπων ἐτελέθησαν ὡς ἑξῆς:

– Τὴν Κυριακὴ 13 Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ., στὸν Μητροπολιτικὸ Ναὸ Ἀθηνῶν, ἡ χειροτονία τοῦ Ἐφηφισμένου Μητροπολίτου Καλαβρυτῶν καὶ Αἰγιαλείας κ. Ἰερωνύμου.

– Τὴν Δευτέρα 14 Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ., στὸν Μητροπολιτικὸ Ναὸ Ἀθηνῶν, ἡ χειροτονία τοῦ Ἐφηφισμένου Μητροπολίτου Λίμνου καὶ Ἁγίου Εὐστρατίου κ. Ἰεροθέου.

– Τὴν Τρίτη 15 Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ., στὸν Μητροπολιτικὸ Ναὸ Ἀθηνῶν, ἡ χειροτονία τοῦ Ἐφηφισμένου Ἐπισκόπου Ὁρεῶν κ. Φιλοθέου.

– Τὴν Τετάρτη 16 Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ., στὸν Μητροπολιτικὸ Ναὸ Ἀθηνῶν, ἡ χειροτονία τοῦ Ἐφηφισμένου Ἐπισκόπου Ρωγῶν κ. Φιλοθέου.

Μετὰ ἀπὸ ἔκτακτη ὀλιγόλεπτη Συνεδρίαση τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου, τοποθετήθηκαν:

α. Στὴ θέση τοῦ Ἀ΄ Γραμματέως-Πρακτικογράφου, ὁ μέχρι πρότινος Β΄ Γραμματεὺς-Πρακτικογράφος, Παν. Ἀρχιμανδρίτης κ. Δωρόθεος Πάπαρης.

β. Στὴ θέση τοῦ Β΄ Γραμματέως-Πρακτικογράφου, ὁ μέχρι πρότινος Γραμματεὺς παρὰ τῷ Ἀρχιεπισκοπῆ, Παν. Ἀρχιμανδρίτης κ. Σεραφείων Μιχαλάκης.

γ. Στὴ θέση τοῦ Γραμματέως παρὰ τῷ Ἀρχιεπισκοπῆ, ὁ Παν. Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἰωάννης Καραμούζης.

Ἡ Ἐπιτροπὴ Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Φθιώτιδος κ. Συμεῶν

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεῶν (κατὰ κόσμον Ἰωάννης) Βολιώτης γεννήθηκε στὴν Κοζάνη στίς 9 Μαΐου 1977. Κατάγεται ἐκ πατρὸς ἀπὸ τὰ Ἀσπρόγεια Ν. Φλώρινας, ἀπόγονος ἀγωνιστῶν τοῦ ἔνδοξου Μακεδονικοῦ Ἀγῶνα, καὶ ἐκ μητρὸς ἀπὸ τὴν Καστοριά, ὅπου καὶ μεγάλωσε.

Ἀπὸ τὸ 1995 ἕως τὸ 2002 ἔλαβε διαδοχικὰ τὰ πτυχία τοῦ Τμήματος Νομικῆς καὶ τοῦ Τμήματος Θεολογίας τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου

Θεσσαλονίκης καὶ μεταπτυχιακὸ δίπλωμα εἰδίκευσης στὸν Τομέα Ἱστορίας, Φιλοσοφίας καὶ Κοινωνιολογίας τοῦ Δικαίου τῆς Νομικῆς Σχολῆς στοῦ γνωστικὸ ἀντικείμενο Ἐκκλησιαστικὸ Δίκαιο.

Κατέχει ἐπίσης πτυχία γλωσσομάθειας γιὰ τὴν ἀγγλική καὶ γιὰ τὴ γερμανική γλῶσσα, τιμητικὰ διπλώματα στὴ βυζαντινὴ καὶ ἐκκλησιαστικὴ μουσική, καθὼς καὶ τὸ Εὐρωπαϊκὸ Δίπλωμα Κατάρτισης στοὺς Ὑπολογιστές - ECDL.

Ἵππρέτησε πλήρη στρατιωτικὴ θητεία ὡς ἔφεδρος ὑπαξιωματικὸς στοῦ Σῶμα Ὑλικοῦ Πολέμου.

Πνευματικὸ ἀνάστημα τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Καστορίας κυροῦ Γρηγορίου τοῦ Γ΄ ἐντάχθηκε στὸν μοναχισμό τὸ 2001 καὶ μέχρι τὸ 2011 ἐγκαταβίωσε ὡς μοναχὸς στὴν Ἱερά Μονὴ Ἁγίων Ἀναργύρων Μελισσοτόπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καστορίας.

Τὸ 2011 ἐντάχθηκε στοῦ δυναμικοῦ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, στὴν Ἱερά Μονὴ Ἀσωμάτων Πετράκη, καὶ χειροτονήθηκε Διάκονος καὶ Πρεσβύτερος ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Καστορίας κ. Σεραφεῖμ καὶ ἀπὸ τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἰερώνυμο καὶ ἔλαβε τὸ 2012 τὸ ὄφικιο τοῦ Ἀρχιμανδρίτη καὶ χειροθετήθηκε Πνευματικὸς.

Τὸ 2011 διορίσθηκε ἀπὸ τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.



Γερώνυμο Διευθυντής του Ίδιαιτέρου Γραφείου της Γερᾶς Πρωτοσυγκελλίας καί μέχρι τό 2014 υπηρέτησε ὡς Γενικός Ἀρχιερατικός Ἐπίτροπος της Γερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

Ἀπό τό 2014 ἕως τό 2019 καί μέ ἀπόφαση της Ἱ. Συνόδου της Ἐκκλησίας της Ἑλλάδος διετέλεσε Πρωτοσύγκελλος καί Γενικός Διευθυντής ὄλων τῶν Ὑπηρεσιῶν της Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

Ἀπό τό 2011 ἕως τό 2018 υπηρέτησε ὡς ἐφημέριος καί Προϊστάμενος στόν Ἱερό Ναό Ἀγίου Φανουρίου Ἰλίου καί ταυτοχρόνως στόν Ἱερό Ναό Ἀγίας Τριάδος ὁδοῦ Φιλελλίνων.

Στίς 7 Φεβρουαρίου 2018, κατόπιν προτάσεως τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Γερωνύμου Β΄, ἐξελέγη ὑπό της Σεπτιῆς Ἱεραρχίας της Ἐκκλησίας της Ἑλλάδος Βοηθός Ἐπίσκοπος της Γερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν (τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Ν. 1951/1991), ὑπό τόν τίτλο της πάλαι ποτέ διαλαμψάσης ἱστορικῆς Ἐπισκοπῆς Θεσπιῶν.

Ἡ εἰς ἐπίσκοπον χειροτονία του ἐτελέσθη ὑπό τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Γερωνύμου Β΄ συλλειτουργούντων καί συμπροσευχομένων 36 Ἀγίων Ἀρχιερέων στόν Ἱερό Καθεδρικό Ναό τῶν Ἀθηνῶν «Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ» τήν Κυριακή 11 Φεβρουαρίου 2018.

Ὡς νόμιμος ἀναπληρωτής τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου προήδρευσε καί μετείχε ὡς μέλος σέ πλῆθος συλλογικῶν διοικητικῶν ὀργάνων διαφόρων ἐκκλησιαστικῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου καί Ἰδιωτικοῦ Δικαίου καί Φιλανθρωπικῶν Ὄργανισμῶν μέ σημαντικότερο τό Μητροπολιτικό Συμβούλιο της Γερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

Μέ ἀπόφαση τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου ἐξακολουθεῖ νά προεδρεύει ὡς ἀναπληρωτής του στό Φιλανθρωπικό Ἰδρυμα «Προστασία Μητρικῶν Ἔργων Σταμάτη καί Ἑλένης Βαφειαδάκη», ἐνῶ συγχρόνως κατέχει τή θέση τοῦ Ἀντιπροέδρου καί Γενικοῦ Διευθυντῆ στήν Ἀστική Μή Κερδοσκοπική Ἐταιρεία «Ἐκκλησιαστική Μέρμνα».

Ἔχει ἐκφωνήσει περίπου τρεῖς χιλιάδες ὁμιλίες σέ Ναούς καί ἐκδηλώσεις της Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καί ἄλλων Ἱερῶν Μητροπόλεων, ἔχει

συμμετάσχει σέ διάφορες ἐπιτροπές, ἐνῶ ἔχει συνοδεύσει τόν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Γερώνυμο σέ διάφορες ἀποστολές στήν Ἑλλάδα καί στό ἔξωτερικό.

Ἔχει λάβει ποικίλες τιμητικές διακρίσεις ἀπό κρατικούς, αὐτοδιοικητικούς καί ἰδιωτικούς φορεῖς.

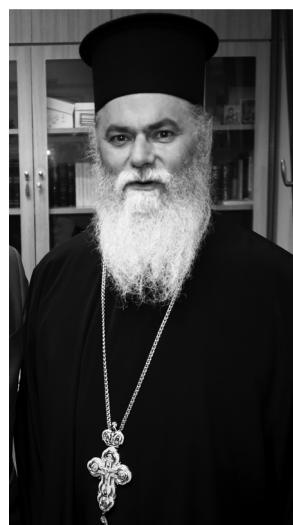
ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καλαβρύτων καί Αἰγιαλείας κ. Γερωνύμου

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καλαβρύτων καί Αἰγιαλείας κ. Γερώνυμος (κατά κόσμον Νικόλαος) Κάρμας γεννήθηκε στίς 19 Μαΐου 1966 στό Αἴγιο. Εἶναι ἀπόφοιτος της Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Βελιγραδίου καί γνωρίζει τήν ἀγγλική καί τή σερβική γλώσσα.

Ἐκάθη μοναχός τήν 12η Αὐγούστου 1989 στήν Ἱερά Μονή Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Αἰγίου καί χειροτονήθηκε ὑπό τοῦ Σεβασμιωτάτου πρῶην Μητροπολίτου Καλαβρύτων καί Αἰγιαλείας κ. Ἀμβροσίου, Διάκονος τήν 22α Ἰουλίου 2002 καί Πρεσβύτερος τήν 19η Φεβρουαρίου 2005.

Τό 2003 ἐνθρονίσθηκε Ἡγούμενος της ἱστορικῆς Γερᾶς Μονῆς τοῦ Μεγάλου Σπηλαιῶν της Γερᾶς Μητροπόλεως Καλαβρύτων καί Αἰγιαλείας.



Διετέλεσε Γραμματεὺς τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Εὐρωπαϊκῶν Θεμάτων, ἀπὸ τὸ 2001 ἕως τὸ 2010, Β΄ Γραμματεὺς-Πρακτικογράφος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας Ἑλλάδος ἀπὸ τὸ 2016 ἕως τὶς 13-3-2019 καὶ Α΄ Γραμματεὺς-Πρακτικογράφος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Ἐκκλησίας Ἑλλάδος ἀπὸ τὶς 13-3-2019 ἕως καὶ σήμερα.

Ἐπίσης ἀπὸ τὸ 2003 ἕως τὸ 2007 διετέλεσε Ἐθελοντὴς Παραγωγὸς στὸν Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Λήμνου καὶ Ἁγίου
Εὐστρατίου κ. Ἱεροθέου

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λήμνου καὶ Ἁγίου Εὐστρατίου κ. Ἱεροθέος (κατὰ κόσμον Ἐμμανουὴλ) Καλογερόπουλος γεννήθηκε στίς Σπέτσες τὸ 1962, ὅπου καὶ περᾶτωσε τὶς ἐγκύκλιες σπουδές του. Κατόπιν σπούδασε στὴν Ἀνωτάτη Ἐκκλησιαστικὴ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν καὶ στή συνέχεια στή Θεολογικὴ Σχολή τοῦ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

Χειροτονήθηκε Διάκονος τὸ 1983, ἐνῶ τὸ 1990 Πρεσβύτερος καὶ χειροθετήθηκε Ἀρχιμανδρίτης.

Ἵπηρετέησε εὐδοκίμως ἐπὶ εἰκοσιπενταετία στὴν ἐνιαία Ἱερά Μητρόπολη Ἀττικῆς, καὶ διετέλεσε Προϊστάμενος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Κεφαλαρίου Κηφισιάς (1992-2010), Ἀρχιερατικὸς Ἐπίτροπος Κηφισιάς (1997-2010), Γραμματεὺς (2000-2002), Ἱγουμενοσύμβουλος (2003-2013) τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Παντελεήμονος Μαυροσουβάλας (νῦν Ἰλίου, Πετρουπόλεως καὶ Ἀχαρνῶν) καὶ τέλος Πρωτοσύγκελλος (2002-2010).

Παράλληλα κατὰ τὰ ἔτη 2006-2010 διετέλεσε Πρόεδρος τῆς Ἐφορείας Ἐκκλησιαστικῆς Ἑστίας τῆς Ἀνωτάτης Ἐκκλησιαστικῆς Ἀκαδημίας τῆς Κηφισιάς.

Στὴν ἐκκλησιαστικὴ περίοδο τῆς ὑπερπενταετοῦς Τοποτηρητείας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως συνετέλεσε τὰ μέγιστα στὴν εὐρυθμὴν διοίκησιν καὶ στὴν ὁμαλὴ πορεία τῆς Τοπικῆς Ἐκκλησίας.

Μετὰ τὴν διχοτόμησιν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀττικῆς τὸ 2010, διορίστηκε Πρωτοσύγκελλεύων τῆς ἀρτισυστάτου Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κηφισιάς, Ἀμαρουσίου καὶ Ὠρωποῦ, στὴν ὁποία καὶ παρέμεινε ἕως τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 2010, ἀπὸ ὅπου μετατέθηκε στὴν Ἱερά Μητρόπολη Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς, διοριζόμενος Πρωτοσύγκελλος, θέσιν πού κατεῖχε μέχρι σήμερα.

Στὴν Ἱερά Μητρόπολη Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς τοῦ ἀνατέθηκαν ὑπεύθυνες θέσεις σὲ διάφορες Διοικητικὲς καὶ Διαχειριστικὲς Ἐπιτροπές Ἱερῶν Καθιδρυμάτων καὶ εὐαγῶν Ἰδρυμάτων.

Τὸν Αὐγούστου τοῦ 2014, μὲ πρότασιν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, διορίστηκε ἀπὸ τὴν Ἱερά Σύνοδο Κωδικογράφος στή Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῆς Ἀρχιγραμματείας καὶ Γραμματείας τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Ἐκκλησιαστικῆς Τέχνης καὶ Μουσικῆς καὶ τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Χριστιανικῶν Μνημείων, ὅπου καὶ προσέφερε τὶς ὑπηρεσίες του μέχρι σήμερα.

Συμμετεῖχε σὲ Συνέδρια ἐπὶ θεμάτων Ἐκκλησιαστικῆς Δικαιοσύνης καὶ Δικονομίας, Διοικήσεως τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Νομικῶν Προσώπων καὶ Ὑπηρεσιακῆς Καταστάσεως τῶν Ἐφημερίων καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων, Ποιμαντικῆς Μετανοίας καὶ Ἐξομολογητικῆς.

Τὸ 2003 δίδαξε μαθήματα Λειτουργικῆς, Κηρύγματος, Ἐκκλησιαστικῆς Διοικήσεως καὶ



Διακονίας σέ Ἐπιμορφωτικά Σεμινάρια Κληρικῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀττικῆς, ἐνῶ ἀπό τό 2018 ἐντάχθηκε ὡς ἐκπαιδευτής στό Ἰδρυμα Ποιμαντικῆς Ἐπιμορφώσεως τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

Τέλος, εἶναι τακτικό Μέλος τοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ καί ὁμιλεῖ τήν ἀγγλική γλῶσσα.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ τοῦ Ἐπισκόπου Ὡρεῶν κ. Φιλοθέου

Ὁ θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ὡρεῶν κ. Φιλόθεος (κατά κόσμον Θεοχάρης) Θεοχάρης γεννήθηκε στή Χαλκίδα τό 1977. Εἶναι ἀπόφοιτος τῆς Ἀνωτέρας Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν καί τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Παρακολούθησε μεταπτυχιακές σπουδές στή Θεολογική Σχολή τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, ἐνῶ παράλληλα εἶναι καί διπλωματοῦχος καθηγητής Βυζαντινῆς Μουσικῆς. Ἀπό τή μικρή του ἡλικία ἀσχολήθηκε μέ τή μουσική καί διετέλεσε Ἱεροψάλτης στόν Ἱ. Ναό Ἁγίου Νικολάου Χαλκίδος, καθώς καί μέλος σέ πολλές Χορωδίες Βυζαντινῆς ἀλλά καί Εὐρωπαϊκῆς Μουσικῆς.

Ἐκάρην Μοναχός στήν Ἱερά Μονή Ἁγίου Γεωργίου «ΑΡΜΑ» στίς 16.2.2002 καί τήν ἐπομένη (17.2.2002) χειροτονήθηκε Διάκονος ἀπό τόν Γέροντά του, Σεβ. Μητροπολίτη Χαλκίδος κ. Χρυσόστομο. Στίς 19.6.2005 χειροτονήθηκε Πρεσβύτερος καί ἔλαβε αὐθήμερόν τό ὄφικιο τοῦ Ἀρχιμανδρίτη ἀπό τόν ἴδιο Μητροπολίτη.

Ἀπό τῆς χειροτονίας του διακονεῖ ὡς Ἱεροκῆρυξ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος, Κατηχητής σέ ἀρκετές Ἐνορίες, ἐνῶ ταυτόχρονα εἶχε καί τήν εὐθύνη τοῦ Γραφείου Τύπου καί Δημοσίων Σχέσεων, τῆς Κατασκηνωτικῆς περιόδου τῶν ἀγοριῶν Γυμνασίου – Λυκείου τῶν Κατασκηνώσεων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως στίς Ροβιές τῆς Βορείου Εὐβοίας, τῆς Σχολῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς, ὅπως καί τῆς ιστοσελίδος Αὐτῆς στό Διαδίκτυο (Internet).

Στίς 26.10.2009 ἀνέλαβε, μέ ἀπόφαση τοῦ Μητροπολίτου Χαλκίδος κ. Χρυσοστόμου, τή

διακονία τοῦ Γενικοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου Αὐτοῦ, ἐνῶ εἶναι μέλος τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων τῶν: α) Ἐκκλησιαστικοῦ Ὁρφανοτροφείου Χαλκίδος, β) Ἱεραποστολικοῦ καί Μορφωτικοῦ Ἰδρύματος «Ἅγιος Τιμόθεος Εὐρίπου», γ) Σχολῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς καί δ) Ἑταιρείας Προστασίας Ἀνιλικῶν Χαλκίδος, ὡς ἐκπρόσωπος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Τό 2016 προσελίφθη στήν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὡς Γραμματεὺς τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως καί Ἐπιμορφώσεως τοῦ Ἐφημεριακοῦ Κλήρου, ἐνῶ τόν Ὀκτώβριο τοῦ 2018 ἐτοποθετήθη στήν θέση τοῦ Α΄ Γραμματέως-Πρακτικογράφου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Συμμετεῖχε ὑπό τήν ἰδιότητα τοῦ Συνοδικοῦ Γραμματέως, στόν διάλογο Ἐκκλησίας καί Πολιτείας γιά τό μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν καί γιά τά κοινού ἐνδιαφέροντος θέματα Ἐκκλησίας καί Πολιτείας.

Στίς 21 Μαρτίου 2019, μέ πρόταση τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου καί ὁμόφωνη ἀπόφαση τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου, ἐτοποθετήθη στήν ἐξαιρετικά ὑπεύθυνη θέση τοῦ Ἀρχιγραμματέως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἀπό τόν Μάιο τοῦ 2019 διακονεῖ καί ὡς Διευθυντής τοῦ Κλάδου Ἐκδόσεων τῆς Ἐπικοινωνιακῆς καί Μορφωτικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.



Τὴν 11η Ὀκτωβρίου 2019, μετὰ ἀπὸ πρότασιν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἰερωνύμου, ἐξελέγη, ὑπὸ τῆς σεπτῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὡς Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, Βοηθὸς Ἐπίσκοπος παρὰ τῷ Μακαριωτάτῳ Ἀρχιεπισκόπῳ, ὑπὸ τὸν τίτλον τῆς πάλαι ποτὲ διαλαμψάσης Ἐπισκοπῆς Ὠρεῶν.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

τοῦ Ἐπισκόπου Ρωγῶν κ. Φιλοθέου

Ὁ θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ρωγῶν κ. Φιλόθεος (κατὰ κόσμον Δημήτριος) Θεοδωρόπουλος ἐγεννήθη εἰς Κάτω Νευροκόπι Δράμας, τὸ ἔτος 1963.

Εἰς ἡλικίαν δεκατριῶν ἔτων μετώκησεν εἰς Νέαν Ἰωνίαν Ἀττικῆς, ὅπου ἐπεράτωσε τὰς Ἐγκυκλίους Σπουδὰς, καρπωθεὶς τῆς πατρικῆς στοργῆς καὶ ἀγάπης τοῦ τοπικοῦ Ἐπισκόπου Νέας Ἰωνίας κυροῦ Τιμοθέου, ἐκ τῆς παιδικῆς αὐτοῦ ἡλικίας, ὅστις ὑπῆρξεν καὶ ὁ Πνευματικὸς αὐτοῦ Πατήρ.

Ἐχειροτονήθη Διάκονος τὴν 15.8.1982, ἐχειροθετήθη Ἀρχιδιάκονος τὴν 15.8.1984 καὶ ἐχειροτονήθη Πρεσβύτερος, λαμβάνων παραλλήλως τὸ ὀφρικόιον τοῦ Ἀρχιμανδριτοῦ τὴν 7.1.1987, ὑπὸ τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Νέας Ἰωνίας κυροῦ Τιμοθέου.

Μετετέθη τὴν 15.5.1987 εἰς τὴν Ἱερὰν Μητροπόλιν Θηβῶν καὶ Λεβαδείας, προκειμένου νὰ ἐκπληρώσῃ εἰς Ἑνορίαν κάτω τῶν 1.000 κατοίκων, ὡς προέβλεπε ὁ τότε νόμος περὶ ἀπαλλαγῆς ἐκ τῆς στρατιωτικῆς θητείας, τὰ ἐφημεριακά του καθήκοντα, ὀρισθεὶς Ἐφημέριος Ἀλιάρτου Λεβαδείας.

Στίς 22.2.1989 διωρίσθη ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θηβῶν καὶ Λεβαδείας (καὶ νῦν Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος) κ. Ἰερωνύμου, Ἀρχιερατικὸς Ἐπίτροπος Θηβῶν, στίς 1.1.1990 προεχειρίσθη Πνευματικὸς καὶ στίς 20.3.1995 διωρίσθη Πρωτοσύγκελλος τῆς αὐτῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Τὸ ἔτος 2002 διωρίσθη ὑπὸ τοῦ Μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κυροῦ Χριστοδούλου εἰς τὰς Συνοδικὰς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἀναλαβὼν Γραμματεὺς τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Δογματικῶν καὶ Νομοκανονικῶν Ζητημάτων, Προεδρεύοντος τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Πατρῶν κυροῦ Νικοδήμου Βαλλινδρᾶ, λαμβάνων παραλλήλως καὶ τὸ δικαίωμα ὑπογραφῆς εἰς τὸ Γραφεῖον Ἐπικυρώσεων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Τὸ ἔτος 2008, ἅμα τῇ ἐκλογῇ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Ἰερωνύμου, διωρίσθη Ἀρχιεπιφύλαξ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ μετετέθη ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θηβῶν καὶ Λεβαδείας εἰς τὴν Ἱερὰν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν, ὑπηρετῶν ἐπὶ ἓν ἔτος εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Ἁγίων Ἀναργύρων Ψυχρῆ καὶ ἐπὶ (πλήρη) δεκαετίαν καὶ ἕως τῆς εἰς Ἐπίσκοπον ἐκλογῆς του εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Κοιμίσσεως Θεοτόκου Κολοκυνθοῦς, οἰκοδομίσας ἐκ βάρων τὸ Ἑνοριακὸν Κέντρον αὐτῆς.

Εἶναι Πτυχιούχος τῆς Ἀνωτέρας Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Τμήματος Θεολογίας τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

Εἶναι ἐπίσης Πτυχιούχος τοῦ Ὡδείου Ἀθηνῶν εἰς τὴν Βυζαντινὴν Μουσικὴν καὶ τῆς Ἀγγλικῆς καὶ Τουρκικῆς γλώσσης.

Τέλος, κάτεχει δίπλωμα μεταπτυχιακῶν σπουδῶν εἰς τὸν κλάδον Πρακτικῆς Θεολογίας καὶ Λειτουργικῆς τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν τοῦ μακαριστοῦ Καθηγητοῦ κυροῦ Ἰωάννου Φουντούλη.



Προσφώνηση τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου στήν τακτική σύγκληση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (8 Ὀκτωβρίου 2019)

Σεβασμιώτατοι ἅγιοι Ἀρχιερεῖς καί ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

«Ἡ δημιουργική, καί συνεκτική τῶν ἀπάντων, Θεοῦ σοφία καί δύναμις» μᾶς προσφέρει καί ἐφέτος, σύμφωνα μέ τίς προβλέψεις τῶν ἱερῶν Κανόνων, ἀλλά καί τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τήν εὐκαιρία τῆς συναντήσεως ὄλων ἡμῶν, τῶν ἀδελφῶν Ἐπισκόπων τοῦ Σώματος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας μας, σέ αὐτόν τόν χῶρο, ὅπου καί συγκροτεῖται μέ ἐκδηλο τρόπο ὁ ἱερός συνοδικός θεσμός.

Ὅπως εἶναι σέ ὄλους μας γνωστό, στήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τό συνοδικό σύστημα ἀποτελεῖ τή βάση τοῦ Πολιτεύματός Της, ἀφοῦ δι' αὐτοῦ τοῦ συνοδικοῦ συστήματος ἐγκαταλείπεται ἡ ὅποια τάση μονοκρατορίας καί ἀπολυταρχίας, ὀφειλόμενη σέ ἀνθρώπινα πάθη, καί μπορεῖ καί πραγματώνεται, διά τῆς κοινῆς ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι συσκέψεως καί συναναστροφῆς, ἡ ἀλληλοπεριχώρησις τῶν προσώπων καί ἡ συνεργασία καί συμφωνία ὄλων γιά τό καλό τοῦ λαοῦ μας, τοῦ περὶ ἡμᾶς ἱεροῦ Κλήρου, ἀλλά καί ἡμῶν τῶν ἰδίων.

Ἐφέτος, ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας συνέρχεται καί πάλι ἐν μέσῳ ποικίλων κοινωνικῶν προβλημάτων, τὰ ὅποια συμπνίγουν τήν ἱκμάδα ζωῆς τοῦ λαοῦ μας καί τοῦ δημιουργοῦν αἰσθήματα ἀνασφάλειας, καθιστώντας ἔτσι, τοῦλάχιστον μέσα ἀπό μία ἀνθρώπινη θεώρηση τῶν πραγμάτων, τό μέλλον του ἀβέβαιο.

Ταυτόχρονα, τά νέα δεδομένα πού προκύπτουν παγκόσμια, μέσα ἀπό τήν καθημερινά αὐξανόμενη χρήση τῶν διαφορῶν τεχνολογικῶν ἐπιτευγμάτων, ὀδηγοῦν δυστυχῶς σέ νέες μεθόδους ἐπιβολῆς τῶν ἰσχυρῶν ἔναντι τῶν ἀδυνάμων καί στήν καταδυνάστευση τοῦ θεοσδότου καί πολυτιμώτατου ἀρχέγονου δώρου τῆς ἀνθρώπινης ἐλευθερίας.

Ὡς μέλη τοῦ συνοδικοῦ συστήματος τῆς Ἐκκλησίας μας, τό προηγούμενο χρονικό διάστημα ἀπό τήν τελευταία τακτική σύγκληση τῆς Ἱεραρχίας, ἐργασθήκαμε ὄλοι γιά τήν προκοπή τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας, τήν «αὔξησι» τοῦ ἁγίου σώματος τοῦ Χριστοῦ καί τήν κατάθεση τῆς μαρτυρίας Αὐτοῦ μέσα στόν κόσμο. Αὐτή τή μαρτυρία, σέ ποικίλους τομεῖς, παρουσιάζουν οἱ Ἐκθέσεις Πεπραγμένων τῶν Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν γιά τό ἐκκλησιαστικό ἔτος 2018-2019, τίς ὅποιες θά ἐξετάσουμε, ἐνῶ στή συνέχεια θά ἀποφασίσουμε καί γιά τή συγκρότηση αὐτῶν τῶν Ἐπιτροπῶν γιά τά προσεχῆ τέσσερα ἔτη 2020-2023 ἀπό πρόσωπα ἱκανά καί μέ ζήλο, μέ τά ὅποια θά συνεργασθοῦμε στόν Ἀμπελῶνα τοῦ Χριστοῦ καί μακάρι, νά προκύψουν ἀπό αὐτή τή συνεργασία «εὐχυμοί» καρποί. Ἡ σημερινή ἡμέρα θά κλείσει μέ τήν ἐγγραφὴ στόν Κατάλογο τῶν πρὸς Ἀρχιερατεῖαν ἐκλογίμων νέων Κληρικῶν, κατόπιν προτάσεως τῶν οἰκείων αὐτῶν Μητροπολιτῶν καί τηρήσεως τῆς προβλεπομένης διαδικασίας.

Ἐνας φωτισμένος Ἱεράρχης τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ὁ ἀοίδιμος Μητροπολίτης Χαλκιδόνης κυρός Μελίτων Χατζῆς, εἶχε πεῖ κατά τίς ἐργασίες τῆς τετάρτης Πανορθοδόξου Διασκέψεως τῆς Γενεύης τό ἔτος 1968 ὅτι: «Ἡ χθές παρῆλθε πρό πολλοῦ, οὔτε κἂν τήν σήμερον ζῶμεν, μᾶς προέλαβεν ἡ μεθαύριον». Ἡ διαπίστωση αὐτή, ἡ ὅποια στίς ἡμέρες μας γίνεται ὄλο καί πιό ἐπίκαιρη, κυρίως λόγῳ τῆς ἐντάσεως μέ τήν ὅποια συντελοῦνται ραγδαῖες ἀλλαγές σέ παγκόσμιο ἐπίπεδο, ὀδήγησε τή Διαρκῆ Ἱερά Σύνοδο νά ἀποφασίσει κατά τόν παρελθόντα Ἰούνιο, κατά τήν κατάρτιση τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως τῆς συνάξεώς μας, τήν ἀνάπτυξη ἐπικαίρων θεμάτων, τά ὅποια θά εἰσηγηθοῦν ἐνώπιόν μας ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί.

Ἔτσι, τὴν Τετάρτη 9 Ὀκτωβρίου ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Νέας Ἰωνίας καὶ Φιλαδελφείας κ. Γαβριὴλ θὰ εἰσπνηθεῖ τὸ θέμα: «Τὸ φαινόμενον τῆς ὑπογεννητικότητας ὡς μείζον Ἐθνικὸν πρόβλημα», ἐνῶ καὶ ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σιδηροκάστρου κ. Μακάριος, στὴν ἴδια συνάφεια, θὰ εἰσπνηθεῖ τὸ θέμα: «Ἡ “γεννοκτονία” τῶν συγχρόνων Ἑλλήνων καὶ τὰ δημιουργηθέντα ἐξ αὐτῆς: ἐργασιακὸν πρόβλημα (ἀνεργία τῶν νέων), ἀδυναμία δημιουργίας νέων οἰκογενειῶν, ἀμβλυσίς τῶν ἠθῶν, μονογονεϊκὲς οἰκογένειες, ὁμόφυλα ζευγάρια». Μὲ ἀφορμὴ αὐτὰ τὰ θέματα θὰ ἔχουμε τὴ δυνατότητα καὶ τοῦ γόνιμου διαλόγου, προκειμένου νὰ λάβουμε πρακτικὲς ἀποφάσεις ἐπ’ αὐτοῦ τοῦ μείζονος, ὅπως ἔχει ἐξελιχθεῖ, ζητήματος πού ἀπασχολεῖ τὴν πατρίδα καὶ τὸν λαὸ μας.

Τὴν Πέμπτη 10 Ὀκτωβρίου ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἰωαννίνων κ. Μάξιμος θὰ ἀναγνώσει τὴν Εἰσήγησὶ του μὲ θέμα: «Οἱ συνέπειες τῆς ψηφιακῆς τεχνολογίας καὶ εὐρύτερα τοῦ τεχνικοῦ πνεύματος στὸν ρόλο καὶ στὴν ἀποστολὴ τῆς Ἐκκλησίας», ἐνῶ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς κ. Νικόλαος θὰ ἀναπτύξει τὸ θέμα: «Οἱ προκλήσεις τῆς τεχνικῆς νοημοσύνης». Μετὰ καὶ ἀπὸ αὐτὲς τίς Εἰσηγήσεις θὰ ἀκολουθήσει συζήτηση καί, μακάρι, τὰ συμπεράσματα νὰ ἀξιοποιηθοῦν πρὸς τὴν κατεύθυνση τῆς περαιτέρω ἀναπτύξεως τῆς ποιμαντικῆς διακονίας μας.

Τὴν Παρασκευὴ 11 Ὀκτωβρίου, θὰ κληθοῦμε νὰ ἐπιλέξουμε ἀπὸ τὸν Κατάλογο τῶν πρὸς Ἀρχιερατεῖαν Ἐκλογίμων ἐκείνους τοὺς Κληρικούς οἱ ὅποιοι θὰ στελεχώσουν τίς κενὲς Ἱερές Μητροπόλεις:

α) Φθιώτιδος, μετὰ τὴν αἰφνίδια κοίμηση τοῦ μακαριστοῦ ἀδελφοῦ μας Νικολάου, τὸν παρελθόντα Ἰούλιο,

β) Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας, ἐξ αἰτίας τῆς διὰ λόγους ὑγείας παραιτήσεως τοῦ Σεβασμιωτάτου κ. Ἀμβροσίου, καί

γ) Λίμνου καὶ Ἁγίου Εὐστρατίου, ἔνεκα τῆς κοιμήσεως τοῦ μακαριστοῦ Ποιμενάρχου αὐτῆς αἰδιόμου Ἱεροθέου, ἐνῶ ταυτόχρονα, θὰ κληθοῦμε νὰ ἐκλέξουμε καὶ δύο νέους Ἐπισκόπους γιὰ

ὑφιστάμενες κενὲς θέσεις Βοηθῶν Ἐπισκόπων παρά τῆ Ἱερᾶ Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

Εὐχόμεστε ὁλόθερμα καὶ προσευχόμεστε, ὥστε ὅλοι ὅσοι θὰ ἐκλεγοῦν στίς παραπάνω Ἱ. Μητροπόλεις, νὰ καταστοῦν ἄξιοι διάδοχοι, ὄντως ἀξίων ἁγίων ἀδελφῶν, τόσο τῶν μακαριστῶν Νικολάου καὶ Ἱεροθέου, ὅσον καὶ τοῦ ζῶντος ἀδελφοῦ Ἱεράρχου πρῶην Καλαβρύτων κ. Ἀμβροσίου καὶ νὰ διαποικινοῦν μὲ πιστότητα, ἀγάπη καὶ διάθεση φιλανθρωπίας τοὺς χριστιανούς, πού θὰ τοὺς ἐμπιστευθεῖ ὁ ἴδιος ὁ Θεός, διὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Ταυτόχρονα, εὐχόμεστε καὶ προσευχόμεστε καὶ γιὰ τοὺς ἐκλεγνομένους νέους Βοηθούς Ἐπισκόπους, ὥστε νὰ διακονήσουν μὲ ζῆλο καὶ πνεῦμα ὑπακοῆς τίς ἀνάγκες τῆς πολυανθρώπου Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

Τέλος, ὅπως ἤδη ἔχετε ἐνημερωθεῖ ἀπὸ τὴ σχετικὴ Πρόσκληση καὶ τὴν συνημμένη σὲ αὐτὴν Ἡμερησίᾳ Διάταξη, τὴν ὁποία ἐλάβετε κατὰ τὴ χθεσινὴ ἡμέρα, ἡ Ἱεραρχία θὰ συνεδριάσει ἐκτάκτως καὶ τὸ Σάββατο 12 Ὀκτωβρίου σὲ μία καὶ μοναδικὴ συνεδρίαση μὲ ἓνα καὶ μοναδικὸ θέμα, προκειμένου –καὶ σύμφωνα μὲ ὅσα ἀποφάσισε ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος τῆς 28ης τοῦ παρελθόντος Αὐγούστου– ἡ ταπεινότης μου νὰ σᾶς παράσχει «Ἐνημέρωση ἐπὶ τοῦ Αὐτοκεφάλου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Οὐκρανίας».

Σεβασμιώτατοι ἅγιοι Ἀρχιερεῖς,

Κλείνοντας, θέλω νὰ σᾶς εὐχαριστήσω γιὰ τὴν προσοχή σας, ὑπογραμμίζοντας καὶ πάλι αὐτὸ πού στὴν ἔναρξη τῆς παρουσίας προσφωνήσεως εἶπα: Ἐκεῖνος πού μᾶς σύναξε εἶναι «ἡ δημιουργικὴ, καὶ συνεκτικὴ τῶν ἀπάντων, Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις», δηλαδή ὁ Χριστός, ὁ ὁποῖος «ἔδωκε τοὺς μὲν ἀποστόλους, τοὺς δὲ προφήτας, τοὺς δὲ εὐαγγελιστάς, τοὺς δὲ ποιμένας καὶ διδασκάλους, πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῶν ἁγίων εἰς ἔργον διακονίας, εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ» (Ἐφεσ. 4, 11-13). Ἄς εὐχηθοῦμε, λοιπόν, καὶ κατ’ αὐτὴν τὴν ἐπίσημη ἱερά σύναξή μας, ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός, μαζί μὲ τὸν Ἄναρχο Πατέρα Του καὶ τὸ Πανάγιο καὶ Τελεταρχικὸ Πνεῦμα, νὰ στηρίξουν «ἀκλινῆ (καὶ) ἀκράδαντον, τὴν Ἐκκλησίαν» καὶ νὰ φωτίσουν ὅλους μας γιὰ τὴν καλὴ ἔκβαση τῶν ἐργασιῶν μας.

Ἀντιφώνησις εἰς τὴν Ἱεραρχίαν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καρυστίας καὶ Σκύρου κ. Σεραφεῖμ (8 Ἐκτωβρίου 2019)

Μακαριώτατε καὶ
Ἅγιοι Ἀδελφοί,

Σήμερον ἡ Χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος ἡμᾶς τοὺς Ἐπισκόπους τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, συνήγαγε εἰς Συνεδρίαν τῆς Ἱεραρχίας ὑπὸ τὴν Ὑμετέραν Προεδρίαν. Καὶ ἡ συμμετοχὴ εἰς τὴν Τακτικὴν Σύναξιν ἀποτελεῖ κανονικὸ δικαίωμα καὶ ὑποχρεωτικὴ παρουσία, ἀποτελεῖ δὲ ἰδιαίτην χαρὰ καὶ δημιουργεῖ μεγάλην εὐθύνην καὶ πολλές ὑποχρεώσεις.

Ὡς γνωστὸν εἴμεθα ἡ πολυπληθέστερη εἰς ἀριθμὸν μελῶν καὶ ἀππλλαγμένη ἐπιδράσεως ἔξωθεν ἐπεμβάσεων Ἱεραρχία, ὥστε ἐν ἐλευθερίᾳ νὰ ἐκφράζωμε γνώμην καὶ νὰ λάβωμε ἀπόφασιν ἐπὶ τῶν συζητουμένων θεμάτων, εἰς τὰ ὅρια τῶν ἀρμοδιοτήτων μας καὶ τῶν καλῶς νοουμένων θεμάτων τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν καὶ τῆς Ὁρθοδοξίας γενικώτερον.

Τὴν σκέψιν αὐτὴν καλύπτει καὶ ἐπιβεβαιώνει τὸ Κυριακὸν λόγιον:

«Ἐὰν δύο ὑμῶν συμφωνήσωσιν ἐπὶ τῆς γῆς περὶ παντὸς πράγματος, οὗ ἔὰν αἰτήσωνται γενήσεται παρὰ τοῦ Πατρὸς μου τοῦ ἐν Οὐρανοῖς.

Οὗ γάρ εἰσι δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ἕμὸν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμι ἐν μέσῳ αὐτῶν (Ματθ. ιη´ 19, 20)».

Ἐπ’αὐτῶν ὁ Χρυσόστομος θά εἰπῇ:

«Ἐπὶ παντὸς πράγματος: οὐ γὰρ ἀπλῶς τὴν Σύνοδον λέγει, οὐδὲ τοῦτο ἐπιζητεῖ μόνον, ἀλλὰ τὴν ἀρετὴν μετὰ τοῦτον. Οἱ συναχθέντες ὀφείλουσι εἰδέναί τὸν σκοπὸν τοῦ συνάγοντος καὶ πρὸς αὐτὸν ἑαυτοῦς καταρτίζειν ἵνα

εὐαρεστήσεως Χάριν εὕρωσι, καὶ μὴ κακίας ἢ ἀμελείας κριματι ὑποπέσωσι. Οἱ γὰρ μὴ ἀξίως τῆς κλήσεως μὴδὲ πρὸς τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου συνηγμένοι καὶ ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνῆχθαι ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου δοκοῦσιν, ἀκούουσι: Τί μὲ καλεῖτε Κύριε καὶ οὐ ποιεῖται ἃ λέγω; Εἰ δὲ οἱ δύο, πολλῶν μᾶλλον οἱ πλείους. Εἰ γὰρ τὸν Πατέρα πείθωσι οἱ συμφωνοῦντες ὑπὲρ ὧν αἰτοῦνται καὶ τὸν Χριστὸν ἔχουσιν ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν».

Ἐὰν δύο ἢ τρεῖς, (πολὺ περισσώτερον οἱ 80), ὑπὸ τὸν ὄρον ὅτι εἴμεθα ὁμονοοῦντες καὶ ὁμογνωμοῦντες καὶ ἐπὶ καλῶ συμφωνοῦντες.

Δύο ἢ τρεῖς ἐξ ὑμῶν τῶν ἐναρέτων τῶν Εὐαγγελικῆν ἐπιδεικνυόμενῃν πολιτείαν. Καὶ συμφωνοῦντες, νοοῦνται οὐχ οἱ ἐπὶ κακῶ συνερχόμενοι ἀλλὰ ἐπ’ ἀγαθῶ. Συμφώνησαν γὰρ Ἄννας τὲ καὶ Καϊάφας, ἀλλὰ ψεκτῶς.

Καὶ οὐκ εἶπε ἔσομαι, ἀλλὰ ὅτι αὐτίκα ἐκεῖ εἰμί, ὡς Ἀρχιερεὺς ὑμῶν, ἀναλαμβάνων τὴν αἴτησιν ὑμῶν τῶν συνηγμένων ὡς ἰδίαν καὶ ἐντυγχάνων ὑπὲρ ταύτης τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ:

Συνδεσμῶν,

Φυλάττων,

Πληρῶν τὰς αἰτήσεις,

Ἐμπνέων τὰς προσευχάς,

Δίδων σοφίαν καὶ

ὁδηγῶν.

Εἰ δὲ οἱ δύο, πολλῶ μᾶλλον οἱ πλείους.

Εἰ γὰρ τὸν πατέρα πείθωσι, οἱ συμφωνοῦντες ὑπὲρ ὧν αἰτοῦνται, ἔχουσι καὶ τὸν Χριστὸν ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν».

Ὅντως μεγάλη ἡ δύναμις τῆς ἠνωμένης πίστεως.

Ἡ ἑκτακτὴ σύγκλησις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας

*Οἱ ἐργασίες τῆς ἐκτάκτου Συγκλήσεως
τῆς Ι.Σ.Ι. (12.10.2019)*

Συνῆλθε τὸ Σάββατο 12 Ὀκτωβρίου 2019, ἐκτάκτως, ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, στὴν Αἴθουσα Συνεδριῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας.

Πρὸ τῆς Συνεδρίας ἐτελέσθη Θεία Λειτουργία στό Καθολικό τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀσωμάτων Πετρακί.

Περὶ τὴν 9η πρωινή, στή μεγάλη Αἴθουσα τῶν Συνεδριῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἐτελέσθη ἡ Ἀκολουθία γιά τὴν ἔναρξη τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Ἀναγνωσθέντος τοῦ Καταλόγου τῶν συμμετεχόντων Ἱεραρχῶν, διεπιστώθη ἀπαρτία.

Ἀκολούθως συνεκροτήθη ἡ Ἐπιτροπὴ Τύπου, ἀποτελουμένη ἀπὸ τοὺς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτες Ναυπάκτου καὶ Ἁγίου Βλασίου κ. Ἱερόθεο, Σύρου, Τίνου, Ἄνδρου, Κέας, Μίλου, Δίλου καὶ Μυκόνου κ. Δωρόθεο καὶ Πατρῶν κ. Χρυσόστομο.

Σύμφωνα μέ τὴν Ἡμερησία Διάταξη, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος ἀνέπτυξε τὴν Εἰσήγησή του μέ τίτλο: «Αὐτοκεφαλία Ἐκκλησίας Οὐκρανίας».

Στόν Πρόλογο τῆς Εἰσηγήσεως, ὁ Μακαριώτατος ἀνέφερε ὅτι ἡ Δ.Ι.Σ. ἀσχολήθηκε ἐντατικά σέ ἀρκετές Συνεδρίες τῆς μέ τὸ θέμα αὐτό, τὸ ὁποῖο καὶ παρέπεμψε στίς ἀρμόδιες Συνοδικές Ἐπιτροπές, ἐπὶ τῶν Δογματικῶν καὶ Νομοκανονικῶν Ζητημάτων καὶ ἐπὶ τῶν Διορθοδόξων καὶ τῶν Διαχριστιανικῶν Σχέσεων, ὥστε ἀπό κοινοῦ νά εἰσηγηθοῦν δεόντως πρὸς τὴν Ἱερά Σύνοδο.

Τὴν 13η Αὐγούστου ἐ.ἔ. οἱ ἐν λόγῳ Ἐπιτροπές κατέθεσαν στήν Ἀρχιγραμματεία τὸ Κοινὸ Πόρισμα καὶ τὸ Εἰσηγητικὸ Σημείωμα ὑπὸ τὸν τίτλο: «Τὸ ζήτημα τῆς κανονικῆς δικαιοδοσίας στήν Ἱερά Μητρόπολη Κιέβου». Τὸ Πόρισμα τῶν

Ἐπιτροπῶν, κατόπιν ἀναφορᾶς πέντε βασικῶν θέσεων ἐξ ἐπόψεως νομοκανονικῆς, κατέληξε στό ἑξῆς: «Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω θεωρήσαντες τὸ θέμα τῆς αὐτοκεφαλίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Οὐκρανίας ἐξ ἐπόψεως κανονικῆς, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ νομικῆς, εὐσεβάστως εἰσηγοῦμεθα ὅτι οὐδὲν τὸ κωλῶν τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ αὐτοκεφάλου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Οὐκρανίας καὶ τὴν ἀπόλυτον ἐναρμόνισιν καὶ συμπόρευσιν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μετὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου».

Ἀκολούθως, ὁ Μακαριώτατος ἔκανε σύντομη ἀναφορά στόν συνοδικὸ θεσμό καὶ τὴ διοικητικὴ ὀργάνωσις τῆς Ἐκκλησίας, καθὼς καὶ στόν θεσμό τῆς Αὐτοκεφαλίας. Σημείωσε δέ ὅτι ἡ Ἐκκλησία τῆς Οὐκρανίας παρέμενε πάντοτε στήν κανονικὴ ἐκκλησιαστικὴ δικαιοδοσία τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, τὸ ὁποῖο παραιτήθηκε ἐκ τῆς κανονικῆς του δικαιοδοσίας, γιά νά ἐνταχθεῖ στήν κοινωνία τῶν αὐτοκεφάλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, πράξη τὴν ὁποία τὸ Πατριαρχεῖο Μόσχας ἀποδοκιμάζει ὡς ἀντικανονικὴ, σάν νά ἀνῆκε κανονικῶς σέ αὐτό.

Τέλος, ἀφοῦ χαρακτήρισε τὴν ἀνακήρυξη τῆς ἐκκλησιαστικῆς Αὐτοκεφαλίας τῆς Οὐκρανίας ἰδιαιτέρως ἐπωφελῆ γιά τὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία καὶ πολὺτιμι γιά τὴν ἐνίσχυσις τῶν σχέσεων τῶν δύο ἀδελφῶν αὐτοκεφάλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, τῆς Μεγάλης Ρωσίας καὶ τῆς Οὐκρανίας, εἰσηγήθηκε «τὴν ἀναγνώρισιν ὑπὸ τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας τῆς Αὐτοκεφαλίας τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς ἀνεξαρτήτου Δημοκρατίας τῆς Οὐκρανίας».

Ἐπικολούθησε ἐποικοδομητικὸς διάλογος καὶ τοποθετήσεις πολλῶν Σεβασμιωτάτων Ἱεραρχῶν καὶ ἡ Ἱεραρχία ἀπεφάσισε ὅπως ἀποδεχθεῖ τὴν ἀπόφασιν τῆς παρελθούσης Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τὴν εἰσηγήσιν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, ἥτοι ἀναγνωρίζει «τὸ κανονικὸ δικαίωμα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου γιά τὴν παραχώρησις τοῦ Αὐτοκεφάλου, καθὼς καὶ τὸ προνόμιον τοῦ Προκαθημένου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος νά χειρισθῆ περαιτέρω τὸ ζήτημα τῆς

ἀναγνωρίσεως τῆς Ἐκκλησίας τῆς Οὐκρανίας», ἐνῶ ἐπτὰ Μητροπολίτες ἐζήτησαν τὴν ἀναβολὴ λήψεως Ἀποφάσεως.

*Ἡ Ἐπιτροπὴ Τύπου
τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας*

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ
Ἀθήνα, 15 Ὀκτωβρίου 2019

Μέ ἀφορμὴ Ἀνακοίνωση τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κυθήρων κ. Σεραφεῖμ, ἡ ὁποία ἀναρτήθηκε στό διαδίκτυο, σχετικά μέ τὴν ἀπὸ 12ης Ὀκτωβρίου τ.ἔ. ἀπόφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος περὶ τῆς Αὐτοκεφαλίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Οὐκρανίας, ἡ ὁποία κοινοποιήθηκε μέ Δελτίο Τύπου ἀπὸ τὴν ἀρμοδίᾳ Ἐπιτροπὴ Τύπου, ἀνακοινώνεται καὶ διευκρινίζεται ὅτι, ὅπως δύνανται νὰ μαρτυρήσουν ὅλοι οἱ παρόντες Σεβασμιώτατοι Ἱεράρχες, ἀλλὰ καὶ ἔχει καταγραφεῖ στὰ ἐπίσημα Πρακτικά τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τὸ ἐκδοθέν Δελτίο Τύπου, τὸ ὁποῖο στηρίχθηκε τόσο στὴν εἰσήγηση τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου καὶ στὴ γενομένη συζήτηση κατὰ τὴν ὁποία συμμετείχαν 33 Ἀρχιερεῖς, ὅπως καὶ στὰ συμπεράσματα, τὰ

ὁποῖα στό τέλος τῆς συζητήσεως ἀνακοίνωσε ὁ Μακαριώτατος, ἀναγνώσθηκε εἰς ἐπίκοον πάντων καὶ κατόπιν γενομένων ὑπὸ τῶν Ἀρχιερέων διορθώσεων, ἔλαβε τὴν τελικὴ του μορφή καὶ ἀπετέλεσε ἀπόφαση τῆς Ἱεραρχίας. Κατὰ συνέπεια, ἡ Τριμελής ἐξ Ἀρχιερέων Ἐπιτροπὴ Τύπου ἐξέφρασε τὴν ἀλήθεια τῶν γενομένων καὶ ὁποιαδήποτε ἄλλη ἀπόπειρα ἐρμηνείας τους δὲν ἀποτυπώνει τὴν πραγματικότητα.

*Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος*

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀνακοινωθέν γιὰ τὰ γεγονότα στὴ Συρία
Ἀθήνα 12 Ὀκτωβρίου 2019

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος παρακολουθεῖ μέ ἀγωνία καὶ ἀνησυχία τὰ γεγονότα στὴ βορειοανατολικὴ Συρία καὶ εὐχεται καὶ προσεύχεται γιὰ τὴν κατάπαυση τοῦ πυρός καὶ τὴν ἀποτροπὴ τῆς ἀνθρωπιστικῆς τραγωδίας καὶ τὴν ἐπικράτηση τῆς εἰρήνης.

*Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος*

Αὐτοκεφαλία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Οὐκρανίας Εἰσηγήσεις τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος Ἱερωνύμου (12 Ὀκτωβρίου 2019)

Σεβασμιώτατοι ἀδελφοί,

Ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας μας ἠσχολήθη μέ τὴν Αὐτοκεφαλία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Οὐκρανίας. Κατάληξις ὄλων αὐτῶν τῶν σκέψεων, ἀπόψεων καὶ συζητήσεων ἦταν ἡ παραπομπή του στὴς Συνοδικές Ἐπιτροπές τῆς Ἐκκλησίας μας: α) τὴν ἐπὶ τῶν Δογματικῶν καὶ Νομοκανονικῶν ζητημάτων καὶ β) τὴν ἐπὶ τῶν

Διορθοδόξων καὶ Διαχριστιανικῶν, ὥστε ἀπὸ κοινοῦ νὰ εἰσηγηθοῦν δεόντως πρὸς τὴν Ἱερά Σύνοδο (βλ. Δελτίο Δ.Ι.Σ., 7ης Μαρτίου 2019).

Πρὸς τὸν σκοπὸ αὐτό, μάλιστα, ὄλες οἱ λαμβανόμενες ἐπιστολές καὶ τὰ σχετικὰ κείμενα, πού ἐλαμβάνοντο, διεβιβάζοντο στὴς δύο αὐτές Ἐπιτροπές, προκειμένου νὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν ἐξέταση τοῦ ζητήματος.

Αναφορά στο «Ουκρανικό» έγινε και σε άλλες συνεδριάσεις της Δ.Ι.Σ.

α. Στις 2 Απριλίου με άφορμή την επίσκεψη αντιπροσωπείας του Οικουμενικού Πατριαρχείου στην Ιερά Αρχιεπισκοπή Αθηνών και τη σχετική ενημέρωση που έγινε περί αυτής στα μέλη της Ιεράς Συνόδου.

β. Στις 22 και στις 23 Μαΐου με άφορμή το Γράμμα του Σεβ. Μητροπολίτου κ. Όνουφριού, διά του οποίου προσεκλήθη η Εκκλησία της Ελλάδος να συμμετάσχει στην ονομαστική του έορτή.

γ) στις 27 Ιουνίου και στις 27 Αυγούστου, που άνεγνώσθησαν οι σχετικές επιστολές του Σεβ. Μητροπολίτου Κυθήρων κ. Σεραφεΐμ.

Έν τῷ μεταξύ, τήν 13η Αυγούστου η Αρχιγραμματεία έλαβε τό Κοινό Πόρισμα τῶν δύο Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν (Δογματικῶν καί Νομοκανονικῶν Ζητημάτων καί Διορθοδόξων καί Διαχριστιανικῶν Σχέσεων) καί τό Εἰσηγητικό Σμείωμα ὑπό τόν τίτλο: «Τό ζήτημα τῆς κανονικῆς δικαιοδοσίας στήν Ιερά Μητρόπολη Κιέβου», τά ὅποια καί άνεγνώσθησαν κατά τί διάρκεια τῆς συνεδριάσεως τῆς Διαρκοῦς Ιεράς Συνόδου τῆς 28ης Αυγούστου, ἐπί παρουσία καί τῶν Σεβ. Προέδρων τῶν δύο Ἐπιτροπῶν, Μητροπολίτου Διδυμοτείχου, Ὁρεστιάδος καί Σουφλίου κ. Δαμασκηνοῦ καί Δημητριάδος καί Ἀλμυροῦ κ. Ἰγνατίου.

Ἡ συζήτηση περί τοῦ Ουκρανικοῦ στήν ἐν λόγω συνεδρία τῆς 28ης Αυγούστου διήρκεσε τρεῖς ὥρες καί οἱ δύο ἅγιοι ἀδελφοί Διδυμοτείχου καί Δημητριάδος, ὡς ἐξετάσαντες λεπτομερῶς τό θέμα μετά τῶν ὑπολοίπων μελῶν τῶν περί αὐτούς Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν, ἀπίντησαν σέ ὅλα τά ζητήματα, τά ὅποια ἐτέθησαν ἀπό τούς ἁγίους Συνοδικούς, ἕκαστος τῶν ὁποίων ἐτοποθετήθη καί προσωπικῶς ἐπί τοῦ θέματος κατά τήν διάρκειαν τῆς συνεδριάσεως.

Τό πόρισμα τῶν δύο Ἐπιτροπῶν, τό ὁποῖο εὑρίσκεται στή διάθεση κάθε ἀδελφοῦ που ἐπιθυμεῖ νά τό μελετήσει, κατέληξε στίς ἐξῆς ἐξ ἐπόψεως νομοκανονικῆς βασικές θέσεις:

α. Οὐδέποτε τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον παρεχώρησεν εἰς τό Πατριαρχεῖον Μόσχας τήν

δικαιοδοσίαν του ἐπί τῆς Μητροπόλεως Κιέβου. Ἀνέθεσε εἰς τόν Μόσχας ἐπιτροπικῶς διά Πράξεως τοῦ 1686 «ἵνα ἔχη ἐπ' ἀδείας» καί μόνον τό δικαίωμα τοῦ χειροτονεῖν καί ἐνθρονίζειν τόν ἐκάστοτε, ὑπό Κληρικολαϊκῆς Συνελεύσεως, ἐκλεγόμενον Μητροπολίτην Κιέβου, ὁ ὁποῖος ὀφείλει νά μνημονεῖται πρωτίστως τοῦ ὀνόματος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου (Κανῶν 120 Καρθαγένης).

β. Τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον ἔχει τό προνόμιον τῆς «ἐκκλήτου προσφυγῆς» καί παρά Ἀρχιερέων ἐτέρου ἐκκλησιαστικοῦ κλίματος, ἐάν καί ἐφ' ὅσον ὁ ἐκκαλῶν Ἀρχιερεὺς ἤθελε ὑποβάλλῃ σχετικόν αἴτημα (βλ. Φιλάρετος, Μακάριος) (Κανόνες 9 καί 17 Δ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου).

γ. Ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης εἶχε καί ἔχει πάντοτε ἀπαραιμείωτον τό κανονικόν δικαίωμα οὐχί μόνον ὅπως μεριμνᾷ ὀφειλετικῶς διά τήν ὑποστήριξιν τῶν ἐμπεριστάτων ἢ δοκιμαζομένων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἀλλά καί τήν δεσμίαν, κανονικὴν ὑποχρέωσιν ὅπως ἀναλαμβάνῃ ἐγκαίρως ὅλας τὰς ἀναγκαίας πρωτοβουλίας διά τήν πρόληψιν, τήν ἀποτροπὴν ἢ τήν θεραπείαν τῶν ἐπικινδύνων ἀπειλῶν ἢ δοκιμασιῶν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ τῶν σώματος. Ἄλλωστε, ἡ ὅλη ἱστορία τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἦτοι τόσο σέ εὐτυχεῖς, ὅσο καί εἰς χαλεποὺς καιροὺς, ἀποτελεῖ ἐν τοῖς πράγμασι μαρτυρίαν τῆς πάντοτε ἀνιδιοτελοῦς ἢ καί θυσιαστικῆς προσφορᾶς του πρὸς ὅλας τὰς ἐμπεριστάτους Ὁρθοδόξους Ἐκκλησίας.

δ. Τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον ἔχει κανονικόν προνόμιον αὐτό μόνον νά ἀνακηρύσσει τό αὐτοκέφαλον τῶν κατά τόπους Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν (βλ. Γεωργίας 1990. Τσεχίας 1998, Πολωνίας 1924, Ἀλβανίας 1937, Ἑλλάδος 1850, Σερβίας 1878, Ρουμανίας 1885, Βουλγαρίας 1945 κ.λπ.).

Δυστυχῶς, ἐπειδή τό Πατριαρχεῖον Μόσχας ἀπουσίασεν ἀπό τὰς ἐργασίας τῆς Συνόδου τῆς Κρήτης, κατά τό 2016, δὲν ἐδόθη ἡ δυνατότης συζητήσεως τοῦ Θέματος τῆς χορηγήσεως τοῦ αὐτοκεφάλου καί οὕτω ἐχάθη ἡ εὐκαιρία ὅπως συναποφαίνεται μετά τῶν λοιπῶν Ἐκκλησιῶν διά τήν χορήγησίν του.

ε. Κατά τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ἰσχύοντος Συντάγματος «Ἡ Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, πού γνωρίζει κεφαλή της τὸν Κύριο ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστὸ ὑπάρχει ἀναπόσπαστα ἐνωμένη δογματικά μὲ τὴν Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ τῆς Κωνσταντινούπολης καὶ μὲ κάθε ἄλλῃ ὁμόδοξῃ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ· τηρεῖ ἀπαρασάλευτα, ὅπως ἐκείνες, τοὺς ἱερούς ἀποστολικούς καὶ συνοδικούς κανόνες καὶ τίς ἱερές παραδόσεις. Εἶναι αὐτοκέφαλη, διοικεῖται ἀπὸ τὴν Ἱερά Σύνοδο τῶν ἐν ἐνεργείᾳ Ἀρχιερέων καὶ ἀπὸ τὴν Διαρκῆ Ἱερά Σύνοδο πού προέρχεται ἀπὸ αὐτή καὶ συγκροτεῖται ὅπως ὀρίζει ὁ Καταστατικός Χάρτης τῆς Ἐκκλησίας, μὲ τήρηση τῶν διατάξεων τοῦ Πατριαρχικοῦ Τόμου τῆς κθ' (29) Ἰουνίου 1850 καὶ τῆς Συνοδικῆς Πράξης τῆς 4ης Σεπτεμβρίου 1928».

Καὶ κατέληγε τὸ κοινὸν Πόρισμα τῶν δύο Ἐπιτροπῶν στὰ ἑξῆς:

«Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω θεωρήσαντες τὸ Θέμα τῆς αὐτοκεφαλίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Οὐκρανίας ἐξ ἐπόψεως κανονικῆς, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ νομικῆς, εὐσεβᾶστως εἰσηγοῦμεθα ὅτι οὐδέν τὸ κωλῶν τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ αὐτοκεφάλου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Οὐκρανίας καὶ τὴν ἀπόλυτον ἐναρμόνισιν καὶ συμπόρευσιν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μετὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου».

Κατόπιν τούτων, ὅπως ἀνεγράφη καὶ στὸ Δελτίο Τύπου τῆς 28ης Αὐγούστου, ἡ ΔΙΣ μετὰ ἀπὸ ἐκτενῆ συζήτηση ἀνεγνώρισε «τὸ κανονικὸ δικαίωμα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου γιὰ τὴν παραχώρησιν τοῦ Αὐτοκεφάλου, καθὼς καὶ τὸ προνόμιον τοῦ Προκαθημένου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος νὰ χειρισθῆι περαιτέρω τὸ ζήτημα τῆς ἀναγνώρισεως τῆς Ἐκκλησίας τῆς Οὐκρανίας».

Ὅλοι γνωρίζομεν ὅτι ἡ διοικητικὴ ὀργάνωσις τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τῶν ἀποστολικῶν ἤδη χρόνων ἀπεσκοπεῖ εἰς τὴν διαφύλαξιν τῆς ἐνότητος τῆς Ἐκκλησίας εἰς τοπικὴν, περιφερειακὴν καὶ οἰκουμενικὴν προοπτικὴν καὶ εἰς τὴν πρόληψιν ἢ ἀποτροπὴν τῶν αἰρετικῶν ἢ σχισματικῶν ἀπειλῶν διὰ τὴν ἐνότητα τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ σώματος.

Ὅλοι γνωρίζομεν ὅτι ἡ διοικητικὴ ὀργάνωσις τῆς Ἐκκλησίας συνεδέθη πάντοτε ἀρρήκτως πρὸς τὸν συνοδικὸν Θεσμόν διὰ νὰ βεβαιῶνται

συνεχῶς ἡ ἀποστολικὴ διαδοχὴ πίστεως καὶ τάξεως.

Ἄλλωστε, οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ διάδοχοί τους ἐπίσκοποι εἶναι οἱ κατ' ἐξοχὴν φορεῖς τῆς μεταδοθείσης εἰς αὐτοὺς ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ ἐξουσίας του διὰ τοῦ «ἐμφυσημάτος» του διὰ νὰ ἐγγυῶνται ὄχι μόνον τὴν βεβαιότητα τῆς θείας Εὐχαριστίας εἰς ἐκάστην τοπικὴν ἐκκλησίαν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐνότητα ὅλων τῶν κατὰ τόπους ἐκκλησιῶν εἰς τὴν κοινωνίαν τῆς πίστεως καὶ εἰς τὸν σύνδεσμον τῆς ἀγάπης.

Ὅλοι γνωρίζομεν ὅτι ἡ διάδοσις τοῦ Εὐαγγελίου τῆς ἐν Χριστῷ σωτηρίας «εἰς πάντα τὰ ἔθνη» (Ματθ. 28, 18-20) καὶ «ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς» (Πράξ. 1, 7-8) κατέστησεν ἀναγκαίαν τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ κανονικοῦ Θεσμοῦ τῆς Αὐτοκεφαλίας ὑπὸ τῆς Α' Οἰκουμενικῆς συνόδου (325) εἰς ὅλας τὰς ρωμαϊκὰς ἐπαρχίας τοῦ ἑλληνορωμαϊκοῦ κόσμου διὰ τὸν συνοδικὸν ἔλεγχον τῆς ἐκλογῆς, τῆς χειροτονίας καὶ τῆς κρίσεως ὅλων τῶν ἐπισκόπων ἐκάστης ἐπαρχίας.

Ὅλοι γνωρίζομεν ὅτι αἱ προκλητικαὶ αὐθαιρεσίαι τόσο τῶν μητροπολιτῶν, ὅσο καὶ τῶν Ἐπαρχιακῶν συνόδων ἐπέβαλον τὴν ἄρσιν τῆς Αὐτοκεφαλίας τῶν μητροπολιτῶν διὰ τῆς ὑπαγωγῆς αὐτῶν εἰς τὴν ὑπερέχουσαν αὐθεντίαν τῶν ἐξάρχων τῶν Ρωμαϊκῶν Διοικήσεων ἢ τῶν πέντε Πατριαρχῶν δι' ἀποφάσεων Οἰκουμενικῶν συνόδων.

Ὅλοι γνωρίζομεν ὅτι ὅλοι οἱ ἀποδεχθέντες τὴν χριστιανικὴν πίστιν λαοὶ ἀπὸ τὴν βυζαντινὴν Ἱεραποστολὴν (Γεωργιανοί, Βούλγαροι, Σέρβοι κ.ἄ.) προέβαλλον ἀμέσως τὴν ἀξίωσιν τῆς ἀποδόσεως ὑπὸ τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου τῆς ἐκκλησιαστικῆς Αὐτοκεφαλίας αὐτῶν διὰ τὴν ἐνίσχυσιν καὶ τῆς ἐθνικῆς τῶν ταυτότητος.

Ὅλοι γνωρίζομεν ὅτι ἡ μετὰ τὴν προτεσταντικὴν Μεταρρύθμισιν τοῦ ΙΣΤ' αἰῶνος προβολὴ τῆς ἐκκοσμηκευμένης ἐθνοκρατικῆς ιδεολογίας τῶν νέων φιλοσόφων τοῦ Διαφωτισμοῦ ἐπηρέασεν ὅλα τὰ νεοσύστατα κράτη τῶν ἀπελευθερωθέντων ἀπὸ τὸν ὀθωμανικὸν ζυγὸν ὀρθοδόξων λαῶν καὶ ἐξεφράσθη διὰ τῆς ἀκρίτου ἀξιώσεως καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς τῶν Αὐτοκεφαλίας, ἀπὸ τὴν

δικαιοδοσίαν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

Ὅλοι γνωρίζομεν ὅτι τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον παρεχόμενον πάντοτε προθύμως καί ἀνιδιοτελῶς τήν Αὐτοκεφαλίαν τῆς Ἐκκλησίας ἑνός ἀνεξαρτήτου κράτους, ἄν βεβαίως εἶχον τάς ἀπαραιτήτους κανονικάς προϋποθέσεις, διά τήν κάλυψιν τῶν ἀμέσων καί ἐπιτακτικῶν ποικιλοτρόπων ἀναγκῶν εἰς ἓν ἐκκοσμητικόν κράτος καί ὑπὸ μίαν δυναστικήν ὀρθόδοξον κρατικήν ἐξουσίαν, ἐνῶ δέν παρεχόμενον τήν ἐκκλησιαστικήν Αὐτοκεφαλίαν εἰς ὀρθοδόξους λαούς, οἱ ὅποιοι δέν εἶχον εἰσέτι ἀποκτήσει κρατικήν ἀνεξαρτησίαν.

Ὅλοι γνωρίζομεν ὅτι ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Οὐκρανίας ὑπήγετο συνήθως ἐπὶ αἰῶνας ὑπὸ τήν διαδοχικήν δυναστικήν κυριαρχίαν εἴτε τῆς Πολωνίας, εἴτε τῆς Μεγάλης Ρωσίας, ἀλλ' ὅμως παρέμεινε πάντοτε εἰς τήν κανονικήν ἐκκλησιαστικήν δικαιοδοσίαν τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἀφοῦ δέν ἦτο δυνατόν νά ἀμφισβητηθῇ ἀζημίως διά τὰ κυρίαρχα κράτη ἡ δικαιοδοσία τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

Ὅλοι γνωρίζομεν ὅτι τό Πατριαρχεῖον Μόσχας ἀποδοκιμάζει ὡς ἀντικανονικάς πράξεις, μετὰ μεγάλης μάλιστα ὀξύτητος, τήν ὀφειλετικήν πρωτοβουλίαν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου διά τήν ἀνακήρυξιν τῆς Αὐτοκεφαλίας τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Οὐκρανίας, ὡς ἐάν αὐτή ἀνῆκε κανονικῶς εἰς Πατριαρχεῖον

Μόσχας.

Ὅλοι γνωρίζομεν ὅτι τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον, ὡς φιλόστοργος Μήτηρ Ἐκκλησία τῆς Μητροπόλεως Κιέβου καί πάσης Οὐκρανίας ἐπὶ μίαν ὀλόκληρον χιλιετίαν, ὄχι μόνον εἰς οὐδέν ὠφελείται, ἀλλά καί παραιτεῖται ἐκ τῆς κανονικῆς ἐκκλησιαστικῆς δικαιοδοσίας αὐτοῦ διά νά ἐνταχθῇ δικαίως ἡ μεγάλη Ἐκκλησία τῆς Οὐκρανίας τῶν 40 περίπου ἑκατομμυρίων ὀρθοδόξων πιστῶν εἰς τήν κοινωνίαν τῶν αὐτοκεφάλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καί νά ἀναπτύξῃ ἐλευθέρως τήν ποικιλοτρόπων διακονίαν τοῦ δοκιμαζομένου εὐλαβοῦς οὐκρανικοῦ λαοῦ, ἀνεξαρτήτως ὅποιασδήποτε ἔξωθεν ἐπεμβάσεως.

Ὅλοι γνωρίζομεν ὅτι ἡ ἀνακήρυξις τῆς ἐκκλησιαστικῆς Αὐτοκεφαλίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Οὐκρανίας εἶναι ἰδιαίτερος ἐπωφελής διά τήν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν, θά ἀποδειχθῇ δέ καί πολύτιμος διά τήν ἐνίσχυσιν τῶν σχέσεων τῶν δύο ἀδελφῶν Αὐτοκεφάλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν τῆς Μεγάλης Ρωσίας καί τῆς Οὐκρανίας.

Ὑπὸ τό πνεῦμα αὐτό, εἰσπηγοῦμαι τήν ἀναγνώρισιν ὑπὸ τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας τῆς Αὐτοκεφαλίας τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς ἀνεξαρτήτου Δημοκρατίας τῆς Οὐκρανίας.

Ἦ' Ὁ Ἀθηνῶν Ἱερόνυμος Β'

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΝ

Άριθμός 1749/2019

Τό Συμβούλιο τῆς Ἐπικρατείας /
Ὁλομέλεια (Ἀπόφαση γιά τά Θρησκευτικά)

Συνεδρίασε δημόσια στό ἀκροατήριό του στίς 21 Σεπτεμβρίου 2019 μέ τήν ἐξῆς σύνθεση: Ἀθ. Ράντος, Ἀντιπρόεδρος, Προεδρεύων, ἐλλείποντος τοῦ Προέδρου τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, Αἰκ. Χριστοφορίδου, Δ. Ἀλεξανδρῆς, Μ.-Ε. Κωνσταντινίδου, Π. Εὔστρατιου, Μ. Γκορτζολίδου, Ε. Νίκα, Ε. Ἀντωνόπουλος, Γ. Τσιμέκας, Σπ. Μαρκάτης, Α. Καλογεροπούλου, Β. Ραφτοπούλου, Κ. Κουσούλης, Κ. Φιλοπούλου, Θ. Ἀραβάνης, Α. Χλαμπέα, Μ. Πικραμένος, Π. Μπραϊμ, Χρ. Ντουχάνης, Ε. Παπαδημητρίου, Κ. Νικολάου, Ι. Συμπλῆς, Κ. Κονιδιτσιώτου, Α. Μίντζια, Ρ. Γιαννουλάτου, Χρ. Σιταρά, Μ. Τριπολιτσιώτη, Σύμβουλοι, Μ. Ἀθανασοπούλου, Ε. Μούργια, Γ. Ζιάμος, Πάρεδροι. Ἀπό τούς ἀνωτέρω οἱ Σύμβουλοι Α. Μίντζια καί Μ. Τριπολιτσιώτη καθώς καί ἡ Πάρεδρος Μ. Ἀθανασοπούλου μετέχουν ὡς ἀναπληρωματικά μέλη, σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 26 παρ. 2 τοῦ ν. 3719/2008. Γραμματέας ἡ Ἐλ. Γκίκα.

Γιά νά δικάσει τήν ἀπό 26ης Ὀκτωβρίου 2017 αἴτηση :

1.... . 2.... . 3.... 4. Τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πειραιῶς, πού ἐδρεύει στόν Πειραιᾶ (Ἀκτῆ Θεμιστοκλέους 190), 5. Μητροπολίτη Πειραιῶς Σεραφεῖμ, κατά κόσμον Χρήστου Μεντζελόπουλου, κατοίκου Πειραιῶς (Ἀκτῆ Θεμιστοκλέους 190) καί 6. σωματείου μέ τήν ἐπωνυμία «Πανελλήνια Ἑνωση Θεολόγων» (Π. Ε. Θ.), πού ἐδρεύει στήν (...),

κατά τοῦ Ὑπουργοῦ Παιδείας, Ἑρευνας καί Θρησκευμάτων,

κατά τοῦ παρεμβαίνοντος σωματείου μέ τήν ἐπωνυμία «Πανελλήνιος Θεολογικός Σύνδεσμος "ΚΑΙΡΟΣ" γιά τήν ἀναβάθμιση τῆς Θρησκευτικῆς Ἐκπαίδευσης», πού ἐδρεύει στόν (...)

.....

Ἄφου μελέτησε τά σχετικά ἔγγραφα

Σκέφθηκε κατά τόν Νόμο

1. Ἐπειδή, γιά τήν ἄσκηση τῆς κρινόμενης αἰτήσεως ἔχει καταβληθεῖ τό νόμιμο παράβολο (...).

2. Ἐπειδή, μέ τήν αἴτηση αὐτή ζητεῖται ἡ ἀκύρωση τῆς 101470/Δ2/16. 6. 2017 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Παιδείας, Ἑρευνας καί Θρησκευμάτων μέ τίτλο «Πρόγραμμα Σπουδῶν τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν στό Δημοτικό καί στό Γυμνάσιο» (Β' 2104/19. 6. 2017).

3. Ἐπειδή, ἡ ὑπόθεση εἰσάγεται πρὸς συζήτηση στήν Ὁλομέλεια τοῦ Δικαστηρίου κατόπιν τῆς ἀπό 8.5.2018 πράξεως τοῦ Προέδρου του, λόγω τῆς ὅπως ἐξαιρετικῆς σπουδαιότητάς της, σύμφωνα μέ τά ἄρθρα 14 παρ. 2, 20 καί 21 τοῦ Π. Δ. 18/1989 (Α' 8) καί 8 παρ. 4 καί 5 τοῦ ν. 4205/2013 (Α' 242).

4. Ἐπειδή, ὑπέρ τοῦ κύρους τῆς προσβαλλόμενης ἀποφάσεως παρεμβαίνει τό σωματεῖο μέ τήν ἐπωνυμία «Πανελλήνιος Θεολογικός Σύνδεσμος "ΚΑΙΡΟΣ γιά τήν ἀναβάθμιση τῆς Θρησκευτικῆς Ἐκπαίδευσης"».

5. Ἐπειδή, ἡ προσβαλλόμενη ἀπόφαση, ἡ ὁποία ἔχει κανονιστικό χαρακτήρα (βλ. ΣτΕ 660,661,926/2018 Ὁλομ.), δημοσιεύθηκε στήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως στίς 19.6.2017. Συνεπῶς, ἡ κρινόμενη αἴτηση, ἡ ὁποία κατατέθηκε στήν Γραμματεία τοῦ Δικαστηρίου στίς 30.10.2017, ἀσκεῖται ἐμπροθέσμως, δεδομένης τῆς ἀναστολῆς τῆς προθεσμίας ἀσκίσεώς της μέχρι καί τίς 15.9.2016 λόγω τῶν δικαστικῶν διακοπῶν.

6. Ἐπειδή, ἀπό τίς διατάξεις τῶν ἄρθρων 1510, 1512 καί 1516 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικα προκύπτει ὅτι οἱ γονεῖς ἀσκοῦν καταρχήν ἀπό κοινοῦ τή μέρμνα γιά τό ἀνίλικό τέκνο τους (γονική μέρμνα), ἐκτός ἐάν συντρέχει κατά τόν Α. Κ. περίπτωση ἀσκίσεως τῆς γονικῆς μέρμνας ἀποκλειστικά ἀπό τόν ἕνα γονέα ἢ ἀπό τρίτον. Ἡ ἐκ μέρους τοῦ ἑνός γονέα ἐπιχείρηση πράξεων τῆς γονικῆς μέρμνας, ὅταν ἡ ἄσκησή της ἀνήκει ἀπό κοινοῦ

καί στους δύο γονείς, επιτρέπεται μόνο στίς ρητῶς προβλεπόμενες ἀπό τίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1516 τοῦ Α. Κ. περιπτώσεις, στίς ὁποῖες (μεταξύ ἄλλων) περιλαμβάνονται οἱ συνήθειες πράξεις ἐπιμέλειας τοῦ προσώπου τοῦ τέκνου, οἱ πράξεις πού ἀφοροῦν τήν τρέχουσα διαχείριση τῆς περιουσίας του, καθὼς καί οἱ πράξεις πού ἔχουν ἐπείγοντα χαρακτῆρα. Ἡ ἄσκηση τῆς αἰτίσεως ἀκυρώσεως κατὰ πράξεων πού εἴτε ἀφοροῦν τό πρόσωπο τοῦ ἀνήλικου τέκνου εἴτε βλάπτουν τὰ ἔννομα συμφέροντά του, δέν ὑπάγεται μέν στίς συνήθειες πράξεις ἐπιμέλειας τοῦ προσώπου τοῦ τέκνου ἢ τῆς τρέχουσας διαχειρίσεως τῆς περιουσίας του, συνιστᾷ, ὅμως, πράξη πού ἔχει ἐπείγοντα χαρακτῆρα, ἐν ὄψει τοῦ ὅτι πρέπει νά ἀσκηθῆι ἐντός ὀρισμένης προθεσμίας, 60 ἡμερῶν, ἀπό τή δημοσίευση ἢ τήν κοινοποίηση ἢ τή γνώση τῆς προσβαλλόμενης πράξεως, κατὰ τίς διακρίσεις τοῦ ἄρθρου 46 τοῦ Π. Δ. 18/1989. Κατά συνέπεια, ἐγκύρως ἢ αἴτηση αὐτή ἀσκεῖται ἀπό τόν ἕνα γονέα, ἐφ' ὅσον ὅμως ἕως τήν πρώτη συζήτηση τῆς ὑποθέσεως ὁ ἄλλος γονέας ἐγκρίνει τήν ἄσκηση τοῦ ἔνδικου αὐτοῦ μέσου ἢ προσκομισθῆι ἀπόφαση τοῦ ἀρμόδιου δικαστηρίου κατὰ τὰ ὀριζόμενα στό ἄρθρο 1512 τοῦ Α. Κ. Ἡ ἔγκριση αὐτή γίνεται μέ δῆλωση πού κατατίθεται στή γραμματεία τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἢ προφορικά στό ἀκροατήριό ἀπό τόν ἕτερο γονέα ἢ ἀπό πληρεξούσιο δικηγόρο, στόν ὁποῖο αὐτός ἔχει χορηγήσει γενικό ἢ εἰδικό πληρεξούσιο. Ἡ ἔγκριση μπορεῖ ἐπίσης νά γίνει καί μέ δῆλωση τοῦ γονέα αὐτοῦ ἐνώπιον συμβολαιογράφου, ἀντίγραφο ὅμως τῆς συμβολαιογραφικῆς πράξεως πρέπει νά περιέλθει στό Συμβούλιο ἕως τήν πρώτη συζήτηση τῆς ὑποθέσεως (βλ. ΣτΕ 5720/1996 Ὁλομ., 660, 661/2018 Ὁλομ.)

7. Ἐπειδή, ὁ πρῶτος τῶν αἰτούντων παρέστη αὐτοπροσώπως ὡς δικηγόρος, ἡ δέ δεύτερη ἐξ αὐτῶν καί σύζυγος τοῦ πρώτου αἰτούντος διόρισε αὐτόν μέ πληρεξούσιο ὡς δικηγόρο, τόσο γιά λογαριασμό της ὅσο καί γιά λογαριασμό τῶν ἀνήλικων τέκνων της. Ἐπομένως καί οἱ δύο ἐν λόγῳ αἰτούντες νομιμοποιοῦνται νά ἀσκῆσουν τήν κρινόμενη αἴτηση τόσο ἀτομικῶς ὅσο καί γιά λογαριασμό τῶν ἀνήλικων τέκνων τους (βλ. ΣτΕ 661/2018 Ὁλομ.). Περαιτέρω, ὁ τρίτος αἰτῶν πα-

ρέστη αὐτοπροσώπως ὡς δικηγόρος, ἡ δέ σύζυγος αὐτοῦ καί μητέρα τοῦ τέκνου του ἐνέκρινε γιά λογαριασμό της καί γιά λογαριασμό τοῦ ἀνήλικου τέκνου τους τήν ἄσκηση τῆς κρινόμενης αἰτίσεως καί διόρισε αὐτόν ὡς πληρεξούσιο δικηγόρο γιά λογαριασμό τοῦ ἀνήλικου τέκνου τους (βλ. τό ἀπό 21.9.2018 πληρεξούσιο συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν). Συνεπῶς, καί ὁ ὡς ἄνω αἰτῶν νομιμοποιεῖται νά ἀσκῆσει τήν κρινόμενη αἴτηση τόσο ἀτομικῶς ὅσο καί γιά λογαριασμό τοῦ ἀνήλικου τέκνου του.

8. Ἐπειδή, οἱ τρεῖς πρῶτοι αἰτούντες προβάλλουν ὅτι ἔχουν ἄμεσο, ἐνεστῶς καί προσωπικό ἔννομο συμφέρον γιά τήν ἄσκηση τῆς κρινόμενης αἰτίσεως. Εἰδικότερα προβάλλουν ὅτι εἶναι χριστιανοί ὀρθόδοξοι καί ὅτι ἔχουν ἄμεσο καί ἐνεστῶς ἔννομο συμφέρον γιά τήν ἄσκηση τῆς κρινόμενης αἰτίσεως, διότι θίγονται ἀπό τήν προσβαλλόμενη ἀπόφαση τόσο οἱ ἴδιοι ὡς γονεῖς ὅσο καί τὰ τέκνα τους, τὰ ὁποῖα δέν διδάσκονται τίς ἀρχές καί τὰ δόγματα τῆς ὀρθόδοξης πίστεως στό πλαίσιο τοῦ μαθήματος τῶν θρησκευτικῶν. Οἱ δύο πρῶτοι αἰτούντες, γονεῖς δύο τέκνων, ἔχουν προσκομίσει σχετικῶς τήν 395/6.9.2018 βεβαίωση φοίτησης τοῦ ἑνός τέκνου τους στήν Α΄ τάξη τοῦ Γυμνασίου καί τήν 122/6.9.2018 ἀντίστοιχη βεβαίωση φοίτησης τοῦ ἄλλου τέκνου τους στήν Ε΄ τάξη τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου γιά τό σχολικό ἔτος 2018-2019, καθὼς καί τό ἀπό 6.9.2018 πιστοποιητικό οἰκογενειακῆς κατάστασης. Ὁ δέ τρίτος ἀπό τοὺς αἰτούντες ἔχει προσκομίσει τήν ἀπό 6.9.2018 βεβαίωση φοίτησης τοῦ τέκνου του στήν Ε΄ τάξη τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου γιά τό σχολικό ἔτος 2018-2019 καθὼς καί τό ἀπό 3.9.2018 πιστοποιητικό οἰκογενειακῆς κατάστασης. Μέ τὰ δεδομένα αὐτά οἱ ὡς ἄνω αἰτούντες ἀσκοῦν μέ ἔννομο συμφέρον τήν κρινόμενη αἴτηση τόσο ἀτομικῶς ὅσο καί ὑπό τήν ιδιότητά τους ὡς ἀσκούντων τήν ἐπιμέλεια τῶν ἀνήλικων τέκνων τους (βλ. ΣτΕ 661, 926/2018 Ὁλομ.).

9. Ἐπειδή, ἡ τέταρτη τῶν αἰτούντων Ἱερά Μητρόπολη Πειραιῶς καί ὁ πέμπτος αἰτῶν Μητροπολίτης Πειραιῶς προβάλλουν πρὸς θεμελίωση τοῦ ἐννόμου συμφέροντός τους ὅτι ἔχουν τήν ὑποχρέωση νά συνεργάζονται μέ τήν Πολιτεία ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς θρησκευτικῆς ἐκπαιδεύσεως καί ἀγωγῆς τῶν νέων καί δὴ τῶν

παιδιών του δημοτικού και του γυμνασίου, εν ὄψει τῆς διαλαμβανόμενης στίς διατάξεις του ν. 590/1977 (περί του Καταστατικού Χάρτη τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος) βασικῆς ἀποστολῆς τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων καί τῶν Ἱερῶν Ναῶν, τῶν Ἀρχιερέων Μητροπολιτῶν καί τῶν Ἱερέων, καί ιδίως αὐτῆς τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου αὐτοῦ κατά τὴν ὁποία «Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος συνεργάζεται μετὰ τῆς Πολιτείας, προκειμένου περὶ θεμάτων κοινῆς ἐνδιαφέροντος, ὡς τὰ τῆς χριστιανικῆς ἀγωγῆς τῆς νεότητος, ...». Ἐξάλλου, ἡ Ἱερά Μητρόπολις Πειραιῶς ἰσχυρίζεται ἐπὶ πλέον ὅτι ἔχει τὴν εὐθύνη λειτουργίας καί τὴν ἐποπτεία τριῶν σχολικῶν μονάδων, διαφορετικῶς ἐκπαιδευτικῶ ἐπιπέδου (παιδικῶ σταθμοῦ καί νηπιαγωγείου, δημοτικῶ σχολείου, γυμνασίου καί λυκείου), καί ὅτι γιὰ τὸν λόγο αὐτὸν ἔχει ἄμεσο, προσωπικὸ καί ἐνεστώσ ἐννομο συμφέρον γιὰ τὴν ἄσκηση τῆς κρινόμενης αἰτήσεως. Ἐν ὄψει αὐτῶν ἐννομο συμφέρον γιὰ τὴν ἄσκηση τῆς κρινόμενης αἰτήσεως ἔχουν τόσο ἡ Ἱερά Μητρόπολις Πειραιῶς, ὅσο καί ὁ Μητροπολίτης Πειραιῶς, ὁ ὁποῖος προΐσταται αὐτῆς καί φέρει τὴν ποιμαντικὴ εὐθύνη γιὰ τοὺς ὀρθόδοξους χριστιανούς τῆς Μητροπόλεώς του, δοθέντος ὅτι, ὅπως προβάλλουν, θίγονται ἠθικῶς ἀπὸ τὴ μεταβολὴ τοῦ περιεχομένου τῆς διδασκαλίας καί τοῦ ἐν γένει χαρακτῆρα τοῦ μαθήματος τῶν θρησκευτικῶν στὰ δημοτικά καί γυμνάσια. Τὸ ἐννομο συμφέρον τῶν ἀνωτέρω προσώπων καθίσταται, ἄλλωστε, σαφές καί ἐκ τοῦ ὅτι, λόγῳ τῆς λειτουργίας σχολείων πρωτοβάθμιας καί δευτεροβάθμιας ἐκπαίδευσως, γιὰ τὰ ὁποῖα ἔχει λάβει ἄδεια λειτουργίας ἢ αἰτοῦσα Ἱερά Μητρόπολις, ὑφίσταται ὑποχρέωση ἐφαρμογῆς τῶν σχετικῶν προγραμμάτων σπουδῶν πού ἀφοροῦν τὸ μάθημα τῶν θρησκευτικῶν (βλ. ΣτΕ 660/2018 Ὁλομ.), ἀπορριπτομένων τῶν περὶ τοῦ ἀντιθέτου προβαλλομένων μετὰ τὸ 146855/ΓΔ4/7. 9. 2018 ἔγγραφο ἀπόψεων τῆς Διοικήσεως πρὸς τὸ Δικαστήριον. Μειοψήφησε ὁ Σύμβουλος Θ. Ἀραβάνης, κατὰ τὴν γνώμη τοῦ ὁποῖου ὁ Μητροπολίτης καί ἡ Μητρόπολις Πειραιῶς δὲν ἔχουν ἐννομο συμφέρον γιὰ τὴν ἄσκηση τῆς αἰτήσεως ἐπικαλούμενοι τὸ ἄρθρ. 9 παρ. 1 περ. ε' τοῦ ν. 590/1977, διότι κατὰ τὸ ἄρθρ. αὐτὸ ἀρμόδια νὰ παρακολουθεῖ τὸ δογματικὸ περιεχόμενον

τῶν διδακτικῶν βιβλίων τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν εἶναι ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος καί ὄχι κάθε Μητρόπολις ἢ ὁ προϊστάμενος αὐτῆς Μητροπολίτης. Περαιτέρω, οὔτε ἡ διατήρηση ἐκπαιδευτηρίων προσδίδει στοὺς ἀνωτέρω ἐννομο συμφέρον, διότι δὲν προβάλλεται οὔτε προκύπτει ὅτι αὐτοὶ νομίμως ἐκπροσωποῦν τὶς οἰκείες σχολικὲς μονάδες ἢ τοὺς μαθητῆς καί τοὺς γονεῖς τῶν, καθ' ὑποκατάσταση τῶν οἰκείων ὀργάνων διοικήσεως τῶν ἐκπαιδευτηρίων καί τῶν συλλόγων γονέων.

10. Ἐπειδὴ, τὸ ἕκτο τῶν αἰτούντων σωματεῖο προβάλλει ὅτι ἡ προάσπιση τοῦ ὀρθόδοξου χαρακτῆρα τοῦ μαθήματος τῶν θρησκευτικῶν, πού πλιττεται μετὰ τὴν προσβαλλόμενη ἀπόφαση, ἀποτελεῖ μέρος τοῦ σκοποῦ του ὡς σωματείου καί, ὡς ἐκ τούτου, ἔχει ἄμεσο ἐννομο συμφέρον γιὰ τὴν ἄσκηση τῆς κρινόμενης αἰτήσεως, ἐν ὄψει τῶν καταστατικῶν του σκοπῶν, μετὰ τῶν ὁποίων περιλαμβάνονται ἡ κατανόηση τῆς οὐσίας τοῦ Ὄρθόδοξου Χριστιανισμοῦ, ἡ διέγερση τοῦ ἐνδιαφέροντος καί τῆς ἀγάπης τοῦ λαοῦ πρὸς τὴ θρησκευτικὴ γνώση καί ζωὴ ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῶν πατρικῶν μας παραδόσεων, ὁ πλήρης θρησκευτικὸς καί ἠθικὸς διαφωτισμὸς τῆς νεότητος καί ἡ προσήλωσις στὴν Ὄρθοδοξία καί ἄμυνα κατὰ πάσης ἀντιορθόδοξου καί ἀντιχριστιανικῆς ἐκδηλώσεως. Μετὰ τὰ δεδομένα αὐτά καί τὸ ὡς ἄνω σωματεῖο ἔχει ἐννομο συμφέρον γιὰ τὴν ἄσκηση τῆς κρινόμενης αἰτήσεως (βλ. ΣτΕ 661/2018), τὰ περὶ τοῦ ἀντιθέτου δὲ προβαλλόμενα μετὰ τὸ 146855/ΓΔ4/7. 9. 2018 ἔγγραφο ἀπόψεων τῆς Διοικήσεως πρὸς τὸ Δικαστήριον εἶναι ἀπορριπτέα.

11. Ἐπειδὴ, κατόπιν τῶν ἀνωτέρω ὅλοι οἱ αἰτούντες ἀσκοῦν τὴν κρινόμενη αἴτηση μετὰ ἐννομο συμφέρον καί παραδεκτῶς ὁμοδικοῦν, προβάλλοντας κοινούς λόγους ἀκυρώσεως πού στηρίζονται στὴν ἴδια νομικὴ καί πραγματικὴ βάση (βλ. ΣτΕ 660-1/2018, 926/2018). Μειοψήφησε ὁ Σύμβουλος Θ. Ἀραβάνης, κατὰ τὴν γνώμη τοῦ ὁποῖου οἱ μὴ ἔχοντες τὴν ιδιότητα γονέων μαθητῶν αἰτούντες (Μητροπολίτης καί Μητρόπολις Πειραιῶς καί Σύλλογος Θεολόγων) ἀπαραδέκτως προβάλλουν παράβαση τοῦ ἄρθρ. 2 τοῦ ΠΠΠ ΕΣΔΑ, τὸ ὁποῖο νομοποιεῖται νὰ ἐπικαλεσθοῦν μόνο μαθητῆς ἢ γονεῖς μαθητῶν (πρβλ. ΕΕΠΔΑ 7.4.

1997, Scientology Kirche Deutschland). Συνεπώς οί άνωτέρω αίτουντες δέν όμοδικούν μέ τούς λοιπούς αίτουντες γονείς μαθητών.

12. Έπειδή, τό παρεμβαίνον σωματείο, σύμφωνα μέ τό καταστατικό του, έχει ως μέλη του θεολόγους καί εκπαιδευτικούς του μαθήματος των θρησκευτικών καί βασικό σκοπό τήν αναβάθμιση τής θρησκευτικής εκπαίδευσης στην Ελλάδα. Μεταξύ των αποτυπωμένων στό καταστατικό του ειδικότερων σκοπών καί αξόνων δράσης είναι: «α) Η εκπόνηση καί ή διατύπωση προτάσεων σχετικά μέ τό περιεχόμενο καί τόν χαρακτήρα τής Θρησκευτικής Εκπαίδευσης στην Ελλάδα (σέ Α/βάθμια καί Β/βάθμια εκπαίδευση), β) Η συμβολή στη δημιουργία ενός πλαισίου διαλόγου μεταξύ των φορέων τής Έλληνικής Πολιτείας πού είτε εμπλέκονται θεσμικά στό σχεδιασμό καί τήν παροχή τής θρησκευτικής εκπαίδευσης (Υπουργείο Παιδείας, Παιδαγωγικό Ίνστιτούτο, συνδικαλιστικοί φορείς εκπαιδευτικών κ. ά.) είτε έχουν νόμιμο καί θεμιτό ενδιαφέρον για αυτήν (Εκκλησία τής Ελλάδος, θρησκευτικές κοινότητες, ανεξάρτητες αρχές, πολιτικά κόμματα, σύλλογοι κ. ά.), γ) . . . δ) Η συμβολή στην ανάπτυξη ελεύθερου διεπιστημονικού καί θεολογικού διαλόγου σχετικά μέ τό περιεχόμενο καί τόν χαρακτήρα τής θρησκευτικής εκπαίδευσης στην Ελλάδα [...], ε) ...στ) ...ζ).... η) ...». Επίσης, μεταξύ των δραστηριοτήτων του παρεμβαίνοντος σωματείου, όπως αποτυπώνονται στό καταστατικό του, είναι ή προσφυγή στη δικαιοσύνη καί γενικώς ή ανάληψη κάθε ενέργειας αναγκαίας για τί διαφύλαξη καί τήν προστασία των σκοπών, τής δραστηριότητας καί τής ήθικης υποστάσεως του συνδέσμου, σίς όποιες περιλαμβάνεται, όπως προβάλλεται, καί ή άσκηση τής εν λόγω παρεμβάσεως. Μέ βάση τά άνωτέρω, τό προαναφερθέν σωματείο προβάλλει ότι έχει έννομο συμφέρον για τήν άσκηση τής κρινόμενης παρεμβάσεως, καθώς, βάσει των καταστατικών σκοπών του, μεριμνά για τήν ένασχόληση μέ τό μάθημα των Θρησκευτικών, όπως διδάσκεται σέ όλες τίσ βαθμίδες τής εκπαίδευσης μέσω τής αξιοποιήσεως όλων των σύγχρονων εξειδικευμένων παιδαγωγικών μεθόδων καί παράλληλα τί βελτίωση του μορφωτικού επιπέδου των διδασκόντων στό

μάθημα των θρησκευτικών. Όπως προβάλλει δέ, μέλη του συγκαταλέγονται μεταξύ των θεολόγων καί δασκάλων πού συμμετείχαν στην εκπόνηση του αναλυτικού προγράμματος σπουδών, πού άποτελεί περιεχόμενο τής προσβαλλόμενης πράξεως, μεταξύ των εμπειρογνομόνων καί αξιολογητών των προγραμμάτων καί μεταξύ των συντακτών των φακέλων-βιβλίων πού διανεμήθηκαν στους μαθητές. Υπό τά δεδομένα αυτά, μέ έννομο συμφέρον άσκει τήν κρινόμενη παρέμβαση τό ως άνω σωματείο, τά δέ περί του αντίθετου προβαλλόμενα μέ τό από 5.10.2018 υπόμνημα των αίτούντων είναι άπορηπτικά.

13. Έπειδή, ή ένωση περισσότερων αίτούντων σέ κοινό δικόγραφο επιτρέπεται, μέ τήν προϋπόθεση ότι προβάλλουν κοινούς λόγους άκυρώσεως, πού στηρίζονται στην ίδια νομική καί πραγματική βάση. Συνέπεια τούτου είναι ότι οί προβαλλόμενοι μή κοινοί για όλους τους αίτουντες λόγοι είναι άπαραδέκτοι (ΣτΕ 5935/1995 Όλομ.). Έπομένως, έφ' όσον τό από 10.8.2018 δικόγραφο προσθέτων λόγων δέν άσκειται από όλους τούς όμόδικους αίτουντες (συγκεκριμένα δέν άσκειται από τήν δεύτερη αίτούσα), οί προβαλλόμενοι μέ αυτό πρόσθετοι λόγοι, ως μή κοινοί για όλους τους αίτουντες, πρέπει ν' άπορηφθούν ως άπαραδέκτοι (βλ. ΣτΕ 5935/1995 Όλομ., 3271/2000, 1332/2004 7μ.,2531/2005 7μ.,807/2008, 3923/2008 7μ.,2739, 4525/2014, 1688-9/2015 7μ.).

14. Έπειδή, στό ισχύον Σύνταγμα γίνεται επίκληση τής Άγίας Τριάδος («Είς τό όνομα τής Άγίας καί Όμοουσίου καί Άδιαιρέτου Τριάδος»), στό δέ άρθρο 2 παρ. 1, τό όποιο έντάσσεται στό Τμήμα Α' του Μέρους Πρώτου αυτού, όρίζεται ότι: «Ο σεβασμός καί ή προστασία τής άξίας του ανθρώπου άποτελούν τήν πρωταρχική υποχρέωση τής Πολιτείας». Έν συνεχεία, στό άρθρο 3, τό όποιο έντάσσεται στό Τμήμα Β' αυτού (μέ τίτλο: «Σχέσεις Εκκλησίας καί Πολιτείας») του Μέρους Πρώτου του Συντάγματος, όρίζεται ότι: «1. Έπικρατούσα θρησκεία στην Ελλάδα είναι ή θρησκεία τής Άνατολικής Όρθοδοξης Εκκλησίας του Χριστού. Η Όρθοδοξη Εκκλησία τής Ελλάδας, πού γνωρίζει κεφαλή της τόν Κύριο ήμών Ίησού Χριστό, υπάρχει άναπόσπαστα ένωμένη δογματικά μέ τί Μεγάλη Εκκλησία τής Κωνσταντινούπολης

καί μέ κάθε άλλη ομόδοξη Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ· τηρεῖ ἀπαρασάλευτα, ὅπως ἐκεῖνες, τοὺς ἱερούς ἀποστολικούς καί συνοδικούς κανόνες καί τίς ἱερές παραδόσεις. Εἶναι αὐτοκέφαλη, διοικεῖται ἀπό τήν Ἱερά Σύνοδο τῶν ἐν ἐνεργείᾳ Ἀρχιερέων καί ἀπό τή Διαρκῆ Ἱερά Σύνοδο πού προέρχεται ἀπό αὐτή καί συγκροτεῖται ὅπως ὀρίζει ὁ Καταστατικός Χάρτης τῆς Ἐκκλησίας, μέ τήρηση τῶν διατάξεων του Πατριαρχικοῦ Τόμου τῆς κθ' (29) Ἰουνίου 1850 καί τῆς Συνοδικῆς Πράξης τῆς 4ης Σεπτεμβρίου 1928. 2. Το ἐκκλησιαστικό καθεστῶς πού ὑπάρχει σέ ὀρισμένες περιοχές τοῦ Κράτους δέν ἀντίκειται στίς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου. 3. Το κείμενο τῆς Ἁγίας Γραφῆς τηρεῖται ἀναλλοίωτο. Ἡ ἐπίσημη μετάφρασί του σέ ἄλλο γλωσσικό τύπο ἀπαγορεύεται χωρίς τήν ἔγκρισιν τῆς Αὐτοκέφαλῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδας καί τῆς Μεγάλῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας στήν Κωνσταντινούπολη». Περαιτέρω, στό Μέρος Δεύτερο τοῦ Συντάγματος μέ τίτλο: «Ἀτομικά καί κοινωνικά δικαιώματα» ὀρίζεται, στό μέν ἄρθρο 5 αὐτοῦ, ὅτι: «1. Καθένας ἔχει δικαίωμα νά ἀναπτύσσει ἐλεύθερα τήν προσωπικότητά του καί νά συμμετέχει στήν κοινωνική, οικονομική καί πολιτική ζωή τῆς Χώρας, ἐφ' ὅσον δέν προσβάλλει τά δικαιώματα τῶν ἄλλων καί δέν παραβιάζει τό Σύνταγμα ἢ τά χρηστά ἥθη. 2. Ὅλοι ὅσοι βρίσκονται στήν Ἑλληνική Ἐπικράτεια ἀπολαμβάνουν τήν ἀπόλυτη προστασία τῆς ζωῆς, τῆς τιμῆς καί τῆς ἐλευθερίας τους, χωρίς διάκρισιν ἐθνικότητος, φυλῆς, γλώσσας καί θρησκευτικῶν ἢ πολιτικῶν πεποιθήσεων. Ἐξαιρέσεις ἐπιτρέπονται στίς περιπτώσεις πού προβλέπει τό διεθνές δίκαιο ... 3. ... 4. ... 5 ...», στό δέ ἄρθρο 13 αὐτοῦ ὀρίζεται ὅτι: «1. Ἡ ἐλευθερία τῆς θρησκευτικῆς συνείδησης εἶναι ἀπαραβίαστη. Ἡ ἀπόλαυση τῶν ἀτομικῶν καί πολιτικῶν δικαιωμάτων δέν ἐξαρτᾶται ἀπό τίς θρησκευτικές πεποιθήσεις καθενός. 2. Κάθε γνωστή θρησκεία εἶναι ἐλεύθερη καί τά σχετικά μέ τή λατρεία της τελούνται ἀνεμπόδιστα ὑπό τήν προστασία τῶν νόμων. Ἡ ἄσκηση τῆς λατρείας δέν ἐπιτρέπεται νά προσβάλλει τή δημόσια τάξιν ἢ τά χρηστά ἥθη. Ὁ προσηλυτισμός ἀπαγορεύεται. 3..4. Κανένας δέν μπορεῖ, ἐξαιτίας τῶν θρησκευτικῶν του πεποιθήσεων, νά ἀπαλλαγεῖ ἀπό τήν εκπλήρωση τῶν υποχρεώσεων πρὸς

τό Κράτος ἢ νά ἀρνηθεῖ νά συμμορφωθεῖ πρὸς τοὺς νόμους. 5...». Σύμφωνα δέ μέ τό ἄρθρο 14 παρ. 3, ἐπιτρέπεται κατ' ἐξαιρέσιν ἢ κατάσχεσιν ἐφημερίδων ἢ ἄλλων ἐντύπων, μεταξύ ἄλλων γιά προσβολή τῆς χριστιανικῆς καί κάθε ἄλλης γνωστῆς θρησκείας. Ἐξάλλου, στό ἄρθρο 16 τοῦ Συντάγματος ὀρίζεται ὅτι: «1 2. Ἡ παιδεία ἀποτελεῖ βασική ἀποστολή τοῦ Κράτους καί ἔχει σκοπό τήν ἠθική, πνευματική, ἐπαγγελματική καί φυσική ἀγωγή τῶν Ἑλλήνων, τήν ἀνάπτυξιν τῆς ἐθνικῆς καί θρησκευτικῆς συνείδησης καί τή διάπλάσιν τους σέ ἐλεύθερους καί ὑπεύθυνους πολίτες. 3. Τά ἔτη υποχρεωτικῆς φοίτησης δέν μπορεῖ νά εἶναι λιγότερα ἀπό ἑννέα. 4. 5. ...», στό δέ ἄρθρο 21 αὐτοῦ ὀρίζεται ὅτι: «Ἡ οἰκογένεια, ὡς θεμέλιο τῆς συντήρησης καί προαγωγῆς τοῦ Ἔθνους ... καί ἡ παιδική ἡλικία τελοῦν ὑπό τήν προστασία τοῦ Κράτους. 2. ... 3. ... 4. ... 5 ... 6 ... 7. ...». Σύμφωνα δέ μέ τό ἄρθρο 110 (παρ. 1) δέν ὑπόκεινται, μεταξύ ἄλλων, σέ ἀναθεώρησιν καί οἱ ἀνωτέρω παρατεθεισες διατάξεις τῶν ἄρθρων 5 παρ. 1 καί 13 παρ. 1 αὐτοῦ.

15. Ἐπειδή, περαιτέρω, τό ἄρθρο 9 τῆς Εὐρωπαϊκῆς Συμβάσεως «γιά τήν προάσπισιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου καί τῶν θεμελιωδῶν ἐλευθεριῶν» (ΕΣΔΑ), πού κυρώθηκε τό πρῶτον μέ τόν νόμο 2329/1953 (Α' 68) καί ἐκ νέου μέ τό Ν. Δ. 53/1974 (Α' 256), ἐγγυᾶται, στήν παρ. 1, τήν ἐλευθερία τῆς θρησκείας ἐνῶ στήν παρ. 2 τοῦ ἴδιου ἄρθρου προβλέπονται οἱ περιορισμοί τοῦ δικαιώματος αὐτοῦ. Εἰδικότερα τό ἄρθρο 9 ὀρίζει ὅτι: «Πᾶν πρόσωπο δικαιοῦται εἰς τήν ἐλευθερία σκέψεως, συνειδήσεως καί θρησκείας. Τό δικαίωμα τοῦτο ἐπάγεται τήν ἐλευθερίαν ἀλλαγῆς θρησκείας ἢ πεποιθήσεων, ὡς καί τήν ἐλευθερίαν ἐκδηλώσεως τῆς θρησκείας ἢ τῶν πεποιθήσεων μεμονωμένως ἢ συλλογικῶς, δημοσίᾳ ἢ κατ' ἰδίαν, διά τῆς λατρείας, τῆς παιδείας καί τῆς ἀσκήσεως τῶν θρησκευτικῶν καθηκόντων καί τελετουργιῶν. 2. Ἡ ἐλευθερία ἐκδηλώσεως τῆς θρησκείας ἢ τῶν πεποιθήσεων δέν ἐπιτρέπεται νά ἀποτελέσῃ ἀντικείμενον ἐτέρων περιορισμῶν πέραν τῶν προβλεπομένων ὑπό τοῦ νόμου καί ἀποτελούντων ἀναγκαῖα μέτρα, ἐν δημοκρατικῇ κοινωνίᾳ διά τήν δημοσίαν ἀσφάλειαν, τήν προάσπισιν τῆς δημοσίας τάξεως, ὑγείας καί ἠθικῆς ἢ τήν προάσπισιν τῶν

δικαιωμάτων και τών ἐλευθεριῶν τών ἄλλων». Περαιτέρω στό ἄρθρο 14 αὐτῆς ὀρίζεται ὅτι: «Ἡ χρῆσις τών ἀναγνωριζομένων ἐν τῇ παρουσίᾳ συμβάσει δικαιωμάτων και ἐλευθεριῶν δέον νά ἐξασφαλισθῆ ἀσχέτως διακρίσεως φύλου, φυλῆς, χρώματος, γλώσσης, θρησκείας, πολιτικῶν ἢ ἄλλων πεποιθήσεων, ἐθνικῆς ἢ κοινωνικῆς προελεύσεως, συμμετοχῆς εἰς ἐθνικὴν μειονότητα, περιουσίας, γεννήσεως ἢ ἄλλης καταστάσεως». Ἐξάλλου, τό ἄρθρο 2 τοῦ Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου τῆς ΕΣΔΑ κατοχυρώνει τό δικαίωμα στήν ἐκπαίδευση, ὀρίζει δέ εἰδικότερα ὅτι: «Οὐδεὶς δύναται νά στερηθῆ τοῦ δικαιώματος ὅπως ἐκπαιδευθῆ. Πᾶν Κράτος ἐν τῇ ἀσκήσει τών ἀναλαμβανομένων ὑπ' αὐτοῦ καθηκόντων ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μορφώσεως και τῆς ἐκπαιδεύσεως θά σέβεται τό δικαίωμα τών γονέων ὅπως ἐξασφαλίζωσι τήν μόρφωσιν και τήν ἐκπαίδευσιν ταύτην συμφώνως πρὸς τὰς ἰδίας αὐτῶν θρησκευτικὰς και φιλοσοφικὰς πεποιθήσεις».

16. Ἐπειδή, ἡ περιεχόμενη στό ἄρθρο 3 παρ. 1 τοῦ Συντάγματος ἀναφορά ὡς «ἐπικρατούσης» στήν Ἑλλάδα τῆς θρησκείας τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ –ὅπως, ἄλλωστε, και ἡ ἐπίκληση στήν κεφαλίδα τοῦ Συντάγματος τῆς «Ἁγίας, Ὁμοουσίου και Ἀδιαιρέτου Τριάδος»– συναρτᾶται μέ τόν καιρῖο ρόλο τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας στήν ἱστορική πορεία τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἰδίως κατά τήν προηγηθεῖσα τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας χρονική περίοδο τῆς τουρκοκρατίας, ἀποτελεῖ δέ και διαπίστωση τοῦ πραγματικοῦ γεγονότος ὅτι τήν θρησκεία αὐτήν πρεσβεύει ἡ πλειοψηφία τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἐνῶ δέν στερεῖται ἡ ἀναφορά αὐτή και κανονιστικῶν συνεπειῶν (ὅπως π.χ., ἐνδεικτικῶς, ἡ καθιέρωση χριστιανικῶν ἐορτῶν ὡς ὑποχρεωτικῶν ἀργιῶν σέ ἐθνικό και τοπικό ἐπίπεδο, στόν δημόσιο και στόν ἰδιωτικό τομέα) (βλ. ΣτΕ 660,926/2018 Ὁλομ.). Ἐξάλλου, ἡ διάταξη τοῦ ἄρθρου 16 παρ. 2 τοῦ Συντάγματος, ἡ ὁποία ἀναγορεύει τήν παιδεία ὡς βασική ἀποστολή τοῦ Κράτους, συγκαταλέγει μεταξύ τών σκοπῶν τῆς τήν ἀνάπτυξη τῆς ἐθνικῆς και θρησκευτικῆς συνειδήσεως τών Ἑλλήνων. Ἡ ἔννοια τῆς «ἐθνικῆς» και τῆς «θρησκευτικῆς» συνειδήσεως κατά τήν ἐν λόγῳ συνταγματική διάταξη, εἶναι, ἐν ὄψει και

τῆς χρήσεως ὀριστικοῦ ἄρθρου, συγκεκριμένη και δέν ἀφορᾶ ὁποιοδήποτε ἔθνος και ὁποιοδήποτε θρήσκευμα. Εἰδικότερα, ὡς ἀνάπτυξη τῆς «ἐθνικῆς» συνειδήσεως νοεῖται εὐλόγως, ἐφ' ὅσον τό ἑλληνικό Κράτος ἰδρύθηκε και ὑπάρχει ὡς ἐθνικό Κράτος (βλ. ΣτΕ 460/2013 Ὁλομ.), ἡ ἀνάπτυξη τῆς ἑλληνικῆς –και ὄχι ἄλλης– ἐθνικῆς συνειδήσεως, ὡς ἀνάπτυξη δέ τῆς «θρησκευτικῆς» συνειδήσεως νοεῖται ἡ ἀνάπτυξη ὀρθόδοξης χριστιανικῆς συνειδήσεως (βλ. ΣτΕ 660,926/2018 Ὁλομ., 2176/1998 7μ., 3356/1995), ἐν ὄψει τοῦ ὅτι ἡ θρησκεία τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, χαρακτηριζόμενη ὡς «ἐπικρατοῦσα θρησκεία στήν Ἑλλάδα», ἀναγνωρίζεται ἀπό τόν συνταγματικό νομοθέτη, ὅπως προεκτέθηκε, ὡς ἡ θρησκεία τῆς πλειοψηφίας τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Στήν ἀνάπτυξη, ἄλλωστε, θρησκευτικῆς συνειδήσεως τών ἑλληνοπαιδῶν σύμφωνα μέ τίς ἀρχές τῆς ὀρθόδοξης χριστιανικῆς διδασκαλίας ἀποβλέπουν και οἱ γονεῖς τους, ἀντλώντας ἀπό τήν προπαρατεθεῖσα διάταξη τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Συντάγματος, τό δικαίωμα, πού κατοχυρώνεται εὐθέως και ἀπό τό ἄρθρο 2 τοῦ Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου (Π. Π. Π.) τῆς Συμβάσεως τῆς ΕΣΔΑ, νά «ἐξασφαλίζωσι» τή μόρφωση και ἐκπαίδευση τών τέκνων τούς σύμφωνα μέ τίς δικές τους θρησκευτικές πεποιθήσεις (βλ. ΣτΕ 660, 926/2018 Ὁλομ., 2176/1998 7μ., 3356/1995). Περαιτέρω, δοθέντος ὅτι ἡ θρησκευτική συνείδηση γεννᾶται και διαμορφώνεται σταδιακά, πρὶν ἀκομῆ ἀπό τήν ἔναρξη τοῦ σχολικοῦ βίου, στό πλαίσιο τῆς οἰκογένειας (ἡ ὁποία, ὡς «θεμέλιο τῆς συντηρήσεως και προαγωγῆς τοῦ ἔθνους» τελεῖ –ὅπως και ἡ παιδική ἡλικία– ὑπό τήν προστασία τοῦ Κράτους, κατά τό ἄρθρο 21 τοῦ Συντάγματος), ἀπό τί διάταξη τοῦ ἄρθρου 16 παρ. 2 τοῦ Συντάγματος σέ συνδυασμό μέ τίς διατάξεις τών παρ. 1 και 2 τοῦ ἄρθρου 13 αὐτοῦ και τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ΠΠΠ τῆς ΕΣΔΑ συνάγεται ὅτι ὡς «ἀνάπτυξη» τῆς ὀρθόδοξης χριστιανικῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως κατά τὰ ἀνωτέρω νοεῖται ἡ ἐμπέδωση και ἐνίσχυση τῆς συγκεκριμένης αὐτῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως τών μαθητῶν μέ τί διδασκαλία τών δογμάτων, ἠθικῶν ἀξιῶν και παραδόσεων τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ὡς ἐκ τούτου δέ, ἀφορᾶ ἀποκλειστικά τούς μαθητές, οἱ

όποιοι, ανήκοντες στήν κατά τά ἄνω πλειοψηφία τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἀσπάζονται τό ὀρθόδοξο χριστιανικό δόγμα (βλ. ΣτΕ 660, 926/2018 Ὁλομ.). Τό κυριότερο μέσο, μέ τό ὁποῖο –ἐκτός ἄλλων (προσευχή, ἐκκλησιασμός)– ὑπηρετεῖται ὁ ἀνωτέρω συνταγματικός σκοπός εἶναι ἡ διδασκαλία τοῦ μαθήματος τῶν θρησκευτικῶν (βλ. ΣτΕ 660, 926/2018 Ὁλομ.). Συνεπῶς, στίς ἀνωτέρω ὑπερνομοθετικῆς ἰσχύος διατάξεις ἀντίκεινται ρυθμίσεις νόμων ἢ κανονιστικῶν διοικητικῶν πράξεων, μέ τίς ὁποῖες, μέσῳ κυρίως, τῶν προγραμματίων διδασκαλίας τοῦ μαθήματος τῶν θρησκευτικῶν, γιά τούς ἀποτελοῦντες τήν κατά τά ἄνω πλειοψηφία τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ μαθητές, δέν ὑπηρετεῖται ὁ ὡς ἄνω συνταγματικός σκοπός, ἡ ἀνάπτυξη δηλαδή, ὑπό τήν προεκτεθεῖσα ἔννοια, τῆς ὀρθόδοξης χριστιανικῆς συνειδήσεως (βλ. ΣτΕ 660, 926/2018 Ὁλομ.). Περαιτέρω, ὡς ἀποστολή τῆς Παιδείας, ἡ, ὑπό τήν προεκτεθεῖσα ἔννοια, «ἀνάπτυξη τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως» ἀποτελεῖ συνταγματική ὑποχρέωση τοῦ Κράτους, ἐπιτελεῖται δέ κυρίως μέ τή διδασκαλία τοῦ μαθήματος τῶν θρησκευτικῶν, τό ὁποῖο γιά νά ὑπηρετεῖ τόν ἐν λόγω σκοπό, πρέπει νά διδάσκεται ἐπί ἰκανό ἀριθμό ὡρῶν διδασκαλίας ἐβδομαδιαίως (βλ. ΣτΕ 660, 926/2018 Ὁλομ., 2176/1998, 7μ., 3356/1995), νά μῖν ὑποβαθμίζεται, κατά τή διδασκαλία καί τήν εξέταση, σέ σχέση μέ ἄλλα μαθήματα καί νά περιλαμβάνει ὅπωςδήποτε, μέ σαφῆνεια καί πληρότητα, τά δόγματα, τίς ἠθικές ἀξίες καί τίς παραδόσεις τῆς Ἀνατολικῆς Ὀρθόδοξου Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, χωρίς νά προκαλεῖ σύγχυση μέ τή διδασκαλία ἄλλων δογμάτων καί θρησκειῶν (βλ. ΣτΕ 660, 926/2018 Ὁλομ.). Πρέπει δηλαδή τό μάθημα νά διατηρεῖ ὡς προέχουσα καί κύρια μέρη ὅχι τήν παροχή πληροφοριῶν ἢ τήν ἐπεξεργασία γνώσεων ἢ τήν ἀνάπτυξη προβληματισμῶν ἱστορικῆς, θρησκευτικῆς ἢ κοινωνιολογικῆς φύσεως (ἀντικείμενο ἄλλωστε καί ἄλλων μαθημάτων), ἀλλά τήν καλλιέργεια τῶν κατάλληλων προϋποθέσεων ὥστε νά μπορεῖ νά μεταδοθεῖ τό προεκτεθέν κατά τό Σύνταγμα περιεχόμενό του. Ἡ διδασκαλία τῶν ἀνωτέρω στοιχείων εἶναι συμβατή μέ τήν, καθιερούμενη στή διάταξη τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Συντάγματος, ἀπαρβίαστη θρησκευτική ἐλευθερία, διότι δέν

συνιστᾷ ἐπιβολή πίστεως πρὸς τήν ἐπικρατοῦσα θρησκεία, ἀφοῦ τό μάθημα αὐτό, μέσῳ τοῦ ὁποῖου πραγματώνεται ὡς σκοπός τῆς παιδείας ἡ «ἀνάπτυξη τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως» ὑπό τό προεκτεθέν κατά τή διάταξη τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Συντάγματος περιεχόμενο (ἴτοι ἡ ἀνάπτυξη ὀρθόδοξης χριστιανικῆς συνειδήσεως), ἀπευθύνεται ἀποκλειστικά, ὡς ἐκ τοῦ ἀνωτέρω περιεχομένου του, στούς μαθητές πού ἀσπάζονται τό ὀρθόδοξο χριστιανικό δόγμα καί ὄχι στούς ἑτεροδόξους, ἀλλόθρησκους ἢ ἄθεους μαθητές (βλ. ΣτΕ 660, 926/2018 Ὁλομ.). Τοῦτο δέ ἐν ὄψει καί τοῦ ὅτι οἱ τελευταῖοι, ἀπολαύοντες τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας, ἡ ὁποία κατοχυρώνεται ὡς ἀπαραβίαστη μέ τή διάταξη τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Συντάγματος, ἔχουν εὐθέως βάσει τῆς συνταγματικῆς αὐτῆς διατάξεως δικαίωμα πλήρους ἀπαλλαγῆς ἀπό τό μάθημα τῶν θρησκευτικῶν, χωρίς καμμία δυσμενῆ συνέπεια, ἐφ' ὅσον οἱ γονεῖς τους, ἢ οἱ ἴδιοι ἂν εἶναι ἐνήλικοι, ὑποβάλλουν δήλωση ὅτι δέν ἐπιθυμοῦν, γιά λόγους θρησκευτικῆς συνειδήσεως, νά παρακολουθήσουν τά τέκνα τους τή διδασκαλία τοῦ μαθήματος τῶν θρησκευτικῶν πού ἔχει τό προεκτεθέν περιεχόμενο. Ἡ δήλωση, ἐξάλλου, αὐτή, πού θά μπορούσε νά ἔχει τό ἐξῆς περιεχόμενο: «Λόγοι θρησκευτικῆς συνείδησης δέν ἐπιτρέπουν τή συμμετοχή (μου ἢ τοῦ παιδιοῦ μου) στό μάθημα τῶν θρησκευτικῶν», δέν παραβιάζει τή διάταξη τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Συντάγματος, ἐφ' ὅσον γίνεται χάριν ἀπαλλαγῆς τῶν μαθητῶν αὐτῶν ἀπό τήν, ἐπιβαλλόμενη κατ' ἀρχήν ἀπό τό Σύνταγμα καί τόν νόμο, ὑποχρέωση παρακολουθήσεως τοῦ μαθήματος αὐτοῦ [πρβ. ΣτΕ 660, 926 Ὁλομ., 2176/1998 7μ, 3356/1995, βλ. ἐπίσης ΣτΕ 2280/2001 Ὁλομ., πρβ. σέ σχέση μέ τήν ΕΣΔΑ καί τήν ἀπόφαση τοῦ ΕΔΔΑ τῆς 26.9.2007 Folgero καί λοιποῖ κατά Νορβηγίας (ἀρ. Προσφυγῆς 15472/02), σκ. 96-102]. Γιά τούς μαθητές ὅμως αὐτούς πού ἀπαλλάσσονται ἀπό τή διδασκαλία τοῦ μαθήματος τῶν θρησκευτικῶν καί προκειμένου νά ἀποτραπεῖ ἡ δημιουργία «ἐλεύθερης ὥρας» καί, ἐντεῦθεν, ὁ κίνδυνος ἀπομακρύνσεως τῶν μαθητῶν ἀπό τό ἀνωτέρω, συνταγματικῶς ἐπιβαλλόμενο, μάθημα χωρίς ἀποχρῶντα λόγο, ἡ Πολιτεία ὀφείλει νά προβλέπει τή διδασκαλία ἰσότητος μαθήματος,

συναφοῦς κατά τὴν ἀντίληψή της περιεχομένου (π. χ. μαθήματος ἠθικῆς), ἐφ' ὅσον βεβαίως συγκεντρώνεται ἱκανὸς ἀριθμὸς μαθητῶν, κατὰ τὴν ἀντίληψη πάντοτε τῆς Πολιτείας. Περαιτέρω, ἐφ' ὅσον διασφαλίζεται ἡ συνταγματικὴ ὑποχρέωση τοῦ Κράτους γιὰ τὴν ἀνάπτυξη, κατὰ τὰ ἄνω, τῆς ὀρθόδοξης χριστιανικῆς συνειδήσεως τῶν μαθητῶν ἐκείνων, οἱ ὅποιοι ἀνήκοντες στὴν πλειοψηφία τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἀσπάζονται τὸ ὀρθόδοξο χριστιανικὸ δόγμα, δὲν ἐμποδίζεται ἡ Πολιτεία νὰ περιλαμβάνει στὰ σχολικὰ προγράμματα καὶ ἐκπαίδευση «θρησκευολογικοῦ» χαρακτῆρα μὲ πληροφορίες καὶ γνώσεις καὶ γιὰ ἄλλες, πέραν τῆς Ὁρθοδοξίας, θρησκείες καὶ δόγματα (βλ. ΣτΕ 660,926/2018 Ὁλομ).

17. Ἐπειδὴ, περαιτέρω, ὁ νομοθέτης, γιὰ ἑτεροδόξους ἢ ἀλλοθρησκούς μαθητὲς –ιδίως τοὺς μαθητὲς τοῦ καθολικοῦ δόγματος ἢ τῆς ἐβραϊκῆς θρησκείας ἢ τῆς μουσουλμανικῆς μειονότητας τῆς Δυτικῆς Θράκης–, ἔχει ρητῶς προβλέπει δυνατότητα διδασκαλίας τοῦ οἰκείου δόγματος ἢ θρησκείας ἀπὸ πρόσωπα προτεινόμενα ἀπὸ τὴν οἰκεία θρησκευτικὴ κοινότητα, προκειμένου δὲ περὶ τῆς μουσουλμανικῆς μειονότητας ἀπὸ μουσουλμάνο θρησκευτικὸ λειτουργό (βλ. ἄρθρο 19 παρ. 1 τοῦ ν. 3379/1955, Α' 260, 85 παρ. 4 τοῦ ν. 1566/1985, 55 παρ. 5 τοῦ ν. 4386/2016, Α' 83, καὶ 7 παρ. 1 τοῦ ν. 694/1977, Α' 264). Ἐν ὄψει αὐτοῦ, σύμφωνα μὲ τὴ συνταγματικὴ ἀρχὴ τῆς ἰσότητας (ἄρθρο 4 παρ. 1 τοῦ Συντάγματος) καὶ τὶς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 9 καὶ 14 τῆς ΕΣΔΑ καὶ τῆς παρ. 1 τοῦ ΠΠΠ αὐτῆς, τὸ Κράτος δὲν μπορεῖ, ρυθμίζοντας τὸ περιεχόμενο τοῦ μαθήματος τῶν θρησκευτικῶν, νὰ στερήσει ἀπὸ τοὺς μαθητὲς πού ἀσπάζονται ὀρισμένο δόγμα ἢ θρησκεία τὸ δικαίωμα, τὸ ὁποῖο ἀναγνωρίζει σὲ μαθητὲς πού ἀνήκουν σὲ ἄλλα δόγματα ἢ θρησκείες, νὰ διδάσκονται ἀποκλειστικὰ τὰ δόγματα τῆς πίστεώς τους (βλ. ΣτΕ 660,926/2018 Ὁλομ).

18. Ἐπειδὴ, οἱ Σύμβουλοι Μ. Γκορτζολίδου καὶ Ε. Νίκα διατύπωσαν τὴν ἀκόλουθη εἰδικότερη γνώμη: Ὑπὸ τὸ ἰσῦον Συνταγματικὸ πλαίσιο καὶ τὴ συνδυασμένη ἐρμηνεία τῶν σχετικῶν συνταγματικῶν διατάξεων κατὰ τὸ γράμμα καὶ τὸν σκοπὸ τους, ἐν ὄψει τῆς τυπικῆς τους ἰσοδυναμίας, καθὼς καὶ τῆς ἀντίληψης τοῦ νοήματός τους σὲ

ἁρμονία καὶ μὲ τὶς προπαρατεθεισες διατάξεις τῆς ΕΣΔΑ, συνάγονται τὰ ἀκόλουθα: ἀπώτερος σκοπὸς τῆς παιδείας, ὡς βασικῆς ἀποστολῆς τοῦ Κράτους εἶναι ἡ «διάπλαση ἐλεύθερων καὶ ὑπεύθυνων πολιτῶν». Ἡ «ἀγωγή τῶν Ἑλλήνων», ἡ ὁποία παρέχεται πρὸς τὸν σκοπὸ αὐτό, ὀφείλει, μεταξύ τῶν ἄλλων, νὰ συμβάλλει στὴν «ἀνάπτυξη τῆς ἐθνικῆς καὶ θρησκευτικῆς τους συνειδήσεως». Ὡς «συμβάλλουσα» δὲ στὴν ἀνάπτυξη τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως τῶν Ἑλλήνων μαθητῶν, οἱ ὅποιοι εἰσέρχονται στὸν σχολικὸ βίον μὲ ἥδη διαμορφωμένη συνείδηση περὶ τοῦ θείου, ἀπτόκοι τῶν βιωμάτων τους ἀπὸ τὸ οἰκογενειακὸ περιβάλλον, ὅπως αὐτὰ ἀναπτύσσονται σὲ συνθῆκες πλήρους θρησκευτικῆς ἐλευθερίας προστατευόμενης ἀπὸ τὸ ἄρθρο 13 παρ. 1 τοῦ Συντάγματος, νοεῖται ἡ ἀγωγή ἐκείνη πού ἔχει ὡς ἀντικείμενο νὰ εἰσαγάγει τοὺς μαθητὲς καὶ νὰ τοὺς ἐξοικειώσει μὲ τὴν ἔννοια τοῦ ἱεροῦ ὡς ἐγκυρης πρότασης νοηματοδότησης τοῦ βίου. Καὶ δὴ, γιὰ τὴν πλειοψηφία τῶν Ἑλλήνων μαθητῶν πού ἀσπάζονται τὸ ὀρθόδοξο χριστιανικὸ δόγμα, ὅπως ἡ πρόταση αὐτὴ ἔχει διαμορφωθεί ἀπὸ τὴ χριστιανικὴ ὀρθοδοξία καὶ ἀναδειχθεῖ ἱστορικὰ στὴν Ἑλλάδα ὡς τὸ «ἐπικρατέστερο», συλλογικὸ θρησκευτικὸ βίωμα, ἐνῶ, ἐξ ἄλλου, γιὰ τοὺς ἑτεροδόξους ἢ ἀλλοθρήσκους μαθητὲς ἰδίως τοὺς μαθητὲς τοῦ καθολικοῦ δόγματος ἢ τῆς ἐβραϊκῆς θρησκείας ἢ τῆς μουσουλμανικῆς μειονότητας τῆς Δυτικῆς Θράκης, ὁ νομοθέτης, σύμφωνα μὲ τὴ συνταγματικὴ ἀρχὴ τῆς ἰσότητας, ἔχει ρητῶς προβλέπει δυνατότητα διδασκαλίας τοῦ οἰκείου δόγματος ἢ θρησκείας ἀπὸ πρόσωπα προτεινόμενα ἀπὸ τὴν οἰκεία θρησκευτικὴ κοινότητα (βλ. καὶ σκέψη 17 τῆς παρούσης). Εἰδικότερα γιὰ τὴν πλειοψηφία τῶν μαθητῶν πού ἀσπάζεται τὸ ὀρθόδοξο χριστιανικὸ δόγμα, κατὰ τὴν ἀντίληψη τοῦ συνταγματικοῦ νομοθέτη, ἡ θρησκευτικὴ ἀγωγή, ἀπὸ τὴν μίαν μὲν πλευρὰ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὑπερβεῖ τὸν χαρακτῆρα της ὡς «ἐγκυρης» μὲν, ἀλλὰ, πάντως, «πρότασης» γιὰ τὴ συγκρότηση ἐλεύθερων συνειδήσεων, ἱκανῶν γιὰ τὶς δικῆς τους προσωπικῆς ἐπιλογῆς καὶ, ἐπομένως, δὲν εἶναι ἐπιτρεπτό νὰ μεταβάλλεται σὲ δογματικὴ ὁμολογία πίστεως ἢ πολλῶ μᾶλλον σὲ κατήχηση, ἀπὸ τὴν ἄλλη, ὅμως, ὀφείλει νὰ διατηρεῖ ὡς προέχουσα

καί κύρια μέρη ὄχι τὴν παροχὴ πληροφοριῶν ἢ τὴν ἐπεξεργασία γνώσεων ἢ τὴν ἀνάπτυξη προβληματισμῶν ἱστορικῆς, θρησκευτικῆς ἢ κοινωνιολογικῆς φύσεως (ἀντικείμενο ἄλλωστε καί ἄλλων μαθημάτων), ἀλλὰ τὴν ἐμπέδωση καί ἐνίσχυση τῆς ὀρθόδοξης χριστιανικῆς συνείδησης τῶν μαθητῶν αὐτῶν, μέ τή διδασκαλίᾳ τῶν δογμάτων, ἠθικῶν ἀξιῶν καί παραδόσεων τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας. Κατά τὰ λοιπά, εἶναι ἀσφαλῶς ἐλεύθερη ἡ Πολιτεία νά ἐπιλέγει καί νά καθορίζει κανονιστικά τό περιεχόμενο τῆς σχετικῆς ἀγωγῆς κατὰ τὴν ἐκάστοτε ἐκπαιδευτικὴ πολιτικὴ καί τὰ πορίσματα τῆς παιδαγωγικῆς ἐπιστήμης, μὴ ἐλεγχόμενη δικαστικά στίς ἐπιλογές τῆς αὐτῆς παρά μόνον ὡς πρὸς τὴν τήρηση τῶν πρὸ πάνω συνταγματικῶν ὑποχρεώσεων. Ἐξ ἄλλου, ὁ Σύμβουλος Σ. Μαρκάτης διατύπωσε τὴν εἰδικότερη γνώμη ὅτι: Κατὰ τὴν διάταξη τοῦ ἄρθρου 16 παρ. 2 τοῦ Συντάγματος, ὁ κοινὸς νομοθέτης εἶναι ἐλεύθερος νά διαμορφώνει τό πρόγραμμα τῆς σχολικῆς ἐκπαιδευτικῆς τῶν ἐλλήνων μαθητῶν, ὑπὸ τὸν ὄρο ὅτι τό περιεχόμενο τῶν διδασκόμενων μαθημάτων ὀδηγεῖ στὴν ἐπίτευξη τῶν σκοπῶν, στοὺς ὁποίους ὁ συνταγματικὸς νομοθέτης ἀποβλέπει, ἀναγνωρίζοντας τὴν παιδεία ὡς βασικὴ ἀποστολή τοῦ Κράτους. Στοὺς σκοποὺς αὐτοὺς ὁ συνταγματικὸς νομοθέτης ρητῶς συγκαταλέγει τὴν ἀνάπτυξη –καί ὄχι διαμόρφωση– τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως τῶν μαθητῶν, οἱ ὅποιοι εἰσέρχονται στὸν σχολικὸ βίον μέ ἥδη διαμορφωμένη συνείδηση περὶ τοῦ θείου, ἀπτόκνη τῶν βιωμάτων τους ἀπὸ τό οἰκογενειακὸ περιβάλλον, ὅπως αὐτὰ ἀναπτύσσονται σέ συνθῆκες πλήρους θρησκευτικῆς ἐλευθερίας προστατευόμενης ἀπὸ τό ἄρθρο 13 παρ. 1 τοῦ Συντάγματος. Συνεπῶς, κατὰ τὴν διάταξη τοῦ ἄρθρου 16 παρ. 2 τοῦ Συντάγματος, τό σχολικὸ πρόγραμμα πρέπει νά περιλαμβάνει μάθημα, στό ὁποῖο οἱ μαθητῆς ἀσκοῦνται στὴν κατανόηση καί ἐμπέδωση τῶν θρησκευτικῶν δογμάτων, τὰ ὁποῖα ἥδη πρεσβεύουν, ὑπὸ τὴν προϋπόθεση ὅτι δέν ἔχει μορφὴ κατηχήσεως σ' αὐτὰ ὥστε νά μὴ διακυβεύεται ἡ διάπλαση ἐλεύθερης προσωπικότητας πού, ἐπίσης ἀναγνωρίζεται, κατὰ τὴν ἴδια διάταξη, ὡς σκοπὸς τῆς παιδείας. Ἔτσι,

κατὰ τὴν διάταξη αὐτή, στό σχολικὸ πρόγραμμα, πού καταρτίζεται ὁ κοινὸς νομοθέτης, πρέπει νά περιλαμβάνεται ἡ διδασκαλία τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ὡς θρησκευύματος τῆς μεγάλης πλειοψηφίας τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ, καθὼς καί ἡ διδασκαλία ἄλλων δογμάτων τῆς χριστιανικῆς πίστεως ἢ ἄλλων θρησκείων στὴν περίπτωσι πού ἡ ἐκπαίδευση παρέχεται σέ περιοχὲς ὅπου εὐδιάκριτο τμήμα τοῦ ἐλληνικοῦ πληθυσμοῦ πρεσβεύει τὰ δόγματα αὐτὰ ἢ τίς ἄλλες θρησκείες, ὑπὸ τὴν ἐξυπακουόμενη, ἐκ τοῦ ἄρθρου 13 παρ. 1 τοῦ Συντάγματος, προϋπόθεσι τῆς μὴ ὑποχρεωτικῆς παρακολουθήσεως τοῦ μαθήματος αὐτοῦ ἀπὸ ἐτεροδόξους χριστιανοὺς, ἀλλοθρησκούς, μὴ θρησκευόμενους ἢ ἄθεους μαθητῆς. Μάθημα «θρησκευολογικοῦ» περιεχομένου, δηλαδὴ προσφορά καί ἐπεξεργασία γνώσεων γιὰ τίς ἀνά τὸν κόσμον θρησκευτικῆς δοξασίης καί ἀντιλήψεις μπορεῖ νά εἶναι χρήσιμο γιὰ τὴν πνευματικὴ ἀγωγή τῶν μαθητῶν καί τὴν διάπλαση τῆς προσωπικότητάς τους, πλὴν δέν ὀδηγεῖ στὴν ἀνάπτυξη τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως, τὴν ὁποία τό ἴσχυον Σύνταγμα ρητῶς ἐπιβάλλει, καί, συνεπῶς, δέν ὑποκαθιστᾶ θεμιτῶς τὴν διδασκαλίαν τῶν θρησκευτικῶν δογμάτων, τὰ ὁποῖα ἀπαντῶνται στὴν ἐλληνικὴ ἐπικράτεια. Μειοψήφησαν οἱ Σύμβουλοι Κ. Κουσούλης, Ἀ. Χλαμπέα, Χ. Ντουχάνης καί Ἰ. Συμπλῆς, οἱ ὅποιοι διατύπωσαν τὴν ἀκόλουθη γνώμη: Ἀπὸ τίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 16 παρ. 2 τοῦ Συντάγματος συνάγεται ὅτι ἡ παιδεία ἀποτελεῖ βασικὴ ἀποστολή τοῦ Κράτους καί ἔχει ὡς σκοπὸ τὴν διάπλαση ἐλεύθερων καί ὑπεύθυνων πολιτῶν, καθὼς καί, μεταξύ ἄλλων, τὴν ἀνάπτυξη τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως τῶν Ἑλλήνων, ὡς ἐκ τούτου δέ περιλαμβάνει καί τὴν θρησκευτικὴν ἐκπαίδευση τῶν μαθητῶν. Ἡ τελευταία πραγματοποιεῖται ἰδίως μέσῳ τοῦ μαθήματος τῶν θρησκευτικῶν. Ἐξ ἄλλου, ἀπὸ τίς διατάξεις τῶν ἄρθρων 5 παρ. 1 (μέ τό ὁποῖο κατοχυρώνεται τό δικαίωμα γιὰ ἐλεύθερη ἀνάπτυξη τῆς προσωπικότητάς), 13 παρ. 1 (σύμφωνα μέ τό ὁποῖο ἡ ἐλευθερία τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως εἶναι ἀπαραβίαστη) καί τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου 16 παρ. 2 τοῦ Συντάγματος σέ συνδυασμὸ μέ τὰ ἄρθρα 9 τῆς ΕΣΔΑ καί 2 τοῦ

του Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ συνάγεται ότι η μετάδοση γνώσεων ή πληροφοριών θρησκευτικού χαρακτήρα στην εκπαίδευση πρέπει να είναι αντικειμενική, κριτική και πλουραλιστική και να μίν επιδιώκει κατηχητικό σκοπό, χωρίς ωστόσο να θίγεται η ελευθερία του κράτους να διαμορφώνει το εκπαιδευτικό πρόγραμμα ανάλογα με τις ανάγκες και τις παραδόσεις του ή σύμφωνα με τις αρχές της τυχόν επίσημης ή επικρατούσας θρησκείας, εφ' όσον, στην περίπτωση αυτή, προβλέπεται σύστημα απαλλαγής των μαθητών που δέν παραβιάζει τί θρησκευτική τους ελευθερία (πρβλ. αποφάσεις του ΕΔΔΑ Folgero κατά Νορβηγίας, Όλομ., 29.6.2007, Hansan και Eylem Zengin κατά Τουρκίας, 9. 10. 2007, Grzelak κατά Πολωνίας, 15.6.2010, Izzetin Dogan κ.ά. κατά Τουρκίας, Όλομ., 26.4.2016). Περαιτέρω, από τις διατάξεις του ίδιου άρθρου 16 παρ. 2 του Συντάγματος, ερμηνευόμενες σέ συνδυασμό με τά άρθρα 5 παρ. 1 και 13 παρ. 1 του Συντάγματος, αλλά και με τίν αναγνώριση, στό άρθρο 3 του Συντάγματος, της θρησκείας της Ανατολικής Όρθόδοξης Έκκλησίας του Χριστού ως επικρατούσας στην Ελλάδα, δηλαδή ως θρησκείας της συντριπτικής πλειοψηφίας του έλληνικού λαού (πρβλ. ΣτΕ Όλομ. 2280-2285/2001), συνάγεται ειδικότερα ότι επιβάλλεται κατ' αρχήν, στό πλαίσιο της θρησκευτικής εκπαίδευσης των μαθητών, να δίνεται έμφαση στή διδασκαλία των δογμάτων, ήθικων αξιών και παραδόσεων της Ανατολικής Όρθόδοξης Έκκλησίας, έναπόκειται δέ στόν νομοθέτη να καθορίσει τό περιεχόμενο του μαθήματος των θρησκευτικών ή άλλου ισότιμου μαθήματος, κατά τρόπο ώστε να εκπληρώνεται ή ως άνω συνταγματική ύποχρέωση και για τούς μή όρθόδοξους Έλληνες, καθώς και να θεσπίσει σύστημα απαλλαγής από τί διδασκαλία των θρησκευτικών μέ τρόπο που να μίν παραβιάζεται ή θρησκευτική ελευθερία των μαθητών. Από τόν συνδυασμό των ιδίων ως άνω συνταγματικών διατάξεων συνάγεται επίσης ότι έντός του προγράμματος σπουδών του μαθήματος των θρησκευτικών επιβάλλεται να συμπεριλαμβάνονται θρησκευολογικά, φιλοσοφικά ή άλλα στοιχεία. Στό πλαίσιο αυτό, και δοθέντος ότι μέ τις προαναφερθείσες διατάξεις δέν παρέχεται

δικαίωμα στους γονείς να αξιώνουν από τό κράτος τίν όργάνωση διδασκαλίας μέ συγκεκριμένο περιεχόμενο, ό νομοθέτης διαθέτει εύρεια διακριτική εύχέρεια να διαμορφώσει τό ειδικότερο περιεχόμενο του προγράμματος σπουδών του μαθήματος των θρησκευτικών, λαμβάνοντας ύπ' όψιν και παιδαγωγικά κριτήρια. Έπομένως, ό δικαστικός έλεγχος άφενός μέν των διατάξεων τυπικού νόμου που καθορίζουν τούς σκοπούς της εκπαίδευσης και τις γενικές κατευθύνσεις των προγραμμάτων σπουδών, άφετέρου δέ των κανονιστικών πράξεων, μέ τις όποιες εγκρίνονται τά προγράμματα σπουδών, είναι όριακός, ένω έκφεύγουν του άκυρωτικού έλέγχου οί ούσιαστικές έκτιμήσεις και οί παιδαγωγικές έπιλογές της Διοίκησης, οί όποιες στηρίζονται σέ έξειδικευμένες έπιστημονικές γνώσεις. Όμοίως μειοψήφισε ό Σύμβουλος Θ. Άραβάνης, ό όποιος διατύπωσε τίν έξής γνώμη: Μέ τις διατάξεις του άρθ. 13 παρ. 1 Συντ., οί όποιες είναι θεμελιώδεις, ως μή ύποκειμένες σέ άναθεώρηση (άρθ. 110 παρ. 1), προστατεύεται ή ελευθερία της θρησκευτικής συνειδήσεως (έδ. Α'), ή όποία είναι ιδιαίτερη έκφανση του δικαιώματος της ελεύθερης ανάπτυξεως της προσωπικότητας (άρθρ. 5 Συντ.) και συνεπάγεται, μεταξύ άλλων, τό δικαίωμα του καθενός να πρεσβεύει τό θρήσκευμα ή τό δόγμα της έκλογής του ή να μίν άκολουθει κανένα θρήσκευμα ή να είναι άθεος (ΣΕ 194/1987). Τό β' έδάφιο της ίδιας διατάξεως κατοχυρώνει τί θρησκευτική ισότητα, έκφραση της όποίας είναι τό δικαίωμα του καθενός να άπολαύει, άνεξάρτητα από τις θρησκευτικές του πεποιθήσεις, τό σύνολο των δικαιωμάτων που άναγνωρίζει ή έννομη τάξη, τόσο άτομικών και πολιτικών όσο κοινωνικών, όπως τό δικαίωμα της παιδείας. Η κατά τά άνω κατοχυρούμενη ελευθερία της θρησκευτικής συνειδήσεως, μέ τίν όποία προστατεύεται προεχόντως τό ένδιάθετο φρόνημα του άτόμου αναφορικά μέ τό θείο από κάθε κρατική επέμβαση, είναι άπαραβίαστη και ύπόκειται μόνο στους περιορισμούς της παρ. 4 του ίδιου άρθρου, περιλαμβάνει δέ, μεταξύ άλλων, και τό δικαίωμα του άτόμου να μίν άποκαλύπτει τό θρήσκευμα ή τις θρησκευτικές έν γενεί πεποιθήσεις του (ΣΕ 2280-2285/2001 πλήρ. Όλομ. σκ. 9). Έπομένως,

κανένας (άρα ούτε οί μαθητές ή οί γονείς των, βλ. ΕΔΔΑ 16. 10. 2010, Grzelak, σκ. 87, 92, 100) δέν μπορεί νά έξαναγκασθεί, μέ όποιοδήποτε τρόπο, νά άποκαλύψει, άμέσως ή έμμέσως, τό θρήσκευμα ή τίς θρησκευτικές έν γενεί πεποιθήσεις του (σκ. 9-10). Διάφορο δέ είναι τό ζήτημα τής οικειοθελούς πρός τίς κρατικές άρχές γνωστοποιήσεως του θρησκευόματος του άτόμου για τήν άσκηση συγκεκριμένων δικαιωμάτων πού άναγνωρίζει ή έννομη τάξη για τήν προστασία τής θρησκευτικής έλευθερίας (όπως ή μή έκπλήρωση των στρατιωτικών ύποχρεώσεων για λόγους άντιρρήσεων συνειδήσεως, ή ή ίδρυση θρησκευτικών ένώσεων). Τό άρθρο 3 Συντ., τό όποιο άφορά τίς σχέσεις Πολιτείας και Έκκλησίας και ύπόκειται σέ άναθεώρηση, αναφέρεται άπλώς στό πραγματικό γεγονός ότι ή πλειοψηφία του έλληνικού λαού άσπάζεται τό θρήσκευμα τής Άνατολικής Όρθόδοξης Έκκλησίας, περιλαμβανόμενο δέ στά έλληνικά συντάγματα άπό τήν Έπανάσταση και έξής έτέθη και στό Σύνταγμα του 1975 κυρίως για λόγους ιστορικούς (βλ. Πρακτ. Όλομ. Συντ., σ. 402). Η διάταξη αυτή έχει περιορισμένο κανονιστικό περιεχόμενο, συναπτόμενο ιδίως μέ τόν καθορισμό επίσημων θρησκευτικών άργιών (βλ. ΣΕ 100/2017 Όλομ.) κ.λπ., και δέν έπηρεάζει τήν άσκηση του άτομικού δικαιώματος τής θρησκευτικής έλευθερίας, ούτε εισάγει προνομιακή μεταχείριση ύπέρ των Έλλήνων Όρθοδόξων Χριστιανών κατά τήν άσκηση του δικαιώματος αυτού. Τουτό άλλωστε θά άντέβαινε και στην ειδική διάταξη του άρθ. 13 παρ. 1, πού επιβάλλει τήν ίση μεταχείριση στην άπόλαυση και των άτομικών κ.λπ. δικαιωμάτων άνεξάρτητα άπό θρησκευτικές πεποιθήσεις (ΣΕ 2280-2285/2001 πλ. Όλομ., σκ. 10). Όμοίως δέν έπηρεάζει τήν άσκηση των άτομικών και κοινωνικών δικαιωμάτων πού κατοχυρώνει τό Σύνταγμα ή επίκληση τής Άγίας Τριάδος στην προμετωπίδα του Συντάγματος, ή όποία τέθηκε όμοίως για ιστορικούς λόγους και έχει περιορισμένη κανονιστική έπιρροή, άντίστοιχη μέ αυτή του άρθρου 3 παρ. 1 (πρβλ. άπόφαση τής 26. 9. 1990 του Όμοσπ. Δικαστηρίου τής Έλβετίας, BGE 116 Ia S 252, 258, σκ. 5, τό Σύνταγμα τής όποίας περιλαμβάνει άντίστοιχη προμετωπίδα). Έξ άλλου, όπως κρίνει παγίως τό ΕΔΔΑ, ή

έλευθερία τής σκέψεως, συνειδήσεως και θρησκείας (άρθ. 9 παρ. 1 τής ΕΣΔΑ), είναι ένα άπό τά θεμέλια μίας «δημοκρατικής κοινωνίας» κατά τήν έννοια τής Συμβάσεως. «Όσον άφορά τή θρησκευτική της διάσταση, είναι ένα άπό τά ζωτικότερα στοιχεία πού συνιστούν τήν ταυτότητα των πιστών και τήν άντίληπή τους για τή ζωή, αλλά είναι επίσης ένα πολύτιμο στοιχείο για τους άθεους, τους άγνωστικιστές, τους σκεπτικιστές και τους άδιάφορους. Είναι προίόν του πλουραλισμού, ό όποιος κατακτίθηκε άκριβά άνά τους αιώνες, πού δέν μπορεί νά διαχωρισθεί άπό μία τέτοια κοινωνία. Η έλευθερία αυτή συνεπάγεται, ιδίως, τήν έλευθερία ενός προσώπου νά άσπάζεται ή όχι μία θρησκεία και τήν έλευθερία νά άσκει ή όχι τά θρησκευτικά του καθήκοντα» (βλ. άποφ. ΕΔΔΑ τής 25.3.1993, Κοκκινάκης κατά Έλλάδος, σκ. 31, τής 18. 2. 1999, Buscarini κατά Άγίου Μαρίνου, σκ. 34, 3. 10. 2010, Π. Δ. κατά Έλλάδος, σκ. 76, κ.ά.), καθώς και νά αλλάξει θρησκευτικές πεποιθήσεις σύν τῷ χρόνω (ΕΔΔΑ Grzelak σκ. 93). Περαιτέρω, κατά τήν έννοια του άρθ. 16 παρ. 2 Συντ., ως «ανάπτυξη ένδικής συνειδήσεως» νοείται ή συνειδητοποίηση τής συμμετοχής στην ένδική κοινότητα πού προσδιορίζεται διαχρονικά ως έλληνική, μέ κριτήρια προεχόντως πολιτιστικά και γλωσσικά. Ό όρος «θρησκευτική συνείδηση», αυτόθι, παραπέμπει στον ταυτόσημο όρο «θρησκευτική συνείδηση» του άρθ. 13 παρ. 1 Συντ., και όχι στον διαφορετικό όρο «έπικρατούσα θρησκεία» του άρθ. 3 Συντ., δεδομένου άλλωστε ότι άν ήθελε αυτό ό συνταγματικός νομοθέτης θά τό όριζε ρητώς. Ός «ανάπτυξη» δέ θρησκευτικής συνειδήσεως νοείται ή έξοκείωση των μαθητών μέ τό θρησκευτικό φαινόμενο στην ιστορική του πορεία και στή σύγχρονη πραγματικότητα, μέ έμφαση πάντως στην παρουσίαση των διδαγμάτων και των άρχών τής Άνατολικής Όρθόδοξης Έκκλησίας, δηλαδή τής «έπικρατούσας» θρησκείας μέ τήν άνωτέρω έννοια. Σημαίνει δέ τήν έσωτερική και μή ύποκειμένη σέ έξωτερική χειραγώγηση στάση του μαθητή αναφορικά μέ τό θείο, και περιλαμβάνει μεταξύ άλλων τό δικαίωμα του μαθητή, άνάλογα μέ τήν ηλικία και τήν ώριμότητά του (βλ. ΕΔΔΑ 11. 9, 2006, Konrad), νά άσπάζεται ή όχι συγκεκριμένο

θρήσκευμα, νά αλλάξει θρήσκευμα ἢ νά εἶναι ἄθρησκος. Συνεπῶς ἡ ἀνάπτυξη «ἐθνικῆς συνείδησης» κατά τό Σύνταγμα δέν ἐξαρτᾶται ἀπό τήν καλλιέργεια «θρησκευτικῆς συνείδησης» οὔτε ἀπό τήν πίστη σέ συγκεκριμένο θρήσκευμα, διότι (ἐλληνική) ἐθνική συνείδηση μπορεῖ ἀπολύτως νά ἔχουν καί ὅσοι ἀσπάζονται διαφορετικό ἢ δέν ἀσπάζονται κανένα θρήσκευμα. Ἡ ἄποψη αὐτή ἐνισχύεται καί ἐκ τοῦ ὅτι τό ἰδεολόγημα τοῦ ἑλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ ὡς στοιχείου τῆς παιδείας (ἄρθ. 16 Συντ. 1952, 17 Συντ. 1968, 1973) ἐγκαταλείφθηκε σαφῶς ἀπό τό Συντ. 1975. Ἐξ ἄλλου, τό ἄρθ. 2 τοῦ ΠΠΠ τῆς ΕΣΔΑ στήν 1η φράση κατοχυρώνει τό δικαίωμα παντός προσώπου στήν ἐκπαίδευση, στή δέ 2η φράση τό δικαίωμα τῶν γονέων νά ἐξασφαλίζουν τήν ἐκπαίδευση τῶν τέκνων τους σύμφωνα μέ τίς θρησκευτικές καί φιλοσοφικές πεποιθήσεις τους. Ὅπως ἔχει κριθεῖ, ἡ ἀνωτέρω 2η φράση «πρέπει νά ἀναγινώσκειται ὑπό τό φῶς ὄχι μόνο τῆς πρώτης φράσης..., ἀλλά ἐπίσης, ἰδίως, τοῦ ἄρθ. 9 τῆς Συμβάσεως τό ὁποῖο κατοχυρώνει τήν ἐλευθερία τῆς σκέψης, τῆς συνείδησης καί τῆς θρησκείας, περιλαμβανομένης τῆς μή προσχώρησης σέ κάποια θρησκεία, καί ἐπιβάλλει στά συμβαλλόμενα κράτη ἕνα καθῆκον "οὐδετερότητας καί ἀμεροληψίας"» (ΕΔΔΑ Lautsi κ.λπ. 18. 3. 2011 (εὔρ. σύνθ.), σκ. 60 κ.ἄ.). Ἐν ὄψει τούτων, ἀπό τόν συνδυασμό τῶν ἄρθρων 2 παρ. 1, 5 παρ. 1, 13 παρ. 1 καί 16 παρ. 2 τοῦ Συντάγματος καί 2 τοῦ 1ου ΠΠΠ τῆς ΕΣΔΑ [βλ. καί ἄρθ. 18 παρ. 1-3 τοῦ Δ/νοῦς Συμφώνου γιά τά Ἀτομικά καί Πολιτικά δικαιώματα (ΔΣΑΠΔ), ν. 2462/1997 (Α' 25), καί 3 παρ. 1, 12 παρ. 1-2, 14 παρ. 1-3 τῆς Δ/νοῦς Συμβάσεως γιά τά δικαιώματα τοῦ παιδιοῦ (ΔΣΔΠ), ν. 2101/1992 (Α' 192)], συναγεται ὅτι ὑποκείμενο τοῦ δικαιώματος τῆς παιδείας καί τῆς ἐκπαίδευσης εἶναι τόσο οἱ Ἕλληνες, ἥτοι οἱ κερτημένοι τήν ἐλληνική ἰθαγένεια (βλ. ΣΕ 3317/2014 Ὁλομ.), ὅσο καί οἱ νομίμως εὐρισκόμενοι στήν Ἑλλάδα ἀλλοδαποί, στό πλαίσιο τῶν ὑπαρχουσῶν ἐκπαιδευτικῶν δομῶν καί τῶν διατιθέμενων μέσων (ΕΔΔΑ 23. 7. 1968, Affaire linguistique Belge, σκ. Β. 3). Ἡ κατ' ἄρθ. 16 παρ. 2 Συντ. «ἀνάπτυξη» θρησκευτικῆς συνειδήσεως ἐπιτυγχάνεται μέσῳ τῆς διδασκαλίας τοῦ μαθήματος τῶν θρησκευτικῶν στά δημόσια

καί ἰδιωτικά ἐκπαιδευτήρια βάσει τοῦ οἰκείου προγράμματος σπουδῶν. Γιά τί διαμόρφωση τοῦ ἐν λόγω προγράμματος καί τήν ἐπιλογή τῆς διδακτέας ὕλης, πού ἀποτελοῦν ἀμγῶς κρατικές ἀρμοδιότητες, ὁ νομοθέτης διαθέτει εὐρεία διακριτική εὐχέρεια. Ἡ εὐχέρεια αὐτή ὀριοθετεῖται ἀπό τίς μνημονευθεῖσες ἀξημῆνης τυπικῆς ἰσχύος διατάξεις πού καθορίζουν τούς σκοπούς τῆς ἐκπαίδευσης, μεταξύ τῶν ὁποίων προέχουν εἶναι ἡ «διάπλαση ἐλεύθερων καί ὑπεύθυνων πολιτῶν» πού προϋποθέτει τήν ἀνάπτυξη τῆς κριτικῆς σκέψης καί τή σφαιρική προσέγγιση τῆς διδακτέας ὕλης, καί κατοχυρώνουν τήν ἐλευθερία σκέψης, συνείδησης καί θρησκείας καί τοῦ δικαιώματος πληροφόρησης, φορέας τῆς ὁποίας εἶναι αὐτοτελῶς καί τό παιδί (βλ. ΕΔΔΑ 7. 12. 1976, Kjeldsen σκ. 52), καθώς καί τό δικαίωμα τῶν γονέων νά ἐξασφαλίζουν τή θρησκευτική καί ἠθική ἀγωγή τῶν παιδιῶν τους σύμφωνα μέ τίς πεποιθήσεις τους. Οἱ διατάξεις αὐτές δέν παρέχουν στους γονεῖς δικαίωμα νά ἀξιώνουν ἀπό τό Κράτος τήν ὀργάνωση διδασκαλίας συγκεκριμένου περιεχομένου (ΕΔΔΑ 10. 1. 2017, Osmanoglu, σκ. 92-95, 18. 3. 2011 Lautsi κ.λπ. (εὔρ. Συνθ.) σκ. 60, 72). Σέ περίπτωση δέ συγκρούσεως τοῦ συμφέροντος τοῦ παιδιοῦ καί τῶν πεποιθήσεων τῶν γονέων ὑπερτερεῖ τό συμφέρον τοῦ παιδιοῦ (Osmanoglu, σκ. 95, 97, 105, 27. 4. 1999 Martins Casimiro (παραδ.), 18. 12. 1996 Βαλσάμης σκ. 37, 18. 12. 1986, Johnston, σκ. 63, 30. 11. 2004 Bulski, Kjeldsen σκ. 54). Ἀπό αὐτά παρέπεται ὅτι τό Κράτος κατά τί διαμόρφωση τοῦ σχολικοῦ προγράμματος, περιλαμβανομένου τοῦ μαθήματος τῶν θρησκευτικῶν, πού ἀπευθύνεται σέ ὅλους ἀδιακρίτως τούς μαθητές καί ὄχι μόνο στους ὀρθόδοξους χριστιανούς, ὅπως δέχεται ἡ πλειοψηφία, δέν ἐπιτρέπεται νά ἐπιβάλλει συγκεκριμένη κοσμοθεωρία ὡς τή μόνη ἀποδεκτική ἢ ἀληθινή, ἀλλά ὀφείλει, τηρώντας τήν ἀρχή τῆς οὐδετερότητας καί τῆς ἀμεροληψίας (προαναφ. Lautsi σκ. 60, 72, 10. 11. 2005 Leyla Sahin, σκ. 107), νά δημιουργεῖ τίς προϋποθέσεις ὥστε οἱ μαθητές νά διαμορφώσουν ἐλεύθερα τήν προσωπικότητά τους καί νά ἐπιλέξουν κριτικά τήν κοσμοαντίληψη τῆς ἀρεσκείας τους.

Ειδικότερα, τό πρόγραμμα θρησκευτικῆς ἐκπαίδευσης μπορεῖ μέν νά περιλαμβάνει «πληροφορίες ἢ γνώσεις θρησκευτικοῦ χαρακτήρα», πλὴν ἢ μετάδοσι τῶν γνώσεων αὐτῶν, συμπεριλαμβανομένων καί ἐκείνων πού ἀφοροῦν τήν ἐπικρατοῦσα θρησκεία, πρέπει νά εἶναι «ἀντικειμενική, κριτική καί πλουραλιστική» καί «νά μὴν ἐπιδιώκει κατηχητικό σκοπό» (ΕΔΔΑ προαναφ. Kjeldsen σκ. 53, 29. 6. 2007 Folgero σκ. 84, Grzelak σκ. 104, Osmanoglu σκ. 91), βλ. καί Σύσταση 1720/2005 τῆς Κοινοβουλευτικῆς Συνέλευσης τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης ὡς καί κατευθυντήριες γραμμές τοῦ Τολέδο (2007) πού υἰοθέτησε ὁ Ὄργανισμός γιά τήν Ἀσφάλεια καί τή Συνεργασία στήν Εὐρώπη (ΟΑΣΕ)). Ἐν ὄψει τούτων, κατά τό Σύνταγμα καί τίς διεθνείς συμβάσεις πού προαναφέρθηκαν ὁ νομοθέτης οὐδόλως ὑποχρεοῦται νά προσδώσει στό μάθημα τῶν θρησκευτικῶν ὁμολογιακό χαρακτήρα, ἐνῶ ἀπαγορεύεται νά προσδώσει κατηχητικό χαρακτήρα, διότι τοῦτο θά ἰσοδυναμοῦσε ὄχι μέ «ἀνάπτυξη» θρησκευτικῆς συνειδήσεως μέ τήν προεκτεθεισα ἔννοια, ἀλλά μέ «ἐπιβολή» θρησκευτικῆς συνειδήσεως συγκεκριμένου περιεχομένου, ὅπερ ἀντίκειται στίς ἀρχές τῆς θρησκευτικῆς οὐδετερότητας καί τῆς πολυφωνίας πού διέπουν τήν παροχή τῆς ἐκπαίδευσης ἀπό τό Κράτος καί ἀποστερεῖ ἀπό τόν μαθητή τό δικαίωμα νά ἐπιλέξει καί νά διαμορφώσει κριτικά οὐσιώδες στοιχεῖο τῆς προσωπικότητάς του καί τῆς ἀντίληψής του γιά τόν κόσμο καί τόν ἄνθρωπο. Καί ναι, μέν, οἱ κείμενες διατάξεις παρέχουν τή δυνατότητα ἀπαλλαγῆς τοῦ μαθητῆ ἀπό μάθημα πού ἀντίκειται στίς θρησκευτικές πεποιθήσεις αὐτοῦ ἢ τῶν γονέων του (ὑπό τήν προϋπόθεσι ὅτι μέ τή σχετική αἴτησι ὁ ἐνδιαφερόμενος δέν ὑποχρεώνεται νά δηλώσει ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ὅτι ἔχει ἢ δέν ἔχει θρησκευτικές πεποιθήσεις, προαναφ. ἀπόφ. Grzelak 92-100 κ.ἄ.), πλὴν ἢ ἄσκησι τῆς δυνατότητας αὐτῆς ἀποτελεῖ ἔσχατο μέτρο διότι, ὅταν ἰδίως δέν προβλέπεται ἐναλλακτικό μάθημα, ὅπως στήν Ἑλλάδα, ὁ μαθητής ἀποστερεῖται τῆς θρησκευτικῆς ἐκπαίδευσης κατά παράβασι τοῦ ἄρθ. 16 παρ. 2 Συντ., ἐνῶ ἢ ἀπαλλαγῆ δημιουργεῖ στεγανά μεταξύ τῶν μαθητῶν καί ἐνισχύει τό αἶσθημα τοῦ ἀποκλεισμοῦ εἰς βάρος τοῦ ὁμαδικοῦ πνεύματος

πού πρέπει νά καλλιεργεῖ τό σχολεῖο, τῆς ἐνσωμάτωσις στό σχολικό περιβάλλον καί τῆς κοινωνικοποίησης τοῦ παιδιοῦ (βλ. προαναφ. ἀπόφ. Osmanoglu, σκ. 96, 103). Ἀκριβῶς δέ αὐτόν τό σκοπό ὑπηρετεῖ ἕνα μάθημα θρησκευτικῶν πολυφωνικό καί ἀξιολογικά οὐδέτερο κατά τά ἐκτεθέντα (βλ. ΕΔΔΑ (παραδ.) 6. 10. 2009 Appel-Irrgang). Οἴκοθεν ἐξ ἄλλου νοεῖται ὅτι οἱ ἐνδιαφερόμενοι μποροῦν νά συμπληρώσουν τίς γνώσεις καί τί θρησκευτική τους ἀγωγή ἐκτός τοῦ σχολεῖου, ὅπως στήν οικογενειακή ἐστία, ἢ στό κατηχητικό (βλ. προαναφ. ἀπόφ. Folgero, σκ. 88-89, Kjeldsen, σκ. 50-54, Konrad κ.ἄ.). Συνεπῶς, κατά τήν αὐτή γνώμη, δύναται ὁ νομοθέτης, κατά τή σχετική εὐρεία διακριτική εὐχέρεια πού τοῦ παρέχει τό Σύνταγμα, νά προσδώσει στό μάθημα τῶν θρησκευτικῶν θρησκευτιολογικό περιεχόμενο, μέ τήν κατάλληλη ἔμφασι στήν ἱστορία, τόν ρόλο καί τίς ἀρχές τῆς ἐπικρατοῦσας θρησκείας, καί νά τό ἐμπλουτίσει μέ στοιχεῖα λογοτεχνικά, κοινωνιολογικά, λαογραφικά, φιλοσοφικά καθώς καί ἱστορίας τῆς Τέχνης, γιά τήν ὁποία ἡ θρησκευτικότητα ἀποτέλεσε ἀνεκαθεν σημαντική πηγή ἐμπνευσις. Τό περιεχόμενο μάλιστα αὐτό ἀνταποκρίνεται πληρέστερα πρὸς τίς ἐπιταγές πού ἀπορρέουν ἀπό τά ἄρθρα 5 παρ. 1, 13 παρ. 1 καί 16 παρ. 2 τοῦ Συντάγματος καί τίς διατάξεις τῶν διεθνῶν συμβάσεων πού προαναφέρθηκαν (ΠΕ 347/2002). Ἡ ἀντίθετη ἄποψι δέν εὐρίσκει ἔρειμα στίς μνημονευθεῖσες διατάξεις οὔτε στό ἄρθ. 4 τοῦ Συντ. περί ἰσότητος, ἀπό τήν ἄποψι ἴσης μεταχείρισις μέ τούς μαθητές τῆς μουσουλμανικῆς μειονότητος, τοῦ καθολικοῦ δόγματος καί τῆς ἐβραϊκῆς κοινότητος, διότι αὐτοὶ διέπονται ἀπό εἰδικές διατάξεις ἢ διεθνείς συμβάσεις λόγῳ τῶν ἰδιαίτερων συνθηκῶν ὑπό τίς ὁποῖες τελοῦν, ἢ ἀνήκουν σέ θρησκευτικές μειονότητες, γιά τίς ὁποῖες κατά τά διεθνή νόμιμα ἐπιτρέπονται θετικές διακρίσεις, καί συνεπῶς δέν ὑφίσταται ὁμοιότητα καταστάσεων. Τοῦτο δέ ἀνεξαρτήτως τοῦ ζητήματος ἂν θεμιτῶς οἱ σχετικές μέ τήν ἐκπαίδευσι τῶν μαθητῶν αὐτῶν διατάξεις προβλέπουν μάθημα θρησκευτικῶν ἀποκλειστικά περιορισμένο στά οἰκεία δόγματα, ἦτοι κατ' οὐσίαν κατηχητικοῦ χαρακτήρα. Ἐπίσης μειοψήφησε ὁ Σύμβουλος Μιχ. Πικραμένος, κατά τή γνώμη τοῦ

όποιου τό άρθρο 16 παρ. 2 τοῦ Συντάγματος πού ἀναγορεύει τήν παιδεία σέ βασική ἀποστολή τοῦ κράτους καί ἔχει ὡς πρωταρχικό σκοπό τή διάπλαση ἐλευθέρων καί ὑπεύθυνων πολιτῶν καί τήν ἀνάπτυξη τῆς ἐθνικῆς καί θρησκευτικῆς συνείδησης, πρέπει νά ἐρμηνευθεῖ συστηματικά σέ συνδυασμό μέ τίς ἀκόλουθες, μί ἀναθεωρητέες κατά τό άρθρο 110 παρ. 1 τοῦ Συντάγματος, διατάξεις: α) τοῦ άρθρου 13 παρ. 1 πού καθιερώνει τό ἀτομικό δικαίωμα τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας καί εἰδικότερα στό μὲν πρῶτο ἐδάφιο τό ἀπαρῶνιστο τῆς θρησκευτικῆς συνείδησης στό δέ δεύτερο ἐδάφιο τήν ἀρχή τῆς θρησκευτικῆς ἰσότητος, ἔκφραση τῆς ὁποίας εἶναι τό δικαίωμα καθενός νά ἀπολαύει, ἀνεξάρτητα ἀπό τίς θρησκευτικές πεποιθήσεις του, τό σύνολο τῶν δικαιωμάτων πού ἀναγνωρίζει ἡ ἔννομη τάξη μεταξύ τῶν ὁποίων τό δικαίωμα στήν παιδεία. Σύμφωνα μέ τήν ἀρχή τῆς θρησκευτικῆς ἰσότητος ἀπαγορεύεται ἡ θέσπιση προνομίων ὑπέρ προσώπων πού πρεσβεύουν συγκεκριμένες θρησκευτικές ἀντιλήψεις καί ἐπομένως ἀπαγορεύεται, μεταξύ ἄλλων, ἡ προνομιακή μεταχείριση τῶν Ἑλλήνων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν κατά τήν ἄσκηση τοῦ δικαιώματος αὐτοῦ, β) τοῦ άρθρου 5 παρ. 1 πού κατοχυρώνει τήν ἐλεύθερη ἀνάπτυξη τῆς προσωπικότητας, γ) τοῦ άρθρου 2 παρ. 1 πού ὀρίζει ὡς πρωταρχική ὑποχρέωση τῆς Πολιτείας τόν σεβασμό καί τήν προστασία τῆς ἀξίας τοῦ ἀνθρώπου, δ) τοῦ άρθρου 1 παρ. 1 καί 2 πού καθιερώνει τή δημοκρατική ἀρχή. Ἐντός τοῦ ὡς ἄνω συνταγματικοῦ πλαισίου ὁ βασικός προσανατολισμός τῆς διάταξης τοῦ άρθρου 16 παρ. 2 τοῦ Συντάγματος εἶναι ἡ διάπλαση ἐλευθέρων καί ὑπεύθυνων πολιτῶν πού ἐνστερνίζονται τήν ἀντίληψη ὅτι εἶναι ἀφενός ἄτομα, τά ὁποία ἀσκοῦν τά δικαιώματά τους, μέσα σέ ἕνα περιβάλλον ἐλευθερίας καί ἰσότητος πού συνιστοῦν θεμέλια τῆς δημοκρατίας, καί ἀφετέρου μέλη μίας ἀνοιχτῆς καί πλουραλιστικῆς κοινωνίας πού κατανοοῦν καί σέβονται τά δικαιώματα τῶν ἄλλων. Ἐπί τῆ βάσει τῶν ἀνωτέρω, τό άρθρο 16 παρ. 2 τοῦ Συντάγματος, κατά τό μέρος πού θέτει ὡς σκοπό τῆς παιδείας τήν ἀνάπτυξη θρησκευτικῆς συνείδησης, ἡ ὁποία εἶναι διαφορετική ἀπό τήν ἐθνική ἑλληνική συνείδηση (ἡ ἀνάπτυξη τῆς

ὁποίας καθιερώνεται ἐπίσης στό άρθρο 16 παρ. 2 τοῦ Συντάγματος) πού μπορεῖ νά ἔχουν πρόσωπα διαφορετικῶν θρησκειῶν ἢ ἄθεοι, ἐπιτάσσει θρησκευολογικό προσανατολισμό τῆς θρησκευτικῆς ἐκπαίδευσης δεδομένου ὅτι ὡς θρησκευτική συνείδηση νοεῖται τό ἐνδιάθετο φρόνημα τοῦ ἀνθρώπου σχετικά μέ τή φυσική ἢ μεταφυσική θεώρηση τοῦ κόσμου σέ ἀναφορά ἰδίως μέ τό «θεῖο», τό δέ περιεχόμενο τῆς θρησκευτικῆς συνείδησης μπορεῖ νά εἶναι σέ ὅτι ἀφορᾷ τό «θεῖο», εἴτε θετικό –μορφοποιημένο ἢ μί σέ ὀρισμένο θρήσκευμα– εἴτε ἀρνητικό. Στό μάθημα τῶν θρησκευτικῶν μέ θρησκευολογικό προσανατολισμό ἐπιδιώκεται ἰδίως: α) ἡ γνώση τῆς ἱστορίας καί τῶν βασικῶν ἀρχῶν τῶν σημαντικότερων θρησκειῶν καί τοῦ ἀθεϊσμοῦ, β) ἡ ἀπόκτηση ἀπό τοὺς μαθητῆς τῶν ἀπαραίτητων γνώσεων καί ἱκανοτήτων ὥστε νά μποροῦν νά ἀντιπαρατεθοῦν τόσο στόν θρησκευτικό φανατισμό ὅσο καί στίς διακρίσεις εἰς βάρος ἐκείνων πού πρεσβεύουν ἄλλες θρησκείες ἢ εἶναι ἄθεοι, στό πλαίσιο ἑνός εὐρύτερου φιλοσοφικοῦ, ἀνθρωπολογικοῦ καί θρησκευτικοῦ προβληματισμοῦ πού καλλιεργεῖ τήν κριτική αὐτογνωσία καί τόν σεβασμό πρὸς τόν ἄλλο. Ἐξ ἄλλου, ἡ θρησκευολογική ἐκπαίδευση δέν εἶναι ἀντίθετη πρὸς τό άρθρο 3 παρ. 1 τοῦ Συντάγματος, πού ὀρίζει ὡς ἐπικρατοῦσα θρησκεία αὐτή τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, διότι στό πλαίσιο τοῦ μαθήματος ἀποδίδεται σέ αὐτήν ἰδιαίτερη τιμή καί σεβασμός, ἐνῶ τῆς δίδεται ἡ εὐκαιρία νά δοκιμασθεῖ στό πεδίο τῆς διαμόρφωσης τῆς συνείδησης τοῦ νέου ἀνθρώπου συγκρινόμενη μέ τίς ἄλλες θρησκείες καί τήν ἀθεῖα δείχνοντας τή δύναμη καί τόν πλοῦτο τῶν ἀρχῶν καί τῶν ἰδεῶν τῆς. Ὑπό αὐτό τό περιεχόμενο τό μάθημα τῶν θρησκευτικῶν ὑπηρετεῖ τόν σκοπό τῆς παιδείας, πού εἶναι ἡ ἀνάπτυξη τῆς κριτικῆς σκέψης καί τοῦ ἀναστοχασμοῦ, ὁ διάλογος, ὁ σεβασμός πρὸς τοὺς ἄλλους, καί, τελικά, ἡ διάπλαση ἐλευθέρων καί ὑπεύθυνων πολιτῶν πού ἔχουν μαθητεύσει σέ ἕνα ἐκπαιδευτικό σύστημα χωρίς τήν ἐπιβολή ἰδεολογικῶν κατευθύνσεων ἀλλά ὑπό συνθήκες ἐλευθερίας πού πραγματώνουν τό δικαίωμα αὐτοκαθορισμοῦ κάθε πολίτη καί ἐνισχύουν τό αἶσθημα τῆς

εϋθύνης του απέναντι στους άλλους. Ός εκ τούτου δέν νοείται απαλλαγή μαθητῶν ἀπό τή διδασκαλία τοῦ μαθήματος τῶν θρησκευτικῶν μέ αὐτούς τούς προσανατολισμούς καί τό περιεχόμενο, διότι τοῦτο θά ἀντέβαινε στίς θεμελιώδεις ἀρχές τοῦ φιλελεύθερου καί δημοκρατικοῦ πολιτεύματος πού ἐπιτάσσουν ἐλεύθερη διαμόρφωση τῆς συνείδησης τῶν πολιτῶν, χωρίς κρατική ἐπιβολή ἀπόψεων καί καταναγκασμούς, στό πλαίσιο μίας πολυφωνικῆς κοινωνίας καί θά ὀδηγοῦσε σέ ἀποκλεισμό μαθητῶν ἀπό μαθήματα τά ὁποία συνιστοῦν τήν οὐσία τῆς παρεχόμενης ἀπό τό κράτος παιδείας πού εἶναι ἡ διάπλαση ἐλευθερῶν καί ὑπεύθυνων πολιτῶν. Ἐξ ἄλλου, αὐτός ὁ προσανατολισμός τῆς θρησκευτικῆς ἐκπαίδευσης δέν ἔρχεται σέ ἀντίθεση μέ τό ἄρθρο 9 παρ. 1 τῆς ΕΣΔΑ πού κατοχυρώνει τήν ἐλευθερία τῆς σκέψης, τῆς συνείδησης καί τῆς θρησκείας ὡς ἕνα ἀπό τά θεμέλια μίας «δημοκρατικῆς κοινωνίας» (ΕΔΔΑ τῆς 3. 10. 2010, Π. Δ. κατά Ἑλλάδος, σκ. 76, τῆς 25. 3. 1993, Κοκκινάκης κατά Ἑλλάδος, σκ. 31, τῆς 18. 2. 1999, Buscarini κατά Ἁγίου Μαρίνου, σκ. 34 κ.ἄ.), διότι δέν ἐπιβάλλει συγκεκριμένη κοσμοθεωρία ὡς τή μόνη ἀποδεκτή ἢ ἀληθινή, ἀλλά τηρεῖ τήν ἀρχή τῆς οὐδετερότητας, δημιουργεῖ τίς προϋποθέσεις ὥστε οἱ μαθητές νά διαμορφώσουν ἐλεύθερα τήν προσωπικότητά τους καί νά ἐπιλέξουν κριτικά τήν κοσμοαντίληψη τῆς ἀρεσκείας τους, τό δέ περιεχόμενο τοῦ μαθήματος εἶναι ἀντικειμενικό, κριτικό καί πλουραλιστικό χωρίς νά ἐπιδιώκει κατηχητικό σκοπό (ΕΔΔΑ 7. 12. 1976, Kjeldsen σκ. 53, 29. 6. 2007, Folgero σκ. 84).

19. Ἐπειδή, μετά τή θέση σέ ἰσχύ τοῦ Συντάγματος τοῦ 1975, ὁ πρῶτος βασικός νόμος πού ρύθμισε τά θέματα ὀργανώσεως καί διοικήσεως τῆς γενικῆς ἐκπαιδεύσεως ἦταν ὁ ν. 309/1976 (Α' 100). Τά ἀναλυτικά προγράμματα πού ἐκδόθηκαν μέ βάση τόν νόμο αὐτόν καθιέρωναν ὡς βασικό περιεχόμενο τοῦ μαθήματος τῶν θρησκευτικῶν τή διδασκαλία τῆς ὀρθόδοξης χριστιανικῆς πίστεως [βλ. Π.Δ. 1034/1977 (Α' 347) γιά τό Δημοτικό σχολεῖο, Π.Δ. 831/1977 (Α') γιά τίς Α καί Β τάξεις τοῦ ἡμερησίου Γυμνασίου, Π.Δ. 374/1978 (Α' 79) γιά τή Γ Γυμνασίου, Π.Δ. 91/1984 (Α' 35) γιά τή Γ Γυμνασίου Μέσης Γενικῆς Ἐκπαιδεύσεως καί Π.Δ.

438/1985 (Α' 158) γιά τίς Α, Β καί Γ Γυμνασίου]. Ἐπακολούθησε ὁ ν. 1566/1985 (Α' 167), μέ τόν ὁποῖο καταργήθηκε ὁ ὡς ἄνω νόμος 309/1976 καί θεσπίσθηκαν οἱ κύριες διατάξεις γιά τή δομή καί λειτουργία τῆς πρωτοβάθμιας καί δευτεροβάθμιας ἐκπαιδεύσεως. Ὁ νόμος αὐτός περιέχει σαφεῖς ἀναφορές στήν ὀρθόδοξη χριστιανική παράδοση. [βλ. τήν εἰσηγητική του ἐκθεση, στήν ὁποία γίνεται ἀναφορά στήν ὀρθόδοξη χριστιανική παράδοση... «... Ἡ ἐκπαίδευση ἔχει ὡς κύριο σκοπό τή διαμόρφωση ἑνός ὀλοκληρωμένου καί καθολικοῦ ἀνθρώπου, σέ σχέση μέ τόν ἑαυτό του... σέ σχέση μέ τό Ἕθνος (ἑλληνικός πολιτισμός καί παράδοση, ὀρθόδοξη χριστιανική παράδοση...)]. Συγκεκριμένα, στό ἄρθρο 1 τοῦ νόμου αὐτοῦ ὀρίζεται ὅτι: «1. Σκοπός τῆς πρωτοβάθμιας καί δευτεροβάθμιας ἐκπαιδεύσεως εἶναι νά συμβάλει στήν ὀλόπλευρη, ἀρμονική καί ἰσόρροπη ἀνάπτυξη τῶν διανοητικῶν καί ψυχολογικῶν δυνάμεων τῶν μαθητῶν, ὥστε, ἀνεξάρτητα ἀπό φύλο καί καταγωγή, νά ἔχουν τή δυνατότητα νά ἐξελιχθοῦν σέ ὀλοκληρωμένες προσωπικότητες καί νά ζήσουν δημιουργικά. Εἰδικότερα ὑποβοηθεῖ τούς μαθητές: α) Νά γίνονται ἐλεύθεροι, ὑπεύθυνοι, δημοκρατικοί πολίτες, νά ὑπερασπίζονται τήν ἐθνική ἀνεξαρτησία, τήν ἐδαφική ἀκεραιότητα τῆς χώρας καί τή δημοκρατία, νά ἐμπνέονται ἀπό ἀγάπη πρὸς τόν ἄνθρωπο, τή ζωή καί τή φύση καί νά διακατέχονται ἀπό πίστη πρὸς τήν πατρίδα καί τά γνήσια στοιχεῖα τῆς ὀρθόδοξης χριστιανικῆς παράδοσης. Ἡ ἐλευθερία τῆς θρησκευτικῆς τους πεποιθήσεως εἶναι ἀπαραβίαστη, α) ... β) ... ε) ... 2. Βασικοί συντελεστές γιά τήν ἐπίτευξη τῶν παραπάνω σκοπῶν εἶναι: α) ... β) τά ἀναλυτικά προγράμματα, τά σχολικά βιβλία καί τά λοιπά διδακτικά μέσα, καθώς καί ἡ σωστή χρήση τους, γ) ... 3... 4... ». Ἐν συνεχείᾳ ἐκδόθηκε ὁ νόμος 2525/1997 (Α' 188), στό ἄρθρο 7 τοῦ ὁποίου ὀρίζονται τά ἐξῆς: «1. Στούς βασικούς συντελεστές τῆς ἐκπαιδεύσεως τοῦ ἄρθρου 1 παρ. 2 τοῦ ν. 1566/1985 προστίθεται ἡ κατάρτιση Ἐνιαίου Πλαισίου Προγράμματος Σπουδῶν (Ε.Π.Π.Σ.), τό ὁποῖο προσδιορίζει τούς στόχους τῆς διδασκαλίας ἀπό τό δημοτικό σχολεῖο μέχρι καί τό λύκειο καί προδιαγράφει τό πλαίσιο, μέσα στό ὁποῖο ἀναπτύσσεται τό περιεχόμενο τῶν ἀναλυτικῶν

προγραμμαμάτων. Τό Ε.Π.Π.Σ. καταρτίζεται, ύστερα από γνώμη του Π.Ι., με απόφαση του Υπουργού Έθνικης Παιδείας και Θρησκευμάτων». Περαιτέρω με την παράγραφο 2 του ίδιου ως άνω άρθρου του ν. 2525/1997 προβλέπεται ότι τά θέματα, μεταξύ άλλων, των άρθρων 4 παρ. 11 (περιπτώσεις ε' στ' και ζ'), 5 παρ. 11 (περιπτώσεις β', γ', ζ', και η') και 8 παρ. 9 (περιπτώσεις β', γ', δ', η' και θ') του ν. 1566/1985 ρυθμίζονται έφεξης με αποφάσεις του Υπουργού Έθνικης Παιδείας και Θρησκευμάτων, ύστερα από εισήγηση του Παιδαγωγικού Ίνστιτούτου, ενώ με την παράγραφο 3 του ως άνω άρθρου 7 αντικαταστάθηκε η παρ. 2 του άρθρου 60 του ν. 1566/1985 και όρίστηκε, μεταξύ άλλων, ότι τά διδακτικά βιβλία γράφονται με βάση τά αναλυτικά προγράμματα και τά προγράμματα σπουδών. Τέλος, με τον ν. 3966/2011 (Α' 118) ιδρύθηκε τό Ίνστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής (Ι.Ε.Π.) (άρθρο 1) και καταργήθηκε τό Παιδαγωγικό Ίνστιτούτο (άρθρο 21). Σύμφωνα με τό άρθρο 2 του νόμου αυτού: «1. Τό Ι.Ε.Π. είναι έπιτελικός έπιστημονικός φορέας πού υποστηρίζει τό Υπουργείο Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων στά θέματα πού αφορούν την πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση, καθώς και τί μετάβαση από τί δευτεροβάθμια στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. 2. Σκοπός του Ι.Ε.Π. είναι ή έπιστημονική έρευνα και μελέτη των θεμάτων πού αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο και ή διαρκής έπιστημονική και τεχνική υποστήριξη του σχεδιασμού και της εφαρμογής της εκπαιδευτικής πολιτικής στά θέματα αυτά. 3. Για την εκπλήρωση του σκοπού του, τό Ι.Ε.Π. άσκει, ιδίως, τίς ακόλουθες άρμοδιότητες: α) Γνωμοδοτεί ή εισηγείται, ύστερα από σχετικό έρώτημα του Υπουργού Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων ή αυτεπαγγέλτως, αντίστοιχα, για: αα) θέματα σχετικά με τί διαμόρφωση, τον διαρκή εκσυγχρονισμό και τί βέλτιστη εφαρμογή της εκπαιδευτικής πολιτικής σε όλους τους τύπους των σχολικών μονάδων, ββ) θέματα πού αφορούν τά προγράμματα σπουδών της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, τά σχολικά βιβλία και τά λοιπά διδακτικά μέσα. γγ) ...».

20. Έπειδή, με την προσβαλλόμενη απόφαση, ή όποία εκδόθηκε κατ' εφαρμογή των διατάξεων

των άρθρων 4 παρ. 11 έδ. ε' και 5 παρ. 11 έδ. γ' του ν. 1566/1985 και του άρθρου 7 παρ. 1-2 του ν. 2525/1997 και κατόπιν της υπ' αριθμ. 21/18.5.2017 πράξεως του Δ.Σ. του Ι.Ε.Π., καθορίσθηκε τό πρόγραμμα σπουδών (ΠΣ) του μαθήματος των θρησκευτικών στό Δημοτικό και στό Γυμνάσιο. Στο πρώτο μέρος της αποφάσεως εκτίθενται οί γενικές κατευθύνσεις και οί βασικοί στόχοι του ΠΣ, καθώς και ή δομή και οί κύριοι άξονές του, ενώ στό δεύτερο μέρος αυτής παρατίθενται αναλυτικοί πίνακες με τό πρόγραμμα σπουδών για κάθε τάξη του Δημοτικού και του Γυμνασίου. Εϊδικότερα, στό πρώτο μέρος της προσβαλλόμενης αποφάσεως αναφέρονται, μεταξύ άλλων, τά έξης: «... 1. Οί νέες άπαιτήσεις για τί θρησκευτική εκπαίδευση στό ευρωπαϊκό περιβάλλον του μαθήματος των Θρησκευτικών (ΜτΘ). Από τίς άρχές του 21ου αιώνα, οί διεθνείς εξελίξεις έπιβεβαιώνουν ότι ή θρησκευτική εκπαίδευση (ΘΕ) αναγνωρίζεται πλέον ως άπαραίτητος όρος για την πολυπλευρη και ολοκληρωμένη μόρφωση των μαθητών. Στόν άνοικτό ευρωπαϊκό διάλογο για τί σχολική θρησκευτική εκπαίδευση, αλλά και στά έπίσημα κείμενα της Εύρώπης για την εκπαίδευση, αναγνωρίζεται πλέον ως κοινά άποδεκτό αίτημα τό δικαίωμα όλων των παιδιών για θρησκευτική εκπαίδευση, γεγονός πού λειτουργεί ως βασικός μοχλός για την άρτιότερη όργάνωσή της. Κατόπιν τούτου, έπιδιώκεται ένα σχολικό ΜτΘ, στό όποιο ή συμμετοχή όλων των παιδιών χωρίς καμιά διάκριση και ανεξάρτητα από τί θρησκευτική ή μη δέσμευσή τους θεωρείται αυτονόητη όσο και άναγκαία. Η έπίγνωση των κινδύνων πού προκύπτουν από τί θρησκευτική άπομόνωση αλλά και από τίς ποικίλες πολιτικές ή ιδεολογικές χρήσεις της θρησκείας όδηγεί στην άνάγκη, ώστε να αναδειχθούν οί θρησκευτικές άξίες σε πεδία διαλόγου, συνάντησης και ειρηνικής συνύπαρξης των ανθρώπων, ανεξάρτητα από τίς θρησκευτικές και πολιτικές πεποιθήσεις ή και τίς διαφορές τους... Κατά συνέπεια, ένα ΜτΘ πού εξετάζει θέματα όπως ή δικαιοσύνη, ή ειρήνη, ή καταλλαγή, ή κοινωνική συνοχή, ή ανεξίθρησκεία, ή ευθύνη για τον κόσμο, ή αναζήτηση προσωπικού νοήματος, συνάντησης και σχέσης με τον Θεό και τον άλλο, ή δημιουργικότητα, ή ήθική συμπεριφορά,

ή ευθύνη για τὰ κοινωνικά προβλήματα –ζητήματα δηλαδή κρίσιμα για τὴν κοινή ζωή τῶν ἀνθρώπων στήν Εὐρώπη τουλάχιστον– θεωρεῖται ὅτι προσφέρει σπουδαῖες εὐκαιρίες, ὥστε νά ἐξεταστοῦν ζητήματα ἀποκλεισμοῦ καί προκατάληψης ἀπέναντι στή θρησκευτική διαφορετικότητα καί ταυτόχρονα νά προταθοῦν καί νά ἀξιοποιηθοῦν οἱ βασικές προϋποθέσεις καί δυνατότητες για τὴν εἰρηνική συνύπαρξη τῶν πολιτῶν σέ συνθήκες εὐημερίας καί κοινωνικῆς δικαιοσύνης... Ἄν καί δέν εἶναι ἐφικτές ἐνιαῖες καί ὁμοιόμορφες λύσεις... ἀναγνωρίζεται ἀπό τὴ διεθνή ἐπιστημονική συζήτηση καί τὰ διεθνή νομικά δεδομένα πῶς ἓνα ΜτΘ, τὸ ὁποῖο περιορίζει τὴ γνώση τῶν μαθητῶν ἀποκλειστικά καί μόνο στή δική τους θρησκευτική παράδοση ἔχει πλέον φτάσει στά ὄριά του. Ἡ σχολικὴ θρησκευτικὴ ἐκπαίδευση χρειάζεται νά καλύπτει ἓναν εὐρύτατο χῶρο ἐνδιαφερόντων καί ἐρωτημάτων τῶν σημερινῶν μαθητῶν, τὰ ὁποῖα ξεκινοῦν ἀπὸ τὴν τοπικὴ θρησκευτικὴ παράδοση, ἀλλὰ καί ταυτόχρονα τὴν ὑπερβαίνουν, χωρὶς αὐτὸ νά σημαίνει τὴν ὑποτίμηση ἢ τὸν ἐξοστρακισμό της. Βασικές προϋποθέσεις για οὐσιαστικὴ ἀντ-ἀπόκριση τοῦ ΜτΘ σέ αὐτὴ τὴ σύνθετη ἀνάγκη εἶναι: Καταρχάς, ἡ διευρυμένη γνώση «γύρω ἀπὸ τὴς θρησκείας» ἀλλὰ καί τὴς θρησκευτικῆς καί μὴ θρησκευτικῆς κοσμοθεωρήσεις πού νοηματοδοτοῦν τὸν ἀνθρώπινο βίον. Ἐπιπλέον, οἱ μαθητῆς καί οἱ μαθήτριες χρειάζονται μάθηση «μέσα ἀπὸ τὴ θρησκεία», ἡ ὁποία θὰ τοὺς ἐπιτρέψει νά συνομιλήσουν μέ τὴ ζωντανὴ πραγματικότητα πού αὐτὴ ἀντιπροσωπεύει σήμερον –καί κατ' ἐξοχὴν τῆς δικῆς τους θρησκευτικῆς παράδοσης– καί νά κατανοήσουν κατὰ πόσο καί μέ ποιὸ τρόπο ἡ θρησκεία συνυφαίνεται μέ τὰ προβλήματα τῆς καθημερινῆς ζωῆς καί μέ τὴς κοινωνικοπολιτικῆς ἀντιφάσεις καί συγκρούσεις. Οἱ ὁμοίωτες πού ἔχουν ἐπισημανθεῖ στοὺς στόχους τῶν εὐρωπαϊκῶν ΜτΘ ἐκφράζουν αὐτὴ τὴ συνθετικὴ κατεύθυνση τῆς ΘΕ. Πιὸ συγκεκριμένα ἀναγνωρίζεται ὅτι τὸ ΜτΘ χρειάζεται: νά προσφέρει γνώση καί κατανόηση για τὰ θρησκευτικὰ «πιστεύω» καί τὴς θρησκευτικῆς ἐμπειρίας, νά προσανατολίσει τὸ ἐνδιαφέρον τῶν μαθητῶν στήν ποικιλία τῶν θρησκευτικῶν δυνατοτήτων καί ἠθικῶν

ἀντιλήψεων πού ἀνιχνεύονται στὴς θρησκευτικῆς ἐμπειρίες, καί νά ἐνθαρρύνει τοὺς μαθητῆς, ὥστε νά εὐαίσθητοποιηθοῦν πρὸς τὴ θρησκεία καί πρὸς τὴς θρησκευτικῆς διαστάσεις τῆς ζωῆς. Ἡ προσέγγιση αὐτὴ, ἂν καί ὑπερβαίνει παρωχημένες πρακτικῆς ὁμολογιακῆς μονοφωνίας, δέν προσδίδει στό ΜτΘ φαινομενολογικό-γνωσιολογικό προσανατολισμό οὔτε τὸ μετατρέπει σέ τυπικὴ θρησκευτολογικὴ ἐνημέρωση, ἡ ὁποία δέν ἀντ-ἀποκρίνεται στά παιδαγωγικὰ χαρακτηριστικά, στά βαθύτερα ἐρωτήματα καί στά πραγματικὰ ἐνδιαφέροντα τῶν μαθητῶν. Ἀπεναντίας, προωθεῖ τὴν ἐνεργητικὴ ἐμπλοκή τῶν μαθητῶν ὡς φορῶν τῆς δικῆς τους παράδοσης καί ἐνθαρρύνει τὴ θέαση τοῦ οἰκουμενικοῦ μέσα ἀπὸ τὴς προσωπικῆς ἐμπειρίας καί στάσεις. Ἀκόμη, στοχεύει στήν ἐξασφάλιση θρησκευτικῆς ἐκπαίδευσης σέ ὅλους τοὺς μαθητῆς χωρὶς ἐξαιρέσεις. Ἐπιπροσθέτως, θεωρεῖται πλέον βέβαιο ὅτι τὸ θρησκευτικὸ φαινόμενο ἐξαιτίας τῆς διαχρονικότητάς του ἐπιηρεάζει μέ τὸν δικὸ του τρόπο τὴν τοπικὴ καί τὴν παγκόσμια ἱστορία. Κατὰ συνέπεια, στό πλαίσιο τῆς σύγχρονης ΘΕ, οἱ θρησκείες ἐξετάζονται μέσα στό πολιτισμικὸ τους περιβάλλον χωρὶς νά διαχωρίζεται ἡ μελέτη τῆς θρησκείας ἀπὸ τὸν πολιτισμό. Ἡ θρησκεία εἶναι βασικὴ διήκουσα τοῦ πολιτισμοῦ ἑνός λαοῦ, περιλαμβάνει καί νοηματοδοτεῖ οὐσιώδη πολιτιστικὰ γεγονότα τῆς ζωῆς του, συγκροτεῖ καί χαρακτηρίζει τὴν πολιτιστικὴ ταυτότητά του. Ὡστόσο, ὑπογραμμίζεται ὅτι αὐτὴ ἡ «πολιτισμικὴ» ἔμφαση δέν πρέπει νά ὀδηγεῖ στόν σχετικισμό ἢ ἀκόμη χειρότερα στόν συγκρητισμό ἢ καί στήν παραθέωρηση ζητημάτων πού συνδέονται τόσο μέ τοὺς θεμελιώδεις σκοπούς καί τὴ διδασκαλία κάθε θρησκείας ὅσο καί μέ τὴς ἀντινομίες μεταξύ διαφορετικῶν θρησκευτικῶν... Ἐν τέλει, στήν παρούσα θεώρηση τοῦ ΜτΘ προβάλλεται μέ ἔμφαση τὸ αἷτημα τοῦ θρησκευτικοῦ γραμματισμοῦ ὡς μία καίρια διάσταση τῆς θρησκευτικῆς ἀγωγῆς, ἡ ὁποία συμβάλλει στή διαμόρφωση πολιτῶν μέ θρησκευτικὴ αὐτοσυνειδησία καί δεκτικότητα στόν διάλογο μέ τὸ διαφορετικὸ. Ὁ θρησκευτικὸς αὐτὸς γραμματισμὸς βασίζεται στοὺς κανόνες τῆς παιδαγωγικῆς καί ἐπιστημονικῆς γνώσης καί στοχεύει στήν κριτικὴ ἀνάπτυξη τῆς θρησκευτικῆς

συνείδησης τῶν μαθητῶν μέ τίς γνώσεις, τίς ἀξίες καί τίς στάσεις ζωῆς πού παρέχει γιά τίς θρησκείες καί ἀπό τίς θρησκείες, ἐφαρμόζοντας μία διερευνητική, ἐρμηνευτική καί διαλογική μαθησιακή προσέγγιση. Συνακόλουθα, ὅλες αὐτές οἱ προϋποθέσεις-προσδοκίες ἀπό τή ΘΕ συνοψίζονται στό αἴτημα υἰοθέτησης κάποιων βασικῶν κοινῶν κριτηρίων (standards) γιά τό ΜτΘ τῶν εὐρωπαϊκῶν χωρῶν. Πιο συγκεκριμένα, ἀναγνωρίζεται ὅτι τό ΜτΘ: 1. Μπορεῖ καί πρέπει νά διδάσκεται σύμφωνα μέ τούς ὅρους καί τά κριτήρια τῆς γενικῆς ἐκπαίδευσης στά δημόσια σχολεῖα. 2. Χρειάζεται νά περιλαμβάνει θεωρήσεις διαχριστιανικῆς καί διαθρησκευτικῆς μάθησης, διαλόγου, συνεργασίας καί συλλογικότητας. 3. Ἡ διδασκαλία του ἀπαιτεῖ ἐπαγγελματίες ἐκπαιδευτικούς, μέ ἰσχυρή θεωρητική καί πρακτική ἐκπαίδευση πού ἔχουν πλήρως κατανοήσει τόν ρόλο τους καί ἔχουν ἀναπτύξει στοχαστικοκριτικές δεξιότητες. 2. Οἱ συντεταγμένες τοῦ Προγράμματος Σπουδῶν τοῦ ΜτΘ. Ἡ παροῦσα πρόταση ἀφορᾷ ἕνα μάθημα πού διατηρεῖ μέν τόν γνωσιακό καί παιδαγωγικό χαρακτήρα πού εἶχε ὡς τώρα, ἀνοίγεται ὡστόσο στίς χριστιανικές παραδόσεις τῆς Εὐρώπης καί τίς ἄλλες θρησκείες. Δίνοντας τίς συντεταγμένες αὐτοῦ του μαθήματος, διαμορφώνουμε ἕνα ΠΣ τό ὁποῖο ξεκινᾷ ἀπό καί ἔχει ἐπίκεντρο τή θρησκευτική παράδοση τοῦ τόπου, τήν παράδοση τῆς Ὁρθόδοξης Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας, ὅπως αὐτή σαρκώθηκε στή ζωή καί ἀποτυπώθηκε στά μνημεῖα τοῦ πολιτισμοῦ του. Κάθε μαθητής/τρια, ἀνεξαρτίτως τῆς θρησκευτικῆς του/της ἰδιοπροσωπίας, εἶναι ἀναγκαῖο νά γνωρίζει τή θρησκευτική παράδοση τοῦ τόπου καταγωγῆς ἢ μόνιμης διαμονῆς του/της. Αὐτή εἶναι ἡ πρώτη καί βασική συντεταγμένη τοῦ μαθήματος. Ἡ δεύτερη συντεταγμένη εἶναι ἡ βασική γνωριμία μέ τίς μεγάλες χριστιανικές παραδόσεις πού συναντῶνται στήν Εὐρώπη καί γενικότερα στόν κόσμο, ἐκτός τῆς Ὁρθοδοξίας, ὅπως ὁ Ρωμαιοκαθολικισμός καί ὁ Προτεσταντισμός μέ τίς βασικές του ὁμολογίες. Ἡ τρίτη συντεταγμένη περιλαμβάνει στοιχεῖα ἀπό τά μεγάλα θρησκευτά καί ἰδίως ὅσα ἐνδιαφέρουν τήν ἑλληνική κοινωνία περισσότερο, δηλαδή τίς μονοθεϊστικές παραδόσεις τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ καί τοῦ Ἰσλάμ, καθώς καί ἄλλες

θρησκείες πού κατά τόπους ἢ κατά περίπτωσιν κρίνεται ὅτι παρουσιάζουν σήμερα αὐξημένο ἐνδιαφέρον. Συνεπῶς, πρόκειται γιά ἕνα διευρυμένο καί μέ σαφείς θεολογικές προϋποθέσεις μάθημα, τό ὁποῖο ἐξετάζει μέ ἐρευνητικό, κριτικό καί διαλεκτικό τρόπο τή συνεισφορά κάθε θρησκευτικῆς παράδοσης στήν ἱστορία καί στόν πολιτισμό, ἀποβλέποντας στόν θρησκευτικό γραμματισμό, ἀλλά καί στήν εὐαισθητοποίηση καί στόν ἀναστοχασμό τῶν μαθητῶν ἀπέναντι στόν δικό τους θρησκευτικό προβληματισμό καί τό πῶς αὐτός ἀντικατοπτρίζεται στή δυναμική τῶν κοινωνικῶν σχέσεων. Φυσικά δέν εἶναι δυνατόν στό Ἑλληνικό σχολεῖο νά μῖν εἶναι κεντρικός ὁ λόγος τῆς Ὁρθόδοξης θεολογίας καί παράδοσης, ἢ ὁποία μέσα ἀπό τό ΜτΘ καλεῖται νά προχωρήσει πέρα καί ἀπό τή νεωτερικότητα ἀποδεχόμενη τόν πλουραλισμό καί τήν ἐτερότητα, κατά τέτοιο τρόπο, ὥστε ταυτόχρονα νά μῖν ὑποτιμᾷ, νά μί σχετικοποιεῖ, πολύ δέ περισσότερο νά μῖν ἐγκαταλείπει τήν αὐτοσυνειδησία της. Στοιχεῖα μίας τέτοιας θεολογικῆς θεώρησης τῆς πολυπολιτισμικότητας ὡς ἀλληλοσεβασμοῦ, ἀποδοχῆς καί εἰρηνικῆς συνύπαρξης μέ τή θρησκευτική ἢ ὅποια ἄλλη ἐτερότητα, εἶναι διάσπαρτα μέσα στήν Ἁγία Γραφή, στήν κληρονομιά τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, σέ κείμενα νεότερων καί σύγχρονων χριστιανῶν στοχαστῶν, καθώς καί σέ ποικίλα ἔργα τέχνης. Συμπερασματικά, τό νέο ΠΣ προωθεῖ μία παιδαγωγικά εὐαίσθητη, μέ ρεαλιστικούς μαθησιακοὺς στόχους, διδακτικά εὐέλικτη καί πολυεπίπεδη πρόταση θρησκευτικῆς ἀγωγῆς, ἢ ὁποία βασίζεται στό ἰσχύον νομικό πλαίσιο καί ἀνταποκρίνεται στίς σύγχρονες κοινωνικές ἀνάγκες. Ἔχει ὡς ἐπίκεντρο τήν Ὁρθόδοξη παράδοση, ἀλλά διαφοροποιεῖται ἀπό τήν κατῆχηση, διασώζει εὐλογες καί ἀναγκαῖες ἰσορροπίες ἀνάμεσα στό οἰκεῖο καί στό ἕτερο χωρίς νά μετατρέπει τό μάθημα σέ Θρησκευτολογία. 3. Γενικοί σκοποὶ καί προσανατολισμοὶ τοῦ Μτθ στό Δημοτικό καί στό Γυμνάσιο. 1. Νά οἰκοδομήσει ἕνα στιβαρό μορφωτικό πλαίσιο/πεδίο γνώσης καί κατανόησης τοῦ Χριστιανισμοῦ καί τῆς Ὁρθοδοξίας, ὡς πνευματικῆς καί πολιτισμικῆς παράδοσης τῆς Ἑλλάδας καί τῆς Εὐρώπης ἀλλά καί ὡς ζωντανῆς πηγῆς ἔμπνευσης, πίστεως, ἠθικῆς

καί νοηματοδότησης: γιά τόν κόσμο καί τόν άνθρωπο, τί ζωή καί τήν ιστορία. 2. Νά παρέχει στους μαθητές, ανεξάρτητα από τήν προσωπική τους θρησκευτική τοποθέτηση, ικανοποιητική κατάρτιση γιά τί φύση καί τόν ρόλο του θρησκευτικού φαινομένου, στό σύνολό του καί στίς επιμέρους εκφάνσεις του, δηλαδή τίς μεγάλες καί ζωντανές θρησκείες του κόσμου, έφ' όσον θεωρούνται πηγές πίστης, πολιτισμού καί ήθικου τρόπου ζωής. 3. Νά δημιουργήσει τίς προϋποθέσεις καί νά προσφέρει τίς ευκαιρίες, ώστε οί μαθητές νά αναπτύξουν ικανότητες καί επάρκειες –άλλά καί διαθέσεις καί στάσεις– που χαρακτηρίζουν τόν θρησκευτικά έγγραμματο άνθρωπο, καλλιεργώντας παράλληλα τήν ήθική καί κοινωνική του ευαισθησία. 4. Νά συντελέσει στή γνωριμία, στήν κριτική κατανόηση, στόν σεβασμό καί στόν διάλογο μεταξύ ανθρώπων μέ διαφορετικές απόψεις, αντιλήψεις ή δεσμεύσεις πάνω σέ ζητήματα πίστης καί ήθικου προσανατολισμού. 5. Νά συνεισφέρει δημιουργικά στόν έλεύθερο καί υπεύθυνο αυτοπροσδιορισμό τής προσωπικής ταυτότητας των μαθητών, καθώς καί στήν όλόπλευρη (θρησκευτική, γνωστική, πνευματική, κοινωνική, ήθική, ψυχολογική, αισθητική καί δημιουργική) ανάπτυξή τους, μέσα από τήν αναζήτηση του νοήματος καί τήν υπαρκτική αναμέτρηση μέ τήν πολυπλοκότητα του μυστηρίου τής ζωής. Οί γενικοί αυτοί σκοποί του ΜτΘ μπορούν νά ξεειδικευτούν στους παρακάτω επιμέρους εκπαιδευτικούς προσανατολισμούς καί στόχους/προτεραιότητες που επιδιώκουν: 1. Τήν κριτική κατανόηση των δογματικών, λατρευτικών, υπαρκτικών καί πολιτισμικών εκφράσεων τής Όρθόδοξης Έκκλησίας, των άλλων μεγάλων χριστιανικών όμολογιών, καθώς καί άλλων θρησκευμάτων, 2. τήν ανάδειξη των οικουμενικών αξιών τόσο του Χριστιανισμού όσο καί των άλλων θρησκειών του κόσμου, 3. τί διερεύνηση πτυχών καί όψεων τής τοπικής θρησκευτικής ιστορίας καί παράδοσης, μέ στόχο τί γνώση, τί διαφύλαξη καί τήν ανανέωση τής τοπικής πολιτισμικής κληρονομιάς, 4. τήν προσέγγιση τής θρησκευτικής πίστης γενικότερα καί του Χριστιανισμού ιδιαίτερα μέ πολλαπλά κριτήρια (πολιτισμικά, ήθικά,

κοινωνικά, ιστορικά, προσωπικά, θεολογικά), 5. τήν αποκωδικοποίηση του θρησκευτικού ύποβάθρου των πολιτισμικών παραδόσεων καί τήν αναγνώριση των θρησκευτικών διαστάσεων του σύγχρονου πολιτισμού, 6. τήν κατανόηση των αξιών αλλά καί των αρνητικών ή επικίνδυνων εκφράσεων που κάποιες θρησκείες έμπεριέχουν, διατηρούν ή υποβάλλουν, 7. τήν κατανόηση τής εποχής καί των αναγκών της καί τί μεθερμηνεία του θεολογικού λόγου στίς σύγχρονες πολυπολιτισμικές κοινωνίες, 8. τόν προβληματισμό καί τήν έμπρακτη ευαισθητοποίηση απέναντι στά κοινωνικά προβλήματα τής εποχής, τά υπαρκτικά έρωτήματα καί τά ήθικά διλήμματα του ανθρώπου, 9. τόν σεβασμό του δικαιώματος κάθε ανθρώπου στή θρησκευτική έλευθερία, τήν αναζήτηση καί τόν θρησκευτικό αυτοπροσδιορισμό, 10. τήν αναγνώριση καί τόν σεβασμό στήν ιδιαίτερη θρησκευτική καί πολιτιστική προέλευση καί συνάφεια κάθε μαθητή, 11. τήν ανάπτυξη οικολογικής συνείδησης καί τί διαφύλαξη του φυσικού περιβάλλοντος, 12. τήν ανθρωπιστική προσέγγιση τής θρησκευτικής μάθησης, μέ τήν παράλληλη αξιοποίηση των δυνατοτήτων που προσφέρει ή σύγχρονη τεχνολογία, 13. τήν ανάδειξη του όλιστικού καί μεταμορφωτικού γιά τόν άνθρωπο χαρακτήρα τής θρησκευτικής εκπαίδευσης, 14. τί θεμελίωση τής θρησκευτικής εκπαίδευσης σέ στέρεες παιδαγωγικές θεωρήσεις καί στή συνεχή έννημέρωση γιά τίς σύγχρονες φιλοσοφικές αντιλήψεις περί γνώσης καί τόν διάλογο μαζί τους, 15. τί συνεισφορά του ΜτΘ στή διαμόρφωση μαθητών που αναπτύσσουν θετική γνώμη καί στάση προς τί μάθηση, έμπιστοσύνη στόν έαυτό τους καί ευθύνη γιά τόν κόσμο. 4. Δομή καί διάρθρωση των περιεχομένων του ΠΣ ... Μέ βάση τήν προοπτική αυτή καί λαμβάνοντας σοβαρά υπόψη τήν ήλικιακή ιδιαιτερότητα των μαθητών, προτείνουμε μία σταδιακή μετάβαση στόν τρόπο προσέγγισης των θεματικών άξόνων του ΜτΘ, ως έξης: Δημοτικό: Ό κόσμος τής θρησκείας. Έδω προσεγγίζεται ή θρησκεία αυτή καθεαυτή: δηλαδή, πρόκειται γιά μία σταδιακή χαρτογράφηση καί αναγνώριση των βασικών έξωτερικών χαρακτηριστικών της. Στή βαθμίδα αυτή παρέχονται αφηγηματικά στοιχεία

γύρω από τὰ πρόσωπα, τὰ ἔθιμα, τὰ σύμβολα, τίς παραδόσεις, τὴν ἱστορία, τὰ μνημεῖα, τὴν κοινωνική καὶ πολιτιστική ζωὴ τῶν θρησκευτικῶν παραδόσεων. Ἡ πορεία αὐτὴ ἔχει ὡς ἀφετηρία τὴν Ὁρθόδοξη θρησκευτικὴ παράδοση, δηλαδή, τὴν παράδοση τοῦ τόπου μας καὶ κατόπιν προσανατολίζεται στὸν θρησκευτικὸ ὀρίζοντα τῶν ἐγγύτερων μονοθεϊστικῶν θρησκείων καὶ ἐν συνεχείᾳ ὀρισμένων στοιχείων ἀπὸ τίς ἀνατολικές θρησκείες ... Γυμνάσιο: Θρησκεία καὶ ἱστορία ὡς ἔκφραση πολιτισμοῦ. Πρόκειται γιὰ μελέτη τῆς θρησκείας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ ποὺ αὐτὴ παρήγαγε ἱστορικά μέσα ἀπὸ μίᾶ ἀμφίδρομη διαδικασία: ἀφενὸς ἔκφρασης, μαρτυρίας καὶ ἐρμηνείας τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς βιώματος σέ μορφές ἐπικοινωνίας καὶ, ἀφετέρου, ἀναμέτρησης καὶ διαλόγου μέ τὴν ἐκάστοτε ἐποχὴ καὶ τὰ συστήματα-παραδείγματα νοηματοδότησης τοῦ ἀνθρώπινου βίου. Ἔτσι, δίνεται ἔμφαση στή ζωὴ, στὴν ἱστορία, στὴν τέχνη καὶ στὸν πολιτισμὸ ποὺ σάρκωσαν ὁ Χριστιανισμὸς, ἰδιαίτερα ἡ Ὁρθόδοξία, καὶ οἱ μεγάλες θρησκευτικὲς παραδόσεις, ἐνῶ γίνεται καὶ μίᾶ κριτικὴ παρουσίασή τους μέσα ἀπὸ θεμελιώδεις ἄξονες, ὅπως Θεός, κόσμος, ἄνθρωπος, ἠθική, κοινωνία, πολιτισμὸς, σύγχρονη ζωὴ ... 5. Διδακτικὲς προσεγγίσεις καὶ μαθησιακὲς διαδικασίες στό ΜτΘ. Στό ΜτΘ δίνεται ἰδιαίτερη ἔμφαση στίς διαδικασίες μάθησης μέ βάση τίς σύγχρονες γνωσιολογικὲς, παιδαγωγικὲς καὶ διδακτικὲς θεωρίες, ποὺ μποροῦν νά ὑποστηρίξουν τόσο τὴν προαγωγή τοῦ θρησκευτικοῦ γραμματισμοῦ τῶν μαθητῶν ὅσο καὶ τὴν προετοιμασία ἐλεύθερων, ἐνεργῶν καὶ ὑπεύθυνων πολιτῶν. Βασικοὶ ἄξονες στή διδασκαλία τοῦ ΜτΘ εἶναι: ... 6. Ἡ δομὴ καὶ ἡ λειτουργικότητα τῶν ἐνοτήτων τοῦ ΠΣ. α. Βασικὸς σκοπὸς κάθε κύκλου. Παρουσιάζεται ἡ βασικὴ ἐπιλογή τοῦ ΠΣ ὡς πρὸς τὴ θρησκευτικὴ ἐκπαίδευση τῶν μαθητῶν σέ κάθε βαθμίδα, οἱ ὅποιοι καλοῦνται νά συνομιλήσουν μέ τὰ ζητήματα τῶν Θεματικῶν Ἐνοτήτων καὶ νά οἰκοδομήσουν τὴ θρησκευτικὴ τους γνώση ... β. Βασικοὶ ἄξονες τάξης (γιὰ τὸ Γυμνάσιο). Ἀναδεικνύονται οἱ ἰδέες-κλειδιά πάνω στίς ὁποῖες ἀναπτύσσονται οἱ βασικοὶ καὶ κατευθυντήριοι ἄξονες κάθε τάξης καὶ διασαφηνίζονται ἡ κατεύθυνση καὶ ἡ λογικὴ ὀργάνωση τῶν Θεματικῶν Ἐνοτήτων τῆς τάξης ...

γ. Γενικοὶ στόχοι τάξης. Περιγράφονται ἀδρομερῶς οἱ ἐπιδιώξεις τῆς θρησκευτικῆς μάθησης σέ κάθε τάξη ... δ. Οἱ Θεματικὲς Ἐνότητες (ΘΕ). Πρόκειται γιὰ ἓνα πλαίσιο διευρυμένης ἔρευνας καὶ ἐμβριθοῦς ἀνάλυσης τῶν προτεινόμενων θεμάτων ... ε. Οἱ 3 ὀριζόντιες στῆλες κάθε Θεματικῆς Ἐνότητας. Α. Προσδοκώμενα Μαθησιακὰ Ἀποτελέσματα (ΠΜΑ). Τὰ ΠΜΑ δέν ἐξειδικεύουν οὔτε μετασχηματίζουν διδακτικὰ τοὺς γενικοὺς στόχους τῆς τάξης ἀλλὰ περιορίζονται στὴν περιγραφή τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς διδασκαλίας (στό Τί, δηλαδή, μποροῦν νά κάνουν οἱ μαθητὲς μετὰ τὴν πραγματοποίησή της) ... Β. Βασικὰ Θέματα (ΒΘ) τῆς Θεματικῆς Ἐνότητας. Καταγράφουν τίς πλευρὲς τοῦ θέματος, τίς ὁποῖες θὰ ἐπεξεργαστοῦν οἱ μαθητὲς, καθὼς καὶ τὸ βασικὸ corpus γνώσεων γύρω ἀπὸ τὸ θέμα ποὺ χρειάζεται νά οἰκοδομήσουν ... Γ. Ἐνδεικτικὲς Δραστηριότητες. Πρόκειται γιὰ στοχευμένες καὶ προσεκτικὰ προετοιμασμένες ἀπὸ τὸν ἐκπαιδευτικὸ δράσεις ... Δ. Ἐκπαιδευτικὸ Ὑλικὸ (ΕΥ). Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ παρόντος ΠΣ ἀπαιτεῖ τὴν παραγωγή νέου, πρωτότυπου καὶ συμβατοῦ ἐκπαιδευτικοῦ ὕλικου, στό πλαίσιο τῆς συγκεκριμένης φιλοσοφίας καὶ μεθοδολογίας του ... Ε. Οἱ ἐπάρκειες (Ε). Οἱ Ε καταγράφουν τίς ἰκανότητες, δεξιότητες, στάσεις, ἀξίες καὶ διαθέσεις ποὺ ἀναμένεται νά ἀναπτύξουν οἱ μαθητὲς σέ κάθε κύκλο ἢ τάξη, καθὼς ἐξελίσσεται ἡ θρησκευτικὴ τους ἐκπαίδευση ... ΣΤ. Ἀξιολόγησι. Ὅπως εἶναι φυσικὸ, στό ΠΣ διαδικασίας ἢ ἀξιολόγησι τῶν μαθητῶν ὑπερβαίνει τὴν ποσοτικὸν χαρακτῆρα ἀθροιστικὴ (τελική) ἀξιολόγησι τῶν ἐπιδόσεων τους καὶ προσανατολίζεται στὸν ἔλεγχο ποιοτικότερων χαρακτηριστικῶν ποὺ προϋποθέτουν τὴν ὀλιστικὴ προσέγγιση τοῦ μαθητῆ ...». Περαιτέρω, τὸ δεύτερο μέρος τῆς προσβαλλόμενης ἀποφάσεως περιλαμβάνει α) τὸ πρόγραμμα σπουδῶν τοῦ Δημοτικοῦ, τὸ ὁποῖο διακρίνεται σέ Α Κύκλο (Γ καὶ Δ Δημοτικοῦ) καὶ Β Κύκλο (Δ καὶ Ε Δημοτικοῦ) καὶ β) τὸ πρόγραμμα σπουδῶν τοῦ Γυμνασίου. Στό Μῆρος αὐτό, γιὰ κάθε τάξη ἀναφέρονται ἀφενὸς οἱ γενικοὶ στόχοι, ἀφετέρου δέ παρατίθεται ἀριθμὸς θεωρητικῶν ἐνοτήτων (8 γιὰ τὴν Γ Δημοτικοῦ, 7 γιὰ κάθε μίᾳ ἀπὸ τίς Δ - ΣΤ Τάξεις τοῦ Δημοτικοῦ, 6 γιὰ τὴν Α καὶ Β Γυμνασίου καὶ

7 για τί Γ Γυμνασίου). Σέ κάθε μία δέ από αυτές περιγράφονται σέ 3 στήλες α) «τά προσδοκώμενα μαθησιακά αποτελέσματα» β) «τά βασικά θέματα» και γ) «οί ένδεικτικές δραστηριότητες. Ειδικότερα οί άνωτέρω θεματικές ένότητες εἶναι οί ἑξῆς: α) για τί Γ Δημοτικοῦ (“Ανακαλύπτουμε εἰκόνες, πρόσωπα καί ἱστορίες”) 1. “Ζοῦμε μαζί”, 2. “Θρησκευτικές γιορτές: Ἡμέρες γεμάτες χαρά καί σημασίες”, 3. “Κυριακή: Μία σημαντική ἡμέρα τῆς ἑβδομάδας”, 4. “Τα Χριστούγεννα. Ὁ Θεός γίνεται ἄνθρωπος”, 5. “Τά παιδιά: Ἡ χαρά καί ἡ ἐλπίδα τοῦ κόσμου”, 6. “Ποιός εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός;”, 7. “Χριστός Ἄνεστη: Γιορτάζοντας τό χριστιανικό Πάσχα”, 8. “Ο κόσμος μας, ἕνα στολίδι”, β) για τί Δ Δημοτικοῦ (“Ανακαλύπτουμε εἰκόνες, πρόσωπα καί ἱστορίες”) 1. “Όταν οί ἄνθρωποι προσεύχονται”, 2. “Παναγία, ἡ Μπτέρα τοῦ Χριστοῦ”, 3. “Σπουδαῖα παιδιά”, 4. “Όλοι ἴσοι, ὅλοι διαφορετικοί”, 5. “Ἱεροί τόποι καί ἱερές πορεῖες”, 6. “Χριστιανοί ἅγιοι καί ἱερά πρόσωπα ἄλλων θρησκείων”, 7. “Ἱερά βιβλία”, γ) για τήν Ε Δημοτικοῦ (“Ανακαλύπτουμε κείμενα, μνημεῖα, τόπους καί γεγονότα”) 1. “Μαθητές καί δάσκαλοι”, 2. “Συμπόρευση μέ ὅρια καί κανόνες”, 3. “Προχωρᾶμε ἀλλάζοντας”, 4. “Προφῆτες τῆς Βίβλου: Κλήση για μετάνοια καί ἀναγγελία τοῦ ἔρχομοῦ τοῦ Μεσσία”, 5. “Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ μπαίνει στήν ἱστορία”, 6. “Ἀποστολές για τήν καλή εἶδηση”, 7. Ἀνακαλύπτοντας τά κείμενα τῆς Καινῆς Διαθήκης”, δ) για τί ΣΤ Δημοτικοῦ (“Ανακαλύπτουμε κείμενα, μνημεῖα, τόπους καί γεγονότα”) 1. “Οί πρῶτοι Χριστιανοί: Δυσκολίες καί περιπέτειες”, 2. “Διωγμοί καί ἐξάπλωση τοῦ Χριστιανισμοῦ. Πρόσωπα καί μαρτυρίες”, 3. “Ἡ Ἁγία Γραφή, ἕνα ἱστορικό καί διαχρονικό βιβλίό”, 4. “Ἡ Θεία Εὐχαριστία: Πηγὴ καί κορύφωση τῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας”, 5. “Ἀπό τούς Χριστιανούς τῆς χώρας μας στούς Χριστιανούς τοῦ κόσμου”, 6. “Θρησκείες στή χώρα μας”, 7. “Μνημεῖα καί τόποι χριστιανικῆς λατρείας: Ἀποτυπώσεις τῆς πίστεως”. Για τό Γυμνάσιο οί θεματικές ένότητες εἶναι οί ἑξῆς: α) για τήν Α Γυμνασίου (“Πορεία καί ἀνάπτυξη”): 1. “Μεγαλώνουμε καί ἀλλάζουμε”, 2. “Ἡ συνάντηση τοῦ Χριστιανισμοῦ μέ τόν Ἑλληνισμό”, 3. “Πῶς ζοῦν οί Χριστιανοί; Ἡ νέα ζωή τῆς Ἐκκλησίας”, 4. “Πῶς παῖρνονται οί ἀποφάσεις”, 5. “Μονοθεϊστικές θρη-

σκευεῖες: Ἰουδαϊσμός καί Ἰσλάμ”, 6. “Θρησκευτικές ἀναζητήσεις τῆς μακρινῆς Ἀνατολῆς”, β) για τί Β Γυμνασίου (“Πορεία μέσα ἀπό ἀντιθέσεις”): 1. “Μποροῦν οί ἄνθρωποι νά εἰκονίζουν τόν Θεό;”, 2. “Ποιός εἶναι ὁ Θεός τῶν Χριστιανῶν; “Τίνα μέ λέγουσιν οί ἄνθρωποι εἶναι;”, 3. “Ποιός εἶναι ὁ ἄνθρωπος;”, 4. “Ἐμεῖς καί οί ἄλλοι;”, 5. “Διάσπαση καί ἀντιπαλότητα στίς θρησκείες”, 6. “Ορθοδοξία καί νέος Ἑλληνισμός”, γ) για τί Γ Γυμνασίου (“Ἀπό τό τοπικό στό οἰκουμενικό”): 1. “Ἡ Χριστιανισμὸς στόν σύγχρονο κόσμο”, 2. “Τό ζήτημα τῆς θρησκείας στή σύγχρονη Εὐρώπη”, 3. “Σύγχρονες θρησκευτικές μορφές στήν Ὀρθοδοξία καί στόν κόσμο”, 4. “Ποῦ εἶναι ὁ Θεός;”, Ἡ ὁδὸν τοῦ σύγχρονου κόσμου καί τό αἴτημα τῆς σωτηρίας ἀπό τό κακό”, 5. “Ἐλπίδα καί ἀγῶνας για τή μεταμόρφωση τοῦ κόσμου”, 6. “Ἀπό τήν ἀρχὴ μέχρι τό τέλος τοῦ κόσμου”, 7. “Διευρύνοντας τίς ἐμπειρίες μας/Χτίζοντας τόν κόσμο μας (Project)”.

21. Ἐπειδή, σύμφωνα μέ τά ἐκτεθέντα στή σκέψη 16, μέ τή διδασκαλία τοῦ μαθήματος τῶν θρησκευτικῶν πρέπει νά ἐπιδιώκεται, κατά τή διάταξη τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Συντάγματος, ἡ ἀνάπτυξη ὀρθόδοξης χριστιανικῆς συνειδήσεως καί, ὡς ἐκ τούτου, ἐν ὄψει καί τῆς διατάξεως τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Συντάγματος περί θρησκευτικῆς ἐλευθερίας, ἡ διδασκαλία τοῦ μαθήματος αὐτοῦ δέν μπορεῖ παρά νά ἀπευθύνεται ἀποκλειστικά στούς ὀρθόδοξους χριστιανούς μαθητές. Ἀπό τούς στόχους καί τό περιεχόμενο, ὅμως, τοῦ προσβαλλόμενου προγράμματος σπουδῶν πού παρατέθηκαν στήν προηγούμενη σκέψη, ἀλλά καί ἀπό τό περιεχόμενο κάθε θεματικῆς ένότητας, ἀπό αὐτές πού παρατέθηκαν ἄνωτέρω, προκύπτει ὅτι αὐτό τό πρόγραμμα σπουδῶν δέν ἀποβλέπει στήν ἀνάπτυξη τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως τῶν ὀρθόδοξων χριστιανῶν μαθητῶν, στούς ὁποίους κατά τό Σύνταγμα πρέπει νά ἀπευθύνεται, διότι δέν περιέχει ὀλοκληρωμένη καί διακριτὴ ἔναντι ἄλλων δογμάτων καί θρησκείων διδασκαλία τῶν δογμάτων, ἠθικῶν ἀξιῶν καί παραδόσεων τῆς Ἀνατολικῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ. Τοῦτο, ἄλλωστε, συνομολογεῖται καί ρητὰ στό ἴδιο τό προσβαλλόμενο πρόγραμμα σπουδῶν, στό ὁποῖο ἀναφέρεται ὅτι τό μάθημα ἀπευθύνεται σέ

όλους τούς μαθητές «ανεξάρτητα από τή θρησκευτική ἢ ὄχι δέσμευσή τους» καί ὅτι «ὑπερβαίνει παρωχημένες πρακτικές ὁμολογιακῆς μονοφωνίας». Μέ τό προσβαλλόμενο πρόγραμμα σπουδῶν δίνεται ιδιαίτερη ἔμφαση στήν προβολή στοιχείων κοινῶν στή διδασκαλία τόσο τῆς ὀρθόδοξης ἐκκλησίας ὅσο καί ἄλλων χριστιανικῶν δογμάτων ἀλλά καί θρησκειῶν, τό δέ μεγαλύτερο μέρος τῆς ὕλης ἀναφέρεται σέ διάφορα κοινωνικά ζητήματα καί σέ «θρησκευτικές καί μή θρησκευτικές κοσμοθεωρήσεις», ἀντικείμενο, κυρίως, ἄλλων μαθημάτων. Ὡς ἐκ τούτου, ἡ προσβαλλόμενη ἀπόφαση ἔρχεται σέ ἀντίθεση: α) πρὸς τήν διάταξη τοῦ ἄρθρου 16 παρ. 2 τοῦ Συντάγματος (ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τό βασικό νομικό θεμέλιο γιά τή ρύθμιση τοῦ ἐπίμαχου ζητήματος), διότι, μέ τό πρόγραμμα σπουδῶν πού εἰσαγεῖ γιά τίς Γ-ΣΤ τάξεις τοῦ Δημοτικοῦ καί γιά τό Γυμνάσιο δέν ἀποβλέπει, ὅπως ἦδη ἐκτέθηκε, στόν ἐπιβεβλημένο ἀπό τή συνταγματική αὐτή διάταξη σκοπό, τήν ἀνάπτυξη δηλαδή τῆς ὀρθόδοξης χριστιανικῆς συνειδήσεως τῶν μαθητῶν πού ἀνήκουν στήν ἐπι-κρατοῦσα θρησκεία τῆς Ἀνατολικῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, β) πρὸς τή διάταξη τοῦ ἄρθρου 13 παρ. 1 τοῦ Συντάγματος πού κατοχυρώνει ὡς ἀπαραβίαστη τήν ἐλευθερία τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως, διότι, κατά τά προεκτεθέντα, ἡ προσβαλλόμενη ἀπόφαση θά ἔπρεπε νά ἀπευθύνεται ἀποκλειστικά στούς ὀρθόδοξους χριστιανούς μαθητές καί νά κατατείνει στήν ἐμπέδωση καί ἐνίσχυση τῆς ὀρθόδοξης χριστιανικῆς συνειδήσεώς τους, γ) πρὸς τή διάταξη τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ΠΠΠ τῆς ΕΣΔΑ, διότι προσβάλλει τό εὐθέως καθιερούμενο ἀπό τήν διάταξη αὐτή δικαίωμα τῶν ἀνηκόντων στήν ἐπικρατοῦσα θρησκεία ὀρθόδοξων χριστιανῶν γονέων νά διασφαλίσουν τή μόρφωση καί ἐκπαίδευση τῶν παιδιῶν τους σύμφωνα μέ τίς δικές τους θρησκευτικές πεποιθήσεις καί δ) πρὸς τή συνταγματικά κατοχυρωμένη ἀρχή τῆς ἰσότητος (ἄρθρο 4 παρ. 1 τοῦ Συντάγματος) καί πρὸς τό ἄρθρο 14 (σέ συνδυασμό μέ τό ἄρθρο 9) τῆς ΕΣΔΑ, διότι στερεῖ ἀπό τούς μαθητές τοῦ ὀρθοδόξου χριστιανικοῦ δόγματος τό δικαίωμα νά διδάσκονται ἀποκλειστικῶς τά δόγματα, τίς ἠθικές ἀξίες καί τίς παραδόσεις τῆς Ἀνατολικῆς Ὀρθόδοξης

Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ἐνῶ ἡ νομοθεσία, ὅπως ἔχει ἐκτεθεῖ, προβλέπει γιά μαθητές ρωμαιο-καθολικούς, ἐβραίους καί μουσουλμάνους τῆς μουσουλμανικῆς μειονότητας τῆς Θράκης τή δυνατότητα νά διδάσκονται ἀποκλειστικῶς τά δόγματα τῆς πίστεώς τους (ὄχι δέ καί τά δόγματα ἄλλων θρησκειῶν), μάλιστα δέ ἀπό δασκάλους προτεινόμενους ἀπό τήν οἰκεία θρησκευτική κοινότητα (βλ. ΣτΕ 660/2018 Ὀλομ.). Κατά τή συγκλίνουσα ὡς πρὸς τό ἀποτέλεσμα γνώμη τῶν Συμβούλων Μ. Γκορτζολίδου, Ε. Νίκα καί Σ. Μαρκάτη, οἱ ρυθμίσεις τῆς προσβαλλόμενης κανονιστικῆς ἀπόφασης εἶναι ἀνίσχυρες, διότι ἀπό τό περιεχόμενό τους, ὅπως ἔχει περιγραφεῖ, προκύπτει ὅτι ἡ σχετική διδακτέα ὕλη, ἀπευθυνόμενη σέ ὅλους ἐν γένει τούς μαθητές, εἶναι τέτοια κατά τό εἶδος καί τήν ἔκτασή της, ὥστε νά κυριαρχεῖ ἡ παροχή καί ἐπεξεργασία πληροφοριῶν καί γνώσεων ἀναφορικά μέ τό περιεχόμενο τῆς θρησκείας ἐν γένει, τῶν ἐπί μέρους ἐκφάνσεων του στά διάφορα θρησκευτάματα καί τῶν σχετικῶν συγκριτικῶν καί γενικότερων προβληματισμῶν, σέ τρόπο πού νά παραβιάζεται ἡ, σύμφωνα μέ τή γνώμη αὐτή, συνταγματική ὑποχρέωση τῆς διαμόρφωσης τῆς θρησκευτικῆς ἐκπαίδευσης τῶν Ἑλλήνων ἔτσι, ὥστε νά ἀποβλέπει προεχόντως στή μετάδοση τοῦ βιώματος τοῦ ἱεροῦ, ἀντλούμενου, κατά πρόσφορο τρόπο, ἀπό τήν χριστιανική ὀρθοδοξία. Μειοψήφησαν οἱ Σύμβουλοι Κ. Κουσοῦλης, Α. Χλαμπέα, Χ. Ντουχάνης καί Ἰ. Συμπλῆς, κατά τή γνώμη τῶν ὁποίων, μέ τά δεδομένα πού ἐκτίθενται στή σκέψη 20, ἡ προσβαλλόμενη ἀπόφαση δέν ἀντίκειται στίς διατάξεις τοῦ ν. 1566/1985 οὔτε στίς προαναφερθεῖσες διατάξεις τοῦ Συντάγματος ἢ τῆς ΕΣΔΑ, διότι διατηρεῖ τήν ἔμφαση στή διδασκαλία τῶν δογμάτων, ἠθικῶν ἀξιῶν καί παραδόσεων τῆς Ἀνατολικῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας, ἐνῶ ἐπιτρεπτῶς ἔχει εἰσαγάγει καί ἄλλα (θρησκευτιολογικά, φιλοσοφικά, κοινωνιολογικά κ.λπ.) στοιχεῖα πέραν τῆς διδασκαλίας αὐτῆς. Κατά τά λοιπά, τό εἰδικότερο περιεχόμενο τῶν ἐπίδικων ἀναλυτικῶν προγραμμάτων, τά ὁποία ἔχουν διαμορφωθεῖ μέ βάση τίς ἀρχές καί τίς ἐξελίξεις τῆς θεολογικῆς καί τῆς παιδαγωγικῆς ἐπιστήμης, ἀνῆκει στήν ἀνέλεγκτη οὐσιαστική κρίση τοῦ κανονιστικοῦ

νομοθέτη, ό όποιος διαθέτει σχετικώς εύρεια διακριτική εύχέρεια, κατά τά προαναφερθέντα στή σκέψη 18. Έπομένως, κατά τί γνώμη αὐτή, εἶναι άπορριπτεοί ως άβάσιμοι οί λόγοι άκυρώσεως μέ τούς όποίους προβάλλεται παραβίαση τών διατάξεων τών άρθρων 13 παρ. 1 καί 16 παρ. 2 τοῦ Συντάγματος, 9 τῆς ΕΣΔΑ καί 2 τοῦ άρθρου 1 τοῦ Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου τῆς ΕΣΔΑ, 1 παρ. 1-3 τοῦ ν. 1566/1985, καθώς καί ύπέρβαση νομοθετικῆς έξουσιοδότησης. Έξάλλου, ό λόγος άκυρώσεως μέ τόν όποιο προβάλλεται παραβίαση τῆς άρχῆς τῆς θρησκευτικῆς ισότητας (άρθρ. 4 παρ. 1 καί 13 παρ. 1 τοῦ Συντάγματος) σέ βάρος τών όρθόδοξων μαθητῶν γιά τόν λόγο ότι παρέχεται ή δυνατότητα χωριστῆς διδασκαλίας άλλης θρησκείας ή δόγματος σέ μαθητές πού άνήκουν στή ρωμαιοκαθολική όμολογία ή στήν ιουδαϊκή θρησκεία, σύμφωνα μέ τό άρθρο 55 παρ. 5 τοῦ ν. 4316/2016, ή σέ μουσουλμάνους μαθητές εἶναι άπορριπτεοί ως άβάσιμος, διότι, άνεξαρητίως εάν χωρεῖ σύγκριση μέ τά μειονοτικά σχολεία τών μουσουλμάνων τῆς Δυτικῆς Θράκης, τά όποια διέπονται από ιδιαίτερο νομοθετικό καθεστώς στηριζόμενο σέ διεθνείς συμβάσεις, πάντως μέ τά ένδικα προγράμματα σπουδῶν οί όρθόδοξοι μαθητές έξακολουθοῦν νά διδάσκονται κατά κύριο λόγο, στό πλαίσιο τοῦ μαθήματος τών θρησκευτικῶν, τίς άρχές καί τίς παραδόσεις τῆς Όρθόδοξης Πίστης καί, ως έκ τούτου, ή παροχή, έν προκειμένῳ, τῆς δυνατότητας χωριστῆς διδασκαλίας άλλης θρησκείας ή δόγματος σέ άλλόθρησκους ή έτερόδοξους μαθητές δέν άντίκειται στό Σύνταγμα. Όμοίως μειοψήφησε ό Σύμβουλος Θ. Αραβάνης, κατά τί γνώμη τοῦ όποίου, όπως προκύπτει από τά έκτιθέμενα στή σκ. 20, ή προσβαλλόμενη πράξη, ή όποία έκδόθηκε μετά από γνωμοδότηση τοῦ Ι.Ε.Π. καί άφού ελίφθησαν ύπόψη οί άπόψεις τῆς Έκκλησίας, έμπνέεται από τίς σύγχρονες παιδαγωγικές άντιλήψεις, ύπηρετεῖ τούς σκοπούς τῆς παροχῆς από τό Κράτος θρησκευτικῆς εκπαίδευσης πολυφωνικῆς καί αξιολογικά οὐδέτερης καί τοῦ σεβασμοῦ τῆς θρησκευτικῆς έτερότητας, άπολύτως άπαραίτητου σέ μία έποχή έξαρσης τοῦ θρησκευτικοῦ φονταμενταλισμοῦ, άντιμετωπίζει τόν μαθητή ως έλλογο καί αὐτεξούσιο όν πού

δικαιοῦται νά διαμορφώσει ελεύθερα καί κριτικά τί θρησκευτική του συνείδηση, ένῶ έξ άλλου παρουσιάζει έπαρκώς τί διδασκαλία τῆς Όρθοδοξίας, όπως προβλέπει τό Σύνταγμα καί οί διατάξεις τών διεθνῶν συμβάσεων πού παρατέθηκαν. Μέ τό περιεχόμενο αὐτό ή προσβαλλόμενη κινεῖται άπολύτως έντός τών όρίων τών έξουσιοδοτικῶν διατάξεων, πού εἶναι έρμηνευτέες σύμφωνα μέ τίς άνωτέρω αύξημένης τυπικῆς ισχύος διατάξεις. Καί ναί, μέν, ή προσβαλλόμενη προβλέπει, παράλληλα μέ τί διδασκαλία τών δογμάτων καί τών άρχῶν τῆς επικρατοῦσας θρησκείας, τήν παρουσίαση καί άλλων θρησκευτικῶν άπόψεων, καθώς καί όρισμένων θεμάτων από τούς χώρους τῆς τέχνης, τῆς λαογραφίας κ.λπ., μη άπολύτως συναφῶν μέ τήν καθαυτό θρησκευτική διδασκαλία, καί άποτελούντων ένδεχομένως άντικείμενο καί άλλων μαθημάτων, πλήν μόνο τό γεγονός αὐτό δέν καθιστά παράνομη καί άκυρωτέα τήν προσβαλλόμενη. Τοῦτο διότι ή μέν παρουσίαση άλλων θρησκευτικῶν άπόψεων επιβάλλεται γιά τί σφαιρική, πλουραλιστική καί άμερόληπτη εκπαίδευση τών μαθητῶν σύμφωνα μέ τίς εφαρμοστέες διατάξεις, καθώς καί τήν έξουκείωση μέ άλλες θρησκευτικές άπόψεις (πρβλ. προαναφ. άποφ. Folgero σκ. 88, 89, Osmanoglu σκ. 102, 103, Appel-Irrgang κ.ά.), ή δέ εισαγωγή τών λοιπῶν στοιχείων εἶναι κατ' άρχήν θεμιτή, διότι δέν νοοῦνται στεγανά μεταξύ τών διδακτέων μαθημάτων, τά στοιχεία δέ αὐτά δέν εἶναι πάντως ικανά, έξ άπόψεως ποσότητας καί ποιότητας, νά προκαλέσουν σύγχυση στους μαθητές όσον άφορᾶ τό κύριο άντικείμενο τοῦ μαθήματος τών θρησκευτικῶν. Έπομένως οί άντίθετοι λόγοι άκυρώσεως πρέπει νά άπορριφθοῦν ως άβάσιμοι, ένῶ ή περαιτέρω άμφισβήτηση τῆς οὐσιαστικῆς κρίσεως καί τών παιδαγωγικῶν επιλογῶν τῆς Διοικήσεως εἶναι άπαραδέκτη καί εκφεύγει τοῦ δικαστικοῦ έλέγχου, ό όποιος έν προκειμένῳ εἶναι όριακός. Σέ κάθε περίπτωση, επί τυχόν άποδοχῆς τῆς αίτήσεως τό άκυρωτικό άποτέλεσμα πρέπει νά περιορισθεῖ στους αίτούντες, διότι αὐτοί, έν όψει καί τῆς δυνατότητας άπαλλαγῆς από μάθημα πού κατά τίς άντιλήψεις τους δέν ικανοποιεῖ πλήρως τίς θρησκευτικές τους άπόψεις, δέν προκύπτει ότι

έκπροσωποῦν οὔτε ὄλους τοὺς ὀρθόδοξους γονεῖς καὶ μαθητές (οἱ ὅποιοι δὲν συμερίζονται ἀνάγκαστικά τις ἀπόψεις τῶν αἰτούντων) οὔτε τὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος (ἡ ὁποία δὲν εἶναι αἰτούσα στὴν παροῦσα δίκη καὶ ἡ ὁποία μάλιστα σέ ἄλλη αἴτηση πού συζητήθηκε κατὰ τὴν ἴδια δικάσιμο [Ε 2355/17] ἔχει ἀσκίσει παρέμβαση ὑπὲρ τοῦ κύρους τῆς προσβαλλομένης). Μειοψηφῆσε ἐπίσης ὁ Σύμβουλος Μιχ. Πικραμένος, κατὰ τὴν γνώμη τοῦ ὁποίου, σύμφωνα μὲ τὰ ἐκτεθέντα κατὰ τὴν μειοψηφίασα γνώμη στὴ σκέψη 18, ἀπὸ τοὺς στόχους καὶ τὸ περιεχόμενο τοῦ προσβαλλόμενου προγράμματος σπουδῶν πού παρατέθηκαν στὴν προηγουμένη σκέψη, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὸ περιεχόμενο κάθε θεματικῆς ἐνότητας, προκύπτει ὅτι τὸ ἐπίμαχο πρόγραμμα σπουδῶν κινεῖται ἐντὸς τοῦ συνταγματικοῦ πλαισίου, καθὼς ἀπευθύνεται σέ ὄλους τοὺς μαθητές «ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὴ θρησκευτικὴ ἢ ὄχι δέσμευσή τους» καὶ «ὑπερβαίνει παρωχημένες πρακτικὲς ὁμολογιακῆς μονοφωνίας», ὅπως ρητῶς ἀναφέρεται στό κείμενό του. Μὲ τὸ προσβαλλόμενο πρόγραμμα σπουδῶν δίδεται ἰδιαίτερη ἔμφαση στὴν προβολὴ στοιχείων κοινῶν στὴ διδασκαλία τόσο τῆς ὀρθόδοξης ἐκκλησίας ὅσο καὶ ἄλλων χριστιανικῶν δογμάτων ἀλλὰ καὶ θρησκευτῶν καὶ ἕνα μεγάλο μέρος τῆς ὕλης ἀναφέρεται σέ θρησκευτικὲς καὶ ἄλλες κοσμοθεωρήσεις, μὲ σκοπὸ τὴ διάπλαση ἐλεύθερων καὶ ὑπεύθυνων πολιτῶν μίας πλουραλιστικῆς καὶ δημοκρατικῆς κοινωνίας πού γνωρίζουν τὸ περιεχόμενο τῶν κυριότερων θρησκευτῶν καὶ ἐφοδιάζονται μὲ τις

ἀπαραίτητες γνώσεις καὶ πληροφορίες προκειμένου νὰ ἀντιμετωπίσουν τὴ σύγχρονη μάστιγα τοῦ θρησκευτικοῦ φονταμενταλισμοῦ. Ὡς ἐκ τούτου ἡ προσβαλλόμενη ἀπόφαση δὲν εἶναι ἀντίθετη οὔτε πρὸς τις διατάξεις τῶν ἄρθρων 4 παρ. 1, 16 παρ. 2, 13 παρ. 1 τοῦ Συντάγματος οὔτε πρὸς τις διατάξεις τῶν ἄρθρων 14 σέ συνδυασμὸ μὲ τὸ ἄρθρο 9 τῆς ΕΣΔΑ καὶ 2 τοῦ Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου τῆς ΕΣΔΑ καὶ τὰ περὶ τοῦ ἀντιθέτου προσβαλλόμενα εἶναι ἀπορριπτέα ὡς ἀβάσιμα.

22. Ἐπειδὴ, σύμφωνα μὲ τὰ προαναφερθέντα, ἡ κρινόμενη αἴτηση πρέπει νὰ γίνῃ δεκτὴ καὶ νὰ ἀκυρωθῇ ἡ προσβαλλόμενη ἀπόφαση, κατὰ τὰ βασιμῶς προσβαλλόμενα, νὰ ἀπορριφθῇ δὲ ἡ ἀσκηθεῖσα παρέμβαση.

Διὰ ταῦτα

Δέχεται τὴν κρινόμενη αἴτηση.

Ἀκυρώνει τὴν ὑπ' ἀρ. 101470/Δ2/16. 6. 2017 ἀπόφαση τοῦ Ὑπουργοῦ Παιδείας, Ἑρευνας καὶ Θρησκευμάτων μὲ τίτλο «Πρόγραμμα Σπουδῶν τοῦ μαθήματος τῶν θρησκευτικῶν στό Δημοτικὸ καὶ τὸ Γυμνάσιο» (Β' 2104/19. 6. 2017).

Ἀπορρίπτει τὴν παρέμβαση.

Διατάσσει τὴν ἀπόδοση τοῦ κατατεθέντος παραβόλου καὶ

Ἐπιβάλλει συμμέτρως στό Δημόσιο καὶ τὸ παρεμβαῖνον σωματεῖο τὴ δικαστικὴ δαπάνη τῶν αἰτούντων πού ἀνέρχεται στό ποσὸ τῶν ἐννιακοσίων εἴκοσι (920) εὐρώ.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ – ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Τροποποιήσις τῆς ὑπ' ἀριθ. 4676/2298/15.10.2015
 διαπιστωτικῆς πράξεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου: «Ἀναγνώρισις συστάσεως
 Ἑνοριῶν καί Ἱερῶν Μονῶν τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Χίου, Ψαρῶν καί
 Οἰνουσσῶν», (Φ.Ε.Κ. 2820/τ.Β'/23.12.2015)

Ἀριθμ. 1770/1125/2019

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχοντες ὑπ ὄψιν:

1. τό ἄρθρον 25 παρ. 1 τοῦ Ν. 4301/2014,
2. τὰς ὑπ' ἀριθ. 841/343/19.4.2019 καί 849/344/19.4.2019 εἰσηγήσεις τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Χίου, Ψαρῶν καί Οἰνουσσῶν κ. Μάρκου,
3. τήν ἀπό 23.5.2019 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου,

τροποποιοῦμεν

τάς παραγράφους 49 καί 50 τῆς ὑπ' ἀριθ. 4676/2298/15.10.2015 ἀποφάσεως τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Ἀναγνώρισις συστάσεως Ἑνοριῶν καί Ἱερῶν Μονῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χίου, Ψαρῶν καί Οἰνουσσῶν, συμφώνως πρός τό ἄρθρον 25 παρ. 1 τοῦ ν. 4301/2014» ἡ ὁποία δημοσιεύθηκε στό Φ.Ε.Κ. 2820/τ.Β'/23.12.2015, ὡς ἐξῆς:

«49. Ἑνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Λουκά καί Παναγίας Ὑπαπαντῆς Καρδαμύλων, μέ ἔδρα τή Δημοτική Κοινότητα Καρδαμύλων, τῆς Δημοτικῆς Ἑνότητος Καρδαμύλων, τοῦ Δήμου Χίου, τῆς Περιφερειακῆς Ἑνότητος Χίου, τῆς Περιφέρειας Βορείου Αἰγαίου,

ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1913, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ Κληρικολογίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χίου, Ψαρῶν καί Οἰνουσσῶν».

«50. Ἑνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίας Παρασκευῆς καί Εὐαγγελιστρίας Καρδαμύλων, μέ ἔδρα τή Δημοτική Κοινότητα Καρδαμύλων, τῆς Δημοτικῆς Ἑνότητος Καρδαμύλων, τοῦ Δήμου Χίου, τῆς Περιφερειακῆς Ἑνότητος Χίου, τῆς Περιφέρειας Βορείου Αἰγαίου, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1906, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ Κληρικολογίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χίου, Ψαρῶν καί Οἰνουσσῶν».

Ἐκ τῆς παρούσης ἀποφάσεως δέν προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ νομικοῦ προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χίου, Ψαρῶν καί Οἰνουσσῶν.

Ἡ ἀπόφαση αὐτή νά δημοσιευθεῖ στήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀθήνα, 23 Μαΐου 2019

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος
 Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
 Ἀρχιμ. Φιλόθεος Θεοχάρης

Τροποποιήσις τοῦ κανονισμοῦ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἰδρύματος
ὑπὸ τὸν τίτλον «Παιδικὸς Σταθμὸς “ΣΤΗΝ ΠΑΛΑΜΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ”»
τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Σύρου, Τήνου, Ἰανδρου, Κέας, Μήλου,
Δήλου καὶ Μυκόνου

Ἀριθμ. 1410/1136/2019

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχουσα ὑπ' ὄψιν:

1) Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 1 παρ. 4, 29 παρ. 2 καὶ 59 παρ. 2 τοῦ ν. 590/1977 «Περὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ὡς καὶ τὸ ἄρθρον 68 παρ. 1 ὑποπαρ. 5 τοῦ ν. 4235/2014,

2) τὰς ὑποχρεώσεις τῆς ποιμανούσης Ἐκκλησίας πρὸς τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα, τὰς ἀπορρεούσας ἐκ τῶν Εὐαγγελικῶν ἐπιταγῶν, τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τῶν Νόμων τοῦ Κράτους,

3) τὰς ὑφισταμένας κοινωνικὰς, ποιμαντικὰς καὶ πνευματικὰς ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σύρου, Τήνου, Ἰανδρου, Κέας, Μήλου, Δήλου καὶ Μυκόνου,

4) τὴν ὑπ' ἀριθ. 670/27.3.2019 πρότασιν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Σύρου, Τήνου, Ἰανδρου, Κέας, Μήλου, Δήλου καὶ Μυκόνου κ. Δωροθέου,

5) τὴν ἀπὸ 4.4.2019 Γνωμοδότησιν τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ

6) τὴν ἀπὸ 23.5.2019 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

τροποποιεῖ τὸν κανονισμόν συστάσεως καὶ λειτουργίας τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Παιδικὸς Σταθμὸς “ΣΤΗΝ ΠΑΛΑΜΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ”» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σύρου, Τήνου, Ἰανδρου, Κέας, Μήλου, Δήλου καὶ Μυκόνου (ΦΕΚ 216/Β'/2005, τροποπ. ΦΕΚ 2898/Β'/2013), ὡς ἐξῆς:

Ἄρθρον 1

Στὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ κανονισμοῦ συστάσεως καὶ λειτουργίας τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «Παιδικὸς Σταθμὸς “ΣΤΗΝ ΠΑΛΑΜΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ”» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σύρου, Τήνου, Ἰανδρου, Κέας, Μήλου, Δήλου καὶ Μυκόνου (ΦΕΚ 216/Β'/2005, τροποπ. ΦΕΚ 2898/Β'/2013), προστίθεται ἐδάφιο ὡς ἐξῆς:

«Συστήνεται καὶ Τμήμα Βρεφικοῦ Σταθμοῦ, τὸ ὁποῖο θὰ φιλοξενεῖ παιδιὰ ἀπὸ ἡλικίας δύο (2) μηνῶν καὶ θὰ παρέχει ὑπηρεσίες φροντίδας, ἀπασχόλησης καὶ ἐκπαίδευσης βρεφῶν, σύμφωνα μὲ τὸ ὑπ' ἀριθ. 1157/4.4.2017 ΦΕΚ, ὅπως ἐκάστοτε ἰσχύει».

Ἄρθρον 2

Ὁ παρῶν κανονισμὸς ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ εἰς τὸ ἐπίσημον δελτίον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἄρθρον 3

Ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος κανονισμοῦ δὲν προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σύρου, Τήνου, Ἰανδρου, Κέας, Μήλου, Δήλου καὶ Μυκόνου.

Ὁ παρῶν κανονισμὸς νά δημοσιευθεῖ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ στὸ δελτίο «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἀθήνα, 23 Μαΐου 2019

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος
Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
Ἀρχιμ. Φιλόθεος Θεοχάρης

**Κανονισμός περί συστάσεως καί λειτουργίας ἐκκλησιαστικοῦ ἰδρύματος
ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Πνευματικὸν Κέντρον Ἱ. Ἐνοριακοῦ Ναοῦ
Ἁγίου Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου πόλεως Νάξου»
Ἀριθμ. 1590/1588/2019 τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Παροναξίας**

**Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν:

1. Τὰ ἄρθρα 1 παρ. 4 καί 29 παρ. 2 ἐδάφιον γ' καί 59 παρ. 2 τοῦ ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (Α' 146),

2. Τάς ὑποχρεώσεις τῆς ποιμανούσης Ἐκκλησίας πρὸς τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα, αἱ ὁποῖαι ἀπορρέουν ἀπὸ τὰς Εὐαγγελικὰς ἐπιταγὰς, τούς Ἱερούς Κανόνας καί τούς Νόμους τοῦ Κράτους,

3. τὰς ὑφισταμένας κοινωνικὰς, ποιμαντικὰς καί πνευματικὰς ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Παροναξίας,

4. τὴν ὑπ' ἀριθ. 169/10.4.2019 πρότασιν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Παροναξίας κ. Καλλινίκου,

5. τὴν ὑπ' ἀριθ. 553/9.5.2019 γνωμοδότησιν τοῦ Νομικοῦ Γραφείου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί

6. τὴν ἀπὸ 27.6.2019 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

συνιστᾷ εἰς τὴν Ἱεράν Μητρόπολιν Παροναξίας Ἐκκλησιαστικὸν Ἰδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Πνευματικὸν Κέντρον Ἱεροῦ Ἐνοριακοῦ Ναοῦ Ἁγίου Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου πόλεως Νάξου», ἡ ὀργάνωσις, διοίκησις, διαχείρισις καί λειτουργία τοῦ ὁποῖου θὰ διέπεται ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ ἐπομένου Κανονισμοῦ:

**ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΣΥΣΤΑΣΕΩΣ καί ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΠΩΝΥΜΙΑΝ
«Πνευματικὸν Κέντρον Ἱεροῦ Ἐνοριακοῦ Ναοῦ
Ἁγίου Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου πόλεως Νάξου»
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΠΑΡΟΝΑΞΙΑΣ**

Ἄρθρον 1

Ἐπωνυμία - Ἔδρα - Σφραγίς

Εἰς τὴν Ἐνορίαν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου πόλεως Νάξου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Παροναξίας, καί ὑπὸ τὸν ἔλεγχον καί τὴν ἐποπτεῖαν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, συνιστᾶται Ἐκκλησιαστικὸν Ἰδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΙΕΡΟΥ ΕΝΟΡΙΑΚΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΔΗΜΟΥ ΤΟΥ ΑΓΙΟΡΕΙΤΟΥ ΠΟΛΕΩΣ ΝΑΞΟΥ», τὸ ὁποῖον θὰ λειτουργεῖ ὡς ἐξηρητημένη ὑπηρεσία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου πόλεως Νάξου, αὐτοτελοῦς διαχείρισεως καί μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτήρος, καί θὰ διέπεται ἀπὸ τὸν παρόντα Κανονισμόν.

Τὸ Πνευματικὸν Κέντρον ἔχει ἔδρα τὸν Ἐνοριακὸν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Νικοδήμου στήν πόλιν τῆς Νάξου, στεγάζεται δέ εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ ὑπογείου ὀρόφου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, αἱ ὁποῖαι πρό τῆς ὀλοκληρώσεως αὐτοῦ ἐχρησιμοποιοῦντο ὡς χῶρος λατρείας.

Τὸ ὡς ἄνω Ἐκκλησιαστικὸν Πνευματικὸν Κέντρον, ἐν συντομία «Ε.Π.Κ. ΙΕΡΟΥ ΕΝΟΡΙΑΚΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΔΗΜΟΥ ΤΟΥ ΑΓΙΟΡΕΙΤΟΥ ΠΟΛΕΩΣ ΝΑΞΟΥ» ἔχει ἰδίαν σφραγίδα στρογγύλην, εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ὁποίας ἀναγράφεται εἰς τρεῖς σειράς: «ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΑΡΟΝΑΞΙΑΣ - ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ (Ε.Π.Κ.) ΙΕΡΟΥ ΕΝΟΡΙΑΚΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΔΗΜΟΥ ΤΟΥ ΑΓΙΟΡΕΙΤΟΥ ΠΟΛΕΩΣ ΝΑΞΟΥ», εἰς τὸ κέντρον δέ αὐτῆς φέρει τὴν εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Νικοδήμου.

Ἄρθρον 2

Σκοπὸί τοῦ Ἰδρύματος

Σκοπὸί τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου εἶναι οἱ κάτωθι:

1. Ἡ θεραπεία τῶν πάσης φύσεως πνευματικῶν, λειτουργικῶν, φιλανθρωπικῶν, ἐκπαιδευτικῶν, κατηχητικῶν ἢ καί ἐν γένει ὑλικῶν ἀναγκῶν, πού ἤθελον ἀνακύψει σέ σχέση μὲ τὸ ἐν νήσῳ Νάξῳ πραγματοποιούμενον ποιμαντικόν, ἐν γένει θρησκευτικόν, μορφωτικόν, πολιτιστικόν, φιλανθρωπικόν καί φιλοκοινωνικόν ἔργον τῆς Ἐνορίας Ἁγίου Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου πόλεως Νάξου.

2. Ἡ καλλιέργεια καί προώθησις τῆς ἐκκλησιαστικότητος, τῆς φιλαδελφίας, τῆς πρὸς τούς πάντας ἀγάπης καί βοθηθείας, τῆς ἐκκλησιαστικῆς εὐποίας, τοῦ

ύγιους διαλόγου μεταξύ τών ανθρώπων, τής καταλλαγής, τής θεολογίας, τών έπιστημών, τής έπιμορφωτικής προσπάθειας, τών ύποτροφιών, τών τεχνών, ίδια δέ τών έκκλησιαστικών (καί όλως ιδιαιτέρως τής Βυζαντινής και Παραδοσιακής Μουσικής), πρός σπουδήν και ανάδειξιν τής εύρυτέρας πολιτισμικής τους συμβολής, τών πάσης φύσεως εκδόσεων, ιδιαιτέρως τών έργων του Αγίου Νικοδήμου, τής ιατρικής φροντίδος και περιθάψεως άσθενούντων και εξηρημένων, τής έπιστηρίζεως τής νεότητας, τής παντοειδούς ένισχύσεως του έν νήσω Νάξω διακονούντος Κλήρου τής τοπικής Όρθοδόξου Έκκλησίας, τής περικρατήσεως του γήρατος, τής επανεντάξεως τών πεπλανημένων.

3. Η συνεργασία μέ τας κρατικές και δημοσίας υπηρεσίας, περιφερειακάς και δημοτικές αρχάς, πολιτιστικούς Συλλόγους, Σχολεία και Όδρύματα διά τήν όργάνωσιν από κοινού δραστηριοτήτων και τήν πραγματοποίησιν εκδηλώσεων διά τήν άνοδον του πνευματικού επιπέδου του λαού του Θεού, τήν προβολήν του Χριστιανικού Όρθοδόξου πολιτισμού και τήν έρευναν, ανάδειξιν, παρουσίασιν και προστασίαν τής θρησκευτικής, πολιτιστικής, ιστορικής, λαογραφικής και φυσικής κληρονομίας τής εύρυτέρας περιοχής.

4. Η πραγματοποίησις όμιλιών, χριστιανικών συνάξεων και εκδρομών.

5. Η φιλοξενία εκδρομέων από άλλας Έερās Μητροπόλεις, Ένορίας, εκκλησιαστικά Όδρύματα και Συλλόγους.

6. Η παραχώρησις τής Αίθουσής σέ Συλλόγους, Σχολεία και άλλους φορείς διά τήν πραγματοποίησιν εκδηλώσεων και άλλων δραστηριοτήτων πού άσφαλώς πρέπει νά συνάδουν πρός τήν ιερότητα ενός εκκλησιαστικού χώρου. Έξαιρούνται τά κόμματα και κάθε είδους κομματικές όργανώσεις ή άλλες όργανώσεις μέ κομματικόν προσανατολισμόν.

7. Τά άναφερόμενα εις τας προηγουμένας (ήτοι 4,5 και 6) παραγράφους καθώς και όποιαδήποτε άλλη ένέργεια πραγματοποιείται κατόπιν άποφάσεως του Δ.Σ.

8. Η φιλοξενία τών ύποδομών παραγωγής ραδιοφωνικού προγράμματος διά τας ανάγκας του λειτουργούντος Ραδιοφωνικού Σταθμού τής Ι. Μητροπόλεως Παροναξίας.

Άρθρον 3

Μέσα διά τήν έπίτευξιν τών σκοπών

Οί άνωτέρω σκοποί έπιτυγχάνονται:

1. Διά τής άξιοποιήσεως του ανθρώπινου δυναμικού

τής Ένορίας και τής αίτήσεως συνδρομής υπό ικανών πνευματικών ανθρώπων, κληρικών και λαϊκών.

2. Διά τής διοργανώσεως τμημάτων καλλιτεχνικών και έπιστημονικών δραστηριοτήτων.

3. Διά τής συγκεντρώσεως ύλικού ιστορικού, εκκλησιαστικού, λαογραφικού, φυσικού ή άλλου ένδιαφέροντος πρός άποτύπωσιν και συνέχισιν τής ιστορικής, εκκλησιαστικής, λαϊκής τοπικής παραδόσεως τής εύρυτέρας περιοχής και έρευναν τής ιστορίας τής.

4. Διά τής όργάνωσεως φιλανθρωπικών, ψυχαγωγικών, πολιτιστικών εκδηλώσεων και εκθέσεων.

5. Διά τής λειτουργίας αίθουσής δεξιώσεων, μνημοσύνων κ.λπ.

6. Διά τής λειτουργίας άναψυκτηρίου κυλικείου.

7. Διά τής λειτουργίας ξενώνος.

8. Διά τής ύλοποιήσεως Ευρωπαϊκών προγραμμάτων.

9. Διά παντός έτέρου προσφόρου μέτρου, τό όποιον ήθελεν άποφασίσει εκάστοτε τό Διοικητικόν Συμβούλιον του Όδρύματος (Ε.Π.Κ.).

Άρθρον 4

Όργάνωσις - Διοίκησις - Διοικητικόν Συμβούλιον

1. Τό Όδρυμα τελεί υπό τήν πνευματικήν έποπτεϊαν και τόν έλεγchon τής Έερās Μητροπόλεως Παροναξίας και διοικείται από έπταμελές (7 μελές) Διοικητικόν Συμβούλιον (έφεξής Δ.Σ.), πού διορίζεται από τό Μητροπολιτικόν Συμβούλιον τής Έερās Μητροπόλεως Παροναξίας, επί τριετεί θητεία, και άπαρτίζεται από:

α) Τόν εκάστοτε Μητροπολίτην Παροναξίας, ως Πρόεδρον, άναπληρούμενον υπό του εκάστοτε όριζομένου υπ' αυτού άναπληρωτού.

β) Έναν εκ τών δύο Έφημερίων του Ένοριακού Ναού Αγίου Νικοδήμου του Αγιορείτου πόλεως Νάξου.

γ) Έν μέλος του εκάστοτε Έκκλησιαστικού Συμβουλίου.

δ) Τέσσερα μέλη, άνδρες ή γυναίκες, εκ τών έννοριτών, καλής τής έξωθεν μαρτυρίας άτομα, άν επιλήπτα, δεδοκιμασμένου ήθους και προσφοράς πρός τήν κοινωνίαν, διακρινόμενα διά τήν πίστιν και τήν άφοσίωσιν των εις τήν Έκκλησίαν και μέ διάθεσιν προσφοράς πρός τό Πνευματικόν Κέντρον.

2. Οί διορισθέντες δύνανται νά επαναδιορισθούν.

3. Εις τήν πρώτην συνεδρίασιν, τό Δ.Σ. του Όδρύματος εκλέγει μέ ψηφοφορίαν τόν Γραμματέα και τόν Ταμίαν και άναφέρει τό άποτέλεσμα τής εκλογής εις τήν Έεράν Μητρόπολιν Παροναξίας.

4. Ο Πρόεδρος του Δ.Σ.:

α) Έχει την ευθύνη όλων των έκδηλώσεων του Πνευματικού Κέντρου και συντονίζει τα μέλη του Δ.Σ. προς υλοποίησιν των σκοπών του.

β) Εκπροσωπεί τό Ίδρυμα ενώπιον πάσης Διοικητικής, Δικαστικής, Έκκλησιαστικής και οποιασδήποτε άλλης Αρχής και εις τās σχέσεις του μέ τά άλλα Ίδρύματα, Οργανισμούς, νομικά και φυσικά πρόσωπα.

γ) Λαμβάνει γνώσιν όλων των εισερχομένων και εξερχομένων εγγράφων του Ίδρύματος και συνυπογράφει μετά του Ταμίου τά οικονομικής φύσεως έγγραφα.

δ) Συγκαλεί τό Δ.Σ. εις συνεδριάσεις, διευθύνει τās συζητήσεις και συνυπογράφει μετά του Γραμματέως τά πρακτικά των συνεδριάσεων.

5. Ο Γραμματέυς του Δ.Σ.: Τηρεί τό Βιβλίον Πρωτοκόλλου, συντάσσει τήν άλληλογραφίαν του Ίδρύματος, τήν οποίαν συνυπογράφει μέ τόν Πρόεδρον. Επίσης τηρεί τό Βιβλίον Πρακτικών των συνεδριάσεων του Δ.Σ., συνυπογράφει μέ τόν Πρόεδρον τά εν λόγω Πρακτικά, τά όποια συντάσσει και φυλάττει σε ασφαλές μέρος τήν σφραγίδα του Ίδρύματος.

6. Ο Ταμίας του Δ.Σ.:

α) Τηρεί τό Βιβλίον Ταμείου καθώς και τά Διπλότυπα Γραμμάτια Εισπράξεων και Έντάλματα Πληρωμών, τά όποια συνυπογράφει μετά του Προέδρου.

β) Εισπράττει μέ Διπλότυπα Γραμμάτια Εισπράξεων πάν έσοδον του Ίδρύματος.

γ) Διενεργεί τās πληρωμάς που αποφασίζει τό Δ.Σ. βάσει Διπλοτύπων Ένταλμάτων Πληρωμών, τά όποια επίσης συνυπογράφει μετά του Προέδρου, όπως άλλωστε και όλα τά οικονομικής φύσεως έγγραφα.

δ) Ευθύνεται διά τήν φύλαξιν των χρημάτων, διενεργεί καταθέσεις και αναλήψεις χρημάτων μόνον κατόπιν αποφάσεως του Δ.Σ. και γενικά διαχειρίζεται κατά τήν υπόδειξιν του Προέδρου του Δ.Σ. τήν περιουσίαν του Ίδρύματος.

ε) Επίσης, τηρεί τό Βιβλίον Κτηματολογίου και τό Βιβλίον Υλικού του Ίδρύματος.

Άρθρον 5

Άρμοδιότητες Καθήκοντα του Δ.Σ.

1. Τό Διοικητικόν Συμβούλιον του Ε.Π.Κ. έχει τās ως κάτωθι αρμοδιότηας:

α) Συνέρχεται τακτικώς ανά δίμηνον και έκτάκτως όταν παρίσταται ανάγκη ύστερα από πρόσκλησιν του Προέδρου.

β) Αποφασίζει διά κάθε θέμα που αφορά εις τήν εκπλήρωσιν των σκοπών του Ίδρύματος.

γ) Συνεργάζεται μετά του Μητροπολιτικού Συμβουλίου τής Ίερās Μητροπόλεως Παροναξίας, μέ τό Έκκλησιαστικόν Συμβούλιον του Ίεροϋ Ναοϋ Αγίου Νικοδήμου του Αγιορείτου πόλεως Νάξου, μέ πολιτιστικούς, έπιστημονικούς, φιλανθρωπικούς Συλλόγους και Ίδρύματα καθώς και μέ τήν τοπικήν αυτοδιοίκησιν και τούς τοπικούς φορείς διά τήν προαγωγήν και επίτευξιν των σκοπών του Ίδρύματος.

δ) Μεριμνά διά τήν εξεύρεσιν οικονομικών πόρων, άπαραιτήτων διά τήν όμαλήν λειτουργίαν του Ίδρύματος.

ε) Καταρτίζει τόν έτήσιον Προϋπολογισμόν και Απολογισμόν, τούς όποιους υποβάλλει προς τό οικείον Έκκλησιαστικόν Συμβούλιον, διά του όποιου αποστέλλονται προς έγκρισιν εις τό Μητροπολιτικόν Συμβούλιον.

στ) Δύναται να παραχωρεί μέρος των κτηριακών του εγκαταστάσεων δωρεάν προς χρήσιν εις τοπικούς φορείς διά τήν πραγματοποίησιν εκδηλώσεων, υπό τήν προϋπόθεσιν ότι δεν παραβιάζονται: ή ιερότης του χώρου, ή καθαριότης, οι σκοποί του Ίδρύματος και τό πρόγραμμα λειτουργίας αυτού.

ζ) Δεν δύναται να παραχωρήση μόνιμον στέγασιν εις άλλους φορείς, είτε δωρεάν είτε επ' ένοικίω.

η) Δύναται να παράσχει προς στέγασιν δωρεάν τμήμα αίθουσης ή αίθουσαν εις πολιτιστικούς Συλλόγους και εκκλησιαστικά ή άλλα ευαγή Ίδρύματα, προς προσωρινήν χρήσιν και διά τήν δωρεάν εκθεσιν ιστορικού, λαογραφικού, φωτογραφικού ή άλλου υλικού, τό όποιον δεν έχουν παραχωρήσει εις τό Ίδρυμα, κατόπιν σχετικής προς τούτο ως προς τήν χρονικήν διάρκειαν συμφωνίας, μέ ευθύνην όμως των ως άνω πολιτιστικών Συλλόγων ή Ίδρυμάτων.

θ) Έπιλαμβάνεται κάθε υποθέσεως που αφορά εις τήν ένδεχομένην συμπληρωματικήν άνέγερσιν κτηριακών εγκαταστάσεων του Ίδρύματος.

ι) Τό Δ.Σ. δύναται επίσης να συγκροτήσει υποεπιτροπάς κατά τομείς διακονίας, να καθορίζει τās αρμοδιότητάς των και να διορίζει τούς υπευθύνους και τό προσωπικόν αυτών, εκτιμών τό ήθος, τήν πνευματικήν κατάρτισιν και τήν προσφοράν των προς τό Πνευματικόν Κέντρον.

ια) Δύναται να προσλαμβάνη έμμισθον προσωπικόν, αναλόγως των στόχων και των προγραμμάτων του.

ιβ) Αποφασίζει διά πάν έτερον θέμα, τό όποιον δεν προβλέπεται από τόν παρόντα Κανονισμόν.

Ἄρθρον 6

Τηρούμενα βιβλία

Τό Ἰδρυμα ἔχει ἰδίαν διαχείρισιν, τηρεῖ δέ μέ τήν μέριμναν τοῦ Δ.Σ. τά διαχειριστικά αὐτοῦ βιβλία, θεωρημένα ὑπό τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Παροναξίας, ἦτοι:

1. Βιβλίον Πρωτοκόλλου Ἀλληλογραφίας.
2. Βιβλίον Πρακτικῶν τῶν Συνεδριάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.
3. Βιβλίον Ταμείου καί διπλότυπα Γραμμάτια Εἰσπράξεων καί Ἐντάλματα Πληρωμῶν, τά ὅποια εἶναι ἐκτελεστέα ἐφ' ὅσον φέρουν τήν ὑπογραφήν τοῦ Προέδρου καί τοῦ Ταμίου τοῦ Ἰδρύματος.
4. Βιβλίον Κτηματολογίου, εἰς τό ὅποιον ἀναγράφεται ἅπανα ἡ ἀκίνητος περιουσία τοῦ Ἰδρύματος.
5. Βιβλίον Ὑλικοῦ, εἰς τό ὅποιον ἀναγράφεται ἅπανα ἡ κινητή περιουσία.
6. Κάθε ἄλλο βιβλίον, τό ὅποιον κατά τήν κρίσιν τοῦ Δ.Σ. κρίνεται ἀπαραίτητον διά τήν χρηστήν διαχείρισιν τοῦ Ἰδρύματος.

Ἄρθρον 7

Πόροι τοῦ Ἰδρύματος

Πόροι τοῦ Ἰδρύματος εἶναι:

1. Ἡ ἐτησία ἐπιχορήγησις ὑπό τῆς Ἑνορίας Ἁγίου Νικοδήμου.
2. Τά πάσης φύσεως ἔσοδα ἐκ τῶν δεξιώσεων, μνημοσύνων καί ἄλλων ἐκδηλώσεων εἰς τήν αἴθουσαν τοῦ Ἰδρύματος.
3. Αἱ πρόσοδοι ἐκ τῆς πραγματοποιήσεως ἐκδηλώσεων, λαχειοφόρων ἀγορῶν, ἐράνων νομίμως διενεργουμένων, ἐκθέσεων καί ἄλλων δραστηριοτήτων ὡς καί ἐκ τῆς λειτουργίας τοῦ κυλικείου.
4. Κληρονομίαι, κληροδοσίαι καί δωρεαί ὑπέρ τοῦ Ἰδρύματος καί τά ἐξ αὐτῶν προερχόμενα ἔσοδα.
5. Κρατικά ἐπιχορηγήσεις ἐκ μέρους τῆς κεντρικῆς, ἀποκεντρωμένης καί τοπικῆς αυτοδιοικήσεως, ὀργανισμῶν καί ἄλλων νομικῶν προσώπων δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου, ἐπιχορηγήσεις καί συνδρομαί ἐκ μέρους φυσικῶν προσώπων καί πᾶσα νόμιμος ἐπιχορήγησις ἐκ προγραμμάτων Δημοσίων Ἐπενδύσεων ἢ ἐξ ὑλοποιήσεως Εὐρωπαϊκῶν προγραμμάτων.
6. Πᾶν ἕτερον ἔσοδον τό ὅποιον δέν προβλέπεται ἀνωτέρω καί προέρχεται ἐκ χρηστής πηγῆς.

Ἄρθρον 8

Διάθεσις πόρων

Α. Οἱ ἀνωτέρω πόροι τοῦ Ἰδρύματος διατίθενται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ.:

1. Διά τήν ἐπισκευήν καί ἀνακαίνισιν τοῦ κτηριακοῦ συγκροτήματος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Νικοδήμου τοῦ Ἁγιορείτου πόλεως Νάξου καί τήν συντήρησιν τῶν Ἱερῶν Ναῶν Νάξου.
 2. Διά τόν ἐξοπλισμόν τῶν ἐγκαταστάσεων αὐτοῦ καί τήν προμήθειαν βιβλίων, ἐντύπων καί ἄλλων ὑλικῶν ἀπαραιτήτων διά τήν ὁμαλήν λειτουργίαν του.
 3. Διά τήν καθαριότητα καί τήν εὐπρέπειαν τῶν χώρων τοῦ Ἰδρύματος.
 4. Διά τήν διοργάνωσιν ἐορτῶν, ὁμιλιῶν, συνεδρίων, ἐκδηλώσεων, ἐκδρομῶν καί ἐν γένει δραστηριοτήτων ἀπαραιτήτων διά τήν ἐπιτυχίαν τῶν σκοπῶν του.
 5. Διά τήν καταβολήν τῆς μισθοδοσίας τοῦ ἐμπίσθου προσωπικοῦ.
 6. Διά τήν φιλοξενίαν ὁμιλητῶν, χορωδιῶν, νέων κ.ἄ.
 7. Διά τήν συμμετοχήν εἰς προγράμματα πού ἄπτονται τῶν σκοπῶν του.
 8. Διά τās ἀνάγκας συντηρήσεως καί λειτουργίας τῶν κτηριακῶν ἐγκαταστάσεων τοῦ Ἰδρύματος.
 9. Διά τήν ἐκτύπωσιν ἐντύπων ἐχόντων σκοπόν καί στόχον τήν ὁμαλήν λειτουργίαν καί προώθησιν τοῦ ἐπιτελουμένου ὑπό τοῦ «Ε.Π.Κ.» ἔργου καί διανομήν αὐτῶν εἰς τοὺς συνδρομητάς.
- Β. Τό τυχόν χρηματικόν πλεόνασμα ἀπό τήν οἰκονομικήν διαχείρισιν, τό ὅποιον ὑπερβαίνει τό ποσόν περί τοῦ ὁποίου ἀποφασίζει τό Δ.Σ., κατατίθεται εἰς λογαριασμόν τραπέζης εἰς τό ὄνομα τοῦ Ἱεροῦ Ἑνοριακοῦ Ναοῦ Ἁγίου Νικοδήμου μέ τήν ἔνδειξιν «Ἐκκλησιαστικόν Πνευματικόν Κέντρον Ἱεροῦ Ἑνοριακοῦ Ναοῦ Ἁγίου Νικοδήμου τοῦ Ἁγιορείτου πόλεως Νάξου».

Ἄρθρον 9

Δωρηταί - Εὐεργέται

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου δύναται νά ἀνακηρύξει Δωρητάς καί Εὐεργέτας, εἴτε ἐν ζωῇ εἴτε μετὰ θάνατον, πρόσωπα τά ὅποια ἐβοήθησαν ὑλικῶς ἢ ἠθικῶς τό Πνευματικόν Κέντρον, ἀναγράφον τά ὀνόματα αὐτῶν εἰς σχετικὴν θέσιν τῆς μεγάλης αἰθουσῆς τοῦ Ἰδρύματος.

ΤΕΛΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρον 10

Τροποποιήσις του Κανονισμού

Ο παρών Κανονισμός δύναται νά τροποποιηθῆι ὑπό τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κατόπιν προτάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰδρύματος (Ε.Π.Κ.) καί αἰτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱ. Ναοῦ τῆς Ἑνορίας Ἁγίου Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου πόλεως Νάξου, τῇ ἐγκρίσει τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Παροναξίας.

Άρθρον 11

Κατάργησις τοῦ Ἰδρύματος

Τό παρόν Ἰδρυμα καταργεῖται ὑπό τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κατόπιν αἰτιολογημένης προτάσεως τοῦ Δ.Σ., ἐγκρινομένης ἀπαραιτήτως ὑπό τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Παροναξίας, καί δι' ἀποφάσεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, ὅταν δέν ἐκπληροῖ τήν ἀποστολήν του, ὅταν παρεκκλίνει τοῦ σκοποῦ του ἢ καταστῆ ἀνέφικτος ἢ λειτουργία του.

Εἰς κάθε περίπτωσιν κατάργήσεως τοῦ Ἰδρύματος πᾶν κινητόν ἢ ἀκίνητον περιουσιακόν αὐτοῦ στοιχεῖον καθώς καί κάθε δικαίωμα καί ἀξίωσις αὐτοῦ, ἀκόμη καί οἰκονομική, περιέρχεται εἰς τό νομικόν πρόσωπον τῆς Ἑνορίας Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου πόλεως Νάξου.

Άρθρον 12

Ἰσχὺς τοῦ Κανονισμοῦ

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἀρχίζει ἀπό τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Άρθρον 13

Κάλυψις δαπάνης

Ἐκ τῆς δημοσιεύσεως τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ δέν προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ νομικοῦ προσώπου τῆς Ἑνορίας τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου πόλεως Νάξου, ἐνῶ ὅποιαδήποτε μελλοντικὴ δαπάνη θά ἐγγράφεται στὸν οἰκεῖον Προϋπολογισμόν.

Ἡ ἀπόφασις αὕτη νά δημοσιευθῆι εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καί στοῦ περιοδικόν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἀθήναι, 27.6.2019

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
Ἀρχιμ. Φιλόθεος Θεοχάρης

Διαπιστωτική πράξις περί συστάσεως Ἐνοριῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἐδέσσης, Πέλλης καί Ἀλμωπίας συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 25 τοῦ Ν. 4301/2014

Ἀριθμ. 2187/1601/2019

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν:

1. τὸ ἄρθρον 25 παρ. 1 τοῦ Ν. 4301/2014,
2. τὴν ὑπ' ἀριθ. 214/13.5.2019 εἰσήγησιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἐδέσσης, Πέλλης καί Ἀλμωπίας κ. Ἰωήλ,
3. τὴν ἀπὸ 27.6.2019 ἀπόφασιν τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου,

διαπιστοῦμεν

τὴν σύστασιν πρὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ Νόμου 590/1977 τῶν ὡς κάτωθι Ἐνοριῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἐδέσσης, Πέλλης καί Ἀλμωπίας:

Ἐνορίαί

Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίας Σκέπης Ἐδέσσης, μέ ἔδραν τὴν Δημοτικὴν Κοινότητα Ἐδέσσης, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἐδέσσης, τοῦ Δήμου Ἐδέσσης, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Πέλλης, τῆς Περιφερείας Κεντρικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1972, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῶν Διπτύχων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῶν ἐτῶν 1972-1976 (ἐκδόσεις Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος).

Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Δημητρίου Ἐδέσσης, μέ ἔδραν τὴν Δημοτικὴν Κοινότητα Ἐδέσσης, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἐδέσσης, τοῦ Δήμου Ἐδέσσης, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Πέλλης, τῆς Περιφερείας Κεντρικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1976 ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 629/26.3.1976 ἐγγράφου.

Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Νικολάου, μέ ἔδραν τὸ Δημοτικὸν Διαμέρισμα Ἁγίας Φωτεινῆς τῆς τοπικῆς Κοινότητος Φλαμουριάς, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἐδέσσης, τοῦ Δήμου Ἐδέσσης, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Πέλλης, τῆς Περιφερείας Κεντρικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1972, ὡς

ἐμφαίνεται ἐκ τῶν Διπτύχων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῶν ἐτῶν 1972-1976 (ἐκδόσεις Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος).

Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίας Τριάδος Ἀρνίσσης, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Ἀρνίσσης, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Βεγορίτιδος, τοῦ Δήμου Ἐδέσσης, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Πέλλης, τῆς Περιφερείας Κεντρικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1972, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῶν Διπτύχων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τοῦ ἔτους 1972 (ἐκδόσεις Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος).

Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου Βρυττῶν, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Βρυττῶν, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἐδέσσης, τοῦ Δήμου Ἐδέσσης, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Πέλλης, τῆς Περιφερείας Κεντρικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1972, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῶν Διπτύχων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τοῦ ἔτους 1972 (ἐκδόσεις Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος).

Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Νικολάου Δροσιάς, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Ἀρνίσσης, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Βεγορίτιδος, τοῦ Δήμου Ἐδέσσης, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Πέλλης, τῆς Περιφερείας Κεντρικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1972, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῶν Διπτύχων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τοῦ ἔτους 1972 (ἐκδόσεις Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος).

Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Νικολάου Καισαριανῶν, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Καισαριανῶν, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἐδέσσης, τοῦ Δήμου Ἐδέσσης, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Πέλλης, τῆς Περιφερείας Κεντρικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1972, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῶν Διπτύχων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τοῦ ἔτους 1972 (ἐκδόσεις Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος).

Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου Καρυδιάς, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Καρυδιάς, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἐδέσσης, τοῦ Δήμου Ἐδέσσης,

Καλλιπόλεως, τής Δημοτικής 'Ενότητας Μενηίδος, του Δήμου Σκύδρας, τής Περιφερειακής 'Ενότητας Πέλλης, τής Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας, ιδρυθείσα πρό του έτους 1972, ως έμφαίνεται έκ τών Διπύχων τής 'Εκκλησίας τής 'Ελλάδος του έτους 1972 (έκδόσεις 'Αποστολικής Διακονίας τής 'Εκκλησίας τής 'Ελλάδος).

'Ενορία του 'Ιερού Ναού 'Αγίου Μηνᾶ Καλυβίων, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Καλυβίων, τής Δημοτικής 'Ενότητας Σκύδρας, του Δήμου Σκύδρας, τής Περιφερειακής 'Ενότητας Πέλλης, τής Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας, ιδρυθείσα πρό του έτους 1972, ως έμφαίνεται έκ τών Διπύχων τής 'Εκκλησίας τής 'Ελλάδος του έτους 1972 (έκδόσεις 'Αποστολικής Διακονίας τής 'Εκκλησίας τής 'Ελλάδος).

'Ενορία του 'Ιερού Ναού 'Αγίας Παρασκευής Λευκαδίων, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Λευκαδίων, τής Δημοτικής 'Ενότητας 'Ανθεμίων, του Δήμου Ναούσης, τής Περιφερειακής 'Ενότητας 'Ημαθίας, τής Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας, ιδρυθείσα πρό του έτους 1972, ως έμφαίνεται έκ τών Διπύχων τής 'Εκκλησίας τής 'Ελλάδος του έτους 1972 (έκδόσεις 'Αποστολικής Διακονίας τής 'Εκκλησίας τής 'Ελλάδος).

'Ενορία του 'Ιερού Ναού 'Αγίας Μαρίνης, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Μαρίνης, τής Δημοτικής 'Ενότητας 'Ανθεμίων, του Δήμου Ναούσης, τής Περιφερειακής 'Ενότητας 'Ημαθίας, τής Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας, ιδρυθείσα πρό του έτους 1972, ως έμφαίνεται έκ τών Διπύχων τής 'Εκκλησίας τής 'Ελλάδος του έτους 1972 (έκδόσεις 'Αποστολικής Διακονίας τής 'Εκκλησίας τής 'Ελλάδος).

'Ενορία του 'Ιερού Ναού 'Αγίων 'Αποστόλων Πέτρου καί Παύλου Μαυροβουνίου, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Μαυροβουνίου, τής Δημοτικής 'Ενότητας Σκύδρας, του Δήμου Σκύδρας, τής Περιφερειακής 'Ενότητας Πέλλης, τής Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας, ιδρυθείσα πρό του έτους 1972, ως έμφαίνεται έκ τών Διπύχων τής 'Εκκλησίας τής 'Ελλάδος του έτους 1972 (έκδόσεις 'Αποστολικής Διακονίας τής 'Εκκλησίας τής 'Ελλάδος).

'Ενορία του 'Ιερού Ναού Κοιμήσεως τής Θεοτόκου Νέας Ζωής, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Νέας Ζωής, τής Δημοτικής 'Ενότητας Σκύδρας, του Δήμου Σκύδρας, τής Περιφερειακής 'Ενότητας Πέλλης, τής Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας, ιδρυθείσα πρό του έτους 1972, ως έμφαίνεται έκ τών Διπύχων τής 'Εκκλησίας τής 'Ελλάδος του έτους 1972 (έκδόσεις 'Αποστολικής Διακονίας τής 'Εκκλησίας τής 'Ελλάδος).

'Ενορία του 'Ιερού Ναού 'Αγίου Δημητρίου Πολλών Νερών, μέ ἔδραν τήν περιοχήν Πολλά Νερά τής

τοπικής Κοινότητας Μαρίνης, τής Δημοτικής 'Ενότητας 'Ανθεμίων, του Δήμου Ναούσης, τής Περιφερειακής 'Ενότητας 'Ημαθίας, τής Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας, ιδρυθείσα πρό του έτους 1972, ως έμφαίνεται έκ τών Διπύχων τής 'Εκκλησίας τής 'Ελλάδος του έτους 1972 (έκδόσεις 'Αποστολικής Διακονίας τής 'Εκκλησίας τής 'Ελλάδος).

'Ενορία του 'Ιερού Ναού Προφήτου 'Ηλιού, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Προφήτου 'Ηλιού, τής Δημοτικής 'Ενότητας Μενηίδος, του Δήμου Σκύδρας, τής Περιφερειακής 'Ενότητας Πέλλης, τής Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας, ιδρυθείσα πρό του έτους 1972, ως έμφαίνεται έκ τών Διπύχων τής 'Εκκλησίας τής 'Ελλάδος του έτους 1972 (έκδόσεις 'Αποστολικής Διακονίας τής 'Εκκλησίας τής 'Ελλάδος).

'Ενορία του 'Ιερού Ναού 'Αγίου Δημητρίου Ροδοχωρίου, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ροδοχωρίου, τής Δημοτικής 'Ενότητας Ναούσης, του Δήμου Ναούσης, τής Περιφερειακής 'Ενότητας 'Ημαθίας, τής Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας, ιδρυθείσα πρό του έτους 1972, ως έμφαίνεται έκ τών Διπύχων τής 'Εκκλησίας τής 'Ελλάδος του έτους 1972 (έκδόσεις 'Αποστολικής Διακονίας τής 'Εκκλησίας τής 'Ελλάδος).

'Ενορία του 'Ιερού Ναού 'Αγίων 'Αποστόλων Πέτρου καί Παύλου Σανδαλίου, μέ ἔδραν τήν περιοχήν Σανδαλίου τής τοπικής Κοινότητας Καλλιπόλεως, τής Δημοτικής 'Ενότητας Μενηίδος, του Δήμου Σκύδρας, τής Περιφερειακής 'Ενότητας Πέλλης, τής Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας, ιδρυθείσα πρό του έτους 1972, ως έμφαίνεται έκ τών Διπύχων τής 'Εκκλησίας τής 'Ελλάδος του έτους 1972 (έκδόσεις 'Αποστολικής Διακονίας τής 'Εκκλησίας τής 'Ελλάδος).

'Ενορία του 'Ιερού Ναού 'Αγίων Μυροφόρων Στράντζης μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Στράντζης, τής Δημοτικής 'Ενότητας 'Ανθεμίων, του Δήμου Ναούσης, τής Περιφερειακής 'Ενότητας 'Ημαθίας, τής Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας, ιδρυθείσα τό έτος 1954, ως έμφαίνεται έκ τής από 17.5.1954 Πράξεως τών 'Εγκαινίων του έν λόγω 'Ιερού Ναού.

'Ενορία του 'Ιερού Ναού 'Αγίου Δημητρίου 'Αλώρου, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα 'Αλώρου, τής Δημοτικής 'Ενότητας 'Αριδαίας, του Δήμου 'Αλωπίας, τής Περιφερειακής 'Ενότητας Πέλλης, τής Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας, ιδρυθείσα πρό του έτους 1972, ως έμφαίνεται έκ τών Διπύχων τής 'Εκκλησίας τής 'Ελλάδος του έτους 1972 (έκδόσεις 'Αποστολικής Διακονίας τής 'Εκκλησίας τής 'Ελλάδος).

Ένορία του Ίερού Ναού Αγίου Δημητρίου Αετοχωρίου, μέ έδραν τήν περιοχήν Αετοχωρίου τής τοπικής Κοινότητος Νοτίας, τής Δημοτικής Ένότητος Έξαπλατάνου, του Δήμου Άλμωπίας, τής Περιφερειακής Ένότητος Πέλλης, τής Περιφερείας Κεντρικής Μακεδονίας, ίδρυθείσα πρό του έτους 1972, ως έμφαίνεται έκ των Διπτύχων τής Έκκλησίας τής Ελλάδος του έτους 1972 (έκδόσεις Αποστολικής Διακονίας τής Έκκλησίας τής Ελλάδος).

Ένορία του Ίερού Ναού Αγίου Αθανασίου Αψάλου, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Αψάλου, τής Δημοτικής Ένότητος Αριδαίας, του Δήμου Άλμωπίας, τής Περιφερειακής Ένότητος Πέλλης, τής Περιφερείας Κεντρικής Μακεδονίας, ίδρυθείσα πρό του έτους 1972, ως έμφαίνεται έκ των Διπτύχων τής Έκκλησίας τής Ελλάδος του έτους 1972 (έκδόσεις Αποστολικής Διακονίας τής Έκκλησίας τής Ελλάδος).

Ένορία του Ίερού Ναού Αγίας Εύφημίας Βορεινού, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Βορεινού, τής Δημοτικής Ένότητος Αριδαίας, του Δήμου Άλμωπίας, τής Περιφερειακής Ένότητος Πέλλης, τής Περιφερείας Κεντρικής Μακεδονίας, ίδρυθείσα πρό του έτους 1972, ως έμφαίνεται έκ των Διπτύχων τής Έκκλησίας τής Ελλάδος του έτους 1972 (έκδόσεις Αποστολικής Διακονίας τής Έκκλησίας τής Ελλάδος).

Ένορία του Ίερού Ναού Αγίου Αποστόλου καί Εύαγγελιστού Ματθαίου Γαρεφείου, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Αλώρου, τής Δημοτικής Ένότητος Αριδαίας, του Δήμου Άλμωπίας, τής Περιφερειακής Ένότητος Πέλλης, τής Περιφερείας Κεντρικής Μακεδονίας, ίδρυθείσα πρό του έτους 1972, ως έμφαίνεται έκ των Διπτύχων τής Έκκλησίας τής Ελλάδος του έτους 1972 (έκδόσεις Αποστολικής Διακονίας τής Έκκλησίας τής Ελλάδος).

Ένορία του Ίερού Ναού Αναλήψεως του Σωτήρος Θεοδωρακείου, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Θεοδωρακείου, τής Δημοτικής Ένότητος Έξαπλατάνου, του Δήμου Άλμωπίας, τής Περιφερειακής Ένότητος Πέλλης, τής Περιφερείας Κεντρικής Μακεδονίας, ίδρυθείσα πρό του έτους 1972, ως έμφαίνεται έκ των Διπτύχων τής Έκκλησίας τής Ελλάδος του έτους 1972 (έκδόσεις Αποστολικής Διακονίας τής Έκκλησίας τής Ελλάδος).

Ένορία του Ίερού Ναού Αγίου Αποστόλου Φιλίππου Θηριοπέτρας, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Θηριοπέτρας, τής Δημοτικής Ένότητος Έξαπλατάνου, του Δήμου Άλμωπίας, τής Περιφερειακής Ένότητος Πέλλης, τής Περιφερείας Κεντρικής Μακεδονίας,

ίδρυθείσα πρό του έτους 1972, ως έμφαίνεται έκ των Διπτύχων τής Έκκλησίας τής Ελλάδος του έτους 1972 (έκδόσεις Αποστολικής Διακονίας τής Έκκλησίας τής Ελλάδος).

Ένορία του Ίερού Ναού Αγίου Νικολάου Ίδας, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ίδας, τής Δημοτικής Ένότητος Έξαπλατάνου, του Δήμου Άλμωπίας, τής Περιφερειακής Ένότητος Πέλλης, τής Περιφερείας Κεντρικής Μακεδονίας, ίδρυθείσα πρό του έτους 1955, ως έμφαίνεται έκ του Βιβλίου Βαπτίσεων του ως άνω Ίερού Ναού, έτους 1955.

Ένορία του Ίερού Ναού Αγίου Επιφανίου Κορυφής, μέ έδραν τήν περιοχήν Κορυφής τής τοπικής Κοινότητος Σαρακητών, τής Δημοτικής Ένότητος Αριδαίας, του Δήμου Άλμωπίας, τής Περιφερειακής Ένότητος Πέλλης, τής Περιφερείας Κεντρικής Μακεδονίας, ίδρυθείσα πρό του έτους 1967, ως έμφαίνεται έκ Βιβλίου Θανάτων του Ίερού Ναού έτους 1967.

Ένορία του Ίερού Ναού Αγίου Γεωργίου Κρανέας, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Κρανέας, τής Δημοτικής Ένότητος Μενήδος, του Δήμου Σκύδρας, τής Περιφερειακής Ένότητος Πέλλης, τής Περιφερείας Κεντρικής Μακεδονίας, ίδρυθείσα πρό του έτους 1972, ως έμφαίνεται έκ των Διπτύχων τής Έκκλησίας τής Ελλάδος του έτους 1972 (έκδόσεις Αποστολικής Διακονίας τής Έκκλησίας τής Ελλάδος).

Ένορία του Ίερού Ναού Αγίων Αναργύρων Λαγκαδιάς, μέ έδραν τήν περιοχήν Λαγκαδιάς τής τοπικής Κοινότητος Φούστανης, τής Δημοτικής Ένότητος Έξαπλατάνου, του Δήμου Άλμωπίας, τής Περιφερειακής Ένότητος Πέλλης, τής Περιφερείας Κεντρικής Μακεδονίας, ίδρυθείσα πρό του έτους 1972, ως έμφαίνεται έκ των Διπτύχων τής Έκκλησίας τής Ελλάδος του έτους 1972 (έκδόσεις Αποστολικής Διακονίας τής Έκκλησίας τής Ελλάδος).

Ένορία του Ίερού Ναού Αγίου Νικολάου Λυκοστόμου, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Λυκοστόμου, τής Δημοτικής Ένότητος Αριδαίας, του Δήμου Άλμωπίας, τής Περιφερειακής Ένότητος Πέλλης, τής Περιφερείας Κεντρικής Μακεδονίας, ίδρυθείσα πρό του έτους 1972, ως έμφαίνεται έκ των Διπτύχων τής Έκκλησίας τής Ελλάδος του έτους 1972 (έκδόσεις Αποστολικής Διακονίας τής Έκκλησίας τής Ελλάδος).

Ένορία του Ίερού Ναού Αγίου Πολυκάρπου Ξιφιανής, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ξιφιανής, τής Δημοτικής Ένότητος Αριδαίας, του Δήμου Άλμωπίας, τής Περιφερειακής Ένότητος Πέλλης, τής Περιφερείας Κεντρικής Μακεδονίας, ίδρυθείσα πρό του έτους

1972, ως έμφαίνεται έκ τών Διπτύχων τής Έκκλησίας τής Έλλάδος του έτους 1972 (έκδόσεις Άποστολικής Διακονίας τής Έκκλησίας τής Έλλάδος).

Ένορία του Έροϋ Ναου Άγίας Παρασκευής Περικλείας, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Περικλείας, τής Δημοτικής Ένότητος Έξαπλατάνου, του Δήμου Άλμωπίας, τής Περιφερειακής Ένότητος Πέλλης, τής Περιφερείας Κεντρικής Μακεδονίας, ίδρυθείσα πρό του έτους 1955, ως έμφαίνεται έκ τής ύπ' άριθ. 4 Πράξεως έγκρίσεως άπολογισμού του οίκονομικού έτους 1955 – 1956.

Ένορία του Έροϋ Ναου Άγίου Νικολάου Σαρακηνών, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Σαρακηνών, τής Δημοτικής Ένότητος Άριδαίας, του Δήμου Άλμωπίας, τής Περιφερειακής Ένότητος Πέλλης, τής Περιφερείας Κεντρικής Μακεδονίας, ίδρυθείσα πρό του έτους 1972, ως έμφαίνεται έκ τών Διπτύχων τής Έκκλησίας τής Έλλάδος του έτους 1972 (έκδόσεις Άποστολικής Διακονίας τής Έκκλησίας τής Έλλάδος).

Ένορία του Έροϋ Ναου Άγίου Γεωργίου Σωσάνδρας, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Σωσάνδρας, τής Δημοτικής Ένότητος Άριδαίας, του Δήμου Άλμωπίας, τής Περιφερειακής Ένότητος Πέλλης, τής Περιφερείας Κεντρικής Μακεδονίας, ίδρυθείσα πρό του έτους 1972, ως έμφαίνεται έκ τών Διπτύχων τής Έκκλησίας τής Έλλάδος του έτους 1972 (έκδόσεις Άποστολικής Διακονίας τής Έκκλησίας τής Έλλάδος).

Ένορία του Έροϋ Ναου Άγίου Γεωργίου Τσάκων, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Τσάκων, τής Δημοτικής Ένότητος Άριδαίας, του Δήμου Άλμωπίας, τής Περιφερειακής Ένότητος Πέλλης, τής Περιφερείας Κεντρικής Μακεδονίας, ίδρυθείσα πρό του έτους 1972, ως έμφαίνεται έκ τών Διπτύχων τής Έκκλησίας τής Έλλάδος του έτους 1972 (έκδόσεις Άποστολικής Διακονίας τής Έκκλησίας τής Έλλάδος).

Ένορία του Έροϋ Ναου Άγίου Δημητρίου Φιλωτείας, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Φιλωτείας, τής Δημοτικής Ένότητος Έξαπλατάνου, του Δήμου Άλμωπίας, τής Περιφερειακής Ένότητος Πέλλης, τής Περιφερείας Κεντρικής Μακεδονίας, ίδρυθείσα πρό του έτους 1962, ως έμφαίνεται έκ του Βιβλίου Γάμων του ως άνω Έροϋ Ναου, έτους 1962.

Ένορία του Έροϋ Ναου Άγίου Γεωργίου Φούστανης, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Φούστανης, τής Δημοτικής Ένότητος Έξαπλατάνου, του Δήμου Άλμωπίας, τής Περιφερειακής Ένότητος Πέλλης, τής Περιφερείας Κεντρικής Μακεδονίας, ίδρυθείσα πρό του έτους 1972, ως έμφαίνεται έκ τών Διπτύχων τής

Έκκλησίας τής Έλλάδος του έτους 1972 (έκδόσεις Άποστολικής Διακονίας τής Έκκλησίας τής Έλλάδος).

Ένορία του Έροϋ Ναου Κοιμήσεως τής Θεοτόκου Χρυσής, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Χρυσής, τής Δημοτικής Ένότητος Έξαπλατάνου, του Δήμου Άλμωπίας, τής Περιφερειακής Ένότητος Πέλλης, τής Περιφερείας Κεντρικής Μακεδονίας, ίδρυθείσα πρό του έτους 1972, ως έμφαίνεται έκ τών Διπτύχων τής Έκκλησίας τής Έλλάδος του έτους 1972 (έκδόσεις Άποστολικής Διακονίας τής Έκκλησίας τής Έλλάδος).

Ένορία του Έροϋ Ναου Άγίου Δημητρίου, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Άγίου Γεωργίου, τής Δημοτικής Ένότητος Μεγάλου Άλεξάνδρου, του Δήμου Πέλλης, τής Περιφερειακής Ένότητος Πέλλης, τής Περιφερείας Κεντρικής Μακεδονίας, ίδρυθείσα πρό του έτους 1972, ως έμφαίνεται έκ τών Διπτύχων τής Έκκλησίας τής Έλλάδος του έτους 1972 (έκδόσεις Άποστολικής Διακονίας τής Έκκλησίας τής Έλλάδος).

Ένορία του Έροϋ Ναου Άγίου Λουκά, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Άγίου Λουκά, τής Δημοτικής Ένότητος Κρύας Βρύσης, του Δήμου Πέλλης, τής Περιφερειακής Ένότητος Πέλλης, τής Περιφερείας Κεντρικής Μακεδονίας, ίδρυθείσα πρό του έτους 1972, ως έμφαίνεται έκ τών Διπτύχων τής Έκκλησίας τής Έλλάδος του έτους 1972 (έκδόσεις Άποστολικής Διακονίας τής Έκκλησίας τής Έλλάδος).

Ένορία του Έροϋ Ναου Άγίου Ιωάννου Χρυσοστόμου, Άγροσυκέας, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Άγροσυκέας, τής Δημοτικής Ένότητος Πέλλης, του Δήμου Πέλλης, τής Περιφερειακής Ένότητος Πέλλης, τής Περιφερείας Κεντρικής Μακεδονίας, ίδρυθείσα πρό του έτους 1972, ως έμφαίνεται έκ τών Διπτύχων τής Έκκλησίας τής Έλλάδος του έτους 1972 (έκδόσεις Άποστολικής Διακονίας τής Έκκλησίας τής Έλλάδος).

Ένορία του Έροϋ Ναου Άγίου Νικολάου Άκρολίμνης, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Άκρολίμνης, τής Δημοτικής Ένότητος Κρύας Βρύσης, του Δήμου Πέλλης, τής Περιφερειακής Ένότητος Πέλλης, τής Περιφερείας Κεντρικής Μακεδονίας, ίδρυθείσα πρό του έτους 1972, ως έμφαίνεται έκ τών Διπτύχων τής Έκκλησίας τής Έλλάδος του έτους 1972 (έκδόσεις Άποστολικής Διακονίας τής Έκκλησίας τής Έλλάδος).

Ένορία του Έροϋ Ναου Άγίου Γεωργίου Άξου (παλαιότερα όνομασία «Έροϋ Ναός Άγίου Γεωργίου Ν. Παλαιού – Ν. Άξου), μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Άξου, τής Δημοτικής Ένότητος Κύρρου, του Δήμου Πέλλης, τής Περιφερειακής Ένότητος Πέλλης, τής Περιφερείας Κεντρικής Μακεδονίας, ίδρυθείσα πρό

του έτους 1952, ως έμφαίνεται έκ τής ύπ' άριθ. 567/1952 Πράξεως τών Έγκαινίων του ως άνω Έρου Ναού.

Ένορία του Έρου Ναού Αγίου Άθανασίου Άρχοντικού, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Άρχοντικού, τής Δημοτικής Ένότητος Γιαννιτών, του Δήμου Πέλλης, τής Περιφερειακής Ένότητος Πέλλης, τής Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας, ίδρυθείσα πρό του έτους 1972, ως έμφαίνεται έκ τών Διπύχων τής Έκκλησίας τής Ελλάδος του έτους 1972 (έκδόσεις Άποστολικής Διακονίας τής Έκκλησίας τής Ελλάδος).

Ένορία του Έρου Ναού Αναλήψεως του Σωτήρος Άσβεσταρίου, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Άσβεσταρίου, τής Δημοτικής Ένότητος Γιαννιτών, του Δήμου Πέλλης, τής Περιφερειακής Ένότητος Πέλλης, τής Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας, ίδρυθείσα πρό του έτους 1972, ως έμφαίνεται έκ τών Διπύχων τής Έκκλησίας τής Ελλάδος του έτους 1972 (έκδόσεις Άποστολικής Διακονίας τής Έκκλησίας τής Ελλάδος).

Ένορία του Έρου Ναού Αγίου Άθανασίου Γαλατάδων, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Γαλατάδων, τής Δημοτικής Ένότητος Μεγάλου Άλεξάνδρου, του Δήμου Πέλλης, τής Περιφερειακής Ένότητος Πέλλης, τής Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας, ίδρυθείσα πρό του έτους 1972, ως έμφαίνεται έκ τών Διπύχων τής Έκκλησίας τής Ελλάδος του έτους 1972 (έκδόσεις Άποστολικής Διακονίας τής Έκκλησίας τής Ελλάδος).

Ένορία του Έρου Ναού Αγίου Άθανασίου Γυψοχωρίου, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Γυψοχωρίου, τής Δημοτικής Ένότητος Γιαννιτών, του Δήμου Πέλλης, τής Περιφερειακής Ένότητος Πέλλης, τής Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας, ίδρυθείσα πρό του έτους 1972, ως έμφαίνεται έκ τών Διπύχων τής Έκκλησίας τής Ελλάδος του έτους 1972 (έκδόσεις Άποστολικής Διακονίας τής Έκκλησίας τής Ελλάδος).

Ένορία του Έρου Ναού Αγίων Κωνσταντίνου καί Έλένης Δροσερού, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Δροσερού, τής Δημοτικής Ένότητος Μεγάλου Άλεξάνδρου, του Δήμου Πέλλης, τής Περιφερειακής Ένότητος Πέλλης, τής Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας, ίδρυθείσα πρό του έτους 1972, ως έμφαίνεται έκ τών Διπύχων τής Έκκλησίας τής Ελλάδος του έτους 1972 (έκδόσεις Άποστολικής Διακονίας τής Έκκλησίας τής Ελλάδος).

Ένορία του Έρου Ναού Αγίων Κωνσταντίνου καί Έλένης Δυτικού, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Δυτικού, τής Δημοτικής Ένότητος Πέλλης, του Δήμου Πέλλης, τής Περιφερειακής Ένότητος Πέλλης, τής Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας, ίδρυθείσα πρό

του έτους 1972, ως έμφαίνεται έκ τών Διπύχων τής Έκκλησίας τής Ελλάδος του έτους 1972 (έκδόσεις Άποστολικής Διακονίας τής Έκκλησίας τής Ελλάδος).

Ένορία του Έρου Ναού Αγίας Τριάδος Έσωβάτων, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Έσωβάτων, τής Δημοτικής Ένότητος Κρύας Βρύσης, του Δήμου Πέλλης, τής Περιφερειακής Ένότητος Πέλλης, τής Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας, ίδρυθείσα πρό του έτους 1972, ως έμφαίνεται έκ τών Διπύχων τής Έκκλησίας τής Ελλάδος του έτους 1972 (έκδόσεις Άποστολικής Διακονίας τής Έκκλησίας τής Ελλάδος).

Ένορία του Έρου Ναού Κοιμήσεως τής Θεοτόκου Καρυωτίσης, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Καρυωτίσης, τής Δημοτικής Ένότητος Μεγάλου Άλεξάνδρου, του Δήμου Πέλλης, τής Περιφερειακής Ένότητος Πέλλης, τής Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας, ίδρυθείσα πρό του έτους 1972, ως έμφαίνεται έκ τών Διπύχων τής Έκκλησίας τής Ελλάδος του έτους 1972 (έκδόσεις Άποστολικής Διακονίας τής Έκκλησίας τής Ελλάδος).

Ένορία του Έρου Ναού Γεννήσεως του Σωτήρος Κρύας Βρύσης (παλαιά όνομασία «Έρός Ναός Γεννήσεως του Σωτήρος, Κοιμήσεως τής Θεοτόκου καί Αγίου Γεωργίου Κρύας Βρύσης), μέ έδραν τήν Δημοτικήν Κοινότητα Κρύας Βρύσης, τής Δημοτικής Ένότητος Κρύας Βρύσης, του Δήμου Πέλλης, τής Περιφερειακής Ένότητος Πέλλης, τής Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας, ίδρυθείσα πρό του έτους 1957, ως έμφαίνεται έκ τής από 5.5.1957 Πράξεως τών έγκαινίων του ως άνω Έρου Ναού.

Ένορία του Έρου Ναού Αγίου Άποστόλου Παύλου Λιπαρού, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Λιπαρού, τής Δημοτικής Ένότητος Μεγάλου Άλεξάνδρου, του Δήμου Πέλλης, τής Περιφερειακής Ένότητος Πέλλης, τής Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας, ίδρυθείσα πρό του έτους 1972, ως έμφαίνεται έκ τών Διπύχων τής Έκκλησίας τής Ελλάδος του έτους 1972 (έκδόσεις Άποστολικής Διακονίας τής Έκκλησίας τής Ελλάδος).

Ένορία του Έρου Ναού Αγίου Παντελεήμονος Μεσσιανού, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Μεσσιανού, τής Δημοτικής Ένότητος Γιαννιτών, του Δήμου Πέλλης, τής Περιφερειακής Ένότητος Πέλλης, τής Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας, ίδρυθείσα πρό του έτους 1972, ως έμφαίνεται έκ τών Διπύχων τής Έκκλησίας τής Ελλάδος του έτους 1972 (έκδόσεις Άποστολικής Διακονίας τής Έκκλησίας τής Ελλάδος).

Ένορία του Έρου Ναού Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Νέας Πέλλης, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα

1972, ως έμφαίνεται έκ τών Διπτύχων τής Έκκλησίας τής Έλλάδος του έτους 1972 (έκδόσεις Άποστολικής Διακονίας τής Έκκλησίας τής Έλλάδος).

Ένορία του Έροϋ Ναου Άγίου Παντελεήμονος Χαλκηδόνος, μέ Έδραν τήν Δημοτικήν Κοινότητα Χαλκηδόνος, τής Δημοτικής Ένότητος Χαλκηδόνος, του Δήμου Χαλκηδόνος, τής Περιφερειακής Ένότητος Θεσσαλονίκης, τής Περιφερειακής Κεντρικής Μακεδονίας, ίδρυθείσα πρό του έτους 1974, ως έμφαίνεται έκ τών Διπτύχων τής Έκκλησίας τής Έλλάδος του έτους 1974 (έκδόσεις Άποστολικής Διακονίας τής Έκκλησίας τής Έλλάδος).

Ή παρούσα Διαπιστωτική Πράξις νά δημοσιευθεί είς τήν Έφημερίδα τής Κυβερνήσεως.

Έν Αθήναις τή 27η Ίουνίου 2019

† Ό Άθηνών ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ό Αρχιγραμματεϋς
Άρχιμ. Φιλόθεος Θεοχάρης

Αναρτήθηκε στήν ίστοσελίδα τής Έκκλησίας τής Έλλάδος τίν 30.9.2019

Κανονισμός συστάσεως καί λειτουργίας Έκκλησιαστικού Ίδρύματος ύπό τήν έπωνυμίαν: «Γενικόν Φιλόπτωχον Ταμείον τής Έερᾶς Μητροπόλεως Περιστερίου»

Άριθμ. 2831/1561/2019

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Έχουσα ύπ' ὄψιν:

1. Τά ἄρθρα 1 παρ. 4, 29 παρ. 2 ἐδάφιον γ' καί 59 παρ. 2 του ν. 590/1977 «Περί του Καταστατικού Χάρτου τής Έκκλησίας τής Έλλάδος» (Α' 146),
2. Τάς ύποχρεώσεις τής ποιμανούσης Έκκλησίας πρός τό χριστεπώνυμον πλήρωμα, αί ὁποῖαι ἀπορρέουν ἀπό τās Εὐαγγελικᾶς ἐπιταγᾶς, τούς Έερούς Κανόνας καί τούς Νόμους του Κράτους,
3. τās ὑφισταμένες κοινωνικᾶς, ποιμαντικᾶς καί πνευματικᾶς ἀνάγκας τής Ί. Μητροπόλεως Περιστερίου,
4. τήν ύπ' ἀριθ. 110/19.6.2019 πρότασιν του Σεβ. Μητροπολίτου Περιστερίου κ. Κλήμεντος,
5. τήν ύπ' ἀριθ. 147/24.6.2019 γνωμοδότησιν τής Νομικῆς Ύπηρεσίας τής Έκκλησίας τής Έλλάδος καί
6. τήν ἀπό 28.6.2019 ἀπόφασιν τής Διαρκούς Έερᾶς Συνόδου,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

συνιστᾶ ἐκκλησιαστικόν Ίδρυμα ὑπό τήν έπωνυμίαν

«Γενικόν Φιλόπτωχον Ταμείον τής Έερᾶς Μητροπόλεως Περιστερίου», ἡ λειτουργία, διοικήσις καί διαχειρίσις του ὁποίου θά διέπονται ὑπό του ἐπομένου Κανονισμού:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΣΥΣΤΑΣΕΩΣ καί ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ
του Έκκλησιαστικού Ίδρύματος ὑπό τήν έπωνυμίαν:
«Γενικόν Φιλόπτωχον Ταμείον τής Έερᾶς
Μητροπόλεως Περιστερίου»

Άρθρον 1

Σύστασις - Έδρα

1. Συνιστᾶται είς τήν Έεράν Μητρόπολιν Περιστερίου ἐκκλησιαστικόν φιλανθρωπικόν Ίδρυμα ὑπό τήν έπωνυμίαν «ΓΕΝΙΚΟΝ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΟΥ». Τό Ίδρυμα ἀποτελεῖ νομικόν πρόσωπον ἰδιωτικοϋ δικαίου (Ν.Π.Ι.Δ.) μή κερδοσκοπικοϋ χαρακτήρος καί λειτουργεῖ ὑπό τήν έποπτείαν τής Έερᾶς Μητροπόλεως Περιστερίου, τό φιλανθρωπικόν καί κοινωνικόν ἔργον τής ὁποίας ἐπικουρεῖ. Έδρα του Ίδρύματος ὀρίζεται τό Περιστερίον Ἀττικῆς καί εἰδικώτερον τά Γραφεῖα τής Έερᾶς Μητροπόλεως.

2. Τό Ίδρυμα διέπεται ἀπό τās διατάξεις του παρόντος

Κανονισμού και τόν ν. 590/1977. Τό Ίδρυμα ἔχει ἰδίαν σφραγίδα κυκλικήν φέρουσαν ἔξωθεν μέν τάς λέξεις «ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΟΥ» καί ἔσωθεν «ΓΕΝΙΚΟΝ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ», εἰς τό κέντρον δέ τήν παράστασιν «Ίησοῦς Χριστός ὁ Ἐλεήμων».

Ἄρθρον 2

Σκοποί

Σκοποί τοῦ Ἰδρύματος εἶναι:

α) Ἡ οἰκονομική παροχή καί ἡ περίθαλψις ἐνδεῶν καί ἀπόρων οἰκογενειῶν καί ἀτόμων, μέ προτεραιότητα εἰς τούς διαμένοντας ἐντός τῶν ὁρίων τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιφερείας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Περιστερίου, μή ἀποκλειομένων ἀναξιοπαθούντων ἀδελφῶν καί ἄλλων περιοχῶν.

β) Ἡ οἰκονομική καί ἐν εἴδει φαρμάκων, τροφίμων καί εἰδῶν πρώτης ἀνάγκης, ἐνίσχυσις ἀπόρων ἠλικιωμένων πού διαβιοῦν εἰς γηροκομεῖα.

γ) Ἡ ἰατροφαρμακευτική περίθαλψις ἀσθενῶν παρεχομένη τόσο εἰς τό ἐσωτερικόν ὅσο καί εἰς τό ἐξωτερικόν, εἰς δημόσια νοσοκομεῖα ἢ ἰδιωτικὰς κλινικάς.

δ) Ἡ οἰκονομική ἐνίσχυσις ἀπόρων ἀλλά καί ἀριστούχων μαθητῶν, φοιτητῶν καί παιδιῶν πολυτέκνων οἰκογενειῶν.

ε) Ἡ ἐνίσχυσις τῶν φιλανθρωπικῶν καί εὐαγῶν Ἰδρυμάτων, τῶν ἐνοριακῶν πνευματικῶν κέντρων, τῶν κέντρων νεότητος καί τῶν κατηχητικῶν σχολείων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, τὰ ὁποῖα ἤδη ὑφίστανται ἢ πρόκειται νά συσταθοῦν εἰς τό μέλλον.

στ) Ἡ παροχή «Γευμάτων Ἀγάπης» εἰς ἀναξιοπαθούντας ἢ καί ἐργαζομένους οἵτινες προσφέρουν κοινωνικήν ἐργασίαν.

ζ) Ἡ παντοειδής συνδρομή πληγέντων ἐξ ἐκτάκτων φυσικῶν φαινομένων (πλημμυροπαθεῖς, πυροπαθεῖς, σεισμόπληκτοι κ.ἄ.).

η) Ἡ οἰκονομική ἐνίσχυσις τῶν ἐνοριακῶν συσσιτίων.

θ) Ἡ ἐνίσχυσις συλλόγων ἀτόμων πού πάσχουν ἢ ἔχουν ἀνάγκην ἀνθρωπιστικῆς συνδρομῆς (σύλλογοι ἀτόμων μέ κινητικά προβλήματα, νεφροπαθῶν, κωφῶν κ.λπ.).

ι) Ἡ ἀμοιβή τῶν ἐργαζομένων καί λοιπῶν συνεργατῶν, οἱ ὁποῖοι ἐργάζονται διὰ τήν ὑλοποίησιν τῶν σκοπῶν τοῦ παρόντος Ἰδρύματος.

ια) Ἡ διοργάνωσις ἐκδρομῶν διὰ μαθητάς Κατηχητικῶν Σχολείων, Τεχνικῶν Σχολῶν, ἐργαζομένων νέων

καί ἀτόμων τρίτης ἡλικίας, ὡς ἐπίσης καί διαφόρων προσκυνηματικῶν ἐκδρομῶν.

ιβ) Ἡ καταβολή ἐξόδων διὰ τήν ἀποφυλάκισιν ἀπόρων ἀτόμων εὐρισκομένων ἐν ταῖς φυλακαῖς, ὡς ἐπίσης καί ἡ οἰκονομική ἐνίσχυσις ἀποφυλακισομένων δι' ἔνδυσιν καί διὰ μετάβασιν αὐτῶν εἰς τόν τόπον κατοικίας των.

ιγ) Ἡ κάλυψις ἐξόδων κηδείας ἀπόρων καί μοναχικῶν ἀτόμων.

ιδ) Πᾶς ἕτερος φιλανθρωπικός σκοπός μή κατονομαζόμενος εἰς τόν παρόντα Κανονισμόν.

Ἄρθρον 3

Διοίκησις

1. Τό Ίδρυμα διοικεῖται ὑπό ἐπταμελοῦς Διοικητικοῦ Συμβουλίου (Δ.Σ.), ἀπαρτιζομένου ἐκ α) τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Περιστερίου, ὡς Προέδρου, β) τοῦ Πρωτοσυγγέλλου ἢ τοῦ Γενικοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου, ὡς Ἀντιπροέδρου, γ) τριῶν κληρικῶν τῆς Ἱ. Μητροπόλεως καί δ) δύο λαϊκῶν μελῶν (ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν), διοριζομένων ἀπάντων ὑπό τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου, μετά τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν. Τόν Πρόεδρον ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ Ἀντιπρόεδρος.

2. Τά μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰδρύματος διορίζονται ἐπί τριετείθῃθειᾳ, μετά τήν λήξιν τῆς ὁποίας δύνανται νά ἐπαναδιορισθοῦν. Τό ἀξίωμα εἶναι τιμητικόν καί ἄμισθον. Μέλος τοῦ Δ.Σ. ἐκλιπὸν ἢ παραιτούμενον πρό τῆς λήξεως τῆς θητείας του, ἀντικαθίσταται ὑπό τοῦ Μητροπολίτου. Μέλος πού ἀπέχει ἀδικαιολογήτως ἐκ τριῶν συνεχῶν συνεδριάσεων τοῦ Δ.Σ. ἢ ἐπιδεικνύει ὀλιγωρίαν ἢ οἰανδήποτε παράβασιν εἰς τήν ἐπιτέλεσιν τῶν ἀνατεθειμένων εἰς αὐτό καθηκόντων, δύνανται νά ἀντικατασταθεῖ ἠτιολογημένα ἀπό τόν Μητροπολίτην καί πρό τῆς λήξεως τῆς θητείας αὐτοῦ.

Ἄρθρον 4

Συνεδριάσις Διοικητικοῦ Συμβουλίου

1. Τό Διοικητικόν Συμβούλιον συνέρχεται τακτικά ἀνά τρίμηνον, κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ, ἔκτακτα δέ ὅποτε τό κρίνει ἀναγκαῖον ὁ Πρόεδρος ἢ ζητηθεῖ ἐγγράφως ἀπό τρία τοῦλάχιστονμέλη, ἀναφέροντας τά θέματα διὰ τὰ ὁποῖα ζητεῖται ἡ σύγκλησις τοῦ Συμβουλίου. Ἡ πρόσκλησις γνωστοποιεῖται πρὸς τά μέλη τοῦ Δ.Σ. τοῦλάχιστονσαράντα ὀκτώ (48) ὥρας πρό τῆς συνεδριάσεως, δύνανται δέ νά γίνει καί μέ τηλεφώνημα, τηλεγράφημα, τηλεομοιοτυπία ἢ μέ ἕτερον πρόσφορον

μέσον επικοινωνίας. Τό Διοικητικόν Συμβούλιον βρίσκεται εις άπαρτίαν όταν παρευρίσκονται τά τέσσερα εκ τών έπτά μελών αυτού, όπωσδήποτε παρόντος του Προέδρου.

2. Έάν δέν επιτευχθεί άπαρτία, τό Συμβούλιον συνέρχεται μετά δύο ήμέρας από της ματαιωθείσης συνεδρίας και άποφασίζει έγκύρως παρόντων του Προέδρου άπαραιτήτως και όσωνδήποτε μελών αυτής, πάντως ούχι όλιγώτερον τών τριών και επί θέματος ούχι έτέρου του έν τη ματαιωθείση συνεδρίασει όρισθέντος.

3. Οί άποφάσεις του Συμβουλίου λαμβάνονται μέ άπόλυτον πλειοψηφίαν, εις περίπτωσιν δέ ίσοψηφίας κατισχύει ή ψήφος του Προέδρου.

4. Τά πρακτικά διαβάζονται και ύπογράφονται από τούς παρόντας εις τήν άμέσως έπομένην συνεδρίασιν του Συμβουλίου. Η άρνησις συνυπογραφής πρακτικού άποτελεί λόγον διακοπής της θητείας του μέλους, βεβαιούται εις τό τέλος του πρακτικού ύπό του Γραμματέως και ύπογράφεται ύπό τών λοιπών παρισταμένων. Η έγγραφή τών πρακτικών τών συνεδριάσεων (του Δ.Σ.) δύναται νά γίνεται εις ήλεκτρονικήν μορφήν και μαζί μέ τας άπαραιτήτους κάθε φοράν ύπογραφάς θά άποτελούν τό έπίσημον βιβλίον πρακτικών.

5. Τό Διοικητικόν Συμβούλιον δύναται νά συνεδριάζει και μέ τήν χρήσιν ήλεκτρονικών μέσων (τηλεδιάσκεψις κ.λπ.) κατόπιν άποφάσεως του Προέδρου. Κατά τας περιπτώσεις αυτές αναφέρονται εις τό πρακτικόν συνεδριάσεως τό ήλεκτρονικόν μέσον τηλεδιασκέψεως και ό τόπος της συνεδριάσεως διά κάθε μέλος του Συμβουλίου.

6. Τό Διοικητικόν Συμβούλιον εκλέγει διά φανεράς ψηφοφορίας μεταξύ τών κληρικών μελών του έναν Γραμματέα και έναν Ταμίαν - Έλεγκτήν, κατόπιν είσηγήσεως του Προέδρου, λαμβάνοντας ύπ' όψιν τας ανάγκας και τά προσόντα που άπαιτεί έκάστη ιδιότητα.

Άρθρον 5

Άρμοδιότητες Διοικητικού Συμβουλίου

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον άποφασίζει περί παντός θέματος άφορώντος εις τήν όργάνωσιν και λειτουργίαν του Ίδρύματος καθώς και τών παραρτημάτων αυτού (ένοριακά φιλόπρωχα ταμεία), πλήν τών περιπτώσεων περί τών όποιών όρίζει διαφορετικά ό παρών Κανονισμός. Ειδικότερον:

α) Άσκει διά του Προέδρου ή τών διά τούτο

έξουσιοδοτούμενων μελών αυτού τήν έποπτείαν επί της καθόλου λειτουργίας του Γενικού Φιλοπτώχου Ταμείου.

β) Αναθέτει τήν έποπτείαν και τόν έλεγχο των παραρτημάτων αυτού (ένοριακά φιλόπρωχα ταμεία) εις επί τούτω όριζόμενα πρόσωπα.

γ) Μελετά και άποφασίζει περί τών ληπτέων μέτρων διά τήν ύλικήν ένίσχυσιν και ευόδωσιν τών σκοπών του Ίδρύματος.

δ) Άποφασίζει περί της διαθέσεως τών πόρων του Ίδρύματος συμφώνως προς τούς έν τω άρθρω 2 του παρόντος Κανονισμού αναφερομένους σκοπούς.

ε) Καταρτίζει και ψηφίζει τόν έτήσιον Προϋπολογισμόν και Άπολογισμόν του Γενικού Φιλοπτώχου Ταμείου, τόν όποιον ύποβάλλει προς έγκρισιν εις τό Μητροπολιτικόν Συμβούλιον.

στ) Έγκρίνει τούς Προϋπολογισμούς και Άπολογισμούς τών Ένοριακών Φιλοπτώχων Ταμείων, τούς όποιους όμοίως ύποβάλλει προς περαιτέρω έγκρισιν εις τό Μητροπολιτικόν Συμβούλιον.

Άρθρον 6

Άρμοδιότητες Προέδρου Διοικητικού Συμβουλίου

1. Ο Πρόεδρος ή ό αναπληρωτής αυτού άσκει τας έξης άρμοδιότητας:

α) Έκπροσωπεί τό Ίδρυμα και τά παραρτήματα αυτού ένώπιον πάσης δικαστικής, διοικητικής ή έκκλησιαστικής αρχής και συμβάλλεται έξ όνόματος αυτών.

β) Ύπογράφει τήν άλληλογραφίαν του Ίδρύματος και επικυρώνει τά άποσπάσματα Πρακτικών του Διοικητικού Συμβουλίου.

γ) Καθορίζει τας εργασίας του Δ.Σ. του Ίδρύματος, καταρτίζει (ό ίδιος ή έντολή αυτού ό Αντιπρόεδρος ή ό Γραμματέας του Διοικητικού Συμβουλίου) τήν ήμερησίαν διάταξιν τών θεμάτων.

δ) Έπιλύει διαιτητικώς κάθε διαφοράν μεταξύ τών μελών τών Συμβουλίων τών Ένοριακών Φιλοπτώχων Ταμείων, ή όποία δύναται νά διαταράξει ούσιωδώς τήν άρμονικήν μεταξύ αυτών συνεργασίαν.

ε) Είσηγείται κατά τήν πρώτην συνεδρίασιν του Δ.Σ. τήν εκλογήν του Γραμματέως και του Ταμίου - Έλεγκτού του Δ.Σ.

στ) Έχει τήν άνωτάτην κανονικήν και διοικητικήν έποπτείαν του Ίδρύματος.

2. Τόν Πρόεδρον άπόντα ή κωλύομενον, αναπληροί ό Αντιπρόεδρος του Ίδρύματος, έξουσιοδοτούμενος έγγράφως έκάστοτε επί τούτω.

Άρθρον 7

Άρμοδιότητες Ταμίου - Έλεγκτού Διοικητικού Συμβουλίου

1. Οί Ταμίας - Έλεγκτής και Γραμματεύς είναι κληρικοί και εκλέγονται εις τήν πρώτην Συνεδρίασιν του Γενικού Φιλοπτώχου Ταμείου από τό Διοικητικόν Συμβούλιον.

2. Ό Ταμίας - Έλεγκτής εισπράττει τά πάσης φύσεως έσοδα του Ίδρύματος εκδίδων τήν σχετικήν διπλότυπον απόδειξιν υπογραφομένην υπό του Σεβασμιωτάτου Προέδρου, του καταθέτου (εισφέροντος) και του ίδιου, και ενεργεί όμοίως τας πληρωμάς, συμφώνως προς τας αποφάσεις του Δ.Σ. και κατόπιν έντολής του Σεβασμιωτάτου Προέδρου. Καταθέτει εις Τραπεζικόν λογαριασμόν, έπ' όνόματι του Ίδρύματος, άνελλιπώς τας ενεργουμένας εισπράξεις, κρατών εις χειρας αυτού μέχρι του ποσού των χιλίων (1.000) ευρώ διά τήν κάλυψιν των τρεχουσών άναγκών του Ίδρύματος. Διά πάσαν δέ άνάληψιν χρημάτων εκ των παρά τή Τραπεζή διαθεσίμων του Ταμείου απαιτείται απόφασις του Σεβασμιωτάτου Προέδρου του Διοικητικού Συμβουλίου. Ό Ταμίας - Έλεγκτής είναι υπόλογος έναντι του Δ.Σ. διά τήν εκτέλεσιν των καθηκόντων του σχετικά μέ τήν όρθήν διαχείρισιν των οικονομικών του Ίδρύματος.

3. Ό Ταμίας - Έλεγκτής εκδίδει, κατόπιν έντολής του Σεβασμιωτάτου Προέδρου, τά γραμμάτια εισπράξεως και τά έντάλματα πληρωμών, καταχωρών ταύτα εις τό οικείον βιβλίον ταμείου. Τά έσοδα και έξοδα προσδιορίζονται εκ του καταρτισθέντος έτησίου Προϋπολογισμού και Απολογισμού και υποβάλλονται προς έλεγχον εις τό Διοικητικόν Συμβούλιον.

4. Ό Ταμίας - Έλεγκτής τηρεί τό διαχειριστικόν άρχειον του Ίδρύματος, τό όποϊον άποτελείται από τά κάτωθι βιβλία: α) Γραμμάτια εισπράξεων και έντάλματα πληρωμών, β) Βιβλίον Ταμείου και Γενικού Καθολικού, και φυλάσσει τό βιβλιάριον καταθέσεων.

Άρθρον 8

Άρμοδιότητες Γραμματέως Διοικητικού Συμβουλίου

Ό Γραμματεύς φυλάσσει τά βιβλία α) Διοικήσεως και Διαχειρίσεως και β) Πρακτικών των συνεδριάσεων, συντάσσει τά πρακτικά του Δ.Σ. και τήν άλληλογραφίαν, κρατά στατιστικά στοιχεία και φυλάσσει τήν σφραγίδα του Ίδρύματος.

Άρθρον 9

1. Η οικονομική διαχείρισις του Γενικού Φιλοπτώχου

Ταμείου ενεργείται βάσει της κειμένης νομοθεσίας. Τά βιβλία διαχειρίσεως, ως και τά έντάλματα εισπράξεως και πληρωμών, θεωρούνται από τήν Ίεράν Μητρόπολιν και έλέγχονται από τό Μητροπολιτικόν Συμβούλιον κατά τό τέλος εκάστου οικονομικού έτους.

2. Η λογιστική διαχείρισις του Ίδρύματος, ή τήρησις των οικείων λογιστικών βιβλίων και αι συναφείς έξειδικευμένας εργασίας δύναται να άνατίθεται εις λογιστήν διοριζόμενον υπό του Δ.Σ.

3. Διά τόν έλεγχον της δημοσιονομικής νομιμότητος του Γενικού Φιλοπτώχου Ταμείου και των ένοριακών, και εφαρμόζεται ό Κανονισμός 210/2010 της Έκκλησίας της Ελλάδος (ΦΕΚ Α΄ 135/2010), όπως εκάστοτε ίσχύει.

Άρθρον 10

Πόροι

1. Πόροι του Ίδρύματος είναι:

α) Είσοφοι εκ των άναγραφομένων ειδικών κονδυλίων εις τούς έτησίους Προϋπολογισμούς των Ί. Ναών της Ίεράς Μητροπόλεως.

β) Έσοδα προερχόμενα από τό ποσοστόν 10% επί των πάσης φύσεως εισπράξεων των Ένοριακών Φιλοπτώχων Ταμείων, αποδιδομένων ανά τρίμηνον.

γ) Έσοδα προερχόμενα από τό ποσοστόν 40% επί του έτήσιου έράνου κατά τήν «Ημέρα της Αγάπης».

δ) Κληρονομία, κληροδοσία και δωρεά υπέρ του Ίδρύματος ή και άφιερώματα εκ μέρους παντός τρίτου υπέρ αυτού, ως επίσης και τά έξ αυτών προερχόμενα έσοδα.

ε) Αί εκάστοτε υπέρ αυτού έπιχορηγήσεις της Ίεράς Μητροπόλεως Περιστερίου ή λοιπών φυσικών ή νομικών προσώπων, ως και εισφοραί Δήμων και Κοινοτήτων ή άλλων Όργανισμών.

στ) Είσοφοι των Ίερών Μονών και Ίερών Προσκυνημάτων της Ί. Μητροπόλεως, έγγραφόμενοι έν τοίς Προϋπολογισμοίς υπό των οικείων Συμβουλίων και νομίμως έγκρινόμενοι.

ε) Πρόσοδοι περιφοράς δίσκων έν τοίς Ίεροίς Ναοίς της Ίεράς Μητροπόλεως Περιστερίου, δυνάμει Έγκυκλίου του Μητροπολίτου.

ζ) Πάν έτερον έσοδον προερχόμενον εκ πάσης νομίμου πηγής.

η) Οί τυχόν τόκοι εκ των καταθέσεων, ως και πάσα πρόσοδος αποβλέπουσα εις τόν σκοπόν του Ίδρύματος, μή κατονομαζόμενη ρητώς εις τόν παρόντα Κανονισμόν, αλλά συνάδουσα τῷ εκκλησιαστικῷ ήθει.

2. Οί πόροι του Ίδρύματος διατίθενται άποκλειστικώς

πρός εκπλήρωσιν τῶν διὰ τοῦ παρόντος τασσομένων σκοπῶν τοῦ Ἰδρύματος κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 11

Ἐνοριακά Φιλόπρωχα Ταμεῖα (Ε.Φ.Τ.)

Πρὸς εὐχερεστέραν εκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου δύναται νὰ συνιστᾶται παρ' ἐκάστην Ἐνορίαν δι' ἀποφάσεως τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Περιστερίου, εἰδικὸν Ταμεῖον (παράρτημα) ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἐνοριακὸν Φιλοπτώχων Ταμεῖον» (Ε.Φ.Τ.) καὶ μέ ἔδραν τὸν Ἰ. Ναὸν τῆς Ἐνορίας. Αἱ δραστηριότητες τοῦ Ἐνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου τείνουν πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν τοῦ Γ.Φ.Τ., κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ παρόντος, ἀσκούνται δέ, ἐντὸς τῶν γεωγραφικῶν ὁρίων τῆς Ἐνορίας εἰς τὴν ὁποίαν ὑπάγεται ἕκαστον. Ἄπαντα τὰ Ἐνοριακά Φιλόπρωχα Ταμεῖα στεροῦνται νομικῆς προσωπικότητος καὶ ἀποτελοῦν παραρτήματα τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως. Τὸ Ἐνοριακὸν Φιλόπρωχων Ταμεῖον ἐκπροσωπεῖται ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου.

Ἄρθρον 12

Διοικήσις Ἐνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου

1. Ἐκαστον Ἐνοριακὸν Φιλόπρωχων Ταμεῖον διοικεῖται ὑπὸ πενταμελοῦς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐξ ἐνός ἐφημερίου του Ἰ. Ναοῦ, ὡς Προέδρου, ἐνός Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβούλου, ὡς Ἀντιπροέδρου καὶ τριῶν ἄνδρῶν ἢ γυναικῶν, κατοικοῦντων ἐν τῇ οἰκείᾳ Ἐνορίᾳ, ὡς μελῶν. Ἄπαντες διορίζονται διὰ πράξεως τοῦ Μητροπολίτου Περιστερίου.

2. Τὸν Πρόεδρον ἐπιλέγει κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ὁ Μητροπολίτης, τὸν Ἐκκλησιαστικὸν Σύμβουλον ὑποδεικνύει τὸ οἰκεῖον Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον, τὰ δέ λοιπὰ μέλη ὑποδεικνύει ὁ Πρόεδρος Ἐφημέριος τοῦ Ε.Φ.Τ.

3. Τὰ μέλη τῆς Δ.Ε. δέον ὅπως εἶναι ἅπαντα Ἑλληνες ὑπήκοοι καὶ ἔχουν συμπληρώσει τὸ 21ον ἔτος τῆς ἡλικίας τους. Ἡ θητεία τῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι τριετής, πλὴν τῆς πρώτης ἢ διάρκειά τῆς ὁποίας δύναται νὰ εἶναι βραχυτέρα. Ὁ διορισμὸς τῶν μελῶν τῆς Δ.Ε. δέον ὅπως συμπίπτει μέ τὴν ἐκλογή καὶ τὸν διορισμὸν τῶν ἀνά τριετίαν νέων Ἐκκλησιαστικῶν Συμβουλίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν.

4. Κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίαν, ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ συγκροτεῖται εἰς Σῶμα, ὀρίζουσα Γραμματέα καὶ Ταμίαν.

5. Ὁ Μητροπολίτης δύναται νὰ ἀντικαταστήσει καὶ πρὶν τὴν λήξιν τῆς θητείας τους τὰ μέλη τὰ ὁποῖα διὰ λόγους ὑγείας ἢ ἄλλης αἰτίας δὲν μποροῦν νὰ προσφέρουν τὰς ὑπηρεσίας τους. Τὸ ἀξίωμα εἶναι τιμητικὸν καὶ ἄμισθον. Μετὰ τὴν λήξιν τῆς θητείας τους τὰ μέλη τῶν Ἐνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων μποροῦν νὰ ἐπαναδιορίζονται. Μέλος ἀπέχον ἀδικαιολογήτως ἢ μὴ δυνάμενον νὰ προσφέρει ὑπηρεσίας θεωρεῖται αὐτοδικαίως παραιτηθὲν.

Ἄρθρον 13

Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ πρὸς εὐχερεστέραν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου τῆς δύναται νὰ καταρτίζει εἰδικὰς ὑποεπιτροπὰς καὶ νὰ ἀπασχολεῖ ἐπικουρικῶς προσωπικόν, ἔμισθον ἢ ἄμισθον, ὑπὸ ἰδίαν εὐθύνην, πρὸς εκπλήρωσιν τῆς δραστηριότητός τῆς.

Ἄρθρον 14

Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ συνέρχεται τακτικὰ ἅπαξ ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαήμερου ἐκάστου μηνός. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος περὶ συνεδριάσεως, προσκλήσεως καὶ λήψεως ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ. ἰσχύουν καὶ ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῆς Δ.Ε. τῶν Ἐνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων. Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ βρίσκεται εἰς ἀπαρτίαν ὅταν παρευρίσκονται τὰ τρία ἐκ τῶν πέντε μελῶν αὐτῆς, ὅπως ὁἴηται παρόντος τοῦ Προέδρου.

Ἄρθρον 15

Ἀρμοδιότητες Διοικούσης Ἐπιτροπῆς Ε.Φ.Τ.

1. Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ ἐπιλαμβάνεται τῶν υποθέσεων πού τὴν ἀφοροῦν, αἱ ὁποῖαι ἐμπίπτουν εἰς τοὺς σκοποὺς τοῦ ἐκάστου Ἐνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου. Ἐλέγχει τοὺς ὑπὸ τοῦ Ταμίου τιθεμένους ὑπ' ὄψιν αὐτῆς πίνακες τῶν κατὰ τὸν προηγούμενον μῆνα εἰσπραχθέντων καὶ δαπανηθέντων, ἀντίγραφον τῶν ὁποίων ὑποβάλλεται εἰς τὸ Γενικὸν Φιλόπρωχων Ταμεῖον.

2. Ὁ Γραμματεὺς τηρεῖ τὰ Πρακτικά τῶν συνεδριάσεων τοῦ Ἐνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου, τὸ Βιβλίον Ἀπόρων καὶ διεξάγει τὴν σχετικὴν ἀλληλογραφίαν. Ἐπίσης τηρεῖ ἅπαντα τὰ σχετικὰ βιβλία τῆς Γραμματείας ἦτοι:

- α) Βιβλίον Ἀποφάσεων Πράξεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου,
- β) Βιβλίον Πρωτοκόλλου εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων,
- γ) Βιβλίον κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας τοῦ Ε.Φ.Τ.

3. Ὁ Ταμίας διαχειρίζεται τὰ οικονομικά τοῦ Ἐνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου καί εἶναι ὑπόλογος ἔναντι τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου καί τοῦ Δ.Σ. τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, τηρεῖ δέ ἅπαντα τὰ σχετικά βιβλία τῆς διαχειρίσεως ἧτοι:

- α) Γραμμάτια εἰσπράξεων καί ἐντάλματα πληρωμῶν,
- β) Βιβλίον Ταμείου καί Γενικοῦ Καθολικοῦ, καί φυλάσσει τό βιβλιᾶριον καταθέσεων.

4. Καθήκοντα Ἀντιπροέδρου τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου ἀσκεῖ πάντοτε ὁ Ἐκκλησιαστικός Σύμβουλος, ὁ ὁποῖος ἀναπληροῖ τόν κωλυόμενον Πρόεδρον αὐτῆς.

5. Κάθε σχετικόν ἔγγραφον τῆς Δ.Ε. ὑπογράφεται ἀπό τόν Πρόεδρον.

Ἄρθρον 16

Γενική Συνέλευσις

Ἄπαντες οἱ Πρόεδροι καί τὰ μέλη τῶν Διοικουσῶν Ἐπιτροπῶν τῶν κατά τόπους Ἐνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων συγκροτοῦν ἐτησίως γενικήν συνέλευσιν ὑπό τήν προεδρίαν τοῦ Μητροπολίτου ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ, πρὸς ἐξέτασιν τοῦ καθολικοῦ φιλανθρωπικοῦ ἔργου τῶν Ταμείων αὐτῶν. Αἱ συνελεύσεις λαμβάνουν χώραν κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Μητροπολίτου.

Ἄρθρον 17

Πόροι Ἐνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων

1. Πόροι τῶν Ἐνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων εἶναι:

α) Αἱ ἐκούσαι εἰσφοραὶ ἐκ τοῦ εἰδικοῦ κυτίου μέ σχετικὴν ἐπιγραφὴν ὑπὲρ τοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου, τοποθετημένου ἐντός τοῦ Ἱ. Ναοῦ.

β) Αἱ ἐκούσαι εἰσφοραὶ ἀπὸ τοὺς περιεχομένους εἰς τόν Ἱερὸν Ναὸν δίσκους ἐν ἑορταῖς καί λοιπαῖς εὐκαιρίαις, τῇ ἐγκρίσει τοῦ Σέβ. Μητροπολίτου εἰς ἐκάστην περίπτωσιν.

γ) Αἱ δωρεαὶ εἰς χρῆμα ἢ εἰς εἶδος ἀπὸ τοὺς πιστοὺς, ὡς καί πάσης φύσεως ἐπιχορηγήσεις.

δ) Τὰ εἰσπραττόμενα ποσὰ ἀπὸ φιλανθρωπικὰς ἀγοράς ἢ ἄλλας ἐκδηλώσεις.

ε) Εἰδικὴ εἰσφορά τοῦ οἰκείου Ἱεροῦ Ναοῦ ἀναγραφομένη κατ' ἔτος ἐν τῷ Προϋπολογισμῷ αὐτοῦ ἀναλόγως τῶν δυνατοτήτων του καί ἐγκρινομένη ὑπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

στ) Ποσοστὸν ἐξήντα τοῖς ἑκατόν (60%) ἐπὶ τῶν προσόδων τοῦ Γενικοῦ Ἐράνου τῆς «Ἡμέρας τῆς Ἀγάπης».

ζ) Τόκοι ἐκ καταθέσεων.

η) Πᾶν ἕτερον ἔσοδον προερχόμενον ἐκ πάσης νομίμου πηγῆς.

2. Οἱ πόροι τῶν Ἐνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων διατίθενται πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν διὰ τοῦ παρόντος τασσομένων σκοπῶν τοῦ Ἰδρύματος, βάσει τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος, κατὰ τὴν κρίσιν τῆς οἰκείας Διοικούσης Ἐπιτροπῆς. Εἰδικώτερον διατίθενται πρὸς: α) περίθαλψιν καί μέριμναν τῶν πτωχῶν τῆς Ἐνορίας διὰ παροχῆς τακτικοῦ βοηθήματος εἰς χρῆμα ἢ ἰματισμοῦ ἢ φαρμάκων ἢ ἰατρικῆς περιθάλψεως, β) εἰσαγωγὴν τῶν ἐχόντων ἀνάγκην εἰς Φιλανθρωπικά Ἰδρύματα, γ) διανομὴν βιβλίων σχολικῶν, τετραδίων ἢ χρηματικῶν βοηθημάτων πρὸς μαθητὰς καί μαθητριάς τῶν Δημοσίων καί κατηχητικῶν Σχολείων, δ) οἰανδήποτε ἄλλην μέριμναν περὶ τῶν πτωχῶν, γερόντων καί ὀρφανῶν. Ἐκ τῶν εἰς χρῆμα μηνιαίων προσόδων τῶν Ἐνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων ποσοστὸν δέκα τοῖς ἑκατόν (10%) καταβάλλεται εἰς τὸ Γενικὸν Φιλοπτώχων Ταμεῖον, κατὰ τριμηνίαν καί ἐπὶ ἀποδείξει.

Ἄρθρον 18

1. Αἱ ὑπὲρ τοῦ Ἐνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου εἰσπράξεις ἐκ τοῦ εἰδικοῦ κυτίου καί ἐκ περιφορᾶς δίσκων, δέον ἀπαραιτήτως μετὰ τὴν καταμέτρησιν νά ἀναγράφονται εἰς ἰδιαίτερον Βιβλίον (Πρακτικὸν καταμετρήσεως ἢ Γραμμάτιον εἰσπράξεως), βεβαιουμένου τοῦ εὐρεθέντος ποσοῦ διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Προέδρου, τοῦ Ταμίου καί ἑνὸς ἀκόμη μέλους τῆς Δ.Ε. τοῦ Ἐνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου ὑποχρεωτικῶς παρευρισκομένων κατὰ τὸ ἄνοιγμα τοῦ κυτίου καί τὴν καταμέτρησιν τοῦ συλλεγέντος ἐκ τῆς περιφορᾶς δίσκου ποσοῦ, ἅτινα παραδίδονται εἰς τὸν Ταμίαν. Τὸ ἄνοιγμα τοῦ κυτίου θά λαμβάνει χώραν εἰς τὸ τέλος ἐκάστου διμήνου, παρουσίᾳ τῶν ὡς ἄνω. Τὸ κυτίον φέρει δύο κλειδιά, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ ἓνα κρατεῖ ὁ Πρόεδρος καί τὸ ἕτερον ὁ Ταμίας.

2. Προκειμένου περὶ εἰσπράξεων ἐξ εἰσφορῶν, δωρεῶν κ.λπ., δέον ὅπως ἐκδίδεται σχετικὴ διπλότυπος ἀπόδειξις ὑπογραφομένη ὑπὸ τοῦ Προέδρου, τοῦ Ταμίου καί τοῦ καταθέτου (εἰσφέροντος).

Ἄρθρον 19

Διαχείρισις

1. Ἡ διαχείρισις τῶν Ἐνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων ἐνεργεῖται μέ τὴν τήρησιν τῶν ἐξῆς:

- α) Διπλοτύπων Γραμματίων Εἰσπράξεως καί

Πληρωμής, ήριθμημένων καί θεωρημένων από τό Γενικών Φιλόπτωχων Ταμείων τής Ήρας Μητροπόλεως Περιστερίου.

β) Φακέλου διαφυλάξεως τιμολογίων, αποδείξεων κ.λπ.

γ) Βιβλίου Πρακτικών, θεωρημένου από τό Γενικών Φιλόπτωχων Ταμείων τής Ήρας Μητροπόλεως.

δ) Βιβλίου Κτηματολογίου (κινητών καί άκινήτων).

ε) Πρωτοκόλλου άλληλογραφίας.

2. Ή εξακρίβωσις τής οικονομικής καταστάσεως κάθε ένδεουδ ένορίτου, πρέπει νά γίνεται τό ταχύτερον δυνατόν καί μέ δέουσαν προσοχήν, προστατευομένων τών προσωπικών δεδομένων έκάστου προσώπου, καί κατόπιν νά έγγράφεται αύτός εις τό είδικόν Βιβλίον Άπόρων του Ένοριακού Φιλοπτώχου Ταμείου μετά τής διευθύνσεως του από τόν Πρόεδρον τής Δ.Ε., μέ σημειώσεις καί χρήσιμους παρατηρήσεις. Τόν βαθμόν άπορίας καί τό αναλογούν πρós ένίσχυσιν ποσόν εγκρίνει ή Διοικούσα Έπιτροπή, κατόπιν προτάσεως του Προέδρου.

3. Κάθε πληρωμή γίνεται κατόπιν άποφάσεως τής Διοικούσης Έπιτροπής του Ένοριακού Φιλοπτώχου Ταμείου επί τή βάσει Ένταλμάτων πού ύπογράφονται από τόν Πρόεδρον, τόν Ταμίαν καί τόν λαμβάνοντα. Διά κάθε τί χορηγούμενον εις είδος εκδίδεται διατακτική πού ύπογράφεται από τούς ίδίους.

4. Έάν τό πρós ένίσχυσιν ποσόν πού χορηγεί τό Ένοριακόν Φιλόπτωχων Ταμείον ύπερβαίνει τό ποσόν τών τριακοσίων (300) ευρώ, τότε προαπαιτείται διά τήν χορήγησίν του, ήτιολογημένη έκθεσις του οικείου Προέδρου πρós τό Δ.Σ. του Ίδρύματος καί εγκρισις αυτού.

Άρθρον 20

Ή χρηματική περιουσία έκάστου Ένοριακού Φιλοπτώχου Ταμείου ύπερβαίνουσα τό ποσόν τών (500) πεντακοσίων ευρώ, δέον νά παρακατατίθεται επ' όνόματι του νομικού προσώπου του Ένοριακού Ναού μέ τήν ένδειξιν «Ένοριακό Φιλόπτωχο Ταμείο». Διά τήν άνάληψιν οίουδήποτε ποσοδύ απαιτείται τραπεζική έπιταγή, τήν όποιαν ύπογράφουν ό Πρόεδρος καί ό Ταμίας του Ένοριακού Φιλοπτώχου Ταμείου.

Άρθρον 21

1.Καθ' έκαστον έτος συντάσσεται ό Απολογισμός του διαρρέυσαντος έτους, ό όποιος εκτίθεται μετ' εκθέσεως τής Διοικούσης Έπιτροπής εις τήν θύραν

του Ήρου Ναού ή άναρτάται ήλεκτρονικώς εις τήν ίστοσελίδα τής Ένορίας, ή μή ύπάρχουσας αύτης εις τήν ίστοσελίδα του Ίδρύματος κατά τό πρώτον δεκαπενθήμερον του Ίανουαρίου επί δέκα ήμέρας· αντίγραφον δέ ύποβάλλεται μέχρι τέλους Ίανουαρίου εις τό Γενικόν Φιλόπτωχων Ταμείον τής Ήρας Μητροπόλεως διά τά περαιτέρω. Έκαστος ένορίτης δύναται νά ζητήσει οιασδήποτε φύσεως πληροφορίαν επί του δημοσιευθέντος Απολογισμού.

2.Τά έσοδα καί έξοδα τών Ένοριακών Φιλοπτώχων Ταμείων έκάστου οικονομικού έτους προσδιορίζονται διά Προϋπολογισμού. Ό Προϋπολογισμός του Ένοριακού Φιλοπτώχου Ταμείου καταρτίζεται ύπό του Ταμίου, έλέγχεται ύπό τής Διοικούσης Έπιτροπής τό βραδύτερον έντός του πρώτου 15νθημέρου του μηνός Ίανουαρίου έκάστου έτους καί ύποβάλλεται εις τό Διοικητικόν Συμβούλιον του Γενικού Φιλοπτώχου Ταμείου πρós έγκρισιν. Ό Απολογισμός του Ένοριακού Φιλοπτώχου Ταμείου καταρτίζεται ύπό του Ταμίου, έλέγχεται καί εγκρίνεται ύπό τής Διοικούσης Έπιτροπής έντός του πρώτου 15νθημερου του μηνός Ίανουαρίου έκάστου έτους καί ύποβάλλεται εις τό Διοικητικόν Συμβούλιον του Γενικού Φιλοπτώχου Ταμείου πρós έγκρισιν.

Άρθρον 22

Ήμέρα τής Αγάπης

1. Ός «Ήμέρα τής Αγάπης» όρίζεται δι' άποφάσεως του Διοικητικού Συμβουλίου του Γενικού Φιλοπτώχου Ταμείου ό μήνας Δεκέμβριος έκάστου έτους.

2. Κατά τήν «Ήμέρα τής Αγάπης» διεξάγεται γενικός έρανος έν άπάση τή περιφέρεια τής Ήρας Μητροπόλεως Περιστερίου δι' ήριθμημένων κουπονιών ή άλλου τρόπου, κατόπιν άποφάσεως του Διοικητικού Συμβουλίου του Γενικού Φιλοπτώχου Ταμείου.

3. Τό προϊόν του έράνου έκάστης Ένορίας κατανέμεται μεταξύ του Γενικού Φιλοπτώχου Ταμείου 40% καί του Ένοριακού τοιούτου 60%. Είς περίπτωσιν καθ' ήν ή Ένορία στερείται Φιλοπτώχου Ταμείου, τότε άπαντα τά έσοδα αύτης εκ του έράνου περιέρχονται εις τό Γενικόν Φιλόπτωχων Ταμείον.

Άρθρον 23

Τροποποίηση - Κατάργηση του Κανονισμού

1.Τό Ίδρυμα καταργείται ή τροποποιείται δι' άποφάσεως τής Δ.Ι.Σ. επί ήτιολογημένης σχετικής προτάσεως του οικείου Μητροπολίτου.

2. Τυχόν απόφασις του Διοικητικού Συμβουλίου διά κατάργησιν του Ίδρύματος ή τροποποίησιν του παρόντος δύναται νά υποκαταστήσῃ τήν πρότασιν του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου, ἐφ' ὅσον λαμβάνεται προεδρεύοντος του Μητροπολίτου καί μέ τήν θετικήν περί τήν διάλυσιν ψήφον αὐτοῦ.

3. Ἡ κατά τά ἀνωτέρω ἀπόφασις τῆς Δ.Ι.Σ. δημοσιεύεται διά τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καί διά του ἐπισήμου Δελτίου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

4. Καταργουμένου του Ίδρύματος, ἅπασα ἡ κινητή καί ἀκίνητος περιουσία αὐτοῦ ἀνήκει αὐτοδικαίως εἰς τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Περιστερίου. Εἰς περίπτωσιν διαλύσεως του Ἐνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου κάθε περιουσία αὐτοῦ περιέρχεται αὐτοδικαίως εἰς τό Γενικόν Φιλόπτωχον Ταμεῖον.

Ἄρθρον 24

Ἡ ἰσχὺς του παρόντος ἄρχεται ἀπό τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καί τό περιοδικόν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἄρθρον 25

Ἐκ τῶν διατάξεων του παρόντος Κανονισμοῦ δέν προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος του Δημοσίου ἢ του νομικοῦ προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Περιστερίου.

Ἡ ἀπόφασις αὕτη νά δημοσιευθεῖ εἰς τήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καί εἰς τό περιοδικόν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἀθήναι, 28.6.2019

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος
Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
Ἀρχιμ. Φιλόθεος Θεοχάρης

Αναρτήθηκε στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 30.9.2019

Κανονισμός περί ὀργανώσεως καί διαρθρώσεως τῶν Ἐνοριῶν καί τῶν θρησκευτικῶν λειτουργῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κεφαλληνίας

Ἀριθμ. 2659/1589/2019

Ἡ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν:

1. Τά ἄρθρα 3 παρ. 1 καί 13 παρ. 1-3 του Συντάγματος,

2. τά ἄρθρα 1 παρ. 4, 29 παρ. 2, 36, 37 παρ. 2 καί 38 παρ. 2 του ν. 590/1977 «Περί του Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (ΦΕΚ 146/Α'/1977),

3. τά ἄρθρα 2 παρ. 1 καί 3 του Κανονισμοῦ 8/1979 «Περί Ἱερῶν Ναῶν καί Ἐνοριῶν» (ΦΕΚ 1/Α'/1980),

4. τά ἄρθρα 3 καί 6 του Κανονισμοῦ 305/2018 «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων» (ΦΕΚ Α' 153/22.8.2018),

5. τό ἄρθρον 5 παρ. 1 περ. δ' καί ε' του Κανονισμοῦ 263/2014 «Περί συγκροτήσεως ἀρμοδιοτήτων καί λειτουργίας τῶν Μητροπολιτικῶν Συμβουλίων τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (ΦΕΚ 272/Α'/2014),

6. τά δημογραφικά στοιχεῖα τῆς Ἑλληνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς ἀπογραφῆς του ἔτους 2011 (ΦΕΚ 697-699/20.03.2014 τεύχος Β'),

7. τήν ὑπ' ἀριθμ. 07/04.06.2019 Πράξιν του Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Κεφαλληνίας

8. τήν ἀπό 28.6.2019 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκoῦς Ἱ. Συνόδου,

διαπιστοῦμεν τήν ὑφισταμένην διάρθρωσιν τῶν Ἐνοριῶν καί τῶν ὀργανικῶν θέσεων τῶν Ἐφημερίων, Ἱεροκηρύκων καί Διακόνων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κεφαλληνίας, καθὼς καί τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων αὐτῆς, αἱ ὁποῖαι βαρύνουν τόν κρατικόν προϋπολογισμόν, καί ἐγκρίνομεν τόν Κανονισμόν τῆς ὀργανώσεως τῶν Ἐνοριῶν καί τῶν θρησκευτικῶν λειτουργῶν αὐτῆς ὡς ἐξῆς:

**ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΚΑΙ ΔΙΑΡΘΡΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΕΝΟΡΙΩΝ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΩΝ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ
ΑΡΘΡΟΝ 1
ΕΝΟΡΙΑΙ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΙΚΑΙ ΘΕΣΕΙΣ ΕΦΗΜΕΡΙΩΝ**

Α΄ ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΡΑΝΗΣ – ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΥ

ΠΟΛΙΣ Ή ΧΩΡΙΟΝ	ΠΛΗΘΥ- ΣΜΟΣ	ΕΝΟΡΙΑΙ	ΦΕΚ ΕΝΟΡΙΑΣ	ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΕΝΟΡΙΑΣ	ΟΡΓΑΝΙΚΑΙ ΘΕΣΕΙΣ ΕΦΗΜΕΡΙΩΝ	ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ
ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΝ & ΣΠΗΛΙΑ	9.748	ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΜΗΤΡ. ΝΑΟΣ	287/Β΄/2016	2.208	2	ΔΕ-ΠΕ
		ΤΑΞΙΑΡΧΑΙ	287/Β΄/2016	2.150	2	ΔΕ-ΠΕ
		ΕΙΣΟΔΙΑ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ – ΣΙΣΣΙΩΤΙΣΣΗΣ	287/Β΄/2016	1.000	1	ΔΕ-ΠΕ
		ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ	287/Β΄/2016	1.060	1	ΔΕ-ΠΕ
		ΑΓ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ	287/Β΄/2016	2.090	2	ΔΕ-ΠΕ
		ΑΓ. ΣΠΥΡΙΔΩΝ	287/Β΄/2016	1.100	1	ΔΕ-ΠΕ
ΣΠΗΛΙΑ		ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	3808/Β΄/2016	140	1	ΔΕ-ΠΕ
ΑΓΚΩΝ	159	ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	3808/Β΄/2016	159	1	ΔΕ-ΠΕ
ΒΑΛΣΑΜΑΤΑ	763	ΤΑΞΙΑΡΧΑΙ	287/Β΄/2016	453	1	ΔΕ-ΠΕ
ΦΡΑΓΚΑΤΑ		ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	3808/Β΄/2016	310	1	ΔΕ-ΠΕ
ΔΑΥΓΑΤΑ	66	ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ	287/Β΄/2016	66	1	ΥΕ-ΠΕ
ΔΕΙΛΙΝΑΤΑ	496	ΑΓ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ	287/Β΄/2016	496	1	ΔΕ-ΠΕ
ΔΕΜΟΥΤΣΑΝΤΑΤΑ	109	ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	287/Β΄/2016	109	1	ΔΕ-ΠΕ
ΕΠΑΝΩΧΩΡΙΟΝ	33	ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	287/Β΄/2016	33	1	ΥΕ-ΠΕ
ΖΟΛΑ	101	ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	287/Β΄/2016	35	1	ΥΕ-ΠΕ
		ΥΠΑΠΑΝΤΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ	287/Β΄/2016	66	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΑΡΔΑΚΑΤΑ	169	ΓΕΝΕΣΙΟΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	287/Β΄/2016	60	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΟΝΤΟΓΟΥΡΑΤΑ		ΑΓ. ΠΑΝΤΕΛΗΜΩΝ	287/Β΄/2016	40	1	ΥΕ-ΠΕ
ΠΕΤΡΙΚΑΤΑ		ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ	3808/Β΄/2016	40	1	ΥΕ-ΠΕ
ΡΙΖΑ		ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	3808/Β΄/2016	29	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΟΚΟΛΑΤΑ	176	ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	287/Β΄/2016	176	1	ΔΕ-ΠΕ
ΚΟΜΠΟΘΕΚΡΑΤΑ	449	ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ	287/Β΄/2016	449	1	ΔΕ-ΠΕ
ΚΟΥΡΟΥΚΛΑΤΑ	76	ΑΓ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ	3808/Β΄/2016	76	1	ΥΕ-ΠΕ
ΜΗΝΙΕΣ	260	ΓΕΝΕΣ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ– ΑΓ. ΣΤΕΦΑΝΟΣ	3808/Β΄/2016	260	1	ΔΕ-ΠΕ
ΜΙΧΑΤΑ	25	ΑΓ. ΚΥΡΙΑΚΗ	3808/Β΄/2016	25	1	ΥΕ-ΠΕ

ΝΥΦΙΟΝ	41	ΑΓ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ	3808/Β'/2016	41	1	ΥΕ-ΠΕ
ΤΡΩΪΑΝΝΑΤΑ	114	ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	3808/Β'/2016	114	1	ΔΕ-ΠΕ
ΦΑΡΑΚΛΑΤΑ	1.058	ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ	287/Β'/2016	465	1	ΔΕ-ΠΕ
ΠΡΟΚΟΠΑΤΑ		ΑΓ. ΚΥΡΙΑΚΗ	3808/Β'/2016	86	1	ΔΕ-ΠΕ
ΡΑΖΑΤΑ		ΑΓ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΘΕΟΛΟΓΟΣ	3808/Β'/2016	507	1	ΔΕ-ΠΕ
ΦΑΡΣΑ	215	ΑΓ. ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ	3808/Β'/2016	215	1	ΔΕ-ΠΕ

Β' ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΠΑΛΛΗΣ - ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΛΗΞΟΥΡΙΟΝ	4.027	ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΤΗΡΟΣ – ΠΑΝΟΚΡΑΤΟΡΟΣ	287/Β' /2016	950	1	ΔΕ-ΠΕ
		ΑΓ. ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ	3808/Β'/2016	931	1	ΠΕ
ΛΗΞΟΥΡΙΟΝ		ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ – ΛΕΙΒΑΘΙΝΑΔΩΝ	287/Β' /2016	435	1	ΔΕ-ΠΕ
		ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ – ΜΗΝΙΑΤΩΝ	287/Β' /2016	445	1	ΔΕ-ΠΕ
		ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ – ΠΕΡΛΙΓΚΑΔΩΝ	287/Β' /2016	180	1	ΔΕ-ΠΕ
		ΑΓ. ΣΠΥΡΙΔΩΝ	3808/Β'/2016	10	1	ΔΕ-ΠΕ
		ΤΑΞΙΑΡΧΑΙ	287/Β' /2016	505	1	ΔΕ-ΠΕ
		ΑΓ. ΤΡΙΑΣ	287/Β' /2016	160	1	ΔΕ-ΠΕ
		ΑΓ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ	287/Β' /2016	411	1	ΔΕ-ΠΕ
ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	136	ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	3808/Β'/2016	136	1	ΔΕ-ΠΕ
ΑΓ. ΘΕΚΛΑ	211	ΑΓ. ΘΕΚΛΑ	287/Β' /2016	173	1	ΔΕ-ΠΕ
ΒΟΥΚΕΣ		ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	287/Β' /2016	38	1	ΥΕ-ΠΕ
ΑΘΕΡΑΣ	129	ΕΥΑΓΓ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ - ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	3808/Β'/2016	129	1	ΔΕ-ΠΕ
ΒΛΙΧΑΤΑ	60	ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	287/Β' /2016	60	1	ΥΕ-ΠΕ
ΒΟΥΝΙ	157	ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	287/Β' /2016	157	1	ΔΕ-ΠΕ
ΔΑΜΟΥΛΙΑΝΑΤΑ	135	ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	287/Β' /2016	135	1	ΔΕ-ΠΕ
ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑΤΑ	11	ΓΕΝΕΣΙΟΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	287/Β' /2016	11	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΑΛΛΑΤΑ	24	ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	287/Β' /2016	24	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΑΜΙΝΑΡΑΤΑ	218	ΠΡΟΦΗΤΗΣ ΗΛΙΑΣ	287/Β' /2016	218	1	ΔΕ-ΠΕ
ΚΟΝΤΟΓΕΝΑΔΑ	92	ΑΓ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΘΕΟΛΟΓΟΣ	287/Β' /2016	92	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΟΥΒΑΛΑΤΑ	59	ΓΕΝΕΣΙΟΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	287/Β' /2016	59	1	ΥΕ-ΠΕ
ΛΙΒΑΔΙ	168	ΑΓ. ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ	3808/Β'/2016	168	1	ΔΕ-ΠΕ
ΛΟΥΚΕΡΑΤΑ	77	ΑΓ. ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ	3808/Β'/2016	77	1	ΥΕ-ΠΕ
ΜΑΝΤΖΑΒΙΝΑΤΑ	220	ΑΓ. ΣΟΦΙΑ	3808/Β'/2016	220	1	ΔΕ-ΠΕ
ΜΙΧΑΛΙΤΣΑΤΑ	61	ΑΓ. ΜΑΡΙΝΑ	3808/Β'/2016	61	1	ΥΕ-ΠΕ
ΜΟΝΟΠΟΛΑΤΑ	94	ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	287/Β' /2016	84	1	ΥΕ-ΠΕ

ΔΕΜΑΤΟΡΑ		ΕΙΣΟΔΙΑ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	287/Β'/2016	10	1	ΥΕ-ΠΕ
ΠΑΡΙΣΑΤΑ	12	ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	3808/Β'/2016	12	1	ΥΕ-ΠΕ
ΡΙΦΙΟΝ	62	ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ	3808/Β'/2016	62	1	ΥΕ-ΠΕ
ΣΚΗΝΕΑΣ	80	ΕΙΣΟΔΙΑ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	3808/Β'/2016	80	1	ΥΕ-ΠΕ
ΣΟΥΛΛΑΡΟΙ	335	ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ	3808/Β'/2016	335	1	ΔΕ-ΠΕ
ΦΑΒΑΤΑΤΑ	130	ΑΓ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ	3808/Β'/2016	49	1	ΥΕ-ΠΕ
ΜΑΝΤΟΥΚΑΤΑ		ΤΑΞΙΑΡΧΑΙ	3808/Β'/2016	81	1	ΥΕ-ΠΕ
ΧΑΒΔΑΤΑ	379	ΑΓΙΟΙ ΑΠΟΣΤΟΛΟΙ	3808/Β'/2016	379	1	ΔΕ-ΠΕ
ΧΑΒΡΙΑΤΑ	220	ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	3808/Β'/2016	220	1	ΔΕ-ΠΕ

Γ' ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΣΑΜΗΣ

ΣΑΜΗ	1.025	ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	3808/Β'/2016	1.025	1	ΔΕ-ΠΕ
ΓΡΙΖΑΤΑ	362	ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΣΩΤΗΡΟΣ	287/Β'/2016	210	1	ΔΕ-ΠΕ
ΖΕΡΒΑΤΑ		ΑΓ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ	287/Β'/2016	90	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΑΤΑΠΟΔΑΤΑ		ΑΓ. ΣΠΥΡΙΔΩΝ	287/Β'/2016	62	1	ΥΕ-ΠΕ
(ΠΥΡΓΙΟΥ) ΔΙΓΑΛΕΤΟ	316	ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	287/Β'/2016	116	1	ΔΕ-ΠΕ
ΤΣΑΚΑΡΙΣΙΑΝΟ		ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	3808/Β'/2016	100	1	ΔΕ-ΠΕ
ΧΑΡΑΚΤΙΟΝ		ΑΓΙΟΙ ΠΑΝΤΕΣ	3808/Β'/2016	100	1	ΔΕ-ΠΕ
ΚΑΡΑΒΟΜΥΛΟΣ	385	ΑΓ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ	287/Β'/2016	385	1	ΔΕ-ΠΕ
ΚΟΥΛΟΥΡΑΤΑ	27	ΠΡΟΦΗΤΗΣ ΗΛΙΑΣ	3808/Β'/2016	27	1	ΥΕ-ΠΕ
ΠΟΥΛΑΤΑ	142	ΑΓ. ΠΑΝΤΕΛΗΜΩΝ	287/Β'/2016	142	1	ΔΕ-ΠΕ
ΧΑΛΙΩΤΑΤΑ	84	ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ	3808/Β'/2016	84	1	ΥΕ-ΠΕ

Δ' ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΕΡΥΣΣΟΥ

ΑΣΣΟΣ	88	ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ (ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ - Υ.Θ.)	287/Β'/2016	88	1	ΥΕ-ΠΕ
ΑΝΤΥΠΑΤΑ	191	ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ	3808/Β'/2016	191	1	ΔΕ-ΠΕ
ΒΑΡΥ	36	ΑΓ. ΣΤΕΦΑΝΟΣ	287/Β'/2016	36	1	ΥΕ-ΠΕ
ΒΑΣΙΛΙΚΑΔΕΣ	106	ΑΓ. ΣΠΥΡΙΔΩΝ	287/Β'/2016	106	1	ΔΕ-ΠΕ
ΒΙΓΚΛΙ	31	ΑΓ. ΣΠΥΡΙΔΩΝ	3808/Β'/2016	31	1	ΥΕ-ΠΕ

ΔΕΦΑΡΑΝΑΤΑ	14	ΑΓ. ΛΑΖΑΡΟΣ	287/Β'/2016	14	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΑΡΥΑ	61	ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	287/Β'/2016	61	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΟΚΟΛΑΤΑ	6	ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ	287/Β'/2016	6	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΟΜΙΤΑΤΑ	73	ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	287/Β'/2016	73	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΟΝΙΔΑΡΑΤΑ	24	ΑΓ. ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ	287/Β'/2016	24	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΟΘΡΕΑΣ	60	ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	287/Β'/2016	60	1	ΥΕ-ΠΕ
ΜΑΡΚΟΥΛΑΤΑ	101	ΓΕΝΕΣΙΟΝ ΑΓ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ	3808/Β'/2016	101	1	ΔΕ-ΠΕ
ΜΕΣΟΒΟΥΝΙΑ	74	ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	3808/Β'/2016	74	1	ΥΕ-ΠΕ
ΜΑΤΣΟΥΚΑΤΑ	62	ΥΠΑΠΑΝΤΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ	3808/Β'/2016	62	1	ΥΕ-ΠΕ
ΝΕΟΧΩΡΙΟΝ	38	ΑΓ. ΣΠΥΡΙΔΩΝ	3808/Β'/2016	38	1	ΥΕ-ΠΕ
ΠΛΑΓΙΑ	70	ΖΩΟΔΟΧΟΣ ΠΗΓΗ	3808/Β'/2016	70	1	ΥΕ-ΠΕ
ΤΟΥΛΙΑΤΑ	121	ΕΙΣΟΔΙΑ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	3808/Β'/2016	121	1	ΔΕ-ΠΕ
ΤΣΕΛΕΝΤΑΤΑ	44	ΑΓ. ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ	3808/Β'/2016	44	1	ΥΕ-ΠΕ
ΦΙΣΚΑΡΔΟΝ	189	ΓΕΝΕΣΙΟΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	3808/Β'/2016	189	1	ΔΕ-ΠΕ
ΧΑΛΙΚΕΡΗ	39	ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	3808/Β'/2016	39	1	ΥΕ-ΠΕ

Ε' ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΠΥΛΑΡΟΥ

ΑΓΙΑ ΕΥΦΗΜΙΑ	432	ΑΓ. ΕΥΦΗΜΙΑ	3808/Β'/2016	432	1	ΠΕ
ΔΡΑΚΟ-ΠΟΥΛΑΤΑ	18	ΑΓ. ΜΗΝΑΣ	287/Β'/2016	18	1	ΥΕ-ΠΕ
ΦΕΡΕΝΤΙΝΑΤΑ	150	ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΣΩΤΗΡΟΣ	3808/Β'/2016	125	1	ΔΕ-ΠΕ
ΔΕΝΔΡΙΝΑΤΑ		ΑΓ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	3808/Β'/2016	25	1	ΥΕ-ΠΕ
ΔΙΒΑΡΑΤΑ	156	ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ	287/Β'/2016	88	1	ΔΕ-ΠΕ
ΔΡΑΚΑΤΑ		ΖΩΟΔΟΧΟΣ ΠΗΓΗ	287/Β'/2016	34	1	ΥΕ-ΠΕ
ΛΕΚΑΤΣΑΤΑ		ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	3808/Β'/2016	12	1	ΥΕ-ΠΕ
ΑΝΩ ΜΕΡΙΑ		ΥΠΑΠΑΝΤΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ	3808/Β'/2016	22	1	ΥΕ-ΠΕ
(ΑΝΤΥΠΑΤΑ) ΚΑΡΟΥΣΑΤΑ	75	ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	287/Β'/2016	50	1	ΥΕ-ΠΕ
ΛΟΓΑΡΑΤΑ		ΑΓ. ΑΝΑΡΓΥΡΟΙ	3808/Β'/2016	25	1	ΥΕ-ΠΕ
ΛΟΥΚΑΤΑ	128	ΑΓ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΘΕΟΛΟΓΟΣ	3808/Β'/2016	96	1	ΔΕ-ΠΕ
ΜΠΕΚΑΤΩΡΑΤΑ		ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	3808/Β'/2016	15	1	ΥΕ-ΠΕ
ΠΟΤΑΜΙΑΝΑΤΑ		ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ	3808/Β'/2016	17	1	ΥΕ-ΠΕ
ΜΑΚΡΥΩΤΙΚΑ	432	ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΟΣ	3808/Β'/2016	350	1	ΔΕ-ΠΕ
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΤ Α		ΑΓ. ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ	3808/Β'/2016	32	1	ΥΕ-ΠΕ
ΒΑΣΙΛΟ-ΠΟΥΛΑΤΑ		ΑΝΑΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ	287/Β'/2016	50	1	ΥΕ-ΠΕ

ΣΤ΄ ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΠΡΟΝΝΩΝ – ΕΛΕΙΟΥ

ΑΓ. ΕΙΡΗΝΗ	314	ΑΓ. ΕΙΡΗΝΗ	3808/Β'/2016	134	1	ΔΕ-ΠΕ
		ΑΓ. ΣΤΕΦΑΝΟΣ	3808/Β'/2016	120	1	ΔΕ-ΠΕ
		ΕΙΣΟΔΙΑ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	3808/Β'/2016	60	1	ΥΕ-ΠΕ
ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ	96	ΑΓΙΟΙ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΝΤΑ	3808/Β'/2016	86	1	ΥΕ-ΠΕ
ΜΟΝΑΣΤΗΡΑΚΙΟΝ		ΥΠ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΜΥΡΤΙΔΙΩΤΙΣΣΗΣ	287/Β'/2016	10	1	ΥΕ-ΠΕ
ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΝ	108	ΑΓ. ΚΥΡΙΑΚΗ	3808/Β'/2016	50	1	ΥΕ-ΠΕ
ΑΝΔΡΕΟΛΑΤΑ		ΑΓ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΘΕΟΛΟΓΟΣ	3808/Β'/2016	8	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΑΠΑΝΔΡΙΤΙ		ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	287/Β'/2016	50	1	ΥΕ-ΠΕ
ΑΡΓΙΝΙΑ	15	ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	3808/Β'/2016	15	1	ΥΕ-ΠΕ
ΑΤΣΟΥΠΑΔΕΣ	148	ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	287/Β'/2016	148	1	ΔΕ-ΠΕ
ΒΑΛΕΡΙΑΝΟ	217	ΑΓ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΙ	287/Β'/2016	217	1	ΔΕ-ΠΕ
ΘΗΡΑΜΟΝΑ	59	ΑΓ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΘΕΟΛΟΓΟΣ	287/Β'/2016	34	1	ΥΕ-ΠΕ
ΘΗΡΑΜΟΝΑ		ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	287/Β'/2016	25	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΑΜΠΙΤΣΑΤΑ	41	ΑΓ. ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ	287/Β'/2016	41	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΑΤΕΛΕΙΟΣ	192	ΤΑΞΙΑΡΧΑΙ	287/Β'/2016	192	1	ΔΕ-ΠΕ
ΚΟΛΑΪΤΗ	32	ΑΓ. ΜΑΡΙΝΑ	3808/Β'/2016	32	1	ΥΕ-ΠΕ
ΜΑΥΡΑΤΑ	139	ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	3808/Β'/2016	139	1	ΔΕ-ΠΕ
ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟ	85	ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	3808/Β'/2016	85	1	ΥΕ-ΠΕ
ΠΑΣΤΡΑ	173	ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΘΕΟΤ. ΓΡΑΒΑΛΙΩΤΙΣΣΗΣ	3808/Β'/2016	173	1	ΔΕ-ΠΕ
ΠΟΡΟΣ	964	ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΣΩΤΗΡΟΣ	3808/Β'/2016	954	1	ΠΕ
ΑΝΝΙΝΑΤΑ		ΥΠ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ-ΒΛΑΧΕΡΝΩΝ	3808/Β'/2016	10	1	ΥΕ-ΠΕ
ΑΣΠΡΟ-ΓΕΡΑΚΑΣ	12	ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	287/Β'/2016	12	1	ΥΕ-ΠΕ
ΡΑΤΖΑΚΛΙ	118	ΑΓ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ	3808/Β'/2016	118	1	ΔΕ-ΠΕ
ΣΚΑΛΑ	760	ΑΓ. ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ	3808/Β'/2016	760	1	ΠΕ
ΣΠΑΘΙΟΝ	45	ΠΡΟΦΗΤΗΣ ΗΛΙΑΣ	3808/Β'/2016	45	1	ΥΕ-ΠΕ
ΤΖΑΝΝΑΤΑ	159	ΓΕΝΕΣ. ΑΓ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ	3808/Β'/2016	129	1	ΔΕ-ΠΕ
ΑΦΡΑΓΙΑΣ		ΑΓ. ΕΥΠΡΑΞΙΑ	287/Β'/2016	30	1	ΥΕ-ΠΕ

Ζ' ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΛΕΙΒΑΘΟΥΣ

ΒΛΑΧΑΤΑ	699	ΑΓ. ΜΑΡΙΝΑ	287/Β'/2016	699	1	ΠΕ
ΔΟΡΙΖΑΤΑ	111	ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	287/Β'/2016	111	1	ΔΕ-ΠΕ
ΚΑΛΛΙΓΑΤΑ	140	ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	287/Β'/2016	140	1	ΔΕ-ΠΕ
	100	ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΣΩΤΗΡΟΣ	287/Β'/2016	100	1	ΔΕ-ΠΕ
ΚΟΥΡΚΟΥ- ΜΕΛΑΤΑ	100	ΕΙΣΟΔΙΑ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	287/Β'/2016	100	1	ΔΕ-ΠΕ
ΜΕΤΑΞΑΤΑ	104	ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	287/Β'/2016	104	1	ΔΕ-ΠΕ
ΝΤΟΜΑΤΑ	60	ΕΙΣΟΔΙΑ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	3808/Β'/2016	60	1	ΔΕ-ΠΕ
ΚΑΡΑΒΑΔΟΣ	432	ΑΓ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΙ ΕΛΕΝΗΣ	287/Β'/2016	432	1	ΔΕ-ΠΕ
ΠΕΡΑΤΑΤΑ	751	ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	3808/Β'/2016	351	1	ΔΕ-ΠΕ
ΤΡΑΥΛΙΑΤΑ		ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΣΩΤΗΡΟΣ	3808/Β'/2016	400	1	ΠΕ
ΚΑΣΤΡΟ	49	ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	287/Β'/2016	49	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΕΡΑΜΕΙΣ	334	ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ	3808/Β'/2016	334	1	ΔΕ-ΠΕ
ΣΠΑΡΤΙΑ	413	ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	3808/Β'/2016	413	1	ΔΕ-ΠΕ
ΚΛΕΙΣΜΑΤΑ	79	ΑΓ. ΣΠΥΡΙΔΩΝ	3808/Β'/2016	79	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΟΡΙΑΝΝΑ	63	ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	287/Β'/2016	63	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΟΥΝΤΟΥΡΑΤΑ	63	ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ	287/Β'/2016	63	1	ΥΕ-ΠΕ
ΛΑΚΥΘΡΑ	662	ΑΓ. ANNA	3808/Β'/2016	250	1	ΔΕ-ΠΕ
		ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ - ΜΕΣΣΩΝ	3808/Β'/2016	190	1	ΔΕ-ΠΕ
		ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ - ΓΑΡΔΕΛΙΩΤΙΣΣΗΣ	3808/Β'/2016	152	1	ΔΕ-ΠΕ
ΦΩΚΑΤΑ		ΑΓ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ	3808/Β'/2016	70	1	ΥΕ-ΠΕ
ΛΟΥΡΔΑΤΑ	170	ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	3808/Β'/2016	170	1	ΔΕ-ΠΕ
ΜΟΥΣΑΤΑ	318	ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ	3808/Β'/2016	218	1	ΔΕ-ΠΕ
ΠΟΡΙΑΡΑΤΑ		ΑΓ. ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΓ. ΑΚΥΛΙΝΑ	3808/Β'/2016	100	1	ΔΕ-ΠΕ
ΠΕΣΣΑΔΕΣ	233	ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	1152/Β'/2015	233	1	ΔΕ-ΠΕ
ΣΒΟΡΩΝΑΤΑ	710	ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ	3808/Β'/2016	505	1	ΠΕ
ΣΑΡΛΑΤΑ		ΑΓ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΘΕΟΛΟΓΟΣ	3808/Β'/2016	205	1	ΔΕ-ΠΕ
ΣΙΜΩΤΑΤΑ	154	ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	3808/Β'/2016	154	1	ΔΕ-ΠΕ

* ΣΥΝΟΛΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΝΟΡΙΩΝ: 167

* ΣΥΝΟΛΟΝ ΟΡΓΑΝΙΚΩΝ ΘΕΣΕΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΩΝ: 167

"Άρθρον 2

ΟΡΓΑΝΙΚΑΙ ΘΕΣΕΙΣ ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΩΝ

Τρείς (3) θέσεις Ίεροκηρύκων ΠΕ Κατηγορίας και ειδικότητας Θεολόγων, συσταθείσαι διά του άρθρου 25 του Ν. 817/1978 και κατανεμηθείσαι α) α) δύο (2) διά του αυτού άρθρου και β) ή μία (1) διά του Π.Δ. 582/1980.

"Άρθρον 3

ΟΡΓΑΝΙΚΑΙ ΘΕΣΕΙΣ ΔΙΑΚΟΝΩΝ

Μία (1) οργανική θέσις Διακόνου κατηγορίας ΔΕ-ΠΕ, συσταθείσα διά του Ν. 673/77. Έκ των αρχικώς συσταθεισών όκτώ (8) θέσεων Διακόνων, α) δύο (2) μετετράπησαν εις θέσεις Ίεροκηρύκων (Ν. 817/1978), β) δύο (2) θέσεις μετεφέρθησαν εις τήν Ίεράν Μητρόπολιν Πατρών (Π.Δ. 367/1979, Φ.Ε.Κ. 115/1979) και γ) τρείς (3) θέσεις μετετράπησαν εις θέσεις έκκλησιαστικών υπαλλήλων, ως εξής:

"Άρθρον 4

ΟΡΓΑΝΙΚΑΙ ΘΕΣΕΙΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

πού βαρύνουν τόν κρατικόν προϋπολογισμόν

α) Μία (1) θέσις έκκλησιαστικού υπαλλήλου, κλάδου ΔΕ Όδηγού - Κλητήρος, συσταθείσα διά του Ν. 1476/1984 (ΦΕΚ 195/22-11-1989).

β) Μία (1) θέσις έκκλησιαστικού υπαλλήλου, κλάδου ΠΕ Διοικητικού-Οικονομικού, συσταθείσα διά του Ν. 2819/2000 και κατανεμηθείσα διά τής Άποφάσεως Α1/293/20-10-2000 (ΦΕΚ Β' 1351).

γ) Μία (1) θέσις έκκλησιαστικού υπαλλήλου, κλάδου ΔΕ Διοικητικών-Γραμματέων, συσταθείσα διά του Ν. 2819/2000 και κατανεμηθείσα διά τής Άποφάσεως Α1/293/20-10-2000 (ΦΕΚ Β' 1351).

"Άρθρον 5

ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Τά τής πληρώσεως των οργανικών θέσεων των προηγουμένων άρθρων ως και τά τής έν γένει υπηρεσιακής καταστάσεως των θρησκευτικών λειτουργών και των έκκλησιαστικών υπαλλήλων πού διορίζονται εις τάς θέσεις αυτές, διέπονται κατά περίπτωσιν από τάς διατάξεις των Ίερών Κανόνων,

των άρθρων 37, 38 και 42 του ν. 590/1977 και των κατ' έξουσιοδότησιν αυτών έκδοθέντων υπό τής Ίεράς Συνόδου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος Κανονισμών 5/1978 «Περί Κώδικος Έκκλησιαστικών Υπαλλήλων» (ΦΕΚ Α' 48), 305/2018 «Περί Έφημερίων και Διακόνων» (ΦΕΚ Α' 153) και λοιπών συναφών Κανονισμών.

"Άρθρον 6

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ

Ό παρών Κανονισμός τροποποιείται υπό τής Ίεράς Συνόδου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος τή προτάσει του οικείου Μητροπολίτου, έπειτα από σχετικήν απόφασιν του Μητροπολιτικού Συμβουλίου, και έφ' όσον μεταβληθούν τά όρια ή ό αριθμός ή ό πληθυσμός των ύφισταμένων Ένοριών, έπιβάλλοντα τήν ανάλογον μεταβολήν των οργανικών θέσεων των Έφημερίων, είτε ό αριθμός των έκκλησιαστικών υπαλλήλων.

"Άρθρον 7

ΙΣΧΥΣ ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ

Ό παρών Κανονισμός έχει διαπιστωτικόν χαρακτήρα και κατά τουτο ισχύει από τής ένάρξεως ισχύος, κατά περίπτωσιν, των Προεδρικών Διαταγμάτων, των Νόμων, των Υπουργικών Άποφάσεων και των Κανονισμών συνεπεία των οποίων κατηρτίσθη.

"Άρθρον 8

ΔΑΠΑΝΗ

Έκ των διατάξεων του παρόντος Κανονισμού δέν προκαλείται δαπάνη εις βάρος του προϋπολογισμού του Έλληνικού Δημοσίου ή του νομικού προσώπου τής Ίεράς Μητροπόλεως Κεφαλληνίας.

Η παρούσα απόφασις νά δημοσιευθί εις τήν Έφημερίδα τής Κυβερνήσεως και εις τό έπίσημον δελτίον τής Έκκλησίας τής Ελλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Άθήναι, 28η Ίουλίου 2019

† Ό Άθηνών ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος
Ό Αρχιγραμματεύς
Άρχιμ. Φιλόθεος Θεοχάρης

Τροποποιήσις τοῦ Κανονισμοῦ λειτουργίας τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καστορίας, συμφώνως ταῖς διατάξεσι τοῦ ἄρθρου 7, παρ. 2, περ. β' τοῦ ν. 3469/2006

Ἀριθμ. 3927/1947/2019

Ἡ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἔχουσα ὑπ' ὄψιν:

α) τίς διατάξεις τῶν ἄρθρων 29 παρ. 2, 46 παρ. 2 καί 59 παρ. 2 τοῦ ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (ΦΕΚ Α'146), ὅπως αὐτά ἔχουν τροποποιηθεῖ,

β) τίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 68 παρ. 1 ὑποπαρ. 3 τοῦ ν. 4235/2014 (ΦΕΚ Α'32),

γ) τήν ἀνάγκη λειτουργίας Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας παρά τῆ Ἱερά Μητροπόλει Καστορίας, διά τήν ἐκτέλεση τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἔργων, μελετῶν καί συναφῶν ὑπηρεσιῶν,

δ) τήν ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 635/30.8.2019 πρόταση τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καστορίας κ. Σεραφεῖμ,

ε) τήν ἀπό 4.9.2019 Ἀπόφαση τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου καί

στ) τό γεγονός ὅτι ἐκ τῆς παρούσας Ἀποφάσεως δέν προκαλεῖται δαπάνη,

ἐγκρίνει τόν Κανονισμό λειτουργίας τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καστορίας, ὡς ἐξῆς:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ

Ἄρθρο 1

Ὅρισμοί

Ἡ συσταθεῖσα Τεχνική Ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καστορίας (ΦΕΚ Β' 1855/2007) λειτουργεῖ γιά τόν προγραμματισμό, τή μελέτη, τήν παρακολούθηση καί τήν ἐκτέλεση ἐκκλησιαστικῶν ἔργων, μελετῶν καί συναφῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καστορίας ἢ τῶν ἐποπτευομένων τῆς

νομικῶν τῆς προσώπων, σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τοῦ ν. 4412/2016 (ΦΕΚ Α'147) (γιά τά ἔργα καί μελέτες πού χρηματοδοτοῦνται ἢ συγχρηματοδοτοῦνται ἀπό ἐθνικούς ἢ κοινοτικούς πόρους κατά τό ἄρθρο 68 παρ. 1 ὑποπαρ. 3 τοῦ ν. 4235/2014) καί τοῦ ὑπ' ἀριθ. 55/1974 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περί μελέτης καί ἐκτελέσεως τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἔργων» (ΦΕΚ Α'185) (γιά ὅλα τά μή χρηματοδοτούμενα ἀπό κρατικούς ἢ κοινοτικούς πόρους λοιπά ἐκκλησιαστικά ἔργα, μελέτες καί συναφεῖς ὑπηρεσίες) καί ἐξακολουθεῖ τή λειτουργία τῆς ὑπό τό καθεστῶς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

1. Ὡς «Κύριος τοῦ Ἔργου», «Εργοδότης» καί «Φορέας κατασκευῆς» ὀρίζεται ἡ Ἱερά Μητρόπολη Καστορίας ἢ τό ὑπαγόμενο σέ αὐτήν ἐκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο.

2. Ὡς «Ἀναθέτουσα Ἀρχή» ὀρίζεται τό Μητροπολιτικό Συμβούλιο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καστορίας ἢ τό οἰκεῖο Ἐκκλησιαστικό Συμβούλιο ἢ Ἡγουμενοσυμβούλιο ἢ Διοικητικό Συμβούλιο τοῦ κατά περίπτωση ἐκκλησιαστικοῦ νομικοῦ προσώπου, πού ἐποπτεύει ἡ Ἱερά Μητρόπολη Καστορίας.

3. Ὡς «Προϊσταμένη Ἀρχή» διά πᾶν ἔργο, μελέτη καί παροχή συναφῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Ἱ. Μ. Καστορίας ἢ ὑπαγομένου σέ αὐτήν ἐκκλησιαστικοῦ νομικοῦ προσώπου, εἶναι τό Μητροπολιτικό Συμβούλιο.

4. Ὡς «Διευθύνουσα καί Ἐπιβλέπουσα Ὑπηρεσία» ὀρίζεται ἡ Τεχνική Ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καστορίας. Ἡ ἐν λόγῳ Ὑπηρεσία στελεχώνεται μέ μονίμους ὑπαλλήλους ἢ μέ ὑπαλλήλους ἐπί σχέσει ἐργασίας ἀορίστου ἢ ὠρισμένου χρόνου καί μέ ἐπί συμβάσει ἔργου ἢ ἐντολῆς, ἢ μέ ἐθελοντές ἰδιῶτες Μηχανικούς. Τά στελέχη τῆς Ὑπηρεσίας ἀσκοῦν, ἐκτός τῶν ἄλλων, καί καθήκοντα ἐπιβλέποντος Μηχανικοῦ κατ' ἀνάθεση. Τά μέλη τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας ὀρίζονται δι' ἀποφάσεων τοῦ Σεβασμιωτάτου

Μητροπολίτου Καστορίας. 'Επιπλέον, καθήκοντα επιβλέποντος μηχανικού δύναται νά άνατεθούν καί σέ άλλα πρόσωπα, ιδιώτες μηχανικούς, οί όποιοι εΐτε δύναται νά προσληφθούν από τήν 'Ιερά Μητρόπολη μέ σύμβαση έργου ή ώρισμένου χρόνου, εΐτε νά προσφέρουν έθελοντικώς τίς ύπηρεσίες τους, γιά νά καλύψουν τίς προκύπτουσες ανάγκες τών έργολαβιών, οί όποιες δέν δύναται νά καλυφθούν από τήν Τεχνική 'Υπηρεσία.

5. 'Ως «Τεχνικό Συμβούλιο» τής 'Ιερās Μητροπόλεως Καστορίας, κατά τήν έννοια του ν. 4412/2016, όρίζεται Εϊδική 'Επιτροπή, ή όποία γνωματεύει, εισηγείται καί έποπτεύει επί τών υπό έκτέλεση συμβάσεων καί τών τυχόν άνακυψάντων διαφορών καί προβλημάτων έπ' αύτών. 'Ο Πρόεδρος καί τά μέλη του Τεχνικού Συμβουλίου όρίζονται δι' άποφάσεων του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καστορίας.

6. 'Επί τών αιτήσεων θεραπείας έργοληπών, μελετητών καί παρόχων συναφών ύπηρεσιών διά συμβάσεις τής 'Ι. Μητροπόλεως Καστορίας ή τών ύπαγομένων σέ αύτήν εκκλησιαστικών νομικών προσώπων, άποφαίνεται τό Μητροπολιτικό Συμβούλιο, κατόπιν γνωμοδοτήσεως του Τεχνικού Συμβουλίου.

Άρθρο 2

Άρμοδιότητες

Οί άρμοδιότητες τής Τεχνικής 'Υπηρεσίας είναι:

1. 'Η σύνταξη προγράμματος γιά όλα τά εκτελούμενα καί προγραμματιζόμενα εκκλησιαστικά έργα καί μελέτες καί ή παρακολούθηση τής έφαρμογής του προγράμματος αύτου στήν περιφέρεια πνευματικής δικαιοδοσίας τής 'Ιερās Μητροπόλεως Καστορίας.

2. 'Ο έλεγχος τών ύποβαλομένων προς έγκριση από τούς Πρόέδρους τών 'Εκκλησιαστικών Συμβουλίων τών 'Ιερών Ναών, τών 'Ηγουμενοσυμβουλίων καί τών 'Ιδρυμάτων τής 'Ιερās Μητροπόλεως:

α) Οικονομικών μελετών γιά τήν έκτέλεση τεχνικών έργων καί μελετών.

β) Λογαριασμών, συγκριτικών πινάκων (Σ.Π.), πρωτοκόλλων κανονισμού τιμών μονάδος νέων εργασιών (Π.Κ.Τ.Μ.Ν.Ε), ένστάσεων, αιτήσεων θεραπείας.

3. 'Η διενέργεια διαγωνισμών γιά τήν άνάθεση συντάξεως μελετών καί γιά τήν έκτέλεση τών εκκλησιαστικών έργων καί μελετών.

4. 'Η επίβλεψη καί παρακολούθηση τών εκτελουμένων εκκλησιαστικών έργων καί μελετών.

5. 'Η συγκρότηση επιτροπών προσωρινής καί όριστικής παραλαβής τών άποπερατούμενων έργων καί μελετών.

6. 'Η σύνταξη εισηγήσεων προς τό Μητροπολιτικό Συμβούλιο γιά όλα τά παραπάνω θέματα.

7. 'Η παροχή τεχνικής άρωγής προς τά 'Εκκλησιαστικά Συμβούλια τών 'Ιερών Ναών, τά 'Ηγουμενοσυμβούλια τών 'Ιερών Μονών καί τά Διοικητικά Συμβούλια τών 'Ιδρυμάτων, τά όποία ύπάγονται στήν 'Ιερά Μητρόπολη Καστορίας.

8. 'Η εκπόνηση μελετών τών τεχνικών καί καλλιτεχνικών έργων, όπως καί νά παρακολουθει, νά έλέγχει καί νά έγκρίνει τίς μελέτες, τίς όποιες εκπονούν ιδιώτες μηχανικοί γιά τά έργα τής 'Ιερās Μητροπόλεως, νά επιβλέπει καί νά έλέγχει τίς κατασκευές, τίς επισκευές καί τίς συντηρήσεις τών έργων τής 'Ιερās Μητροπόλεως, οί όποιες εκτελούνται μέ αύτεπιστασία, σύμφωνα μέ τίς διατάξεις του ύπ' αριθ. Κανονισμού 55/1974 (ΦΕΚ Α'185) τής 'Ιερās Συνόδου τής 'Εκκλησίας τής 'Ελλάδος, τίς διατάξεις του ν. 4412/2016 (γιά τά έργα καί μελέτες πού χρηματοδοτούνται ή συγχρηματοδοτούνται από έθνικούς ή κοινοτικούς πόρους κατά τό άρθρο 68 παρ. 1 ύποπαρ. 3 του ν. 4235/2014).

9. 'Η σύνταξη μελετών τών προς έκτέλεση έργων, ή όποία πραγματοποιείται από τήν Τεχνική 'Υπηρεσία καί ή θεώρησή τους από τόν Προϊστάμενό της. Γιά τή δημοπράτηση τών έργων, οί συνταχθησόμενες μελέτες έγκρίνονται από τήν Προϊσταμένη 'Αρχή (τό Μητροπολιτικό Συμβούλιο), τό όποιο έγκρίνει καί τή σχετική διακήρυξη. Σέ περίπτωση κατά τήν όποία, ή Τεχνική 'Υπηρεσία τής 'Ιερās Μητροπόλεως άδυνατεί νά συντάξει καί νά εκπονήσει τίς σχετικές μελέτες, είναι δυνατόν νά άνατεθει ή εκπόνησή τους σέ ειδικό, έμπειρο επί του προς έκτέλεση έργου, μηχανικό, κατόπιν άποφάσεως τής Προϊσταμένης 'Αρχής, στήν όποία εισηγείται ή Τεχνική 'Υπηρεσία. Οί μελέτες, οί όποιες συντάσσονται από τρίτους θεωρούνται από τή Τεχνική 'Υπηρεσία καί έγκρίνονται από τή Προϊσταμένη 'Αρχή.

10. 'Η πολεοδομική τακτοποίηση τών 'Ιερών Ναών, Μονών καί τών ύποστηρικτικών τών χώρων, στους όποιους φιλοξενηται ή κοινωνική, πνευματική καί εκπαιδευτική δραστηριότητα τής τοπικής 'Εκκλησίας.

11. 'Επί τών ένστάσεων έργοληπών, μελετητών καί παρόχων συναφών ύπηρεσιών διά συμβάσεις τής 'Ιερās Μητροπόλεως Καστορίας ή τών ύπαγομένων σέ αύτή νομικών προσώπων, άποφαίνεται τό Μητροπολιτικό Συμβούλιο.

12. Διαφωνίες, πού τυχόν θά προκύψουν, επιλύονται στά άρμόδια δικαστήρια μετά τήν έξάντληση τής διοικητικής προδικασίας, όπως αύτή προβλέπεται διά του ν. 4412/2016 (για τά έργα καί μελέτες πού χρηματοδοτούνται ή συγχρηματοδοτούνται από έθνικούς ή κοινοτικούς πόρους κατά τό άρθρο 68 παρ. 1 ύποπαρ. 3 του ν. 4235/2014) ή του Κανονισμού 55/1974, άποφαινομένου επί των αίτήσεων θεραπείας, του Μητροπολιτικού Συμβουλίου, μετά γνώμην του Τεχνικού Συμβουλίου τής Ίερās Μητροπόλεως.

13. Ή έφαρμογή του θεσμικού πλαισίου εκτελέσεως των εκκλησιαστικών έργων ή των δημοσίων συμβάσεων καί συναφών ύπηρεσιών (για τά έργα καί μελέτες πού χρηματοδοτούνται ή συγχρηματοδοτούνται από έθνικούς ή κοινοτικούς πόρους κατά τό άρθρο 68 παρ. 1 ύποπαρ. 3 του ν. 4235/2014) διέπει τίς καταρτισθόμενες συμβάσεις εκτελέσεως έργων ή μελετών καί συναφών ύπηρεσιών τής Ίερās Μητροπόλεως καί των έποπτευομένων νομικών

προσώπων, ύπό τήν έννοιαν ισχύος των διατάξεών του, ως συμβατικών ρητρών.

Άρθρο 3

1. Ό παρών Κανονισμός άντικαθιστά τήν κανονιστική πράξη ύπ' άρ. 2994/2007 τής Ίερās Μητροπόλεως Καστορίας (ΦΕΚ Β' 1655/2007).

2. Ό παρών Κανονισμός νά δημοσιευθή διά τής Έφημερίδος τής Κυβερνήσεως, όποτε καί άρχεται ή ισχύς του. Ό παρών Κανονισμός νά δημοσιευθεϊ καί διά του επίσημου Δελτίου τής Έκκλησίας τής Έλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ». Από τήν έκδοση του παρόντος δέν προκαλείται καμία δαπάνη σε βάρος του προϋπολογισμού τής Ίερās Μητροπόλεως Καστορίας ή τής Έκκλησίας τής Έλλάδος.

Άθήναι, 4 Σεπτεμβρίου 2019

† Ό Άθηνών ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

**Κανονισμός περί οργάνωσης και διαρθρώσεως τών Ένοριών
καί τών θρησκευτικών λειτουργιών
της Ί. Μητροπόλεως Παραμυθίας, Φιλιατών και Γηρομερίου**

Άριθμ. 1842/1564/2019

**Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

Έχοντες υπ' όψιν:

1. Τά άρθρα 3 παρ. 1 και 13 παρ. 1-3 του Συντάγματος,
2. τά άρθρα 1 παρ. 4, 29 παρ. 2, 36, 37 παρ. 2 και 38 παρ. 2 του ν. 590/1977 «Περί του Καταστατικού Χάρτου της Έκκλησίας της Ελλάδος» (ΦΕΚ 146/Α'/1977),
3. τά άρθρα 2 παρ. 1 και 3 του Κανονισμού 8/1979 «Περί Ίερών Ναών και Ένοριών» (ΦΕΚ 1/Α'/1980),
4. τά άρθρα 3 και 6 του Κανονισμού 305/2018 «Περί Έφημερίων και Διακόνων» (ΦΕΚ Α' 153/22.8.2018),
5. τό άρθρον 5 παρ. 1 περ. δ' και ε' του Κανονισμού 263/2014 «Περί συγκροτήσεως αρμοδιοτήτων και λειτουργίας τών Μητρ. Συμβουλίων τών Ί. Μητροπόλεων της Έκκλησίας της Ελλάδος» (ΦΕΚ 272/Α'/2014),

6. τά δημογραφικά στοιχεία της Έλληνικής Στατιστικής Ύπηρεσίας της απογραφής του έτους 2011 (ΦΕΚ 697-699/20.03.2014 τεύχος Β'),

7. τήν υπ' αριθ. 115/22.4.2019 πρότασιν του Σεβ. Μητροπολίτου Παραμυθίας, Φιλιατών και Γηρομερίου κ. Τίτου και

8. τήν από 27.6.2019 Απόφασιν της Διαρκούς Ίερās Συνόδου,

διαπιστούμεν τήν ύφισταμένην διάρθρωσιν τών Ένοριών και τών οργανικών θέσεων τών Έφημερίων, Ίεροκηρύκων και Διακόνων της Ίερās Μητροπόλεως Παραμυθίας, Φιλιατών και Γηρομερίου, καθώς και τών έκκλησιαστικών υπαλλήλων αυτής, αι όποιαi βαρύνουν τόν κρατικόν προϋπολογισμόν, και έγκρίνομεν τόν Κανονισμόν της οργάνωσης τών Ένοριών και τών θρησκευτικών λειτουργιών αυτής ως έξης:

**ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΚΑΙ ΔΙΑΡΘΡΩΣΕΩΣ
ΤΩΝ ΕΝΟΡΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΩΝ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑΣ, ΦΙΛΙΑΤΩΝ ΚΑΙ ΓΗΡΟΜΕΡΙΟΥ**

**Άρθρον 1
ΕΝΟΡΙΑΙ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΙΚΑΙ ΘΕΣΕΙΣ ΕΦΗΜΕΡΙΩΝ**

ΠΟΛΙΣ Ή ΧΩΡΙΟΝ	ΠΛΗΘΥ- ΣΜΟΣ	ΕΝΟΡΙΑΙ	ΦΕΚ ΕΝΟΡΙΑΣ	ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΕΝΟΡΙΑΣ	ΟΡΓΑ- ΝΙΚΑΙ ΘΕΣΕΙΣ ΕΦΗΜΕ- ΡΙΩΝ	ΚΑΤΗ- ΓΟΡΙΑ
ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ	2.736	Άγίου Δονάτου (Μητροπολιτικός)	2854/Β'/2015	2.514	2	ΔΕ-ΠΕ
		Άγίου Νικολάου	2854/Β'/2015	222	1	ΔΕ-ΠΕ
ΑΓΙΑ ΠΑΡΓΑΣ	769	Άγίας Παρασκευής	2854/Β'/2015	769	1	ΥΕ-ΠΕ
ΑΓΙΑ ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΟΥΛΙΟΥ	35	Άγίας Κυριακής	2854/Β'/2015	35	1	ΥΕ-ΠΕ
ΑΓΙΑ ΜΑΡΙΝΑ	325	Κοιμήσεως της Θεοτόκου	2854/Β'/2015	141	1	ΥΕ-ΠΕ
		Ζωοδ. Πηγής (Βασιλικού)	281/Α'/1980	184	1	ΥΕ-ΠΕ

ΑΓΙΟΙ ΠΑΝΤΕΣ	121	Άγιων Πάντων	2854/Β'/2015	52	1	ΥΕ-ΠΕ
		Γενν. Θεοτόκου (Παλαιχωρίου)	2854/Β'/2015	69	1	ΥΕ-ΠΕ
ΑΓΙΟΣ ΒΛΑΣΙΟΣ	294	Αγίου Αθανασίου	2854/Β'/2015	294	1	ΥΕ-ΠΕ
ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΙΑΤΩΝ	76	Άγίου Νικολάου	2854/Β'/2015	38	1	ΥΕ-ΠΕ
		Άγίου Γεωργίου	2854/Β'/2015	38	1	ΥΕ-ΠΕ
ΑΕΤΟΣ ΦΙΛΙΑΤΩΝ	132	Άγίου Νικολάου	20/Α'/1958	132	1	ΥΕ-ΠΕ
ΑΜΠΕΛΙΑ	183	Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου	2854/Β'/2015	183	1	ΥΕ-ΠΕ
ΑΜΠΕΛΩΝ ΦΙΛΙΑΤΩΝ	47	Άγίου Νικολάου	2854/Β'/2015	47	1	ΥΕ-ΠΕ
ΑΝΑΒΡΥΤΟΣ ΦΙΛΙΑΤΩΝ	2	Άγιων Αποστόλων	2854/Β'/2015	2	1	ΥΕ-ΠΕ
ΑΝΘΟΥΣΑ ΠΑΡΓΑΣ	675	Αγίου Ίωάννου	2854/Β'/2015	675	1	ΥΕ-ΠΕ
ΑΡΓΥΡΟΤΟΠΟΣ	292	Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου	2854/Β'/2015	163	1	ΥΕ-ΠΕ
		Άγιων Κωνσταντίνου καί Έλένης (Πολυκερίου)	77/Α'/1960	129	1	ΥΕ-ΠΕ
ΑΣΠΡΟΚΚΛΗΣΙ	503	Άγίου Γεωργίου	2854/Β'/2015	503	1	ΥΕ-ΠΕ
ΑΥΛΟΤΟΠΟΣ	150	Αγίας Κυριακῆς	2854/Β'/2015	150	1	ΥΕ-ΠΕ
ΑΧΕΡΟΥΣΙΑ	297	Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος	2854/Β'/2015	297	1	ΥΕ-ΠΕ
ΑΧΛΑΔΕΑ ΦΙΛΙΑΤΩΝ	74	Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου	77/Α'/1960	74	1	ΥΕ-ΠΕ
ΒΑΒΟΥΡΙ ΦΙΛΙΑΤΩΝ	23	Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου	2854/Β'/2015	23	1	ΥΕ-ΠΕ
ΒΕΡΕΝΙΚΗ	143	Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου	2854/Β'/2015	143	1	ΥΕ-ΠΕ
ΒΟΥΒΟΠΟΤΑΜΟΣ	393	Άγίου Δημητρίου	2854/Β'/2015	393	1	ΥΕ-ΠΕ
ΒΡΟΣΙΝΑ	76	Άγίου Γεωργίου	2854/Β'/2015	76	1	ΥΕ-ΠΕ
ΒΡΥΣΕΛΛΑ	284	Άγιων Αποστόλων	2854/Β'/2015	284	1	ΥΕ-ΠΕ
ΒΡΥΣΟΥΛΑ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ	54	Άγίου Νικολάου	2854/Β'/2015	54	1	ΥΕ-ΠΕ
ΓΑΡΔΙΚΙ ΣΟΥΛΙΟΥ	658	Αγίας Κυριακῆς	2854/Β'/2015	658	1	ΥΕ-ΠΕ
ΓΑΡΔΙΚΙ ΦΙΛΙΑΤΩΝ	32	Αγίας Παρασκευῆς	2854/Β'/2015	32	1	ΥΕ-ΠΕ
ΓΗΡΟΜΕΡΙ ΦΙΛΙΑΤΩΝ	64	Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου	2854/Β'/2015	64	1	ΥΕ-ΠΕ
ΓΚΡΙΚΑ	308	Άγίου Δονάτου	2854/Β'/2015	308	1	ΥΕ-ΠΕ
ΓΛΥΚΗ	696	Άγίου Ίωάννου	2854/Β'/2015	453	1	ΥΕ-ΠΕ
		Παμ. Ταξιάρχῶν (Ποταμιᾶς)	2854/Β'/2015	243	1	ΥΕ-ΠΕ
ΓΟΛΑ ΦΙΛΙΑΤΩΝ	51	Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου	2854/Β'/2015	51	1	ΥΕ-ΠΕ

ΓΡΑΙΚΟΧΩΡΙ	2.160	Άγιας Τριάδος	2854/Β'/2015	2.160	2	ΥΕ-ΠΕ
ΓΡΑΝΙΤΣΑ	85	Παμμεγίστων Ταξιαρχών	2854/Β'/2015	85	1	ΥΕ-ΠΕ
ΔΟΒΛΑ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ	78	Άγιου Νικολάου	2854/Β'/2015	78	1	ΥΕ-ΠΕ
ΔΡΑΜΕΣΗ	176	Άγιου Γεωργίου	293/Α'/1956	65	1	ΥΕ-ΠΕ
		Άγιου Γεωργίου (Άγιου Γεωργίου)	234/Α'/1961	111	1	ΥΕ-ΠΕ
ΕΛΕΥΘΕΡΙ	277	Άγιου Άθανασίου	2854/Β'/2015	277	1	ΥΕ-ΠΕ
ΖΑΛΟΓΓΟ	167	Άγιου Νικολάου (Άνω Ζαλόγγου)	198/Α'/1961	67	1	ΥΕ-ΠΕ
		Άγιου Νικολάου (Κάτω Ζαλόγγου)	2854/Β'/2015	100	1	ΥΕ-ΠΕ
ΖΕΡΒΟΧΩΡΙ	498	Άγιου Νικολάου	2854/Β'/2015	162	1	ΥΕ-ΠΕ
		Μεταμορφώσεως του Σωτήρος (Καμινίου)	219/Α'/1987	336	1	ΥΕ-ΠΕ
ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΑ	10.390	Εύαγγελισμού τής Θεοτόκου	2854/Β'/2015	9.717	5	ΔΕ-ΠΕ
		Άγιου Παντελεήμονος	176/Α'/1991	392	1	ΔΕ-ΠΕ
		Άγιου Γεωργίου (Λάκκας)	198/Α'/1961	281	1	ΔΕ-ΠΕ
ΘΕΜΕΛΟ	311	Άγιου Νικολάου	2854/Β'/2015	311	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ ΣΟΥΛΙΟΥ	185	Άγιου Γεωργίου	2854/Β'/2015	185	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ ΦΙΛΙΑΤΩΝ	11	Κοιμήσεως τής Θεοτόκου	2854/Β'/2015	11	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΑΝΑΛΛΑΚΙ	2.491	Κοιμήσεως τής Θεοτόκου	2854/Β'/2015	2.491	2	ΔΕ-ΠΕ
ΚΑΡΒΟΥΝΑΡΙ	517	Άγιου Γεωργίου	77/Α'/1960	422	1	ΥΕ-ΠΕ
		Άγιου Νικολάου (Κυρά Παναγιάς)	2854/Β'/2015	95	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΑΡΤΕΡΙ	245	Άγιου Νικολάου	2854/Β'/2015	245	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΑΡΥΩΤΙ	322	Άγιας Τριάδος	2854/Β'/2015	322	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΑΣΤΡΙ ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΑΣ	747	Άγιου Γεωργίου	2854/Β'/2015	747	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΑΣΤΡΙ ΠΡΕΒΕΖΗΣ	277	Άγιου Χαραλάμπους	2854/Β'/2015	277	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΑΤΑΒΟΘΡΑ	259	Άγιων Κωνσταντίνου και Έλένης	281/Α'/1980	259	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΕΡΑΜΙΤΣΑ	148	Άγιου Δημητρίου	2854/Β'/2015	148	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΕΡΑΣΟΧΩΡΙ	48	Άγιας Παρασκευής	2854/Β'/2015	21	1	ΥΕ-ΠΕ
		Άγιου Κοσμά του Αίτωλου (Μαυρονερίου)	244/Α'/1959	27	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΕΣΤΡΙΝΗ	306	Άγιου Μηνά	2854/Β'/2015	306	1	ΥΕ-ΠΕ

ΚΕΦΑΛΟΧΩΡΙ	43	Γενν. Προδόμου	2854/Β' /2015	43	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΟΚΚΙΝΙΑ	168	Γενν. Θεοτόκου	2854/Β' /2015	168	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΟΚΚΙΝΟΛΙΘΑΡΙ	127	Άγιων Αποστόλων	2854/Β' /2015	69	1	ΥΕ-ΠΕ
		Άγιου Νικολάου (Νεροχωρίου)	2854/Β' /2015	58	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΟΡΙΤΙΑΝΗ	191	Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου	2854/Β' /2015	191	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΟΡΩΝΗ ΠΡΕΒΕΖΗΣ	390	Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου	2854/Β' /2015	240	1	ΥΕ-ΠΕ
		Άγιας Τριάδος (Κορωνοπούλου)	2854/Β' /2015	150	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΟΥΚΟΥΛΙΟΙ	54	Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου	2854/Β' /2015	54	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΟΥΡΕΜΑΔΙ	29	Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου	2854/Β' /2015	29	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΡΥΟΒΡΥΣΗ	25	Άγιου Ἀθανασίου	2854/Β' /2015	25	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΡΥΟΝΕΡΙ ΦΙΛΙΑΤΩΝ	15	Γενν. Θεοτόκου	2854/Β' /2015	15	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΡΥΣΤΑΛΛΟΠΗΓΗ	382	Άγιου Κοσμά	2854/Β' /2015	382	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΥΠΑΡΙΣΣΟΣ	168	Άγιου Ἰωάννου	2854/Β' /2015	168	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΥΨΕΛΗ ΠΡΕΒΕΖΗΣ	262	Άγιου Νικολάου	2854/Β' /2015	262	1	ΥΕ-ΠΕ
ΛΑΔΟΧΩΡΙ	946	Άγιου Γεωργίου	2854/Β' /2015	946	1	ΥΕ-ΠΕ
ΛΙΒΑΔΑΡΙ ΠΡΕΒΕΖΗΣ	49	Προφήτου Ἡλίου	2854/Β' /2015	49	1	ΥΕ-ΠΕ
ΛΕΠΤΟΚΑΡΥΑ ΦΙΛΙΑΤΩΝ	204	Άγιας Μαρίνης	2854/Β' /2015	204	1	ΥΕ-ΠΕ
ΛΙΑ ΦΙΛΙΑΤΩΝ	62	Άγιας Τριάδος	2854/Β' /2015	62	1	ΥΕ-ΠΕ
ΛΙΣΤΑ ΦΙΛΙΑΤΩΝ	50	Άγιου Προκοπίου	2854/Β' /2015	50	1	ΥΕ-ΠΕ
ΜΑΖΑΡΑΚΙΑ	472	Άγιου Ἀθανασίου	2854/Β' /2015	472	1	ΥΕ-ΠΕ
ΜΑΛΟΥΝΙ ΦΙΛΙΑΤΩΝ	62	Κοιμ. Θεοτόκου	2854/Β' /2015	62	1	ΥΕ-ΠΕ
ΜΑΡΓΑΡΙΤΙ	770	Άγιου Βασιλείου	2854/Β' /2015	697	1	ΥΕ-ΠΕ
		Άγιου Χριστοφόρου (Παλαιοκάστρου)	281/Α' /1980	73	1	ΥΕ-ΠΕ
ΜΑΥΡΟΥΔΙ	1.002	Άγιου Γεωργίου	2854/Β' /2015	1.002	1	ΥΕ-ΠΕ
ΜΕΣΟΒΟΥΝΙ	159	Άγιου Δημητρίου	2854/Β' /2015	159	1	ΥΕ-ΠΕ
ΜΕΣΟΠΟΤΑΜΟΣ ΠΡΕΒΕΖΗΣ	529	Τιμίου Προδρόμου	2854/Β' /2015	529	1	ΥΕ-ΠΕ
ΜΗΛΕΑ ΦΙΛΙΑΤΩΝ	29	Γενν. Θεοτόκου	2854/Β' /2015	29	1	ΥΕ-ΠΕ
ΜΟΥΖΑΚΛΗΚΑ ΠΡΕΒΕΖΗΣ	310	Άγιου Νικολάου	2854/Β' /2015	161	1	ΥΕ-ΠΕ
		Άγιου Γεωργίου (Κλεισούρας)	2854/Β' /2015	149	1	ΥΕ-ΠΕ
ΝΕΑ ΣΕΛΕΥΚΕΙΑ	2.602	Άγιου Γεωργίου	2854/Β' /2015	2.602	2	ΔΕ-ΠΕ
ΝΑΡΚΙΣΣΟΣ	283	Άγιου Λουκά	2854/Β' /2015	283	1	ΥΕ-ΠΕ
ΝΕΟΧΩΡΙ	505	Άγιας Παρασκευῆς	2854/Β' /2015	204	1	ΥΕ-ΠΕ
		Άγ. Κωνσταντίνου καί Ἑλένης (Νεράιδας)	2854/Β' /2015	301	1	ΥΕ-ΠΕ

ΞΕΧΩΡΟ	89	Άγιου Δημητρίου (Άνω Ξεχώρου)	2854/Β'/2015	40	1	ΥΕ-ΠΕ
		Άγιου Παντελεήμονος (Δάφνης)	2854/Β'/2015	49	1	ΥΕ-ΠΕ
ΞΕΧΩΡΟ ΚΑΤΩ	44	Άγιου Γεωργίου	2854/Β'/2015	11	1	ΥΕ-ΠΕ
		Γενν. Θεοτόκου (Ποταμιᾶς)	2854/Β'/2015	33	1	ΥΕ-ΠΕ
ΞΗΡΟΛΟΦΟΣ	311	Άγιου Γεωργίου	2854/Β'/2015	210	1	ΥΕ-ΠΕ
		Άγιου Νικολάου (Ραχουλίου)	2854/Β'/2015	101	1	ΥΕ-ΠΕ
ΠΑΓΚΡΑΤΙ	197	Άγιου Ίωάννου	2854/Β'/2015	197	1	ΥΕ-ΠΕ
ΠΑΛΑΙΟΚΚΛΗΣΙ	87	Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου	2854/Β'/2015	87	1	ΥΕ-ΠΕ
ΠΑΛΑΙΟΧΩΡΙ ΦΙΛΙΑΤΩΝ	167	Άγιου Δημητρίου	2854/Β'/2015	167	1	ΥΕ-ΠΕ
ΠΑΛΑΜΠΑΣ	26	Άγιου Γεωργίου	2854/Β'/2015	26	1	ΥΕ-ΠΕ
ΠΑΡΑΠΟΤΑΜΟΣ	737	Άγιου Μηνᾶ	2854/Β'/2015	737	1	ΥΕ-ΠΕ
ΠΑΡΓΑ	3.278	Άγιου Νικολάου	2854/Β'/2015	3.043	2	ΔΕ-ΠΕ
		Άγιας Κυριακῆς (Άγιας Κυριακῆς)	227/Α'/1957	235	1	ΔΕ-ΠΕ
ΠΕΝΤΕ ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ	84	Άγιου Νικολάου	2854/Β'/2015	84	1	ΥΕ-ΠΕ
ΠΕΡΔΙΚΑ	1.630	Άγιου Γεωργίου	2854/Β'/2015	1.630	1	ΥΕ-ΠΕ
ΠΕΤΡΟΒΙΤΣΑ	51	Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου	2854/Β'/2015	51	1	ΥΕ-ΠΕ
ΠΗΓΑΔΟΥΛΙΑ	112	Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου	2854/Β'/2015	112	1	ΥΕ-ΠΕ
ΠΛΑΙΣΙΟ	120	Προφήτου Ἡλίου	2854/Β'/2015	120	1	ΥΕ-ΠΕ
ΠΛΑΚΩΤΗ	113	Άγιου Γεωργίου	2854/Β'/2015	113	1	ΥΕ-ΠΕ
ΠΛΑΤΑΝΟΣ	5	Άγιας Μαρίνης	2854/Β'/2015	5	1	ΥΕ-ΠΕ
ΠΛΑΤΑΡΙΑ	970	Παμμεγίστων Ταξιάρχων	2854/Β'/2015	970	1	ΥΕ-ΠΕ
ΠΟΛΥΔΡΟΣΟ	74	Άγιου Δημητρίου	2854/Β'/2015	74	1	ΥΕ-ΠΕ
ΠΟΛΥΔΩΡΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ	62	Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου	2854/Β'/2015	62	1	ΥΕ-ΠΕ
ΠΡΟΔΡΟΜΙ	455	Άγιου Μηνᾶ	2854/Β'/2015	455	1	ΥΕ-ΠΕ
ΡΑΒΕΝΗ	122	Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου	2854/Β'/2015	122	1	ΥΕ-ΠΕ
ΡΑΓΙΟ	148	Άγιας Παρασκευῆς	2854/Β'/2015	148	1	ΥΕ-ΠΕ
ΡΙΖΟ ΦΙΛΙΑΤΩΝ	120	Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου	2854/Β'/2015	120	1	ΥΕ-ΠΕ
ΣΑΓΙΑΔΑ	593	Άγιου Γεωργίου	2854/Β'/2015	593	1	ΥΕ-ΠΕ
ΣΑΛΟΝΙΚΗ	72	Άγιου Νικολάου	2854/Β'/2015	72	1	ΥΕ-ΠΕ
ΣΑΜΟΝΙΔΑ	35	Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου	2854/Β'/2015	35	1	ΥΕ-ΠΕ

ΣΕΒΑΣΤΟ	135	Άγιου Αρσενίου	2854/Β'/2015	135	1	ΥΕ-ΠΕ
ΣΙΔΕΡΗ ΦΙΛΙΑΤΩΝ	69	Άγιου Ιωάννου	2854/Β'/2015	69	1	ΥΕ-ΠΕ
ΣΚΑΝΔΑΛΟ	551	Άγιου Γεωργίου	2854/Β'/2015	176	1	ΥΕ-ΠΕ
		Μεταμορφώσεως του Σωτήρος (Αγοράς)	2854/Β'/2015	375	1	ΥΕ-ΠΕ
ΣΜΕΡΤΟΣ	205	Άγιου Σπυρίδωνος	293/Α'/1956	205	1	ΥΕ-ΠΕ
ΣΠΑΘΑΡΑΙΟΙ	289	Άγιας Τριάδος	2854/Β'/2015	89	1	ΥΕ-ΠΕ
		Άγιου Μηνᾶ (Μόρφιου)	77/Α'/1960	200	1	ΥΕ-ΠΕ
ΣΤΑΥΡΟΧΩΡΙ ΠΡΕΒΕΖΗΣ	211	Μεταμορφώσεως του Σωτήρος	2854/Β'/2015	211	1	ΥΕ-ΠΕ
ΣΥΒΟΤΑ	867	Άγιου Νικολάου	2854/Β'/2015	867	1	ΥΕ-ΠΕ
ΤΡΙΚΟΡΥΦΟ	205	Άγιων Κωνσταντίνου και Ἑλένης	2854/Β'/2015	205	1	ΥΕ-ΠΕ
ΤΣΑΓΓΑΡΙ	114	Άγιου Δημητρίου	2854/Β'/2015	114	1	ΥΕ-ΠΕ
ΤΣΑΜΑΝΤΑΣ ΦΙΛΙΑΤΩΝ	95	Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου	2854/Β'/2015	70	1	ΥΕ-ΠΕ
		Άγιου Γεωργίου (Καμίτσιανης)	2854/Β'/2015	25	1	ΥΕ-ΠΕ
ΦΑΝΕΡΩΜΕΝΗ ΦΙΛΙΑΤΩΝ	25	Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου	2854/Β'/2015	25	1	ΥΕ-ΠΕ
ΦΑΣΚΟΜΗΛΙΑ	511	Μεταμορφώσεως του Σωτήρος	2854/Β'/2015	298	1	ΥΕ-ΠΕ
		Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου (Σκορπιώνας)	234/Α'/1961	213	1	ΥΕ-ΠΕ
ΦΙΛΙΑΤΕΣ	2.673	Άγιας Τριάδος	2854/Β'/2015	2.549	2	ΔΕ-ΠΕ
		Άγιου Δημητρίου (Ἑλαίας)	2854/Β'/2015	124	1	ΔΕ-ΠΕ
ΦΟΙΝΙΚΙ	68	Μεταμορφώσεως του Σωτήρος	2854/Β'/2015	68	1	ΥΕ-ΠΕ
ΦΡΟΣΥΝΗ	111	Άγιου Βλασίου	2854/Β'/2015	111	1	ΥΕ-ΠΕ
ΧΑΡΑΥΓΗ ΦΙΛΙΑΤΩΝ	37	Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου	2854/Β'/2015	37	1	ΥΕ-ΠΕ
ΧΡΥΣΑΥΓΗ	161	Άγιου Νικολάου	2854/Β'/2015	161	1	ΥΕ-ΠΕ
ΧΟΪΚΑ	273	Άγιου Νικολάου	2854/Β'/2015	273	1	ΥΕ-ΠΕ
ΨΑΚΑ	165	Άγιας Βαρβάρας	198/Α'/1961	165	1	ΥΕ-ΠΕ

* ΣΥΝΟΛΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΝΟΡΙΩΝ: 150

* ΣΥΝΟΛΟΝ ΟΡΓΑΝΙΚΩΝ ΘΕΣΕΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΩΝ: 160

"Άρθρον 2

ΟΡΓΑΝΙΚΑΙ ΘΕΣΕΙΣ ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΩΝ

Τρείς (3) θέσεις Ίεροκηρύκων ΠΕ Κατηγορίας και ειδικότητας Θεολόγων, συσταθείσαι διά του άρθρου 25 του ν. 817/1978 και κατανεμηθείσαι α) α) δύο (2) διά του αυτού άρθρου και β) ή μία (1) διά του Π.Δ. 582/1980.

"Άρθρον 3

ΟΡΓΑΝΙΚΑΙ ΘΕΣΕΙΣ ΔΙΑΚΟΝΩΝ

Τέσσερις (4) οργανικάι θέσεις Διακόνων κατηγορίας ΔΕ – ΠΕ, συσταθείσαι διά του ν. 673/77. Έκ τών αρχικώς συσταθεισών οκτώ (8) θέσεων Διακόνων μετετρέπησαν: α) δύο (2) εις θέσεις Ίεροκηρύκων (ν. 817/1978) και β) δύο (2) εις θέσεις έκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων, ὡς ἐξῆς:

"Άρθρον 4

ΟΡΓΑΝΙΚΑΙ ΘΕΣΕΙΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ
πού βαρύνουν τόν κρατικόν προϋπολογισμόν

α) Μία (1) θέσις έκκλησιαστικοῦ ὑπαλλήλου κλάδου ΠΕ Διοικητικοῦ – Οικονομικοῦ, συσταθείσα διά του άρθρου 20 του ν. 1476/1984 και κατανεμηθείσα διά τῆς ὑπουργικῆς ἀποφάσεως ἀριθ. Φ.031/259/Α1/31/18.01.1985 (ΦΕΚ 128/Β').

β) Μία (1) θέσις έκκλησιαστικοῦ ὑπαλλήλου κλάδου ΔΕ Γραφέως, συσταθείσα διά του άρθρου 19 παρ. 5 του ν. 2819/2000 και κατανεμηθείσα διά τῆς ὑπουργικῆς ἀποφάσεως ἀριθ. Α1/293/20.10.2000 (ΦΕΚ 1351/Β').

"Άρθρον 5

ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Τά τῆς πληρώσεως τῶν ὀργανικῶν θέσεων τῶν προηγουμένων ἄρθρων ὡς καί τά τῆς ἐν γένει ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως τῶν θρησκευτικῶν λειτουργῶν καί τῶν έκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων πού διορίζονται εἰς τὰς θέσεις αὐτάς, διέπονται κατά περίπτωσιν ἀπό τὰς διατάξεις τῶν Ίερῶν Κανόνων, τῶν ἄρθρων 37, 38 καί 42 του ν. 590/1977 καί τῶν κατ' ἐξουσιοδότησιν αὐτῶν ἐκδοθέντων ὑπό τῆς Ίερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Κανονισμῶν

5/1978 «Περί Κώδικος Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων» (ΦΕΚ Α' 48), 305/2018 «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων» (ΦΕΚ Α' 153) καί λοιπῶν συναφῶν Κανονισμῶν.

"Άρθρον 6

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ

Ὁ παρῶν Κανονισμός τροποποιεῖται ὑπό τῆς Ίερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῆ προτάσει του οἰκείου Μητροπολίτου, ἔπειτα ἀπό σχετικῆν ἀπόφασιν του Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, καί ἐφ' ὅσον μεταβληθούν τά ὅρια ἢ ὁ ἀριθμός ἢ ὁ πληθυσμός τῶν ὑφισταμένων Ἐνοριῶν, ἐπιβάλλοντα τήν ἀνάλογον μεταβολήν τῶν ὀργανικῶν θέσεων τῶν Ἐφημερίων, εἴτε ὁ ἀριθμός τῶν έκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων.

"Άρθρον 7

ΙΣΧΥΣ ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ

Ὁ παρῶν Κανονισμός ἔχει διαπιστωτικόν χαρακτήρα καί κατά τουτο ἰσχύει ἀπό τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος, κατά περίπτωσιν, τῶν Προεδρικῶν Διαταγμάτων, τῶν Νόμων, τῶν Ὑπουργικῶν Ἀποφάσεων καί τῶν Κανονισμῶν συνεπεῖα τῶν ὁποίων κατηρτίσθη.

"Άρθρον 8

ΔΑΠΑΝΗ

Ἐκ τῶν διατάξεων του παρόντος Κανονισμοῦ δέν προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος του προϋπολογισμοῦ του Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἢ του νομικοῦ προσώπου τῆς Ίερᾶς Μητροπόλεως Παραμυθίας, Φιλιατῶν καί Γηρομερίου.

Ἡ παρούσα ἀπόφασις νά δημοσιευθῆ εἰς τήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καί εἰς τό ἐπίσημον δελτίον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἀθήναι, 27ῆ Ἰουνίου 2019

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
Ἀρχιμ. Φιλόθεος Θεοχάρης

Ἐσωτερικός Κανονισμός λειτουργίας τῆς Μονάδος Φροντίδος Ἡλικιωμένων ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Κέντρο Γεροντολογίας καὶ Προνοιακῆς Ὑποστηρίξεως τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν

Ἀριθμ. 3889/1915/2019

“Ἅγιος Πορφύριος”»

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχουσα ὑπ’ ὄψιν:

1) τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 1 παρ. 4 καὶ 29 παρ. 2 τοῦ ν. 590/1977 «Περὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ὡς καὶ τὸ ἀρθρον 68 παρ. 1 ὑποπαρ. 5 τοῦ ν. 4235/2014,

2) τὰς ὑποχρεώσεις τῆς ποιμανούσης Ἐκκλησίας πρὸς τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα, τὰς ἀπορροούσας ἐκ τῶν Εὐαγγελικῶν ἐπιταγῶν, τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τῶν Νόμων τοῦ Κράτους,

3) τὰς ὑφισταμένας κοινωνικὰς, ποιμαντικὰς καὶ πνευματικὰς ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν,

4) τὴν ὑπ’ ἀριθ. 5684/2.9.2018 πρότασιν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου,

5) τὴν ἀπὸ 3.9.2019 Γνωμοδότησιν τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,

6) τὴν ἀπὸ 4.9.2019 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

ψηφίζει τὸν ἐσωτερικὸν Κανονισμὸν λειτουργίας τῆς Μονάδος Φροντίδος Ἡλικιωμένων ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Κέντρο Γεροντολογίας καὶ Προνοιακῆς Ὑποστηρίξεως τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν “Ἅγιος Πορφύριος”», ὁ ὁποῖος ἔχει ὡς ἐξῆς:

Ἐσωτερικός Κανονισμός λειτουργίας τῆς Μονάδος Φροντίδος Ἡλικιωμένων ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Κέντρο Γεροντολογίας καὶ Προνοιακῆς Ὑποστηρίξεως τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν “Ἅγιος Πορφύριος”»

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Τὸ Ἐκκλησιαστικὸ Ἰδρυμα μὲ τὴν ἐπωνυμίαν «Κέντρο Γεροντολογίας καὶ Προνοιακῆς Ὑποστηρίξεως τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν “Ἅγιος Πορφύριος”» καὶ τὸν διακριτικὸ τίτλο «Κέντρο Γεροντολογίας Ἅγιος

Πορφύριος», πού συστήθηκε μὲ τὴν ὑπ’ ἀριθ. 574/1646/14-3-2018 Ἀπόφασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (Φ.Ε.Κ. Β’ 3226/2018), μὲ τὴν ὁποία ἐγκρίθηκε καὶ ὁ Κανονισμὸς συστάσεως, διοικήσεως καὶ λειτουργίας του, ὅπως τροποποιήθηκε καὶ ἰσχύει μὲ τὴν ὁμοία 510/7-2-2019 Ἀπόφασιν τῆς Δ.Ι.Σ. (Φ.Ε.Κ. Β’ 878/14-3-2019 καὶ Β’ 2221/10-6-2019), ἐπικουρεῖ τὸ ἔργο τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν στὸν τομέα τῆς πρόνοιας γιὰ τὴν τρίτη ἡλικία καὶ πρόκειται νὰ λειτουργήσῃ στὶς ἐγκαταστάσεις του, στὸ Δῆλεσι Βοιωτίας, Μονάδα Φροντίδος Ἡλικιωμένων (Μ.Φ.Η.), μὲ τίτλο: «Κέντρο Γεροντολογίας Ἅγιος Πορφύριος», γιὰ τὴν ὁποία ἔχει λάβει κατ’ ἀρχὴν τὴ σχετικὴ ἄδεια ἰδρύσεως τῆς Δ/νσεως Δημόσιας Ὑγείας τῆς Περιφέρειας Στερεᾶς Ἑλλάδος (ΑΔΑ: ΩΩΖ27ΛΗ-62Ν).

Οἱ κτιριακὲς ἐγκαταστάσεις εἶναι ἐμβαδοῦ 5.000 τ.μ, μαζί μὲ τὸν Ἱερό Ναό, τίς σύγχρονες ἀθλητικὲς ἐγκαταστάσεις (γῆπεδα), τὴν παιδικὴ χαρὰ, τὸ ἀνοιχτὸ θέατρο, τὸ φωτοβολταϊκὸ πάρκο, τὰ ὁποία βρίσκονται σὲ συνολικὸ οἰκὸπεδο 27,293 στρεμμάτων.

Ἡ Μ.Φ.Η. θὰ λειτουργήσῃ στὸ νεόδμητο αὐτὸ κτίριο τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, τὸ ὁποῖο ἔχει κατασκευαστεῖ ἀπὸ κοινοτικούς πόρους γιὰ τὸν συγκεκριμένον σκοπὸ. Ἐκτός ἀπὸ τὴν φιλοξενία καὶ ὑποστήριξη τῶν 50 ὠφελουμένων, ἡ Μ.Φ.Η. πρόκειται νὰ προσφέρει σὲ τακτικὰ διαστήματα (ἓνα ἀνά τετράμηνο) ἐξειδικευμένα ἐκπαιδευτικὰ ἐργαστήρια καὶ ἐργαστήρια ὑποστηρίξεως φροντιστῶν, φοιτητῶν καὶ εἰδικῶν του κοινωνικοῦ καὶ ἰατρικοῦ χώρου. Ἀπευθυνόμενον στὸν εὐρύτερο πληθυσμὸ τῆς Περιφέρειας Στερεᾶς Ἑλλάδος, τὸ Κέντρο ἐπιπλέον σχεδιάζει τὴν πραγματοποίηση ἐκστρατειῶν ἐνημέρωσης καὶ εὐαισθητοποίησης στὴν εὐρύτερη περιοχὴ γιὰ θέματα πού ἀφοροῦν στὴν τρίτη ἡλικία, ψυχογριατρικὰ θέματα, συχνὰ συνδεόμενες μὲ τὴν τρίτη ἡλικία νόσους καὶ τὴν ἀντιμετώπισή τους.

Χρῆση τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Μονάδος θὰ δύναται νὰ κάνουν ἄτομα τρίτης ἡλικίας πού δύναται ἢ ὄχι νὰ αὐτοεξυπηρετηθοῦν καὶ χρήζουσι ὑποστηρίξεως καὶ φροντίδος ἀνεξαρτήτως φύλου, φυλῆς, ἐθνοτικῆς καταγωγῆς, θρησκείας, πεποιθήσεων. Τὸ Κέντρο Γεροντολογίας “Ἅγιος Πορφύριος” καθὼς καὶ ἡ Μ.Φ.Η.,

θά προβαίνει σε συνεργασία τόσο με εξειδικευμένους φορείς (έρευνητικούς, βιοϊατρικούς, κοινωνικούς, ιατρικά κέντρα, νοσοκομεία κ.λπ.), Άνώτερα και Άνώτατα Έκπαιδευτικά Ίδρύματα κ.λπ., όσο και με καταλλήλως εκπαιδευμένα φυσικά πρόσωπα, αναφορικά με την πραγμάτωση του σκοπού λειτουργίας του. Θά διαβουλευεται, όποτε τό κρίνει αναγκαίο, μέ συναφείς δομές και δομές πού είναι εξειδικευμένες στή Νόσο Άλτσχάιμερ, τήν Άνοια, συναφείς παθήσεις κ.ά.

Άρθρο 1

Η Σκοπιμότητα

Η προτεινόμενη Δομή (Μ.Φ.Η.), έχει σκοπό τή στέγαση, τήν ήρεμη διαβίωση, τήν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, και έν γένει τήν περίθαλψη γενικότερα καθώς και τή φροντίδα τών ηλικιωμένων. Η Μ.Φ.Η. εξασφαλίζει ύποχρεωτικά: Τήν ύγιεινή, άνετη και ασφαλή διαμονή, προσαρμοσμένη στίς ανάγκες κάθε κατηγορίας ηλικιωμένων. Τήν ύγιεινή και έπαρκή διατροφή, ανάλογη μέ τήν κατάσταση τής ύγείας του κάθε ηλικιωμένου, μέ τά σωστά και ποιοτικά υλικά και τίς οδηγίες του Παθολόγου Άιτρού ή Γενικού Άιτρού, τής Μονάδος και του Έπιστημονικού Διευθυντού. Τήν άτομική φροντίδα και καθαριότητά τους, καθώς και τήν καθαριότητα τών χώρων τής Μονάδος. Τήν καθημερινή ιατρική παρακολούθηση, τή νοσηλευτική φροντίδα και πρόσκαιρη νοσηλεία και τή φαρμακευτική άγωγή για κάθε ηλικιωμένο. Η νοσηλεία θά περιορίζεται στά άπλά περιστατικά τά όποια θά μπορούν νά άντιμετωπίζονται στή Μονάδα. Για κάθε άλλη περίπτωση, ή νοσηλεία θά περιορίζεται στήν έγκαιρη διάγνωση τής άσθένειας και τή μέριμνα για τήν έγκαιρη είσαγωγή στό ένδεδειγμένο Νοσηλευτικό Ίδρυμα. Τή φυσικοθεραπεία μέ τήν έφαρμογή φυσιοθεραπευτικών ή κινησιοθεραπευτικών μεθόδων. Τή δυνατότητα άσκησης τών θρησκευτικών και πνευματικών τους άναγκών μέ συμμετοχή στίς Άκολουθίες και Θείες Λειτουργίες, στό Παρεκκλήσιο του Άγ. Άθανασίου, τό όποιο βρίσκεται στόν χώρο του Έκκλησιαστικού Ίδρύματος «Κέντρο Γεροντολογίας και Προνοιακής Ύποστήριξης “Άγιος Πορφύριος”», έφ όσον τό έπιθυμούν και τό έπιτρέπει ή φυσική κατάστασή τους, καθώς και σε λοιπές πολιτιστικές και καλλιτεχνικές έκδηλώσεις. Τή δυνατότητα αυτοεξυπηρέτησης και αυτοπροστασίας μέ τή λήψη κατάλληλων μέτρων, διευκόλυνσης τών έπωφελομένων (χειρολαβές, χειρολισθήρες, άπλά και ειδικά μπαστούνια, άναπηρικά άμαξίδια, περιπατητήρες κ.λπ.). Τήν όφειλόμενη στό άνθρώπινο πρόσωπο άξία και τόν σεβασμό, τό

ένδιαφέρον, άνεξαρτήτως τής σωματικής ή πνευματικής κατάστασης του ηλικιωμένου. Προσφορά και διευκόλυνση άπασχόλησης, μέ ψυχαγωγία, ψυχολογική ύποστήριξη, μουσικοθεραπεία, έργοθεραπεία κ.λπ. άνάλογα μέ τήν περίπτωση και ηλικία και κατάσταση του ηλικιωμένου.

Άρθρο 2

Έσοδα του Κέντρου Γεροντολογίας και τής Μ.Φ.Η.

Τά έσοδα πού θά προκύπτουν στό Κέντρο Γεροντολογίας και τή Μ.Φ.Η., από δωρεές (ιδιωτών, Ι. Ναών, Μονών κ.λπ.), από έρευνητικά προγράμματα, από τή συμμετοχή και διενέργεια ήμερίδων, συνεδρίων, έκδόσεων, ένημερώσεων, προγραμμάτων (εύρωπαϊκά κ.λπ.), χορηγιών και έπιχορηγήσεων, θά καταβάλλονται στό Ταμείο του Δ.Σ. του Έκκλησιαστικού Ίδρύματος «Κέντρο Γεροντολογίας και Προνοιακής Ύποστήριξης “Άγ. Πορφύριος”».

Άρθρο 3

Στόχοι και προσδοκώμενα άποτελέσματα

Άμεσοι:

- Η βέλτιστη δυνατή ύποστήριξη τών ηλικιωμένων.
- Η εξασφάλιση μίας αξιοπρεπούς, ασφαλούς και ύγιεινης διαβίωσης τών έπωφελομένων.

Έμμεσοι:

- Η ένίσχυση τής άπασχόλησης τών έπαγγελματιών του χώρου.
- Η ανάπτυξη δεξιοτήτων και έμπειρίας του εξειδικευμένου προσωπικού.
- Η ανάπτυξη έπιστημονικών μεθόδων άντιμετώπισης δυσλειτουργιών, πού έμφανίζονται στήν τρίτη ηλικία.
- Η συνεισφορά στήν έπιστημονική έρευνα πάνω στή γεροντολογία και τήν ψυχογηριατρική.
- Η συνεργασία μέσω δικτύωσης φορέων πού άσχολούνται μέ τήν τρίτη ηλικία.
- Η ενημέρωση και εύαισθητοποίηση του κοινού.

Άρθρο 4

Όφελουμένοι

- Πενήντα (50), κατά μέγιστο, άτομα τής τρίτης ηλικίας.
- Τό κοινό της εύρύτερης περιοχής από τίς έκστρατείες εύαισθητοποίησης, έννημέρωσης και πρόληψης.

Άρθρο 5

Παρεχόμενες ύπηρεσίες

1. Ψυχολογική Ύποστήριξη και Έμφύχωση

Μέ στόχο τήν άποφυγή τής κατάθλιψης και τής

άδρανοους συμπεριφοράς, οι ώφελουμένοι θά δέχονται έξατομικευμένες ύπηρεσίες ψυχολογικής ύποστήριξης, αλλά και έμφύχωσης.

2. Έργοθεραπεία

Μέ στόχο τήν τόνωση τής αυτοεκτίμησης τών ήλικιωμένων, προβλέπεται ή δημιουργική άπασχόλησή τους, τόσο έντός όσο και έκτός τής Μ.Φ.Η. μέ δραστηριότητες όπως ή τέχνη, οι κατασκευές, μαγειρική και ζαχαροπλαστική, κηπουρική και μουσική, όπου αυτό είναι έφικτό ή και οιαδήποτε άλλη δραστηριότητα θεωρηθεί κατάλληλη και έπιθυμητή.

3. Φυσικοθεραπεία

Οί ήλικιωμένοι προβλέπεται νά ακολουθοϋν ειδικό πρόγραμμα φυσικοθεραπείας μέ στόχο τή θεραπεία, τήν εύεξία, τή διατήρηση και τή βελτίωση τής κινητικότητάς τους. Βελτίωση τής φυσικής τους κατάστασης από έπαγγελματία Φυσικοθεραπευτή.

4. Γυμναστική

Η ήπια γυμναστική, και ιδιαίτερα μέσφ όμαδικών προγραμμάτων, άν αυτό καταστεί έφικτό, μέ τήν όποία θά τονωθεί ή αίσθηση εύεξίας τους.

5. Ένημέρωση και έκπαίδευση έπαγγελματιών και φοιτητών

Η Μ.Φ.Η. προτίθεται νά διοργανώνει έκπαιδευτικά σεμινάρια, ειδικά γιά φροντιστές, νοσηλευτές, φοιτητές του χώρου τής ύγείας κ.τ.λ.

Άρθρο 6

Κοινωνικοποίηση ώφελουμένων

Προβλέπεται και θά προωθηθεί, έφ' όσον αυτό είναι έφικτό, ή συμμετοχή τών ήλικιωμένων σε πολιτιστικά δρώμενα, ψυχαγωγικές δραστηριότητες και έκδρομές σε ένα πλαίσιο ένισχύσεως μίας αξιοπρεπούς διαβίωσης και αυτοσεβασμού, συχνά και μέ μέλη του συγγενικού τους περιβάλλοντος.

Άλλες ύπηρεσίες - δραστηριότητες:

-Δημοσιότητα, εύαισθητοποίηση και ένημέρωση.

-Έπιστημονική έρευνα, συμμετοχή σε συνέδρια, ήμεριδες και έπιστημονικά έργαστήρια πάνω σε θέματα τρίτης ήλικίας.

Άρθρο 7

Έσωτερική όργάνωση και λειτουργία

Μέ άπόφασή του τό Δ.Σ. του Έκκλησιαστικού Ίδρύματος μέ τήν έπωνυμία «Κέντρο Γεροντολογίας και Προνοιακής Ύποστήριξης τής Έρρας Αρχιεπισκοπής Άθηνών "Άγιος Πορφύριος"», έχει διορίσει γιά τή λειτουργία του Κέντρου, τής Μ.Φ.Η., αλλά και κάθε

είδους Μονάδος πού θά στεγαστεί στό Ίδρυμα, Διευθυντή, Ύποδιευθυντή και Έπιστημονικό Διευθυντή, οι όποιοί θά έχουν τή Γενική Διεύθυνση, όλων τών προαναφερθέντων.

Οί παραπάνω θά αναφέρονται στό Διοικητικό Συμβούλιο του Έκκλησιαστικού Ίδρύματος μέ τόν διακριτικό τίτλο «ΚΕΝΤΡΟ ΓΕΡΟΝΤΟΛΟΓΙΑΣ & ΠΡΟΝΟΙΑΚΗΣ ΎΠΟΣΤΗΡΙΞΕΩΣ» τής Ί. Αρχιεπισκοπής Άθηνών.

Τό Έκκλησιαστικό Ίδρυμα «Κέντρο Γεροντολογίας και Προνοιακής Ύποστήριξεως τής Έρρας Αρχιεπισκοπής Άθηνών "Άγιος Πορφύριος"», θά στεγάσει τή Δομή τής Μ.Φ.Η. στους αντίστοιχους χώρους φιλοξενίας του έν λόγω κτιρίου, τό όποιο πληροί όλες τίσ κτιριακές προδιαγραφές πού όρίζονται από τή σχετική περί Μονάδων Φροντίδας Ήλικιωμένων νομοθεσία, μέ σκοπό νά εξασφαλίζεται ή εύρυθμη, άποτελεσματική και άπρόσκοπτη λειτουργία του και τό βέλτιστο επίπεδο ύπηρεσιών πρός τούς διαμένοντες. Τό κτίριο σχεδιάστηκε ώστε νά παρέχει ύπηρεσίες σε σχετικά μεγάλο αριθμό ώφελουμένων αλλά έτσι ώστε νά μή γίνεται ποιοτική έκπτωση. Συγκεκριμένα άπαρτίζεται από τέσσερα αυτοεξυπηρετούμενα τμήματα. Παράλληλα, δίνεται ή δυνατότητα κοινωνικοποίησης και άναπήξεως δημιουργικών δραστηριοτήτων τών διαμενόντων σε κοινοχρήστους έσωτερικούς και έξωτερικούς χώρους του κτιρίου (προάυλιο και κήπος), ώστε νά ένισχύεται ή αίσθηση του εύρύτερου οίκογενειακού περιβάλλοντος ύποστηρίξεως, φροντίδας και άσφαλείας. Η κύρια έπίδιωξη του προσωπικού άλλωστε είναι νά έμφυσησει στους ήλικιωμένους τό αίσθημα τής φυσιολογικότητας και τής αξιοπρέπειας.

Η παραμονή τών ήλικιωμένων στή Μ.Φ.Η. γίνεται μετά από αίτηση τών ιδίων ή τών οίκογενειών τους ή τών δικαστικών συμπαραστατών τους, έφ' όσον ό ήλικιωμένος δέν δύναται νά έχει σωστή νοητική λειτουργία και μέ τή σύμφωνη γνώμη τής Διεύθυνσης του Κέντρου, του Έπιστημονικού Διευθυντή και του Ίατρου Παθολόγου ή Γενικού Ίατρου τής Μονάδος.

Η παραμονή στή Μ.Φ.Η. είναι μακράς διαρκείας και καθορίζεται από τή διαρκή αξιολόγηση του ήλικιωμένου από τή Διεύθυνση και τήν Έπιστημονική όμάδα.

Πρίν τήν ένταξή του, ό ήλικιωμένος, ή και ή οίκογένεια ένημερώνεται από τή Διεύθυνση και τόν Έπιστημονικό Διευθυντή γιά τόν τρόπο λειτουργίας και τόν Κανονισμό Λειτουργίας τής Μ.Φ.Η., τίσ ύποχρέώσεις και τούς περιορισμούς πού άπορρέουν από αυτόν.

Οί ήλικιωμένοι, αναλόγως του λειτουργικού τους έπιπέδου και μέ άπόφαση και έγκριση τής Διευθύνσεως,

είναι αυτόνομοι και ελεύθεροι να βγούν έξω, να δεχτούν επισκέψεις και να φύγουν από τη Μ.Φ.Η. κατά τη διάρκεια της ημέρας με συνοδεία, σεβόμενοι τους κανονισμούς της λειτουργίας της.

Η λειτουργία του Κέντρου Γεροντολογίας και της Μ.Φ.Η. ακολουθεί κανόνες και αρχές διαβίωσης ηλικιωμένων με τρόπο που να δημιουργείται ένα πλαίσιο, το οποίο με τη σειρά του θα επιτρέψει την επίτευξη των στόχων του, δηλαδή, την παραμονή των ηλικιωμένων σε ένα περιβάλλον ποιοτικής φροντίδος που εξασφαλίζει ένα αξιοπρεπές επίπεδο ποιότητας ζωής.

Οι υπηρεσίες που παρέχονται στη Μ.Φ.Η. του «ΚΕΝΤΡΟΥ ΓΕΡΟΝΤΟΛΟΓΙΑΣ “ΑΓΙΟΣ ΠΟΡΦΥΡΙΟΣ”» αφορούν κυρίως:

1. τή φιλοξενία και σίτιση,
2. τήν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη,
3. τή νοσηλευτική φροντίδα,
4. τήν ψυχολογική υποστήριξη στους ηλικιωμένους και στις οικογένειές τους,
5. τήν ψυχοκοινωνική υποστήριξη,
6. τήν εργοθεραπεία,
7. τή μουσικοθεραπεία,
8. τή φυσικοθεραπεία,
9. τή γυμναστική, τή μέριμνα για τήν πνευματική ζωή, τήν ήθικη και πνευματική εξύψωση των ηλικιωμένων και των εργαζομένων και τούς προτρέπει σε συμμετοχή στις λατρευτικές συνάξεις, όμιλίες, τά Ίερά Μυστήρια κ.ά. στό Παρεκκλήσιο του Κέντρου Γεροντολογίας «Άγιος Άθανάσιος», έφ' όσον τό επιθυμούν και ή φυσική κατάστασή τους τό επιτρέπει,
10. τή συμμετοχή τους σε καλλιτεχνικές και πολιτιστικές εκδηλώσεις, εντός και εκτός του Κέντρου.

Οι δράσεις που θα αναπτυχθούν εστιάζονται και προάγουν:

- τή συνεχή αξιολόγηση τής γενικότερης κλινικής εικόνας των ηλικιωμένων,
- τή νοητική ένδυνάμωση των ηλικιωμένων,
- τή συνέχιση τής κοινωνικής ένσωμάτωσης και τήν αποφυγή τής περιθωριοποίησης και του ιδρυματισμού των ηλικιωμένων,
- τήν εξασφάλιση τής μεγίστης δυνατής αξιοπρεπούς διαβίωσης των έπωφελουμένων,
- τήν κατάρτιση προγραμμάτων εκπαίδευσης,
- τήν κατάρτιση προγραμμάτων εκπαίδευσης για έπαγγελματίες του χώρου τής υγείας, γηριατρικής, κοινωνικούς φροντιστές - έπιμελητές,
- τήν ενημέρωση και ευαισθητοποίηση του ευρύτερου κοινού σχετικά με έπιμέρους θέματα που αφορούν τήν

τρίτη ηλικία,

- τή συνεχή αξιολόγηση τής γενικότερης κλινικής εικόνας των ηλικιωμένων,
- τής έρευνητικές δραστηριότητες,
- τή δικτύωση με στόχο τή συνεχή βελτιστοποίηση των πρακτικών και έπιστημονικών έργαλειών που χρησιμοποιούνται.

Άρθρο 8

Κριτήρια έπιλογής ηλικιωμένων

1. Ηλικιωμένοι άνω των 68 έτών.
2. Γνωμάτευση από δημόσιο νοσοκομείο ή ασφαλιστικό ταμείο ή ιδιωτική κλινική ή ιδιώτες Ιατρούς, που να βεβαιώνει ότι ό ενδιαφερόμενος δέν πάσχει από μεταδιδόμενο νόσημα και ψυχιατρικό νόσημα.
3. Άπαραίτητες έξετάσεις: Αιματολογικές έξετάσεις, Άκτινογραφία Θώρακος, Παρασιτική κοπράνων, manitou, ψυχιατρική εκτίμηση και γνωμάτευση, Δερματολογική γνωμάτευση ότι δέν πάσχει από μεταδιδόμενο νόσημα.
4. Τήρηση θεραπευτικού συμβολαίου από τόν έπωφελούμενο και από τόν συγγενή που έχει αναλάβει τήν έπιμέλειά του.
5. Σε περίπτωση διακομίδης του ηλικιωμένου σε Νοσηλευτικό Ίδρυμα όταν προκύψει έπειγον περιστατικό απαιτείται ή συνοδεία συγγενών ή δικαστικού συμπαραστάτου ή εργαζομένου τής Μ.Φ.Η. Η παραπάνω συνοδεία απαιτείται επίσης και για τή μεταφορά του ηλικιωμένου σε προγραμματισμένες έξετάσεις ή νοσηλεία σε Νοσηλευτικό Ίδρυμα, όταν ή κατάσταση του ηλικιωμένου τό επιτρέπει.
6. Ύπαρξη υποστηρικτικού περιβάλλοντος.
7. Η Διεύθυνση διατηρεί τή δυνατότητα μή εισαγωγής ηλικιωμένου, λόγω προβληματικής συμπεριφοράς και μή συμφωνίας ως προς τόν Κανονισμό και τούς όρους τής λειτουργίας τής Μ.Φ.Η. Επίσης μπορεί να αναθεωρήσει τό θεραπευτικό συμβόλαιο, έφ' όσον δέν τηρούνται οι αρχικοί όροι από τούς συγγενείς ή τό επιβάλλει ή κατάσταση των έξυπηρετούμενων.

Άρθρο 9

Διαδικασία Έντάξεως ώφελουμένων

Η διαδικασία εισόδου στη Μονάδα ακολουθεί συγκεκριμένες διαδικασίες που περιγράφονται ως ακολούθως:

1. Ενημέρωση ενδιαφερομένου από τή Διεύθυνση και συμπλήρωση Αίτησης.
2. Οι προαναφερόμενες Ίατρικές έξετάσεις και Γνωματεύσεις.

3. Λήψη Κοινωνικού Ιστορικού από Κοινωνική Υπηρεσία.

4. Λήψη Ιατρικού Ιστορικού και Ιατρική εκτίμηση.

5. Θεραπευτικό Συμβόλαιο και Υπεύθυνη δήλωση, τά οποία συνάπτουν και υπογράφουν με τη Μ.Φ.Η. οί ηλικιωμένοι, πού δύνανται διανοητικά ή συγγενείς ή τό πρόσωπο πού είναι υπεύθυνο γιά τόν ηλικιωμένο ή δικαστικός συμπαραστάτης, τό όποιο καθορίζει τούς κανόνες και τίς υποχρεώσεις, πού έχουν οί παραπάνω σέ σχέση με τη Μ.Φ.Η.

Άρθρο 10

Δικαιώματα Ώφελουμένων

Στούς ώφελουμένους τής Μ.Φ.Η. του Κέντρου παρέχεται εξατομικευμένη φροντίδα (άτομική, ιατρική, νοσηλευτική) με σεβασμό στην ανθρώπινη αξιοπρέπεια και κάτω από ίδιες έπιστημονικές και ήθικές συνθήκες με κάθε άλλο άτομο.

Πρέπει νά τηρείται τό Ιατρικό άπόρρητο και ή διακριτικότητα κατά τη διαχείριση τών πληροφοριών.

Άρθρο 11

Υποχρεώσεις ώφελουμένων και συγγενών τους

1. Η Μ.Φ.Η. του «ΚΕΝΤΡΟΥ ΓΕΡΟΝΤΟΛΟΓΙΑΣ “ΑΓΙΟΣ ΠΟΡΦΥΡΙΟΣ”» διαθέτει Ιατρό παθολόγο ή Γενικό Ιατρό, πού έπισκέπτεται σέ καθημερινή βάση τούς διαμένοντες, παρακολουθεί τήν υγεία τους και φροντίζει γιά τή θεραπευτική τους άγωγή όσο βρίσκονται έντός τής δομής. Έάν ό Ιατρός Παθολόγος ή Γενικός Ιατρός κρίνει ότι ό ώφελουμένος χρήζει εξέτασης από Ιατρό άλλης ειδικότητας, με τη σύμφωνη γνώμη του Έπιστημονικού Διευθυντή, καλείται Ιατρός έκτός του Κέντρου ή μεταβαίνει στον αντίστοιχο Ιατρό, με χρέωση του προσώπου ή τής οικογενείας πού έχει αναλάβει τήν έπιμέλειά του.

2. Η θεραπευτική άγωγή τών ώφελουμένων όρίζεται και έπιδέχεται κάθε είδους άλλαγή, μόνο από τόν Ιατρό παθολόγο τής Μ.Φ.Η. και χορηγείται από τούς νοσηλευτές. Δέν έπιτρέπεται ή χρήση φαρμάκων έκτός τής καθορισμένης άγωγής με πρωτοβουλία είτε τών τροφίμων είτε τών συγγενών του.

3. Άπαγορεύεται ή φύλαξη και ή λήψη τροφίμων στα δωμάτια. Σέ κάθε περίπτωση ό συγγενής τά παραδίδει στους νοσηλευτές και φυλάσσονται στην κουζίνα.

4. Ό ηλικιωμένος θά πρέπει νά υποβληθεί σέ όσες παρακλινικές εξέτασεις θεωρούνται αναγκαίες από τόν (τούς) Ιατρούς τής Δομής γιά τή διάγνωση ή τήν παρακολούθηση τής εξέλιξης τής υγείας του.

5. Άπαγορεύεται ή χρήση οίνοπνευματωδών ποτών και άλλων εξαρτησιογόνων ουσιών από τούς τροφίμους.

ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ ΤΟ ΚΑΠΝΙΣΜΑ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ (ΕΝΤΟΣ και ΕΚΤΟΣ) ΑΠΟ ΩΦΕΛΟΥΜΕΝΟΥΣ, ΣΥΓΓΕΝΕΙΣ και ΓΕΝΙΚΟΤΕΡΑ ΕΠΙΣΚΕΠΤΕΣ.

6. Η Μ.Φ.Η. προσφέρει νοσηλευτική και Ιατρική φροντίδα μόνο άπλών περιπτώσεων άσθενείας τών έπωφελουμένων. Σέ κάθε όμως άλλο έκτακτο περιστατικό ή έπιδείνωση τής κατάστασης τής υγείας του άσθενούς αυτός εισάγεται στό νοσοκομείο, άφου ένημερωθούν οί συγγενείς.

7. Στην περίπτωση διακομιδής του τροφίμου σέ νοσηλευτικό ίδρυμα, οί συγγενείς υποχρεούνται ν' αναλάβουν έξ ολοκλήρου τήν εξυπηρέτησή του, καθώς και τά έξοδά του (έξοδα χειρουργείου, άποκλειστικές νοσοκόμες, Ιατρικό ύλικό κ.λπ.) καθ' όλη τή διάρκεια παραμονής του στό νοσοκομείο.

8. Γιά τήν έξοδο ή διανυκτέρευση ηλικιωμένου έκτός τής Μ.Φ.Η. χρειάζεται έγκριση από τη Διεύθυνση. Όταν πρόκειται γιά διανυκτέρευση, ό ηλικιωμένος ή ό συγγενής του όφείλει νά ειδοποιήσει τουλάχιστον 2 ήμέρες νωρίτερα τη Διεύθυνση. Έάν κρίνεται άπαραίτητο, ένημερώνεται ό Ιατρός. Στην περίπτωση αυτή, ό συνοδός, ό συγγενής και ό ηλικιωμένος (έάν δύνανται) υπογράφει έντυπο “Αδειας Προσωρινής Έξόδου ή Διανυκτέρευσης”.

9. Άπαγορεύεται ή παρουσία συγγενών στή δομή κατά τή διάρκεια τής μεσημεριανής και βραδινής σίτισης και τών ώρων ύπνου.

10. Οί ώφελουμένοι και οί συγγενείς όφείλουν νά συμμορφώνονται με τό ώρολόγιο πρόγραμμα τής Μ.Φ.Η.

11. Οί ώφελουμένοι και οί συγγενείς όφείλουν νά συνεργάζονται πλήρως με τίς υποδείξεις του Ιατρού τής Μ.Φ.Η. σέ ό,τι άφορά στην έφαρμογή του Άτομικού Θεραπευτικού Προγράμματος πού έχει θεσπιστεί.

12. Οί συγγενείς υποχρεούνται νά έπισκέπτονται, τούς διαμένοντες στή Δομή ηλικιωμένους, κατ' έλάχιστον δύο φορές τόν μήνα.

13. Σέ περίπτωση μή συμμόρφωσης τών ώφελουμένων ή τών συγγενών προς τίς υποχρεώσεις τους, τούς άπευθύνεται προειδοποίηση γιά τίς ένδεχόμενες συνέπειες.

14. Σέ περίπτωση πού ό ηλικιωμένος έπιθυμεί νά άποχωρήσει από τη Μ.Φ.Η. όφείλει νά τό γνωστοποιήσει έγγράφως στή Διεύθυνση τουλάχιστον μία (1) έβδομάδα νωρίτερα.

15. Σέ περίπτωση θανάτου ηλικιωμένου, ή Διεύθυνση είναι υποχρεωμένη νά ειδοποιήσει άμέσως τούς συγγενείς του ή τούς δικαστικούς συμπαραστάτες του, οί όποίοι αναλαμβάνουν τήν εϋθύνη τής διαδικασίας καί τίς δαπάνες τής κηδείας.

Άρθρο 12

Σχέσεις ωφελουμένων – Μ.Φ.Η.

1. Οί ωφελουμένοι είναι υποχρεωμένοι νά σέβονται καί νά τηρούν τούς κανονισμούς πού διέπουν τή λειτουργία τής Μονάδας στήν όποία διαμένουν.

2. Άπαγορεύεται αύστηρά ή παρενόχληση, ή ή σωματική, συναισθηματική καί σεξουαλική κακοποίηση μελών του προσωπικού ή άλλων ωφελουμένων, καθώς καί όποιαδήποτε μορφή βίαιης συμπεριφοράς.

3. Άπαγορεύεται αύστηρά ή χρήση κάθε μορφής σωματικής καί λεκτικής βίας πρός τούς ηλικιωμένους.

4. Οί προσωπικές δραστηριότητες τών ηλικιωμένων δέν έπιτρέπεται νά θέσουν σέ κίνδυνο τή ζωή, τή σωματική άκεραιότητα καί τήν ψυχολογική κατάσταση τών μελών του προσωπικού ή άλλων ηλικιωμένων.

5. Η μεταφορά του ηλικιωμένου σέ νοσοκομείο πραγματοποιείται μετά από είσήγηση του θεράποντος ίατρού στή Διεύθυνση καί τόν Έπιστημονικό Διευθυντή. Οί ενέργειες μεταφοράς στό νοσηλευτικό ίδρυμα γίνονται μέ εϋθύνη τής Μ.Φ.Η. σέ έπείγον περιστατικό, ένώ συγχρόνως ένημερώνονται οί συγγενείς του ηλικιωμένου.

6. Οί συγγενείς υποχρεούνται νά συνοδεύσουν τόν ηλικιωμένο στό Νοσοκομείο, εάν αυτό είναι έφικτό λόγω άποστάσεως, διαφορετικά πρέπει νά μεταβούν άμεσα στό Νοσηλευτικό Ίδρυμα όπου καί θά αναλάβουν πλήρως τά έξοδα τής νοσηλείας του.

7. Άπαγορεύεται κάθε είδους φιλοδώρημα πρός τούς εργαζομένους τής Μονάδας.

8. Άπαγορεύεται αύστηρά τό κάπνισμα από τούς ηλικιωμένους. Η μή συμμόρφωσή τους άποτελεί αίτια άπομάκρυνσής τους από τή Μ.Φ.Η.

9. Τό διαιτολόγιο είναι ενιαίο γιά όλους τούς ηλικιωμένους καί περιλαμβάνονται σέ αυτό προβλέψεις γιά τήν κάλυψη τής ειδικής φύσεως αναγκών π.χ. δίαιτα διαβητικών κ.λπ.

10. Σέ κάθε περίπτωση, κατά τήν είσαγωγή του έπωφελουμένου στή Μ.Φ.Η., θά ύπάρχει δοκιμαστικό διάστημα παραμονής ενός μηνός. Έάν ό ηλικιωμένος δέν μπορέσει νά προσαρμοστεί στόν χώρο καί στό πρόγραμμα τής δομής, τότε άπομακρύνεται άπ' αυτό.

11. Η Μ.Φ.Η. διατηρεί τό δικαίωμα νά διερευνά τά

προσωπικά είδη τών ωφελουμένων κατά τήν είσαγωγή τους καί κατά διαστήματα γιά τυχόν άιχμηρά άντικείμενα ή επικίνδυνα ύλικά, τά όποία δύναται νά θέσουν σέ κίνδυνο τήν ασφάλεια καί σωματική άκεραιότητα τών ίδίων καί τών υπολοίπων.

12. Έπιτρέπεται στό «Κέντρο Γεροντολογίας “Άγιος Πορφύριος”» τής Έρρας Αρχιεπισκοπής Άθηνών, πρός τόν σκοπό ένημέρωσης καί ανάδειξης τής φιλοκοινωνικής καί φιλανθρωπικής δραστηριότητάς του, νά φωτογραφίζει σέ έκδηλώσεις τούς ωφελουμένους τής Μ.Φ.Η. πού στεγάζονται σέ αυτό, άλλα καί νά τίς άναρτά στόν ίστοχώρο του. Οί φωτογραφίες διασφαλισμένα καί έγγυημένα, δέν προκεται σέ καμία περίπτωση νά χρησιμοποιηθούν μέ σκοπό τό οικονομικό όφελος.

Άρθρο 13

Νομικό Πλαίσιο

Η λειτουργία τής Δομής καθορίζεται από τίς σχετικές Έπουργικές Άποφάσεις καί τό νομοθετικό πλαίσιο πού διέπουν τίς Μονάδες Φροντίδας Ηλικιωμένων, τήν άδεια λειτουργίας της καί τόν Έσωτερικό Κανονισμό Λειτουργίας.

Άρθρο 14

Στελέχωση τής Μονάδας καί ύποχρεώσεις προσωπικού

ΓΕΝΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ - ΔΕΟΝΤΟΛΟΓΙΑ

Κάθε εργαζόμενος θά πρέπει:

Νά τηρεί πιστά τόν Έσωτερικό Κανονισμό Λειτουργίας τής Μ.Φ.Η. καί τίς άποφάσεις του Δ.Σ. του Έκκλησιαστικού Ίδρύματος «ΚΕΝΤΡΟ ΓΕΡΟΝΤΟΛΟΓΙΑΣ “ΆΓΙΟΣ ΠΟΡΦΥΡΙΟΣ”», καθώς καί τίς άποφάσεις, τών γενικών καί ειδικών όδηγιών τής Διεύθυνσης του Ίδρύματος.

Νά συμμορφώνεται στίς έντολές τής Διεύθυνσης καί του Έπιστημονικού Διευθυντή.

Νά τηρεί τό ώράριο εργασίας, όπως αυτό καθορίζεται από τίς άνάγκες τής Μονάδας. Η ώρα προσέλευσης του προσωπικού καί ή άποχώρησή του βρίσκεται ύπό τόν έλεγχο τής Διεύθυνσης. Άποχώρηση ενός εργαζομένου από τήν εργασία του, πριν τή λήξη του ωραρίου του, μπορεί νά γίνει μόνο ύστερα από άδεια τής Διεύθυνσης, ή όποία αναγράφεται στό ήμερολόγιο (παρουσιολόγιο) του προσωπικού.

Σέ περίπτωση όποιοδήποτε άνυπέρβλητου έμποδίου (άσθένεια, κ.λπ.) έξ αίτίας του όποιου άδυνατεί νά προσέλθει στήν εργασία του ό εργαζόμενος, ύποχρεούται νά ειδοποιήσει έγκαιρα τή Διεύθυνση. Ύποχρεούται επίσης νά προσκομίσει τά άπαραίτητα δικαιολογητικά.

5. Νά διασφαλίζει τήν ποιότητα τῶν παρεχομένων ὑπηρεσιῶν.

6. Νά σέβεται τήν προσωπικότητα, τίς ἰδιαιτερότητες, τίς ἀνάγκες, τίς ἐπιθυμίες τῶν ἡλικιωμένων ὅπου κρίνεται ἀναγκαῖο. Νά μήν κάνει διάκριση τῶν ἡλικιωμένων, ἀλλά νά παρέχει σέ ὅλους κάθε δυνατή περιποίηση καί ἀνακούφιση. Νά ἐπιδεικνύει προθυμία, εὐγένεια, ὑπομονή, ἀνοχή καί καλοσύνη, πρὸς τοὺς ὠφελουμένους καί τοὺς ἐπισκέπτες καί νά τοὺς συμπεριφέρεται μέ κατανόηση, ἀγάπη, στοργή καί προσήνεια.

7. Νά διατηρεῖ εὐπρεπῆ ἐμφάνιση.

8. Νά ἀποφεύγει τή φθορά τῶν ἐγκαταστάσεων καί τῶν ὑλικῶν καθώς καί νά προφυλάσσει καί νά διατηρεῖ σέ καθαρή καί καλή κατάσταση τοὺς χώρους τοῦ Κέντρου.

9. Νά παρέχει συνθήκες ἀσφάλειας, ἡρεμίας καί εὐχάριστου κλίματος στήν ζωὴ τῶν ἡλικιωμένων.

10. Νά ἐνημερώνει γραπτῶς τὴ Διεύθυνση γιὰ τὴ διάθεσή του νά διακόψει τὴ συνεργασία μέ τὴ δομὴ τοῦλάχιστον τρεῖς μῆνες πρὶν τὴν ἀποχώρησή του.

11. Νά παρακολουθεῖ καί νά ἐφαρμόζει τίς ἐπισημονικές καί οικονομικές ἀποφάσεις πού ἀφοροῦν τὴ δομὴ καί γενικότερα τὸν φορέα.

12. Νά σέβεται τοὺς συνεργάτες του, τὴν ἱεραρχία στὴ δομὴ καί νά τηρεῖ ὅλους τοὺς ὅρους καί τοὺς κανόνες πού ἀπορρέουν ἀπὸ τὸν Ἑσωτερικὸ Κανονισμὸ Λειτουργίας καί γενικότερα ἀπὸ τὴ φιλοσοφία καί τίς ἀρχές τοῦ φορέα λειτουργίας.

13. Νά παρακολουθεῖ τὰ ἐκπαιδευτικὰ προγράμματα πού τοῦ ὀρίζονται.

ΡΗΤΕΣ ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΕΙΣ

1. ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ ΤΟ ΚΑΠΝΙΣΜΑ ἐντὸς καί ἐκτὸς τοῦ χώρου τοῦ ΚΕΝΤΡΟΥ ΓΕΡΟΝΤΟΛΟΓΙΑΣ, ἀκόμη καί στὸ προγραμματισμένο διάλειμμα.

2. ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ τὸ φιλοδώρημα ἢ δῶρο, ἀπὸ τοὺς ὠφελουμένους ἢ συγγενεῖς αὐτῶν ἢ ἐπισκέπτες.

3. Ἀπαγορεύεται νά ἐπιδιώκει μέ ὅποιονδήποτε ἄλλο συγκεκριμένο τρόπο ἀμοιβὴ σέ χρῆμα ἢ ἄλλα εἶδη ὡς ἀντάλλαγμα γιὰ δῆθεν ὑπηρεσίες πού τοῦ πρόσφεραν καί οἱ ὅποιες εἶναι στὰ καθήκοντά του.

4. Ἀπαγορεύεται νά κάνει κρίσεις ἢ νά σχολιάζει στοὺς τροφίμους ἢ τρίτους, τίς ἐντολές τῆς Διευθύνσεως καί τῶν Προϊσταμένων του.

5. Ἀπαγορεύεται στὰ μέλη τοῦ προσωπικοῦ νά δέχονται πρὸς φύλαξη εἶδη ἢ χρήματα ἢ πολυτίμη ἀντικείμενα τῶν τροφίμων.

Ἄρθρο 15

Πειθαρχικά παραπτώματα καί ποινές

Πειθαρχικά παραπτώματα τῶν ὑπαλλήλων συνιστοῦν:

1. Ἡ παρέκκλιση ἀπὸ τὸν παρόντα Κανονισμὸ.

2. Ἡ μὴ πιστὴ τήρηση τοῦ ὥραριου, τῶν ὑποχρεώσεων καί καθηκόντων τοῦ ἐργαζομένου, ὅπως αὐτὰ καθορίζονται ἀπὸ τὸν παρόντα Κανονισμὸ, ὅσο καί ἀπὸ τὴν ἀτομικὴ σύμβασή του.

3. Ἡ ἔλλειψη ἐχεμύθειας.

4. Ἡ ἔκθεση τῶν ὠφελουμένων-διαμενόντων σέ κίνδυνο.

5. Ἡ διαπίστωση ἠθικῶν παραπτωμάτων ἢ ἀνάρμοστης συμπεριφορᾶς στοὺς ἡλικιωμένους καί στοὺς ὑπολοίπους ἐργαζομένους στὸ Κέντρο.

6. Κάθε ἐνέργεια τοῦ ἐργαζομένου, πού θέτει σέ κίνδυνο τὴν ὁμαλὴ λειτουργία τοῦ Κέντρου.

7. Κάθε βίαιη ἐνέργεια, λεκτικὴ προσβολὴ πρὸς τοὺς τροφίμους καί ἐργαζομένους πού δυσφημοῦν τὴν Ἱερά Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν, τὸ Ἐκκλησιαστικὸ Ἰδρυμα καί τὴ Μονάδα.

8. Πράξεις μέ τίς ὁποῖες ἐκδηλώνεται ἄρνηση τοῦ Συντάγματος.

9. Ἡ παράβαση καθήκοντος κατὰ τὸν Ποινικὸ Κώδικα ἢ ἄλλους εἰδικούς ποινικούς νόμους.

10. Ἡ παράβαση τῆς ἀρχῆς τῆς ἀμεροληψίας.

11. Ἡ ἀναξιοπρεπὴς διαγωγή μέσα στήν ὑπηρεσία καί ἐκτὸς αὐτῆς.

12. Ἡ ἀδικαιολόγητη ἀποχὴ ἀπὸ τὴν ἐκτέλεση τῶν καθηκόντων.

13. Ἡ βαρεῖα ἀμέλεια καθώς καί ἡ ἀτελής ἢ μὴ ἐγκαιρὴ ἐκπλήρωση τοῦ καθήκοντος.

14. Ἡ ἀναρμόδια παρέμβαση ὑπὲρ ἢ κατὰ τρίτου.

15. Ἡ ἄσκηση κριτικῆς τῶν πράξεων τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς πού γίνεται δημοσίως, γραπτῶς ἢ προφορικῶς, μέ σκόπιμη χρησιμοποίησι ἀνακριβῶν στοιχείων ἢ μέ προδῆλως ἀπρεπεῖς ἐκφράσεις.

16. Ἡ ἀποδοχὴ ὅποιουδήποτε ὑλικῆς εὐνοίας ἢ ἀνταλλάγματος πού προέρχεται ἀπὸ πρόσωπο, τοῦ ὁποῖου τίς ὑποθέσεις χειρίζεται ἢ πρόκειται νά χειριστεῖ κατὰ τὴν ἄσκηση τῶν ὑπηρεσιακῶν του καθηκόντων ὁ ἐργαζόμενος.

17. Ἡ φθορὰ λόγῳ ἀσυνήθιστης χρήσης ἢ ἐγκατάλειψη ἢ παράνομη χρῆσι ἐξοπλισμοῦ καί ἀναλωσίμων πού ἀνήκουν στὴ Μονάδα.

Τὰ πειθαρχικά παραπτώματα ἐπισημαίνονται καί διερευνῶνται ἀπὸ τὴ Διεύθυνση τοῦ Κέντρου, αὐτεπάγγελτα ἢ ἐπειτα ἀπὸ ἐνυπόγραφη ἀναφορά τοῦ θιγομένου προσώπου ἢ τῶν οἰκείων αὐτοῦ. Ἀρμόδια γιὰ τὸν ἔλεγχο τῶν πειθαρχικῶν παραπτωμάτων εἶναι ἡ Διεύθυνση τοῦ Κέντρου καί τῆς Μ.Φ.Η. καί γιὰ τὸν προσδιορισμὸ τῆς ποινῆς εἶναι τὸ Δ.Σ. τοῦ

Έκκλησιαστικού Ίδρύματος «ΚΕΝΤΡΟ ΓΕΡΟΝΤΟΛΟΓΙΑΣ “ΑΓΙΟΣ ΠΟΡΦΥΡΙΟΣ”».

Οί πειθαρχικές ποινές είναι:

Α) Επίπληξη.

Β) Έγγραφη επίπληξη, όπου υπογράφει ή Διεύθυνση και ό εργαζόμενος, ότι έλαβε γνώση.

Γ) Χρηματικό πρόστιμο (για ύλικές φθορές).

Δ) Διαθεσιμότητα.

Ε) Άπολυση.

Σέ βαριά παραπτώματα (χειροδικία, βιαιοπραγία, προσβολές γενετήσιας έλευθερίας κ.λπ.) επιβάλλεται ή ποινή τής απόλυσης, άνεξάρτητα από τήν προσφυγή στην Δικαιοσύνη.

Πρόταση απόλυσης εργαζομένου στή δομή υποβάλλεται από τή Διεύθυνση τής Μονάδας στό Δ.Σ. ΤΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ. Τό Δ.Σ., βάσει του ισχύοντος κανονιστικού πλαισίου, λαμβάνει τήν τελική απόφαση γιά λήξη συνεργασίας.

Πέραν τής άνωτέρω πειθαρχικής διαδικασίας, και σέ κάθε περίπτωση, γιά τήν καταγγελία τών συμβάσεων εργασίας τών εργαζομένων εφαρμόζονται οί διατάξεις τής εργατικής νομοθεσίας.

Άρθρο 16

ΌρARIO εργασίας και ομάδες προσωπικού

Η άπασχόληση τών εργαζομένων είναι σέ κυλιόμενο ώρARIO σέ 24ωρη βάση, μέ δύο ρεπό έβδομαδιαίως και σύνολο ώρων άπασχόλησης 40 ώρες. Ο εργαζόμενος μέ εξαρτημένη σχέση εργασίας δικαιούται όλες τς άδειες και άργιες πού προβλέπονται από τήν εργατική νομοθεσία. Ειδικά γιά τς έκτακτες ανάγκες (νοσοκομεία ή ό,τι άλλο όρίζεται από τή Διεύθυνση), οί εργαζόμενοι είναι ύποχρεωμένοι νά παρευρίσκονται στην εργασία τους. Όρίζεται σύστημα έφημεριών γιά όλες τς ειδικότητες.

Παράβαση τών άνωτέρω εκ μέρους του εργαζομένου, αναφέρονται στή Διεύθυνση του Έκκλησιαστικού Ίδρύματος «ΚΕΝΤΡΟ ΓΕΡΟΝΤΟΛΟΓΙΑΣ “ΑΓΙΟΣ ΠΟΡΦΥΡΙΟΣ”», μέ σκοπό τήν εξέταση τής έπιβολής κυρώσεων. Γιά παραβιάσεις εκ μέρους τής διοίκησης ως πός τήν εργατική νομοθεσία, άρμόδια είναι ή Έπιθεώρηση Έργασίας και τά Δικαστήρια γιά έπίλυση τών διαφορών.

Άρθρο 17

Καθήκοντα προσωπικού ανά ειδικότητα
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΕΝΤΡΟΥ ΓΕΡΟΝΤΟΛΟΓΙΑΣ “ΑΓ.
ΠΟΡΦΥΡΙΟΣ” και ΤΗΣ Μ.Φ.Η.

1. Ο Διευθυντής του Κέντρου Γεροντολογίας και τής Μ.Φ.Η., είναι τό ίδιο και αυτό πρόσωπο, τό όποίο είναι διορισμένο από τό Δ.Σ. του Έκκλησιαστικού Ίδρύματος μέ διακριτικό τίτλο «Κέντρο Γεροντολογίας “ΑΓΙΟΣ ΠΟΡΦΥΡΙΟΣ”» τής ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΘΗΝΩΝ και έξουσιοδοτεείται σύμφωνα μέ αυτό, «νά διευθύνει τς ύπηρεσίες του Ίδρύματος και νά έπιμελείται τής καλής και άπρόσκοπτης λειτουργίας του, νά εκπροσωπεί τό Ίδρυμα έναντι τρίτων και ένεργεί κάθε πράξη διαχείρισης αναγόμενη στό σκοπό και τό άντικείμενο του Ίδρύματος. Νά λογοδοτεί στό Διοικητικό Συμβούλιο γιά τή διαχείριση τών ύποθέσεων του Ίδρύματος, ένημερώνοντας τόν Πρόεδρο και τά μέλη γιά τήν πορεία τών ύποθέσεων αυτών, γραπτά και προφορικά και άναλαμβάνει τήν εκτέλεση τών αποφάσεων του.»

2. Προίσταται και έχει τήν άνωτερη έποπτεία και τή διεύθυνση όλων τών ύπηρεσιών του Κέντρου Γεροντολογίας και τής Μ.Φ.Η. και κάθε εργαζομένου πού άνηκει σέ αυτά. Έλέγχει και κατευθύνει όλο τό προσωπικό γιά τήν εκπλήρωση τών καθηκόντων του. Λαμβάνει αποφάσεις κατά τήν κρίση του καθώς και ένδεικνύομενα μέτρα γιά τήν εύρυθμη λειτουργία του Κέντρου και τής Μ.Φ.Η.

3. Ένεργεί πάντοτε σύμφωνα μέ τούς Νόμους, και εκτελεί τς αποφάσεις του Δ.Σ. πού άφορούν τήν όργάνωση, διοίκηση και λειτουργία του Ίδρύματος και τών διαταγών και έγκυκλίων του Προέδρου του, του εκάστοτε Αρχιεπισκόπου Αθηνών.

4. Εισηγείται στό Δ.Σ. του Ίδρύματος τήν κίνηση πειθαρχικής διαδικασίας σέ βάρος τών ύπαλλήλων του Κέντρου γιά παραπτώματά τους και έφ' όσον έχουν γίνει προηγουμένως, δύο φορές, προσπάθειες συντείσεως τών σχετικών ύπαλλήλων.

5. Τηρεί και υπογράφει τήν εισερχόμενη και έξερχόμενη άλληλογραφία του Κέντρου και τής Μ.Φ.Η. και τηρεί βιβλίο Πρωτοκόλλου.

6. Άναλαμβάνει τή διαχείριση καθημερινών θεμάτων του προσωπικού και τήν έπίλυση προβλημάτων, πού σχετίζονται μέ τήν όμαλή λειτουργία του Κέντρου και τής Μ.Φ.Η. (τήρηση ώρARIOυ εργασίας, άδειες, αιτήματα άλλαγής βαρδιών, έπίβλεψη γιά τήν έφαρμογή τών καθηκόντων και εργασιών, όλων τών τμημάτων κ.λπ.).

7. Τηρεί Άτομικούς Φακέλους Προσωπικού. Συνεργάζεται μέ τόν Έπιστημονικό Διευθυντή, τόν Ίατρό Παθολόγο ή Γενικό Ίατρό και τήν Έπιστημονική Όμάδα.

8. Καταρτίζει μηνιαίο πρόγραμμα εργασίας του συνόλου του προσωπικού, τό πρόγραμμα του

έπιστημονικού προσωπικού τό υποβάλλει πρὸς ἔγκριση στὸν Ἐπιστημονικό Διευθυντή τῆς Μ.Φ.Η. καί τοῦ Κέντρου Γεροντολογίας.

9. Ἀναλαμβάνει τίς προμήθειες τοῦ Κέντρου καί τῆς Μ.Φ.Η., μέ μηνιαῖο κατά βάση προγραμματισμό, πρὸς κάλυψη ἀναγκῶν ὅλων τῶν τομέων. Ἐλέγχει σέ ἑβδομαδιαία βάση τήν ἀποθήκη τροφίμων, καθαριστικῶν, φαρμακευτικῶν καί λοιπῶν ὑλικῶν.

10. Ἀναλαμβάνει τήν οἰκονομική διαχείριση τοῦ Κέντρου Γεροντολογίας καί τῆς Μ.Φ.Η. μέ τήν τήρηση καί διαχείριση μηνιαίου ταμείου καί συνεργάζεται γιά πάσης φύσεως οἰκονομικά θέματα μέ τόν Ταμιά τοῦ Δ.Σ. τοῦ Κέντρου Γεροντολογίας.

11. Συντονίζει τό τμήμα χορηγιῶν καί λογοδοτεῖ στό Δ.Σ. τοῦ ΚΕΝΤΡΟΥ ΓΕΡΟΝΤΟΛΟΓΙΑΣ γι' αὐτές.

12. Παραλαμβάνει μαζί μέ τόν Ὑποδιευθυντή κάθε εἶδους ἀναλώσιμα, τρόφιμα, φαρμακευτικό, ὑγειονομικό ὑλικό κ.λπ.

13. Προγραμματίζει τίς ἀπαραίτητες διαδικασίες γιά τή συντήρηση καί τή σωστή λειτουργία τοῦ Κέντρου.

14. Ἀναλαμβάνει τή διερεύνηση τῶν ἐκπαιδευτικῶν ἀναγκῶν τοῦ προσωπικοῦ, σέ συνεργασία μέ τόν Ἐπιστ. Διευθυντή τοῦ ΚΕΝΤΡΟΥ ΓΕΡΟΝΤΟΛΟΓΙΑΣ καί τῆς Μ.Φ.Η. καί εἰσηγεῖται τήν πραγματοποίηση ἐκπαιδύσεων γιά ἀπόκτηση δεξιοτήτων τοῦ προσωπικοῦ.

15. Εἶναι ὑπεύθυνος γιά τή διασφάλιση τῆς ποιότητος τῶν παρεχομένων ὑπηρεσιῶν, σέ συνεργασία μέ τόν Ἐπιστημονικό Διευθυντή.

16. Ἐπιβλέπει τήν ὑγεία τῶν ἠλικιωμένων, τήν παροχή ἱατροφαρμακευτικῆς περίθαλψης σέ αὐτούς καθώς καί τήν καθαριότητα καί διατροφή τους.

17. Τηρεῖ ὅλα τά βιβλία, ἔγγραφα, σχέδια κ.λπ., πού θά πρέπει νά ἔχει κατά τό νόμο ἡ Μ.Φ.Η., ὅπως Βιβλίο Εἰσαγωγῆς τροφίμων, Βιβλίο ἀποβιωσάντων, Φακέλους Τροφίμων κ.λπ.

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΓΕΡΟΝΤΟΛΟΓΙΑΣ καί ΤΗΣ Μ.Φ.Η.

1. Ὁ Ὑποδιευθυντής εἶναι διορισμένος ἀπό τό Δ.Σ. τοῦ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ «Κέντρο Γεροντολογίας «ΑΓΙΟΣ ΠΟΡΦΥΡΙΟΣ»» καί τῆς Μ.Φ.Η. τῆς ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΘΗΝΩΝ καί ἐξουσιοδοτεῖται σύμφωνα μέ αὐτό, «νά ἐπικουρεῖ τό ἔργο τοῦ Διευθυντοῦ ὡς πρὸς τή διεύθυνση τῶν ὑπηρεσιῶν του καί νά ἐπιμελεῖται τῆς καλῆς καί ἀπρόσκοπτης λειτουργίας τους, σέ συνεργασία μαζί του καί ἐνεργεῖ σέ περίπτωση κωλύματος τοῦ Διευθυντοῦ κάθε πράξη διαχείρισης ἀναγόμενη στό σκοπό καί ἀντικείμενο τοῦ Ἰδρύματος κατόπιν ἐντολῆς

του, ἐνημερώνοντας ἄμεσα τή Διεύθυνση καί Δ.Σ. γιά τήν πορεία τῶν υποθέσεων αὐτῶν, ἐκτελώντας τίς ἀποφάσεις τους.»

2. Ὁ Ὑποδιευθυντής σέ ἄμεση συνεργασία μέ τόν Διευθυντή πράττει κατόπιν ἐντολῆς του ὅλες τίς ὑποχρεώσεις του, ὅπου περιγράφονται στήν προηγούμενη ἐνότητα, ὅποτε κριθεῖ ἀναγκαῖο καί σέ περίπτωση κωλύματος τοῦ Διευθυντοῦ.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΓΕΡΟΝΤΟΛΟΓΙΑΣ καί ΤΗΣ Μ.Φ.Η.

Ὁ Ἐπιστημονικός Διευθυντής ἔχει τήν ἐπιστημονική ἐποπτεία τῆς Μ.Φ.Η. καί τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος «Κέντρο Γεροντολογίας «Ἅγιος Πορφύριος»». Διορίζεται μέ ἀπόφαση Δ.Σ. τοῦ ΚΕΝΤΡΟΥ ΓΕΡΟΝΤΟΛΟΓΙΑΣ ΑΓΙΟΣ ΠΟΡΦΥΡΙΟΣ τῆς ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΘΗΝΩΝ καί ἀποτελεῖ ἀπαραίτητη προϋπόθεση ἡ εἰδικότητά του γιά τή λειτουργία τοῦ Κέντρου.

2. Ἄσκει τήν ἐποπτεία τῆς λειτουργίας τοῦ Κέντρου Γεροντολογίας καί τῆς Μ.Φ.Η., μόνο ἐπιστημονικά. Σέ συνεργασία μέ τή Διεύθυνση τοῦ Κέντρου σχεδιάζουν καί ὑλοποιοῦν ἐκπαιδευτικά προγράμματα γιά τό ἐπιστημονικό προσωπικό, ἀλλά καί τό ὑπόλοιπο προσωπικό. Ὁργανώνουν καί ἀξιολογοῦν τά θέματα πού ἀφοροῦν στούς ὠφελουμένους, τό ἐπιστημονικό προσωπικό καί τίς διαδικασίες λειτουργίας γιά τή διασφάλιση ὑψηλοῦ ἐπιπέδου ποιότητος τῶν παρεχομένων ὑπηρεσιῶν.

3. Ὁ Ἐπιστημονικός Διευθυντής ἔχει τήν εὐθύνη τοῦ συντονισμοῦ τῆς Ἐπιστημονικῆς Ὁμάδος, καθώς καί τήν εὐθύνη τῆς ὀργάνωσης καί τῆς λειτουργίας της.

4. Ὁριστικοποιεῖ καί ἐποπτεύει τό ἐπιστημονικό πρόγραμμα λειτουργίας τοῦ Κέντρου καί τῆς ΜΦΗ καθώς καί τά ἀτομικά θεραπευτικά προγράμματα τῶν ἠλικιωμένων, πού ἔχει καταρτίσει ἡ Ἐπιστημονική Ὁμάδα. Φέρει τήν εὐθύνη γιά τήν ἐφαρμογή τῶν προγραμμάτων αὐτῶν σέ συνεργασία μέ τή Διεύθυνση.

5. Εἰσηγεῖται πρὸς ἔγκριση στίς ἀντίστοιχες ἀρμόδιες ὑπηρεσίες ὅλα τά στοιχεία πού τυχόν τοῦ ζητηθοῦν.

6. Ἐγκρίνει τό διαιτολόγιο καί τό Πρόγραμμα Φαγητοῦ τῶν ἠλικιωμένων.

7. Ἐχει τήν εὐθύνη ὑπογραφῆς τῶν εἰσερχομένων καί ἐξερχομένων ἐπιστημονικῶν ἐγγράφων τῆς Μ.Φ.Η. καί τοῦ Κέντρου Γεροντολογίας, τῶν ὁποίων ὑπογράφει ὡς ἐνήμερος αὐτῶν καί ἡ Διεύθυνση, καθώς θά καταχωροῦνται μέ ἀριθμό πρωτοκόλλου, ὅπως τά ὑπόλοιπα ἔγγραφα τοῦ Ἰδρύματος.

8. Ἐνημερώνει γιά τήν πορεία ὑλοποίησης προγραμμάτων, πού ἐφαρμόζονται στό Ἰδρυμα «ΚΕΝΤΡΟ

ΓΕΡΟΝΤΟΛΟΓΙΑΣ “ΑΓΙΟΣ ΠΟΡΦΥΡΙΟΣ”» της Ήρας Αρχιεπισκοπής Αθηνών, καί στή Μ.Φ.Η., στόν τομέα τής πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας καί Γηριατρικής. Συνεργάζεται καί ἐνημερώνει τή Διεύθυνση γιά θέματα πού ἀφοροῦν στόν τομέα του.

9. Ἐκτελεῖ τίς Ἀποφάσεις τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος «ΚΕΝΤΡΟ ΓΕΡΟΝΤΟΛΟΓΙΑΣ “ΑΓΙΟΣ ΠΟΡΦΥΡΙΟΣ”» ἀναφέρεται σέ αὐτό καί εισηγεῖται σχετικά κατά τήν ἐπιστημονική του κρίση. Συνεργάζεται μέ τή Διεύθυνση ὥστε νά ἐξασφαλίζεται ἡ καλή, ἀσφαλῆ καί ἀπρόσκοπτη λειτουργία τοῦ Κέντρου.

10. Εἶναι εὐθύνη του ἡ τήρηση κανόνων υγιεινῆς καί τῶν τεχνικῶν ζητημάτων ἀσφαλείας (σέ συνεργασία μέ τόν Τεχνικό Ἀσφαλείας τοῦ Κέντρου γιά τά τεχνικά θέματα).

11. Ἐλέγχει τό ἔργο τής ἐπιστημονικῆς ὁμάδας τοῦ Ἰδρύματος καί τής Μ.Φ.Η. (παθολόγος ἢ Γενικός Ἱατρός τής Μονάδος, ψυχολόγος, νοσηλευτές, κοινωνικός λειτουργός, φυσικοθεραπευτής κ.λπ.) καί δίνει ὁδηγίες καί κατευθύνσεις, οἱ ὁποῖες πρέπει νά τηροῦνται μέ ἀκρίβεια.

12. Ἐχει τήν ἐποπτεία τῶν φοιτητῶν καί τῶν ἐπαγγελματιῶν υγείας πού θά βρίσκονται στό Κέντρο Γεροντολογίας ἢ στή Μ.Φ.Η. σέ συνεργασία μέ τή Διεύθυνση, κατά τή διάρκεια τής παρουσίας τους σέ αὐτά.

13. Εἶναι ὁ ὑπεύθυνος διασύνδεσης μέ τά ἀνώτερα καί ἀνώτατα ἐκπαιδευτικά ἰδρύματα τής χώρας καί τοῦ ἐξωτερικοῦ, μέ τούς ἐπιστημονικούς φορεῖς, μέ τίς ἐπιστημονικές ἐταιρεῖες καί σέ κάθε φορέα ἀδειοδοτούμενο γιά ἔρευνα. Ἐπίσης εἶναι ὑπεύθυνος γιά τίς ἐπιστημονικές ἡμερίδες, συνέδρια, ἐκδόσεις καί ἐπιστημονικές ἐνημερώσεις τοῦ Κέντρου Γεροντολογίας καί τής Μ.Φ.Η.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ

1. Ὁ Ἐπιστημονικός Ὑπεύθυνος τής Μ.Φ.Η. ἀναφέρεται καί εισηγεῖται στόν Ἐπιστημονικό Διευθυντή καί τή Διεύθυνση τοῦ Κέντρου Γεροντολογίας καί τής Μ.Φ.Η. γιά τά θέματα τής ἀρμοδιότητάς του καθώς καί τοῦ ἔργου του.

2. Ἐπιστημονικά Ὑπεύθυνος δύναται νά εἶναι καί ὁ Ἐπιστημονικός Διευθυντής τοῦ Κέντρου Γεροντολογίας “Ἅγιος Πορφύριος” καί τής Μ.Φ.Η., ἐφ’ ὅσον πληροῖ τίς κατάλληλες προϋποθέσεις κατά τήν ισχύουσα νομοθεσία.

ΙΑΤΡΟΣ ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ ἢ ΓΕΝΙΚΟΣ ΙΑΤΡΟΣ

1. Ἐξέταση, συνταγογράφηση καί ἀντιμετώπιση

τῶν παθολογικῶν προβλημάτων τῶν ἡλικιωμένων τής Μ.Φ.Η.

2. Καθημερινή ἰατρική ἐπίσκεψη στή δομή ἢ καί ἐκτάκτως ὅποτε αὐτό κριθεῖ ἀναγκαῖο.

3. Τηλεφωνική στήριξη μέ ὁδηγίες σέ περίπτωση ἐκτάκτου παθολογικοῦ προβλήματος ἡλικιωμένου ἢ/καί ἔκτακτη προσέλευση ἐφ’ ὅσον ὑπάρχει ἀνάγκη καί ἔχει κληθεῖ πρὸς αὐτό.

4. Συνεργασία καί ταυτόχρονη ἐνημέρωση τοῦ Ἐπιστημονικοῦ Διευθυντῆ καί τής Διεύθυνσης γιά τήν πορεία τής υγείας τῶν ὠφελουμένων καθώς καί γιά τόν προγραμματισμό καί τή διενέργεια τῶν ἀπαραίτητων ἰατρικῶν ἐξετάσεων τους.

5. Συντονίζει τή δημιουργία ἰατρικοῦ ἀρχείου τῶν ὠφελουμένων.

6. Συντονίζει καί ἐλέγχει τό ἔργο τής νοσηλευτικῆς ὁμάδος καί δίνει ὁδηγίες πρὸς αὐτούς.

7. Παραπέμπει γιά διακομιδῆ σέ νοσοκομεῖο, ὅποτε αὐτό κρίνεται ἀπαραίτητο μέ τήν παροχή ἀναλόγου ἰατρικοῦ παραπεμπτικοῦ, μέ τήν ἔγκριση τοῦ Ἐπιστημονικοῦ Διευθυντῆ. Ἐπίσης, ὀφείλει νά ἐνημερώνεται ἀπό τά Νοσηλευτικά Ἰδρύματα γιά τήν πορεία τοῦ νοσηλευομένου ὠφελουμένου.

8. Ἀναφέρεται στόν Ἐπιστημονικό Διευθυντή καί στή Διεύθυνση τοῦ Κέντρου γιά τό ἔργο του.

9. Εισηγεῖται στόν Ἐπιστημονικό Διευθυντή καί στή Διεύθυνση τής Μ.Φ.Η. γιά τυχόν παραπομπή σέ ἄλλη εἰδικότητα γιαιτροῦ γιά τούς ἡλικιωμένους.

10. Εἶναι ὑπεύθυνος γιά τή φύλαξη καί διαχείριση τῶν ἀρχείων σύμφωνα μέ τά ὅσα ὀρίζει ἡ ἀρχή προστασίας δεδομένων προσωπικοῦ χαρακτήρα καί τό ἰατρικό ἀπόρρητο.

ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ

1. Χορηγεῖ ψυχολογικές δοκιμασίες γιά τήν ἀξιολόγηση τῶν νοητικῶν καί συναισθηματικῶν λειτουργιῶν τῶν ὠφελουμένων.

2. Σχεδιάζει ἐξατομικευμένα καί ὁμαδικά προγράμματα τῶν ὠφελουμένων.

3. Παρατηρεῖ καί ἐκτιμᾷ κλινικά τίς συμπεριφορές τῶν ὠφελουμένων, ἐνῶ ἀναλαμβάνει δράσεις καί ὑποβάλλει προτάσεις γιά τή διασφάλιση καί τή βελτίωση τής ποιότητας τῶν παρεχομένων ὑπηρεσιῶν.

4. Συμμετέχει στόν σχεδιασμό, τήν ὑλοποίηση καί τήν παρακολούθηση τῶν Ἀτομικῶν Προγραμμάτων τῶν ἡλικιωμένων.

5. Ἀναλαμβάνει τήν ψυχολογική ὑποστήριξη τῶν ἡλικιωμένων καί τήν ἀνάπτυξη παρεμβάσεων

καί δραστηριοτήτων αντιμετώπισης κρίσεων, διαχείρισης άγχους, άποκατάστασης συγκεκριμένων δραστηριοτήτων καί λειτουργιών, βελτίωσης διαπροσωπικών σχέσεων, χειρισμού συγκρούσεων καί τυχόν αλλαγών συμπεριφοράς. Οί παρεμβάσεις αυτές γίνονται σέ έξατομικευμένο ή όμαδικό επίπεδο.

6. Παρέχει συμβουλευτική ύποστήριξη στό οικογενειακό περιβάλλον τών ώφελουμένων.

7. Συμμετέχει στόν σχεδιασμό καί στην ύλοποίηση παρεμβάσεων έννημέρωσης καί ευαισθητοποίησης σέ θέματα πού άπτονται τής τρίτης ηλικίας.

8. Συμμετέχει σέ έπιστημονικά συνέδρια, όμιλίες καί έρευνητικά προγράμματα.

9. Συνεργάζεται μέ τή Διεύθυνση καί τόν Έπιστημονικό Διευθυντή.

10. Άποτελεί σταθερό μέλος τής Έπιστημονικής Όμάδας.

11. Όλα τά παραπάνω τά διεκπεραιώνει μέ τή σύμφωνη γνώμη τής Διεύθυνσης καί τής Έπιστημονικής Διεύθυνσης.

12. Άναφέρεται γιά τό έργο του στόν Έπιστημονικό Διευθυντή καί τή Διεύθυνση του Κέντρου.

13. Είναι υπεύθυνος γιά τή φύλαξη καί διαχείριση τών άρχείων σύμφωνα μέ τά όσα όρίζει ή άρχή προστασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα καί τό ίατρικό άπόρρητο.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΣ

1. Είναι υπεύθυνος γιά τή λήψη του κοινωνικού καί οικογενειακού ιστορικού.

2. Έκτιμά τή βαρύτητα τής περίπτωσης καί ίεραρχεί τίς ανάγκες του ηλικιωμένου σέ συνεργασία μέ τίς υπόλοιπες ειδικότητες.

3. Συμμετέχει στόν σχεδιασμό, τήν όργάνωση καί τήν ύλοποίηση του θεραπευτικού πλάνου.

4. Παρέχει ύποστηρικτική βοήθεια στό κρίσιμο στάδιο τής προσαρμογής στή Μονάδα καί περαιτέρω συμβουλευτική καί κοινωνική ύποστήριξη στους ηλικιωμένους.

5. Παρέχει βοήθεια σέ κοινωνικοπρονοιακά – άσφαλιστικά θέματα (π.χ. φροντίζει γιά τήν έκδοση ή επανέκδοση προσωπικών έγγράφων τών ένοίκων, όποτε καί έάν προκύψει ανάγκη).

6. Είναι υπεύθυνος γιά τή διασύνδεση τής Μ.Φ.Η. μέ τήν Κοινότητα, μέ δημόσιες καί ιδιωτικές ύπηρεσίες καί φορείς. Γιά τή διασύνδεση τής Μονάδος προηγείται ή έφαρμογή τής μεθόδου τής κοινωνικής έρευνας.

7. Όργανώνει ψυχαγωγικές έκδηλώσεις (έπισκέψεις σέ μουσειά, άρχαιολογικούς χώρους, περίπατοι, έκδρομές, μουσικές έκδηλώσεις κ.ά.).

8. Συμμετέχει σέ έπιστημονικά συνέδρια, όμιλίες καί έρευνητικά προγράμματα.

9. Όργανώνει έκδηλώσεις καί δραστηριότητες σέ συνεργασία μέ τούς τοπικούς φορείς καί αναλαμβάνει τήν κοινωνικοποίηση τών ένοίκων γιά τήν ένίσχυση τών κοινωνικών επαφών καί σχέσεων τους μέ τήν τοπική κοινωρία.

10. Συμμετέχει στην όργάνωση δικτύου έθελοντών όσο καί ύποστηρικτών του έργου τής δομής, σέ συνεργασία μέ τόν Έπιστημονικό Διευθυντή καί τή Διεύθυνση.

11. Συνεργάζεται μέ τή Διεύθυνση καί τόν Έπιστημονικό Έπεύθυνο καί ύποβάλλει σέ μηνιαία βάση άπολογισμό έργου σέ αυτούς.

12. Άποτελεί σταθερό μέλος τής Έπιστημονικής Όμάδας.

13. Όλα τά παραπάνω τά διεκπεραιώνει μέ τή σύμφωνη γνώμη τής Διεύθυνσης. Άναφέρεται γιά τό έργο του στόν Έπιστημονικό Διευθυντή καί τή Διεύθυνση του Κέντρου.

14. Είναι υπεύθυνος γιά τή φύλαξη καί διαχείριση τών άρχείων σύμφωνα μέ τά όσα όρίζει ή άρχή προστασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα καί τό ίατρικό άπόρρητο.

ΦΥΣΙΚΟΘΕΡΑΠΕΥΤΗΣ

1. Διενεργεί έκτεταμένη φυσική εξέταση καί άξιολόγηση του ώφελουμένου μέ τά μέσα καί τίς μεθόδους πού περιλαμβάνει ή φυσικοθεραπευτική εξέταση.

2. Άναλαμβάνει τόν σχηματισμό πρόγνωσης καί πλάνου άποκατάστασης τών ηλικιωμένων.

3. Έφαρμόζει θεραπευτικά πρωτόκολλα.

4. Παρέχει συμβουλές στό πλαίσιο τής κατάρτισής του καί άποφασίζει τήν παραπομπή σέ άλλους επαγγελματίες ύγείας μέ τή σύμφωνη γνώμη του Έπιστημονικού Διευθυντή, Διεύθυνσης καί του Έατρού.

5. Καθορίζει τά άποτελέσματα/στόχους τής φυσικοθεραπευτικής παρέμβασης.

6. Έφαρμόζει προγράμματα φυσικοθεραπευτικής παρέμβασης καί άποκατάστασης.

7. Παρέχει συστάσεις γιά αυτοδιαχείριση τών ώφελουμένων.

8. Παρέχει μετεγχειρητική φροντίδα.

9. Διαχειρίζεται τούς ηλικιωμένους μέ τρόπο λειτουργικό καί άποτελεσματικό στό πλαίσιο τών

κλινικών προτεραιοτήτων και των διαθέσιμων πόρων και μέσων.

10. Διατηρεί λεπτομερή αρχεία ασθενών σε προκαθορισμένη μορφή.

11. Είναι υπεύθυνος για τη φύλαξη και διαχείριση των αρχείων σύμφωνα με τα όσα όρίζει η αρχή προστασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και το ιατρικό απόρρητο.

12. Χρησιμοποιεί μετρήσιμους δείκτες για την αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας της θεραπευτικής του παρέμβασης.

13. Δραστηριοποιεί τούς ηλικιωμένους σε θέματα άσκησης και ανάπτυξης των ατομικών τους δεξιοτήτων μέσω δράσεων σε εξωτερικούς χώρους.

14. Υποβάλλει αναλυτική περιγραφή θεραπευτικού προγράμματος για κάθε ώφελουμένο και καταγράφει συνεδρίες και πρόοδο σε ημερολόγιο – έντυπο Φυσικοθεραπευτή.

15. Συλλέγει πληροφορίες αναγκαίες για τη διάγνωση και αποκατάσταση από διαφορετικές πηγές (π.χ. διαγνωστικές απεικονίσεις, συζήτηση με τα μέλη της ομάδας επαγγελματιών υγείας ή με τούς συγγενείς των ώφελουμένων).

16. Συμμετέχει στην κατάρτιση Άτομικών Θεραπευτικών Προγραμμάτων.

17. Προβαίνει στην αντιμετώπιση διαφόρων μυοσκελετικών προβλημάτων (έλλειμματα στη βάδιση, κακή στάση σώματος, αρθρίτιδες κ.λπ.).

18. Κινητοποιεί τούς ηλικιωμένους και συμβάλλει στη βελτίωση της κινητικότητας και της ισορροπητικής τους ικανότητας και γενικότερα της φυσικής τους κατάστασης.

19. Συμβάλλει στη μείωση του πόνου με την εφαρμογή αντιαλγικών θεραπειών και την αντιμετώπιση οίδημάτων και φλεγμονών μέσω φυσικοθεραπευτικών θεραπειών.

20. Συμμετέχει σε έπιστημονικά συνέδρια, όμιλίες και έρευνητικά προγράμματα.

21. Συμπληρώνει φυσιοθεραπευτικές αξιολογήσεις για τόν έντοπισμό έλλειμμάτων στη φυσική κατάσταση των τροφίμων.

22. Συνεργάζεται με τόν Έπιστημονικό Υπεύθυνο και τή Διεύθυνση και υποβάλλει σε μηνιαία βάση απόλογοισμό έργου σε αυτόν.

23. Αποτελεί σταθερό μέλος της Έπιστημονικής Όμάδας.

24. Συμβάλλει στην αύξηση καρδιαγγειακής άντοχής, μυϊκής δύναμης και εύλυγισίας μέσω προσαρ-

μοσμένων φυσικών δραστηριοτήτων. Τό πρόγραμμα προσαρμοσμένης φυσικής άγωγής μπορεί νά δημιουργηθεί είτε σε άτομικό, είτε σε όμαδικό επίπεδο, βελτιώνοντας τούς παραπάνω τομείς, ενώ ή κοινωνική συναναστροφή αποτελεί μία διέξοδο άναψυχής.

25. Βελτιώνει λανθασμένα κινητικά πρότυπα.

26. Έπεξεργάζεται πιθανές μεταφορές βάρους, καθώς και τήν ισορροπία και τόν προσανατολισμό.

27. Συμβάλλει στη νευρομυϊκή συναρμογή.

28. Προλαμβάνει μυϊκές άτροφίες και πτώσεις μέσω μυϊκής ένδυνάμωσης.

29. Προβαίνει στη διδασκαλία νευρομυϊκών τεχνικών χαλάρωσης.

30. Συμμετέχει σε έπιστημονικά συνέδρια, όμιλίες και έρευνητικά προγράμματα.

31. Άξιολογεί τόν άσθενή και σχηματίζει πλάνο άποκατάστασης.

32. Σχεδιάζει άτομικά και όμαδικά προγράμματα έκγύμνασης των ένοίκων της Μονάδας.

33. Όλα τά παραπάνω τά διεκπεραιώνει με τή σύμφωνη γνώμη της Διεύθυνσης και της Έπιστημονικής Διεύθυνσης.

34. Αναφέρεται για τό έργο του στόν Έπιστημονικό Διευθυντή και τή Διεύθυνση της Μ.Φ.Η.

35. Είναι υπεύθυνος για τή φύλαξη και διαχείριση των αρχείων σύμφωνα με τα όσα όρίζει ή αρχή προστασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και τό ιατρικό απόρρητο.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ

1. Συνεργάζονται και έκτελούν τís έντολές της Διεύθυνσης. Αναλυτικότερα:

2. Είναι υπεύθυνοι της ύποδοχής και παρέχουν έννημέρωση για τή λειτουργία της Μ.Φ.Η. και τís διαδικασίες πού άκολουθεί ό ένδιαφερόμενος για είσαγωγή σε αυτή.

3. Διερευνούν τήν ύπαρξη συγκεκριμένου αίτήματος του ένδιαφερομένου και συμπληρώνουν τό είδικό έντυπο αίτήματος είσαγωγής στη Μ.Φ.Η.

4. Τηρούν ήλεκτρονικό αλλά και έντυπο άρχείο με τά ραντεβού και τά αίτήματα πού έχουν διενεργηθεί στη Μονάδα.

5. Άναλαμβάνουν όποιες έξωτερικές είργασίες διοικητικής φύσεως προκύψουν.

6. Άναλαμβάνουν τή γραμματειακή ύποστήριξη.

7. Είναι υπεύθυνοι για τήν άρχαιοθέτηση έγγράφων και τήν τήρηση πρωτοκόλλου.

8. Είναι υπεύθυνοι για την καταγραφή κατεστραμμένων ειδών εξοπλισμού και ιματισμού.

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΝΟΣΗΛΕΥΤΩΝ

Έχει τη συνολική έποπτεία των νοσηλευτών και φροντίζει για τη διατήρηση της ποιότητας των παρεχομένων υπηρεσιών.

Συντονίζει τις Όμαδες Νοσηλευτών και αποτελεί σταθερό μέλος της Έπιστημονικής Όμαδας.

Είναι υπεύθυνος για τη βέλτιστη νοσηλεία και φροντίδα των ηλικιωμένων και για την όρθη και άπρόσκοπτη λειτουργία της νοσηλευτικής υπηρεσίας.

Φέρει την ευθύνη γενικά της ρύθμισης της νοσηλείας, σε συνεννόηση με τη Διεύθυνση και έχει την υποχρέωση να εξασφαλίζει την ακριβή εκτέλεση των οδηγιών του ιατρού, σχετικά με τη νοσηλεία, τη δίαιτα και γενικά τη θεραπεία τροφίμων.

Ένημερώνει τον Ιατρό Παθολόγο ή Γενικό Ιατρό, τον Έπιστημονικό Διευθυντή και τη Διεύθυνση για την πορεία των τροφίμων, καθώς και για κάθε άλλο θέμα που έχει σχέση με τη νοσηλευτική υπηρεσία.

Τηρεί βιβλίο ιατρικών εντολών, τό οποίο φροντίζει να είναι πάντα υπογεγραμμένο από τους αντίστοιχους ιατρούς.

Αναλαμβάνει τη συνοδεία ηλικιωμένων σε προγραμματισμένες εξετάσεις ή και σε έκτακτη διακομιδή, σε συνεργασία και με άδεια του Έπιστημονικού Διευθυντή και της Διεύθυνσης.

Είναι υπεύθυνος για τό φαρμακείο της Μονάδας, όσον άφορά τη φύλαξη, διάθεση, έλεγχο των φαρμάκων και παραλαβή αυτών και τηρεί τά άναγκαία βιβλία είσαγωγής και εξαγωγής αυτών.

Φροντίζει για τη μηνιαία συνταγογράφηση της φαρμακευτικής άγωγής των ένοίκων της Μονάδας (άλλα και την έκτακτη) στον αντίστοιχο άσφαλιστικό φορέα (Ο.Γ.Α., Ι.Κ.Α., ΤΕΒΕ κ.λπ.) σε συνεργασία με τον ιατρό παθολόγο ή Γενικό Ιατρό. Επίσης αναλαμβάνει την προετοιμασία της καθημερινής Φαρμακευτικής Άγωγής των ώφελουμένων.

10. Αναλαμβάνει τον συντονισμό και προγραμματισμό όλων των άπαραίτητων εξετάσεων.

11. Τηρεί και ένημερώνει τον ιατρικό φάκελο κάθε ώφελουμένου, τίς καρτέλες φαρμακευτικής άγωγής και φροντίζει για την τήρηση των οδηγιών που δίδονται από τούς άρμόδιους ιατρούς.

12. Σέ έπείγον περιστατικό ένημερώνει κατά προτεραιότητα τον παθολόγο ιατρό ή Γενικό Ιατρό, τον Έπιστημονικό Διευθυντή και τη Διεύθυνση.

13. Συνεργάζεται με τη Διεύθυνση και με τον Έπιστημονικό Διευθυντή και υποβάλλει σε μηνιαία βάση άπολογισμό έργου σε αυτόν.

14. Αναφέρεται για τό έργο του στον Έπιστημονικό Διευθυντή και τη Διεύθυνση του Κέντρου.

ΝΟΣΗΛΕΥΤΕΣ

1. Είναι υπεύθυνοι για τη χορήγηση των συνιστώμενων φαρμάκων (άπό τό στόμα καθώς και τά ένέσιμα), όπως και για την εκτέλεση κάθε νοσηλευτικής πράξης. Συνεργάζονται με τούς ιατρούς για την αντιμετώπιση και των χειρισμό τυχόν παρενεργειών άπό τά χορηγηθέντα φάρμακα.

2. Φροντίζουν για τη βέλτιστη νοσηλεία και φροντίδα των ένοίκων και συμβάλλουν στην καλή λειτουργία της νοσηλευτικής υπηρεσίας.

3. Ένημερώνουν τον Υπεύθυνο Νοσηλευτών, τη Διεύθυνση, τον Έπιστημονικό Διευθυντή και τον ιατρό για τυχόν προβλήματα σωματικής ύγείας ή άλλαγές στη συμπεριφορά του ηλικιωμένου και προβαίνουν σε όλες τίς άπαραίτητες εξετάσεις σε συνεργασία με τον Γενικό Ιατρό έντός και έκτός Μονάδας.

4. Αναλαμβάνουν τη συνοδεία των ηλικιωμένων σε νοσοκομεία, άσφαλιστικά ταμεία κ.λπ., για τη διενέργεια προγραμματισμένων ιατρικών εξετάσεων ή και έκτάκτων.

5. Συμμετέχουν στην Όμάδα Νοσηλευτών, όποτε αυτή συγκαλείται άπό τον Υπεύθυνο Νοσηλευτών, προκειμένου να ένημερωθούν για θέματα που άπτονται νοσηλευτικής φροντίδας.

6. Έκτιμούν, σε συνεργασία με τά άλλα μέλη της Έπιστημονικής Όμαδας, τίς συνθήκες διαβίωσης και τίς άνάγκες των ηλικιωμένων: διατροφή, έπίπεδο άυτοφροντίδας, κοινωνικές σχέσεις.

7. Οί νοσηλευτές/τριες βοηθούν τον ηλικιωμένο σε βασικές δραστηριότητες της καθημερινότητας (φροντίδα του έαυτού, προσωπική ύγιεινή, διαχείριση του έλεύθερου χρόνου, άποφυγή άτυχημάτων κ.ά.).

8. Φροντίζουν για την άσφάλεια των ηλικιωμένων της Μ.Φ.Η., καθώς επίσης για την τήρηση των ώρων κοινής ήσυχίας προς άποφυγή δημιουργίας προβλημάτων στους συγκατοίκους.

9. Αναφέρονται για τό έργο τους στον Έπιστημονικό Διευθυντή και στη Διεύθυνση.

10. Συμμετέχουν υποχρεωτικά στά λουτρά, στην προσωπική ύγιεινή των τροφίμων, στη σίτιση και στην άτομική καθαριότητα (άλλάγματα) των κατακοίτων.

ΒΟΗΘΗΤΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ-ΓΕΝΙΚΩΝ ΚΑΘΗΚΟΝΤΩΝ

1. Τό προσωπικό Γενικών Καθηκόντων τής Μ.Φ.Η. παρέχει σταθερή φροντίδα τών ατόμων πού εγκαθίστανται στό Κέντρο καί έξασφαλίζουν τή συνέχιση τής φροντίδας αúτης.

2. Οί Γ.Κ. είναι υπεύθυνοι γιά τή συνεχή φροντίδα τών ένοίκων καί τών ώφελουμένων, παρέχοντας σταθερή βοήθεια στους νοσηλευτές. Είναι υποχρεωμένοι νά ένημερώνονται καί νά ένημερώνουν τή Διεύθυνση γιά ό,τι θέμα προκύψει σέ σχέση μέ τούς ηλικιωμένους. λόγω του κυλιόμενου ώραρίου είναι έπίσης υποχρεωμένοι νά σημειώνουν ή νά ένημερώνουν γιά οποιοδήποτε γεγονός άφορά τούς ώφελουμένους καί τή Μ.Φ.Η. καθ' όλη τή διάρκεια τής βάρδιας τους, τόσο προφορικά όσο καί μέσω του Βιβλίου Λογοδοσίας.

3. Ένημερώνουν τή Διεύθυνση, τόν Έπιστημονικό Διευθυντή, τόν Παθολόγο ή Γενικό Έατρό καί τόν Έπεύθυνο Νοσηλευτών, γιά τυχόν προβλήματα ή άλλες στή συμπεριφορά του ηλικιωμένου καί άκολουθούν τς οδηγίες τους.

4. Οί Γ.Κ. βοηθούν τόν ηλικιωμένο σέ βασικές δραστηριότητες τής καθημερινότητας (φροντίδα του έαυτου, προσωπική υγιεινή, φροντίδα του δωματίου, προετοιμασία τροφής, άποφυγή άτυχημάτων καί άλλα).

5. Φροντίζουν γιά τήν ασφάλεια τών ηλικιωμένων, καθώς έπίσης γιά τήν τήρηση τών ώρων κοινής ήσυχίας προς άποφυγήν δημιουργίας προβλημάτων στους συγκατοίκους τους.

6. Συνοδεύουν όποτε παραστεί άνάγκη στή διακομιδή τών ηλικιωμένων σέ δημόσια νοσοκομεία ή καί έξωτερικούς έατρούς.

7. Φροντίζουν γιά τήν καθαριότητα τών χώρων καί τήν τήρηση τών προδιαγραφών υγιεινής.

8. Συμμετέχουν μαζί μέ τούς νοσηλευτές στή νοσηλευτική φροντίδα, όποτε τούς ζητηθεί.

9. Άναλαμβάνουν τήν καθαριότητα τών χώρων τής δομής καί είναι υπεύθυνοι γιά τήν τήρηση τών οδηγιών τής Διεύθυνσης σχετικά μέ τή διασφάλιση τών κανόνων υγιεινής πού ή Μονάδα όφείλει νά τηρεί (καθαριότητα όρόφων, μπαλκονιών, περιβάλλοντος χώρου, πλυντήρια κ.λπ.).

10. Είναι υπεύθυνοι γιά τήν άποθήκευση τών ειδών καθαριότητας σέ ειδικό χώρο, ό οποίος δέν είναι προσβάσιμος στους ηλικιωμένους.

11. Αναφέρονται γιά τό έργο τους στον Έπιστημονικό Διευθυντή καί τή Διεύθυνση του Κέντρου.

ΒΟΗΘΗΤΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ-ΜΑΓΕΙΡΑΣ

1. Είναι υπεύθυνος γιά τήν προετοιμασία καί παρασκευή καθορισμένων γευμάτων τών ηλικιωμένων, όπως καί γιά τήν κάλυψη τών έξατομικευμένων άναγκών σίτισής τους.

2. Είναι άρμόδιος γιά τή σωστή διαχείριση καί τήν όρθή φύλαξη τών τροφίμων.

3. Είναι άρμόδιος γιά τήν καθαριότητα του χώρου τής κουζίνας, τής άποθήκης τροφίμων καί τών ψυγείων.

4. Συνεργάζεται μέ τόν έατρό καί τόν Έπεύθυνο Νοσηλευτών καί Έπιστημονικό Διευθυντή γιά τς ιδιαίτερες άνάγκες σίτισης τών ώφελουμένων.

5. Είναι υπεύθυνος γιά τή σωστή παραλαβή καί καταγραφή προμηθειών καί υλικών, γιά τήν παρασκευή τών γευμάτων καί ένημέρωση τής Διεύθυνσης μέ σκοπό τήν προμήθειά τους.

6. Αναφέρεται στον Έπιστημονικό Διευθυντή καί τή Διεύθυνση του Κέντρου.

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΑΡΧΕΙΟΥ ΜΟΝΑΔΑΣ

Άρθρο 18

Άτομικός φάκελος ώφελουμένου

Όπως σέ κάθε δομή Μονάδας Φροντίδας Έλικιωμένων άπαιτείται ή τήρηση Προσωπικού Άρχείου γιά κάθε ώφελουμένο, τό όποιο νά περιλαμβάνει τά άκόλουθα:

1. Κοινωνικό Έστορικό.
2. Ψυχολογική εκτίμηση.
3. Έατρικό Έστορικό.
4. Νοσηλευτικό Έστορικό.
5. Φυσιοθεραπευτική αξιολόγηση.
6. Αξιολογήσεις άλλων πιθανών ειδικοτήτων.

Άρθρο 19

Τήρηση Βιβλίων Μονάδας

1. ΒΙΒΛΙΟ ΛΟΓΟΔΟΣΙΑΣ

Στό βιβλίο λογοδοσίας καταγράφονται όλα όσα έχουν συμβεί κατά τή διάρκεια μίας βάρδιας, έτσι ώστε νά υπάρχει διαρκής ένημέρωση όλου του προσωπικού, άκόμα καί αúτου πού βρίσκεται εκτός βάρδιας. Συμπληρώνεται από τόν νοσηλευτή, παρουσία όλων τών μελών τής βάρδιας. Αναγράφονται τά όνόματα τών ατόμων πού εργάστηκαν, ή συμπεριφορά τών ηλικιωμένων, νοσηλευτικές πράξεις πού διενεργήθηκαν, τυχόν διακυμάνσεις στή διάθεση καί τή λειτουργικότητα του ηλικιωμένου κ.λπ. Τέλος καταγράφονται τυχόν κτιριακά ή τεχνικά προβλήματα ή ό,τι άλλο προέκυψε στή βάρδια. Τό βιβλίο λογοδοσίας αριθμείται καί κάθε σελίδα

του υπογράφεται από τον Έπιστημονικό Διευθυντή και τη Διεύθυνση του Κέντρου.

2. ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΚΕΝΤΡΟΥ

Στό ημερολόγιο του Κέντρου καταγράφεται κάθε πληροφορία που σχετίζεται με τη λειτουργία της Μονάδας και τις επίμερους δραστηριότητες, αναλυτικά ανά ΑΜΚΑ φιλοξενούμενου, ανά ειδικότητα και ανά είδος θεραπευτικής πράξης, ή επικοινωνία με έξωτερικούς συνεργάτες, νοσοκομεία κ.λπ.

3. ΒΙΒΛΙΟ ΙΑΤΡΙΚΩΝ ΕΝΤΟΛΩΝ

Στό συγκεκριμένο βιβλίο καταγράφεται κάθε ιατρική έντολή που δίδεται από τους ιατρούς, άκωμη και μέσω τηλεφωνικής επικοινωνίας. Στην περίπτωση αυτή ή έντολή καταγράφεται από τον νοσηλευτή της βάρδιας. Σέ κάθε περίπτωση, ή ιατρική έντολή φέρει σφραγίδα του ιατρού.

4. ΑΤΟΜΙΚΟΣ ΙΑΤΡΙΚΟΣ ΦΑΚΕΛΟΣ ΩΦΕΛΟΥΜΕΝΟΥ

Ένημερώνονται σέ καθημερινή βάση ανά βάρδια από τους νοσηλευτές και ένδεικτικά περιλαμβάνουν: τιμές σακχάρου, λήψη ζωτικών σημείων, κενώσεις, θερμοκρασία κ.λπ.

5. ΒΙΒΛΙΟ ΕΠΙΣΚΕΨΕΩΝ ΣΥΓΓΕΝΩΝ

Τό βιβλίο επίσκεψων συγγενών τηρείται από τον διοικητικό υπάλληλο της Μ.Φ.Η. Αναγράφεται τό όνοματεπώνυμο του συγγενή, ή ώρα επίσκεψης και άποχώρησης, καθώς και προσωπικά είδη που έπιθυμεί νά παραλάβει ό ηλικιωμένος που δέχεται επίσκεψη.

6. ΒΙΒΛΙΟ ΕΙΣΟΔΟΥ- ΕΞΟΔΟΥ ΩΦΕΛΟΥΜΕΝΩΝ

Στό συγκεκριμένο βιβλίο καταγράφεται ή έξοδος και ή είσοδος του ώφελουμένου από τή δομή, όπως και τό όνοματεπώνυμο του συγγενή που αναλαμβάνει τή συνοδεία. Στό παρόν βιβλίο υπογράφει ό συγγενής αλλά και ό Έπιστημονικός Διευθυντής ή ή Διεύθυνση.

7. ΒΙΒΛΙΟ ΣΥΝΤΗΡΗΣΕΩΝ και ΒΛΑΒΩΝ

Καταγράφονται από τή Διεύθυνση οί συντηρήσεις και οί βλάβες, ή ήμερομηνία της συντήρησης και της βλάβης και ή εταιρεία που ανέλαβε τή συντήρηση ή τήν άποκατάσταση της βλάβης κ.ά.

8. ΒΙΒΛΙΟ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΥ

Πρωτοκολλούνται εισερχόμενα και έξερχόμενα έγγραφα, τά όποια αποστέλλονται και παραλαμβάνονται είτε μέ άλληλογραφία, είτε μέ ήλεκτρονικό ταχυδρομείο, είτε μέ φάξ.

Άρθρο 20

Λοιπά άρχεία Μονάδος

A. ΤΕΤΡΑΔΙΟ ΤΕΧΝΙΚΟΥ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Ό τεχνικός άσφαλείας ύποχρεούται νά καταγράψει μηνιαίως τίσ παρατηρήσεις του, πού σχετίζονται μέ τήν άσφάλεια του κτιρίου και νά προγραμματίζει τήν άποκατάσταση των προβλημάτων πού παρουσιάζονται σέ συνεργασία μέ τή Διεύθυνση του Κέντρου.

B. ΣΥΝΟΛΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ

Τήρηση άποφάσεων, προγραμμάτων φαγητού, παλαιών προγραμμάτων έργασίας, άπασχόλησης, Άτομικό Πρόγραμμα Όφελουμένου (Άτομικός Φάκελος Όφελουμένου) μέ άρχείο κάθε ειδικότητας, όπως ιατρικό, ψυχολόγου κ.λπ. Τό άρχείο τηρείται ήλεκτρονικά από κάθε ειδικότητα, αλλά και σέ συμβατική μορφή, μέ τήν τήρηση των προϋποθέσεων του νόμου και του Γενικού Κανονισμού Προστασίας Δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΕΙΣ και ΕΝΕΡΓΕΙΕΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ και ΕΥΑΙΣΘΗΤΟΠΟΙΗΣΗΣ

Άρθρο 21

Έρευνητική δραστηριότητα

1. Ό Έπιστημονικός Διευθυντής σέ συνεργασία μέ τή Διεύθυνση, έχει τήν ευθύνη του έρευνητικού έργου, τό όποιο πραγματοποιείται στο ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ «ΚΕΝΤΡΟ ΓΕΡΟΝΤΟΛΟΓΙΑΣ “ΑΓ. ΠΟΡΦΥΡΙΟΣ”» και στή Μ.Φ.Η. και συντονίζει τή συμμετοχή των μελών της Έπιστημονικής Όμάδας σέ αυτό.

Έχει τήν έπιστημονική έποπτεία των φοιτητών και των επαγγελματιών υγείας, πού θά βρίσκονται στο Κέντρο Γεροντολογίας ή στή Μ.Φ.Η. κατά τή διάρκεια της παρουσίας στους σέ αυτά.

Η έρευνητική αυτή δραστηριότητα πρέπει νά μεριμνά πρώτιστα για τήν προστασία του άτόμου και νά άσκειται σύμφωνα μέ τίσ βασικές άρχές της Βιοηθικής, όπως αυτές έχουν συμπεριληφθεί στα διεθνή συμβατικά κείμενα και ιδίως στή Διακήρυξη του Έλσίνκι, στον Κώδικα Ψυχιατρικής Δεοντολογίας και στή Σύμβαση Βιοηθικής του Συμβουλίου της Εύρώπης.

2. Έπιστημονική έρευνα στον χώρο της υγείας δέν πρέπει νά λαμβάνει χώρα χωρίς νά τό γνωρίζει ό ώφελουμένος και χωρίς τή συγκατάθεση του ίδιου ή του άντιπροσώπου του. Σέ περίπτωση πού τό άτομο δέν έχει τή δυνατότητα νά δώσει τή συγκατάθεση του, ή έρευνητική παρέμβαση μπορεί νά διενεργηθεί μόνον έφ' όσον τή συγκατάθεση δώσει όποιος τό εκπροσωπεί, όπως ό δικαστικός συμπαραστάτης, άφου προηγουμένως ένημερωθεί για τον σκοπό, τή φύση, τίσ συνέπειες και τους κινδύνους της έρευνητικής παρέμβασης. Στην περίπτωση αυτή καταβάλλεται

προσπάθεια ό ωφέλουμένος νά συμμετέχει όσο τό δυνατόν περισσότερο στή διαδικασία συναίνεσης. Έρευνητικές παρεμβάσεις σέ άτομα τά όποια δέν είναι σέ θέση νά δώσουν τή συγκατάθεση τους μπορούν νά διενεργούνται μόνον έφ' όσον :

α) Δέν ύπάρχει έναλλακτική δυνατότητα διενέργειας έρευνας παρόμοιας άποτελεσματικότητας σέ άτομα ικανά πρός συγκατάθεση.

β) Ό κίνδυνος δέν είναι δυσανάλογος μέ τό όφελος.

γ) Τό έρευνητικό πρόγραμμα έχει έγκριθει από τούς άρμόδιους φορείς.

δ) Τά πρόσωπα πού συμμετέχουν έχουν ενημερωθει για τά δικαιώματά τους και για τίς προστατευτικές έγγυήσεις πού παρέχει ό νόμος.

ε) Τά άποτελέσματα τής έρευνας μπορούν νά ωφελήσουν άμεσα τήν ύγεια του άτόμου.

στ) Τό άτομο πού πρόκειται νά συμμετάσχει στήν έρευνα δέν άντιδρά και δέν διαμαρτύρεται.

3. Η έρευνα πρέπει νά γίνεται μόνον πρός όφελος τών άτόμων. Έρευνητικές παρεμβάσεις οι όποιες δέν έχουν άμεσο όφελος πρός τόν έπωφελούμενο, μπορούν νά διενεργούνται μόνον έφ' όσον, έκτός από τίς παραπάνω προϋποθέσεις, ισχύουν και τά ακόλουθα:

α) Ό κίνδυνος για τό συγκεκριμένο άτομο είναι μηδαμινός.

β) Στόχος τής έρευνας είναι νά προσπορίσει όφελος σέ άτομα πού πάσχουν από τήν ίδια ασθένεια (-ες) μέσω τής αύξησης τής έπιστημονικής κατανόησης τής ασθένειας ή τής διαταραχής από τήν όποια πάσχει τό έρευνώμενο άτομο.

Άρθρο 22

Ένέργειες προβολής και δημοσιότητας

1. Πραγματοποίηση συναντήσεων μέ αντίστοιχους φορείς, μέ σκοπό τήν άνταλλαγή έμπειριών άναφορικά μέ θέματα όργάνωσης και ύλοποίησης τών δομών.

2. Συζήτηση τών κοινών προβλημάτων και τών δυσκολιών.

Δημοσίευση προκηρύξεων για τήν έξεύρεση προσωπικού για τή στελέχωση του Κέντρου.

3. Καλλιέργεια έπαφών μέ τόν Δήμο, στόν όποιο φιλοξενείται ή Μονάδα, καθώς και σέ όμορους Δήμους. Ένημέρωση και εύαισθητοποίηση τής Δημοτικής άρχής για τό ΚΕΝΤΡΟ ΓΕΡΟΝΤΟΛΟΓΙΑΣ και τή Μ.Φ.Η. και τίς δραστηριότητές τους, τή φιλοσοφία λειτουργίας τους

και τή λειτουργική τους διασύνδεση μέ τήν Τοπική Κοινότητα.

4. Υλοποίηση ενημερωτικών-έπιμορφωτικών σεμιναρίων για τό προσωπικό.

5. Δημιουργία ξεχωριστής ιστοσελίδας στόν δικτυακό χώρο (website) μέ τήν πολιτική και τή φιλοσοφία του ΚΕΝΤΡΟΥ ΓΕΡΟΝΤΟΛΟΓΙΑΣ "ΑΓΙΟΣ ΠΟΡΦΥΡΙΟΣ" και τής Μ.Φ.Η., τίς παρεχόμενες υπηρεσίες, τίς δραστηριότητες και έν πάση περιπτώσει όλα όσα διέπουν τή λειτουργία τους.

6. Δημιουργία ζωνών ραδιοφώνου και πραγματοποίηση ενημερωτικών έκπομπών μέ ιδιαίτερη έμφαση σέ θέματα τρίτης ήλικίας, τήν ψυχογηριατρική και τή γεροντολογία.

ΕΙΔΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 23

Τροποποίηση Έσωτερικού Κανονισμού Λειτουργίας
Η τροποποίηση του Έσωτερικού Κανονισμού Λειτουργίας τής Μ.Φ.Η. προϋποθέτει έγκριση από τό Δ.Σ. του φορέα ίδρυσης και λειτουργίας, ήτοι του Έκκλησιαστικού Ίδρύματος «Κέντρο Γεροντολογίας "ΑΓΙΟΣ ΠΟΡΦΥΡΙΟΣ"» και γίνεται μέ τή διαδικασία και τά λοιπά όργανα πού προβλέπει ό έκάστοτε Κανονισμός Συστάσεως, Διοικήσεως και Λειτουργίας του φορέα (σήμερα ΦΕΚ Β878/14-3-2019, ως διορθώθηκε μέ Β' 2221/10-6-2019).

Άρθρο 24

Κάλυψη Δαπάνης

Άπό τίς διατάξεις του παρόντος Κανονισμού δέν προκαλείται δαπάνη εις βάρος του Προϋπολογισμού τής Έρρας Αρχιεπισκοπής Άθηνών.

Η απόφασις αύτη νά δημοσιευθί στήν Έφημερίδα τής Κυβερνήσεως και στό περιοδικόν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Άθήνα, 4 Σεπτεμβρίου 2019

† Ό Άθηνών ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ό Αρχιγραμματεύς
Άρχιμ. Φιλόθεος Θεοχάρης

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ - ΚΛΗΤΗΡΙΑ ΕΠΙΚΡΙΜΑΤΑ

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΠΕΛΘΗ ΤΗΝ
ΕΙΣ ΤΟΝ
ΕΝ
ΔΙΑ
Ο ΕΠΙΔΟΥΣ.....

ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΟΝ ΣΥΝΟΔΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΑΠΟΦΑΣΙΣ 25/2019

Τό Πρωτοβάθμιον Συνοδικόν διά Πρεσβυτέρους, Διακόνους καί Μοναχούς Δικαστήριον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῆς 162ας Συνοδικῆς Περιόδου, συγκείμενον ἐκ τοῦ Προέδρου Αὐτοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μεσογαίας καί Λαυρεωτικῆς κ. Νικολάου καί ἐκ τῶν τακτικῶν Μελῶν Αὐτοῦ Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν: α) Αἰτωλίας καί Ἀκαρνανίας κ. Κοσμᾶ, β) Κίτρους καί Κατερίνης κ. Γεωργίου, γ) Ἐλασσῶνος κ. Χαρίτωνος καί δ) Γρεβενῶν κ. Δαβίδ.

Συνελθόν εἰς Συνεδρίαν τῆ 26ῃ Αὐγούστου 2019, ἡμέρᾳ τῆς ἐβδομάδος Δευτέρα καί ὥρᾳ 2:00 ἀπογευματινῇ, ἐν τῷ Συνοδικῷ Μεγάλῳ κειμένῳ ἐν Ἀθήναις ἐπὶ τῶν ὁδῶν Ἰωάννου Γενναδίου 14 καί Ἰασίου 1 καί τῆ συνήθει τῶν Συνεδριῶν Αἰθούσῃ, ἐπὶ παρουσίᾳ καί τοῦ Γραμματέως Αὐτοῦ Ἀρχιμανδρίτου Σεβαστιανοῦ Σωμαράκη, ἵνα κρίνῃ καί δικάσῃ τόν Ἱεροδιάκονον Σεβαστιανόν Χατζημιχαήλ, κατά κόσμον Μιχαήλ, Κληρικόν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ξάνθης καί Περιθεωρίου, κατηγορούμενον ἐπὶ....., καί συγκεκριμένως ὅτι Κληρικὸς τυγχάνων τῆς Ὁρθοδόξου κατ' Ἀνατολὰς Καθολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καί δὴ Διάκονος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ξάνθης καί Περιθεωρίου,..... ἐπὶ ἀδικήμασι σαφῶς προβλεπομένοις καί ρητῶς τιμωρουμένοις ὑπὸ τῶν Θείων καί Ἱερῶν Κανόνων τῆς ὑποθέσεως αὐτοῦ παραπεμφθείσης ἐνώπιον Αὐτοῦ, λόγῳ ἀρμοδιότητος, δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμ. 4/2019 ἀποφάσεως τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ξάνθης καί Περιθεωρίου.

Δικάζον ἐρήμην τοῦ κατηγορουμένου νομίμως κληθέντος δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 325/1120/31-5-2019 Κλητηρίου Θεσπίσματος καί δημοσιευθέντος συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 55 τοῦ Ν. 5383/1932 «Περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καί τῆς πρό Αὐτῶν Διαδικασίας», ὡς ἀγνώστου διαμονῆς.

Διεξεληθόν καί ἐπισταμένως μελετήσαν ἅπαντα τὰ ἐν τῇ δικογραφίᾳ ἔγγραφα καί στοιχεῖα.

Λαβόν ὑπ' ὄψιν καί τὴν εἰσήγησιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Δικαστικοῦ Συνέδρου Μητροπολίτου Ἐλασσῶνος κ. Χαρίτωνος.

Σκεφθέν κατὰ τοὺς Θείους καί Ἱερούς Κανόνας καί τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους.

Ἐπειδὴ

Ἐπειδὴ

Ἐπειδὴ

Ἐπειδὴ

Ἐπειδὴ

Ἐπειδὴ ἐκ τῆς ἐπισταμένης μελέτης καί ἀξιολογήσεως τοῦ συνόλου τῶν στοιχείων τῆς δικογραφίας, τῶν μαρτυρικῶν καταθέσεων τῆς περὶ τὴν ἀπόδειξιν διαδικασίας περιλαμβανούσης καί τὰ στοιχεῖα τῆς διαδικασίας, ὡς καί ἐκ τῶν ἀναγνωσθέντων ἐγγράφων ἀπεδείχθησαν ὡς πραγματικὰ περιστατικά κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Δικαστηρίου καί κατ' ἐλευθέραν ἐκτίμησιν, συνφῶς τῷ ἄρθρῳ 57 τοῦ Νόμου 5383/1932 «Περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καί τῆς πρό Αὐτῶν διαδικασίας», ὁ κατηγορούμενος, Κληρικὸς τυγχάνων τῆς Ὁρθοδόξου κατ' Ἀνατολὰς Καθολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καί δὴ Διάκονος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ξάνθης καί Περιθεωρίου,

Ἐπειδὴ τὰ ἀνωτέρω ἀδίκηματα τοῦ κατηγορητηρίου σαφῶς προβλέπονται καί ρητῶς τιμωροῦνται ὑπὸ τῶν Θείων καί Ἱερῶν Κανόνων.....

Δ Ι Α Τ Α Υ Τ Α

1) Κηρύσσει ὁμοφώνως ἔνοχον τόν κατηγορούμενον τῶν κατηγοριῶν ἐπὶ....., καί συγκεκριμένως ὅτι Κληρικὸς τυγχάνων τῆς Ὁρθοδόξου κατ' Ἀνατολὰς Καθολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καί δὴ Διάκονος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ξάνθης καί Περιθεωρίου,, ἐπὶ ἀδικήμασι σαφῶς προβλεπομένοις καί ρητῶς τιμωρουμένοις ὑπὸ

των Θείων και Ἱερῶν Κανόνων
.....

2) Ἐπιβάλλει αὐτῷ παμψηφεί τήν ποινήν τῆς καθαιρέσεως ἐκ τοῦ ὑψηλοῦ τῆς ἱερωσύνης ὑπουργήματος, ἀπογυμνοῦν αὐτόν τέλεον παντός ἱερατικοῦ βαθμοῦ καί τίτλου, μετ' ἀφαιρέσεως τοῦ μοναχικοῦ του σχήματος καί διαγραφῆς του ἐκ τοῦ μοναχολογίου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἐνάθης καί Περιθεωρίου, κατάγον αὐτόν καί ἐπαναφέρων εἰς τήν τάξιν τῶν λαϊκῶν, προσφωνούμενον τοῦ λοιποῦ διὰ τοῦ λαϊκοῦ αὐτοῦ ὀνόματος, καταδικάζον ἅμα εἰς βάρους αὐτοῦ καί ὑπέρ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου τήν ἐκ τριάκοντα ΕΥΡΩ (30 Ε) δικαστικήν δαπάνην.

3) Συνωδῶ ταῖς διατάξεις τῶν ἄρθρων 125, 126, 127, 128, 130, 133, 134, 136 καί 151 τοῦ Νόμου 5383/1932 «Περί Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καί τῆς πρό Αὐτῶν διαδικασίας», ἡ παρούσα ἀπόφασις ὑπόκειται εἰς τὰ ἔνδικα μέσα τῆς ἀνακοπῆς ἐρημοδικίας, ἥτις ἀσκεῖται ἐνώπιον τοῦ Πρωτοβαθμίου Συνοδικοῦ διὰ Πρεσβυτέρους, Διακόνους καί Μοναχοῦς Δικαστηρίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, καί τῆς ἐφέσεως ἥτις ἀσκεῖται ἐνώπιον τοῦ Δευτεροβαθμίου Συνοδικοῦ διὰ Πρεσβυτέρους, Διακόνους καί Μοναχοῦς Δικαστηρίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, καί ἀσκούνται διαδοχικῶς καί οὐχί ταυτόχρονως.

Δυνάμει τῶν ἄρθρων 127, 128 καί 134 τοῦ ν. 5383/1932:

«Ἡ ἀνακοπή ἐπιτρέπεται ἐντός δέκα ἡμερῶν ἀπό τῆς εἰς τόν καταδικασθέντα ἐπιδόσεως τῆς ἀνακοπτομένης ἀποφάσεως.

Ἄν ὁ καταδικασθεὶς κατοικῆ ἢ διατρίβῃ εἰς ἄλλον τόπον παρά τόν τῆς ἔδρας τοῦ Δικαστηρίου, ἢ πρὸς ἀνακοπὴν προθεσμία ἐπεκτείνεται κατὰ ὀκτώ μὲν ἡμέρας ἂν οὗτος κατοικῆ ἐκτός τῆς ἔδρας τοῦ Δικαστηρίου, ἐν τῇ αὐτῇ ὅμως περιφερείᾳ τῆς Μητροπόλεως, κατὰ δέκα πέντε δὲ ἡμέρας ἂν κατοικῆ ἐν ἑτέρᾳ Μητροπόλει. Ἄν ὁ καταδικασθεὶς κατοικῆ ἢ διατρίβῃ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ἢ πρὸς ἀνακοπὴν προθεσμία ἐπεκτείνεται ἐπὶ ἡμέρας ἐξήκοντα»,

«Ἡ ἡμέρα τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεως δὲν συυπολογίζεται εἰς τήν προθεσμίαν.

Ἡ πρὸς ἀνακοπὴν προθεσμία λήγει τήν 6ην ὥραν μ.μ. τῆς τελευταίας ἡμέρας, ἢ ἐάν ἡ τελευταία ἡμέρα

εἶναι Κυριακή ἢ ἄλλη ὑπὸ τοῦ Κράτους διὰ τὰ Δημόσια Γραφεῖα ἀνεγνωρισμένη ἑορτή, τήν 6ην ὥραν μ.μ. τῆς ἐπιούσης.

Ἐκπρόθεσμος ἀνακοπή εἶναι δεκτὴ μόνον ἐάν ἡ προθεσμία παρήλθεν ἐξ ἀνωτέρας βίας εἰδικῶς ἠτιολογημένης ἐν τῇ ἀποφάσει», καί

«Ἡ πρὸς ἔφεσιν προθεσμία εἶναι δεκαήμερος, ἀρχομένη ἐπὶ μὲν τῆς κατ' ἐρήμην ἀποφάσεως ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως εἰς τόν καταδικασθέντα, ἐπὶ δὲ τῆς κατ' ἀντιμωλιαν ἀπὸ τῆς δημοσίευσως τῆς ἀποφάσεως.

Ὡς πρὸς τόν ὑπολογισμόν τῆς προθεσμίας καί τήν ἐπέκτασιν αὐτῆς ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 127-128».

Δυνάμει δὲ τῆς παρ. α' τοῦ ἄρθρου 55 τοῦ ὡς ἄνω νόμου:

«Ἐπὶ κατηγορουμένων ἀγνώστου διαμονῆς ἢ ἐπίδοσις λογίζεται γενομένη, ἐάν τό περιεχόμενον τοῦ ἐπιδοτηρίου ἐγγράφου γνωστοποιηθῇ δις διὰ τοῦ περιοδικοῦ τῆς «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ» καί μιᾶς ἐφημερίδος καί ἀπὸ τῆς τελευταίας δημοσιεύσεως παρέλθωσι δύο ἔβδομάδες».

Παρελθούσης ἀπράκτου τῆς προθεσμίας ἀσκήσεως κατὰ τῆς παρούσης ἀποφάσεως τῶν ἀνωτέρω ἐνδίκων μέσων, αὕτη καθίσταται τελεσίδικος, ἀμετάκλητος καί ἐκτελεστή. Ἡ προθεσμία αὕτη ἀναστέλλει τήν ἐκτέλεσιν τῆς ἐπιβληθείσης ποινῆς.

Εἰς περίπτωσιν παραλείψεως τῆς ὑπὸ τοῦ καταδικασθέντος ἀσκήσεως ἐφέσεως κωλύεται ἡ παραδεκτὴ ἄσκησις ἐνδίκου βοηθήματος κατὰ τῆς παρούσης ἀποφάσεως.

Ἐκρίθη, ἀπεφασίσθη καί ἐδημοσιεύθη αὐθημερόν.

Ὁ Προεδρεύων
τοῦ Πρωτοβαθμίου Συνοδικοῦ Δικαστηρίου
† Ὁ Αἰτωλίας καί Ἀκαρνανίας ΚΟΣΜΑΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ
† Ὁ Κίτρος καί Κατερίνης ΓΕΩΡΓΙΟΣ
† Ὁ Ἰωαννίνων ΜΑΞΙΜΟΣ
† Ὁ Ἐλασσώνος ΧΑΡΙΤΩΝ
† Ὁ Γρεβενῶν ΔΑΒΙΔ

Ὁ Γραμματεὺς
Ἀρχιμ. Σεβαστιανὸς Σωμαράκης

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΙΣ
ΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ

Πρός
Τόν Ἱεροδιάκονον
Σεβαστιανόν Χατζημιχαήλ,
κατά κόσμον Μιχαήλ,
Κληρικόν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως
Ξάνθης καί Περιθεωρίου.
(νῦν ἀγνώστου διαμονῆς)

Διά τοῦ παρόντος, κοινοποιούμεν σοι κατωτέρω τήν ἐρήμην σου ἐκδοθεῖσαν ὑπ' ἀριθμ. 25/2019 ἀπόφα-
σιν τοῦ Πρωτοβαθμίου Συνοδικοῦ διά Πρεσβυτέρους,
Διακόνους καί Μοναχοῦς Δικαστηρίου τῆς Ἐκκλησίας
τῆς Ἑλλάδος, συνωδᾶ τῷ ἄρθρῳ 122 παρ. 2 τοῦ Νόμου
5383/1932 «Περί Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καί τῆς
πρό Αὐτῶν διαδικασίας», ὡς τοῦτο τίθεται καί ἰσχύει
συμπληρωθέν ὑπό τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν.Δ. 1714/1942 καί
κατά τὰ σαφῶς ὀριζόμενα ὑπό τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου
44 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ἵνα οὕτω λάβῃς γνῶ-
σιν αὐτῆς καί ἀσκήσῃς κατ' αὐτῆς τὰ συμφώνως τοῖς
ἄρθροις 126 καί 133 τοῦ προειρημένου περὶ Ἐκκλησια-
στικῶν Δικαστηρίων Νόμου ἔνδικα μέσα τῆς ἀνακοπῆς
ἐρημοδικίας καί τῆς ἐφέσεως.

Προσεπιδηλοῦμεν σοι ὅτι ἐν περιπτώσει παρελεύσε-
ως ἀπράκτου τῆς ὑπό τοῦ Νόμου 5383/1932 καθοριζο-
μένης προθεσμίας, θέλει ἡ κατωτέρω δημοσιευομένη
ἀπόφασις καταστή, συνωδᾶ τῷ ἄρθρῳ 151 Αὐτοῦ, τελε-
σίδικος, ὀριστική καί ἀμετάκλητος.

Ὁ Γραμματεὺς τῶν Συνοδικῶν Δικαστηρίων
Ἀρχιμ. Σεβαστιανός Σωμαράκης

*Ἀναρτήθηκε στὴν ἱστοσελίδα
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 16.10.2019*

Ἱερά Μητρόπολις Γρεβενῶν

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38,
παρ. 2 τοῦ Ν. 590/77 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 καί 20
τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 305/2018 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περί Ἐφημερίων καί
Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τήν κενήν
ὀργανικὴν θέσιν Διακόνου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ:

Ἁγίου Γεωργίου Βαρσίου Γρεβενῶν

Καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ
κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνός ἀπὸ
τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ
ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τήν κατάληψιν τῆς
ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Γρεβενοῖς τῇ 12ῃ Σεπτεμβρίου 2019

†Ὁ Γρεβενῶν ΔΑΒΙΔ

*Ἀναρτήθηκε στὴν ἱστοσελίδα
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 16.10.2019*

**Ἱερά Μητρόπολις Δρυϊνουπόλεως,
Πωγωνιανῆς καί Κονίτισης**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38,
παρ. 2 τοῦ Ν. 590/77 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 καί 20
τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 305/2018 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περί Ἐφημερίων καί
Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὰς κενὰς
ὀργανικὰς θέσεις Ἐφημερίων τῶν Ἐνοριακῶν Ἱ. Ναῶν:

Ἁγίων Ταξιαρχῶν Τεριαχίου
Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου Περιστερίου
Ἁγίου Νικολάου Ἁγίας Βαρβάρας
Ἁγίου Ἀθανασίου Χιονιάδων

Καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ
κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνός ἀπὸ
τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ
ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τήν κατάληψιν τῶν
ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Δελβινακίῳ τῇ 14ῃ Ὀκτωβρίου 2019

†Ὁ Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καί Κονίτισης
ΑΝΔΡΕΑΣ

*Ἀναρτήθηκε στὴν ἱστοσελίδα
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 30.10.2019*

Ίερά Μητρόπολις Φθιώτιδος

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38, παρ. 2 τοῦ Ν. 590/77 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 305/2018 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις Ἐφημερίων τῶν Ἐνοριακῶν Ἱερῶν Ναῶν:

Κοιμήσεως Θεοτόκου Ξυνιάδος Δομοκοῦ
Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Καλαποδίου Λοκρίδος
Ἁγίας Παρασκευῆς Μοσχοχωρίου Λαμίας
Ἁγίου Ἀθανασίου Τυμφρηστοῦ

Καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Λαμῖα τῆ 14ῃ Ὀκτωβρίου 2019

Ο ΤΟΠΟΤΗΡΗΤΗΣ

†Ὁ Δημητριάδος καί Ἀλμυροῦ ΙΓΝΑΤΙΟΣ

*Ἀναρτήθηκε στὴν ἱστοσελίδα
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 30.10.2019*

**Ίερά Μητρόπολις Κηφισίας, Ἀμαρουσίου
καί Ὁρωποῦ**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38, παρ. 2 τοῦ Ν. 590/77 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 305/2018 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις Ἐφημερίων Ἐνοριακῶν Ἱερῶν Ναῶν:

Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου- Ἁγίας Μαρίνης Ἐκάλης
Παναγίας Βλαχερνῶν Ἀμαρουσίου

Καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Κηφισίᾳ τῆ 15ῃ Ὀκτωβρίου 2019

†Ὁ Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καί Ὁρωποῦ ΚΥΡΙΛΛΟΣ

*Ἀναρτήθηκε στὴν ἱστοσελίδα
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 30.10.2019*

**Ίερά Μητρόπολις Κηφισίας, Ἀμαρουσίου
καί Ὁρωποῦ**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38, παρ. 2 τοῦ Ν. 590/77 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 305/2018 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις Ἐφημερίων τῶν Ἐνοριακῶν Ἱ. Ναῶν:

Ἁγίου Παντελεήμονος Πεύκης

Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Νέας Ἐρυθραίας
Καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Κηφισίᾳ τῆ 14ῃ Ὀκτωβρίου 2019

†Ὁ Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καί Ὁρωποῦ ΚΥΡΙΛΛΟΣ

*Ἀναρτήθηκε στὴν ἱστοσελίδα
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 30.10.2019*

Ίερά Μητρόπολις Μεσσηνίας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38, παρ. 2 τοῦ Ν. 590/77 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 305/2018 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἐνοριακῶν Ἱερῶν Ναῶν:

Κοιμήσεως Θεοτόκου Ἐλαιοχωρίου
Ἁγίας Κυριακῆς Βασιλάδας

Ἁγίου Κωνσταντίνου καί Ἐλένης Στενωσιᾶς

Ἁγίου Νικολάου Λογγᾶς

Καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Καλαμάτα τῆ 14ῃ Ὀκτωβρίου 2019

†Ὁ Μεσσηνίας ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

*Ἀναρτήθηκε στὴν ἱστοσελίδα
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 30.10.2019*

Ἱερά Μητρόπολις Ἰωαννίνων

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38, παρ. 2 τοῦ Ν. 590/77 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 305/2018 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις Ἐφημερίων τῶν Ἐνοριακῶν Ἱερῶν Ναῶν:

Ἁγίου Βλασίου Προσηλίου Ἰωαννίνων

Ἁγίας Παρασκευῆς Αετόπετρας Ἰωαννίνων

Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Ἀσπροχωρίου Ἰωαννίνων

Ἁγίου Νικολάου Ποτιστικῶν Ἰωαννίνων

Καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τήν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Ἰωαννίνοις τῇ 19ῃ Σεπτεμβρίου 2019

†Ὁ Ἰωαννίνων ΜΑΞΙΜΟΣ

Ἀναρτήθηκε στὴν ἱστοσελίδα

τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 30.10.2019

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Οι εργασίες της Δ.Ι.Σ. μινός Ὀκτωβρίου

Συνήλθε τή Δευτέρα 30 Σεπτεμβρίου καί τήν Τρίτη 1 Ὀκτωβρίου, ἡ Διαρκής Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῆς 163ης Συνοδικῆς Περιόδου, ὑπό τήν προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου.

Κατά τίς Συνεδρίες ἡ Διαρκής Ἱερά Σύνοδος:

Προέβη στήν συμπλήρωση καί διόρθωση τῶν ὑπ'ἀριθμ. 1 καί 2 Κανονισμῶν τοῦ 1977, τοὺς ὁποίους παρέπεμψε στήν Σεπτί Ἱεραρχία.

Ἀνανέωσε τόν διορισμό τοῦ Πανιερ. Μητροπολίτου Θερμοπυλῶν κ. Ἰωάννου στήν θέση τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Διορθοδόξου Κέντρου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Συνεζήτησε ἐπί τῆς πορείας τοῦ ἔργου τοῦ Γραφείου τῆς Ἀντιπροσωπείας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στήν Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωση καί ἀνέθεσε στήν Συνοδική Ἐπιτροπή Εὐρωπαϊκῶν Θεμάτων τήν ἀνάληψη σχετικῆς πρωτοβουλίας.

Ἐνέκρινε τήν συμμετοχή τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στό Διεθνές Συνέδριο τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἐθνικοῦ καί Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, τό ὁποῖο θά πραγματοποιηθεῖ στήν Ἀθήνα ἀπό 4ης ἕως 10ης Μαΐου 2020, μέ θέμα «Ἡ Ὁρθόδοξη Θεολογία στόν 21ο αἰῶνα: Προκλήσεις καί Προοπτικές».

Ἐνέκρινε τήν ὑποβληθεῖσα πρόταση τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Λειτουργικῆς Ἀναγεννήσεως περί τῆς συγκλίσεως τοῦ ἹΕΡΑ Πανελληνίου Λειτουργικοῦ Συμποσίου Στελεχῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων, μέ κεντρικό θέμα: «Τό ἦθος καί ὁ χαρακτήρας τῆς λατρείας τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας», τό ὁποῖο θά διοργανωθεῖ στήν Ἱερά Μητρόπολη Περιστερίου, ἀπό τῆς 21ης ἕως τῆς 23ης Σεπτεμβρίου 2020.

Ἐνέκρινε τήν ὑποβληθεῖσα πρόταση τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Γάμου, Οἰκογενείας, Προστασίας Παιδιοῦ καί Δημογραφικοῦ Προ-

βλήματος περί τῆς διοργανώσεως Διμέρου Συνεδρίου ἀπό τῆς 27ης ἕως τῆς 28ης Νοεμβρίου 2019 στήν Ἱερά Μονή Κοιμίσεως τῆς Θεοτόκου Πεντέλης, μέ θέμα: «Ἡ θεολογία τοῦ Γάμου».

Ἐνέκρινε τό αἴτημα τῆς Πανελληνίου Ἐνώσεως Θεολόγων περί τῆς διεξαγωγῆς ἀπό 15ης ἕως 16ης Νοεμβρίου 2019 στήν Ἀθήνα, Διεθνούς Θεολογικοῦ Συνεδρίου μέ θέμα: «Ὁρθόδοξη Θεολογία καί Παιδεία: Ἡ συμβολή τοῦ Ἁγίου Ἰουστίνου Πόποβιτς καί τοῦ π. Γεωργίου Φλωρόφσκυ».

Τέλος, συνεζήτησε τρέχοντα ὑπηρεσιακά θέματα τῶν Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν, τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων καί τρεχόντων ζητημάτων, ἐνέκρινε ἀποσπάσεις κληρικῶν καί ἔλαβε σχετικές ἀποφάσεις ἐπ'αὐτῶν.

Ὅσον ἀφορᾷ τό μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν ἡ Δ.Ι.Σ. μετά ἀπό διαλογικὴ συζήτηση καί τή σχετικὴ ἐνημέρωση ἐπί τοῦ σημαντικοῦ αὐτοῦ θέματος ὁμοφώνως ἀπεφάνθη ὅτι σέβεται πλήρως καί τίς ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας γιά τό μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν καί εὐρίσκεται σέ ἀναμονή τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ἐν λόγῳ ἀποφάσεως τοῦ ΣτΕἀπό τήν Πολιτεία καί ἀπό τό ἀρμόδιο Ὑπουργεῖο Παιδείας καί Θρησκευμάτων καί εἶναι πάντοτε σέ διάθεσι συνεργασίας καί ἐπικοινωνίας γιά τό καλύτερο ἀποτέλεσμα τῆς διδασκαλίας τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν βάσει τῶν ὀριζομένων ἀπό τό Σύνταγμα μας.

Ἐκ τῆς Διαρκοῦς Ἱεράς Συνόδου

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

*Πατριαρχική Θεία Λειτουργία στόν Ἱ. Ναό
Παναγίας Ἀχειροποιήτου*

Στόν Ἱερό Ναό τῆς Παναγίας Ἀχειροποιήτου τῆς Θεοσώστου Θεσσαλονίκης ἐτελέσθη τό Σάββατο 19 Ὀκτωβρίου 2019 Ὁρθρος καί Θεία Λειτουργία, ὑπό τῆς Αὐτοῦ Θειοτάτης Παναγιότητος, τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως,

Νέας Ρώμης και Οικουμενικού Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου, πλαισιωμένου από τον Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Γερώνυμο και πλήθους Αρχιερέων, ύστερα από πρόσκληση του Παναγιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Ανθίμου, με αφορμή τις έκδηλώσεις του φορέως «Βυζαντινή Θεσσαλονίκη», που αφορούν την προβολή του βυζαντινού στοιχείου της πόλης.

Τό μέγεθος της «μετοχής», με τη Θεία Λειτουργία στον συγκεκριμένο Ναό, αποτελεί την πρώτη και σημαντικότερη πράξη αυτής της προβολής, καθώς ο μνημειακός χαρακτήρας του Ιερού Ναού της Παναγίας Αχειροποιήτου είναι κορυφαίος ιστορικά, μίας και αποτελεί τό σημαντικότερο σωζόμενο δείγμα παλαιοχριστιανικής βασιλικής στην Ελλάδα και χρονολογείται στά μέσα του 5ου αιώνα.

Η λαμπρότητα του μνημείου αυτού συνδέθηκε σήμερα με τη ζώσα μεγαλοπρέπεια της Μητέρας Εκκλησίας μας, της Κωνσταντινουπόλεως.

Η έλληνογεννημένη Θεσσαλονίκη, που πρώτη στην Εύρωπη δέχθηκε τό ευαγγέλιο του χριστιανισμού από τον Απόστολο των Έθνων Παύλο, φτάνει στό κορύφωμα της αίγλης κατά τη βυζαντινή περίοδο.

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης, με την παρουσία του αυτή, απέδωσε σε όσους μετείχαν στη Θεία Λατρεία, στιγμές βυζαντινής μεγαλοπρέπειας, στιγμές ιστορίας και βιώματα της Μητέρας Εκκλησίας.

Τούς δύο Προκαθημένους πλαισίωσαν οί Σεβ. Μητροπολίτες Λαοδικείας κ. Θεοδώρητος, Δράμας κ. Παύλος και Άδριανουπόλεως κ. Αμφιλόχιος, ως μέλη της Πατριαρχικής Συνοδείας, καθώς επίσης οί Βρυούλων κ. Παντελεΐμων, Κασσανδρείας κ. Νικόδημος, Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως κ. Βαρνάβας, Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομος, Λαγκαδά, Λητής και Ρεντίνης κ. Ιωάννης, Νέας Κρήνης και Καλαμαριάς κ. Ίουστίνος, και ό Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Όρεών κ. Φιλόθεος, Αρχιγραμματεύς της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος.

Συμπροσευχόμενοι παρέστησαν ό Παναγιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Άνθιμος, οί

Σεβ. Μητροπολίτες Μιλίτου κ. Απόστολος, Άρκαλοχωρίου, Βιάννου και Καστελλίου κ. Άνδρέας, Ιωαννίνων κ. Μάξιμος, Φιλίππων κ. Στέφανος, Φθιώτιδος κ. Συμεών και οί Θεοφ. Επίσκοποι Θερωών κ. Δημήτριος και Άμορίου κ. Νικηφόρος, ό και Ήγούμενος της Ι.Μ. Βλατάδων Θεσσαλονίκης.

Στή λατρευτική σύναξη μετείχαν ό Ύπουργός Μακεδονίας-Θράκης κ. Θεόδωρος Καράογλου, ό Εύρωπαίος Επίτροπος κ. Μαργαρίτης Σχοινάς, ό Περιφερειάρχης Κ. Μακεδονίας κ. Απόστολος Τζιτζικώστας, ό Δήμαρχος Θεσσαλονίκης κ. Κωνσταντίνος Ζέρβας, οί πρώην Ύπουργοί κ.κ. Στέλιος Παπαθεμελής και Εύάγγελος Βενιζέλος, οί Βουλευτές Α΄ Θεσσαλονίκης, εκπρόσωποι του Στρατού και των Σωμάτων Άσφαλείας, Φορέων, κ.ά.

Τόν Οικ. Πατριάρχη κ. Βαρθολομαίο και τον Μακ. Αρχιεπίσκοπο Αθηνών κ. Γερώνυμο προσεφώνησε θερμώς ό Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Άνθιμος, τονίζοντας ότι πρόκειται για μία μεγάλη ιστορική στιγμή που αναδεικνύει τό αρχαιότερο μνημείο της Θεσσαλονίκης, δηλαδή τον παλαιοχριστιανικό Ναό της Παναγίας.

Στήν προσλαλιά του ό Παναγιώτατος Οικουμενικός Πατριάρχης έκανε ιδιαίτερη αναφορά στον Ναό της Αχειροποιήτου, την όποία συνέδεσε με την Παναγία Ρευματοκρατούσα, υπογραμμίζοντας ότι ό συγκεκριμένος Ναός στέγασε δύο φορές πρόσφυγες τό 1914 και τό 1924.

Έξέφρασε την ανησυχία της Εκκλησίας για την υπογεννητικότητα στην Ελλάδα, αναφέροντας τά δικαιώματα του έμβριου. «Η Εκκλησία προβάλλει την ιερότητα της ζωής και τά ανθρώπινα δικαιώματα όπως αυτό της γεννίσεως των παιδιών. Προστατεύσατε την μητρότητα και στηρίξτε την οικογένεια» είπε ό Πατριάρχης.

Έπίσης εξέφρασε την ευαρέσκεια της Μητρός Εκκλησίας στον Αρχιεπίσκοπο Αθηνών κ. Γερώνυμο για την αναγνώριση του Μητροπολίτου Κιέβου κ. Επιφανίου και την αναγραφή του στα Δίπτυχα, συμπλέοντας με τό Οικ. Πατριαρχείο για την ικανοποίηση ενός δίκαιου αιτήματος.

ΔΙΟΡΘΟΔΟΞΑ ΚΑΙ ΔΙΑΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ Τά Βιογραφικά τῶν τριῶν Νέων Ἐπισκόπων

Βιογραφικό Ἐπισκόπου Ταμιάθεως
κ. Γερμανοῦ

Ὁ Ἐπίσκοπος Ταμιάθεως κ. Γερμανός (κατά κόσμον Νικόλαος Γαλάνης) γεννήθηκε τό 1951 στόν Δρυμό Θεσσαλονίκης. Σπούδασε τά Θεολογικά Γράμματα στίς Σχολές τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίας Ἀναστασίας τῆς Φαρμακολυτρίας, τῆς Πατριάδος καί τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Ἐκάθη Μοναχός τήν 9η Φεβρουαρίου 1973, στόν Ἱερό Ναό Ἁγίας Μαγδαληνῆς Πολυγύρου Χαλκιδικῆς, ἀπό τόν Γέροντά του Μητροπολίτη Λαγκαδᾶ κ. Σπυρίδωνα. Χειροτονήθηκε Διάκονος ἀπό τόν Μητροπολίτη Βεροίας Ναούσης καί Καμπανίας κ. Παῦλο τήν 9η Μαΐου 1977. Τήν 8η Ἀπριλίου 1979 χειροτονήθηκε Πρεσβύτερος ἀπό τόν Μητροπολίτη Λαγκαδᾶ κ. Σπυρίδωνα καί διορίστηκε προϊστάμενος τοῦ Ἱεροῦ Μητροπ. Ναοῦ Ἁγίας Παρασκευῆς Λαγκαδᾶ, ἀναλαμβάνοντας καί τή θέση τοῦ Πρωτοσυγκέλου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως. Ἀπό τό 1986 διετέλεσε Ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίας Τριάδος Πέντε Βρύσεων. Τό 2010 ἐνεγράφη στήν Ἱερά Μητρόπολη Ἱερισσοῦ, Ἁγίου Ὁρους καί Ἀρδαμερίου, ὑπό τοῦ Μητροπ. κ. Νικοδήμου καί ὑπηρετήσε ὡς Ἐφημερεύων Ἱεροκῆρυξ στόν Μητροπολιτικό Ναό Ἁγίου Στεφάνου Ἀρναίας, διαμένων στήν Ἱερά Μονή Ἁγίας Ἀναστασίας τῆς Φαρμακολυτρίας ὡς ἀδελφός καί μέλος τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου Αὐτῆς. Μετεκλήθη τόν Ὀκτώβριο τοῦ ἔτους 2018 εἰς τό Παλαίφατο Πατριαρχεῖο Ἀλεξανδρείας καί πάσης Ἀφρικῆς ὑπό τοῦ Μακαριωτάτου Πάπα καί Πατριάρχου κ. Θεοδώρου Β΄, καί ὑπηρετήσε ὡς προϊστάμενος καί πνευματικός τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Σάββα τοῦ Ἡγιασμένου Ἀλεξανδρείας καί ὡς Κωδικογράφος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Πατριαρχείου. Προτάσει τῆς Α.Θ.Μ. καί ψήφοις κανονικαῖς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἐξελέγη τήν 9ην Ὀκτωβρίου 2019 Βοηθός Ἐπίσκοπος Ταμιάθεως.

Βιογραφικό Μητροπολίτου Ἄκκρας
κ. Πέτρου

Ὁ Μητροπολίτης Ἄκκρας κ. Πέτρος (κατά κόσμον Παναγιώτης Παργινός) γεννήθηκε στό Γιοχάννεσμπουργκ τῆς Νοτίου Ἀφρικῆς. Εἶναι ἀπόφοιτος τῆς Σχολῆς ΣΑΧΕΤΙ. Σπούδασε Ἀγγλική καί Ἑλληνική Φιλολογία, στήν πανεπιστήμια τοῦ Witwatersrand καί τοῦ Johannesburg. Δίδαξε τήν Ἑλληνική Γλῶσσα καί τόν Πολιτισμό στό ΣΑΧΕΤΙ καί διορίστηκε διευθυντής τοῦ Ἑλληνικοῦ Τμήματος στό Γυμνάσιο-Λύκειο τῆς Σχολῆς.

Τόν Φεβρουάριο τοῦ 1998 χειροτονήθηκε Διάκονος ἀπό τόν τότε Μητροπολίτη Καμεροῦν καί νῦν Πατριάρχη Ἀλεξανδρείας, κ. Θεόδωρο Β΄, καί τόν Δεκέμβριο, Πρεσβύτερος ἀπό τόν μακαριστό Μητροπολίτη Ἰωαννουπόλεως καί Πρετορίας, κ.κ. Ἰωάννη.

Θεολογία σπούδασε μέσφ τοῦ ἐν Ἀμερικῇ ἀγγλόφωνου παραρτήματος τοῦ BALAMAND, ὅπου τελείωσε καί MASTER στόν τομέα τῆς Ἐκκλησιολογίας. Δεύτερο MASTER, μέ θέμα τήν Ὁρθόδοξη Νηπτική Παράδοση, τελείωσε στό Καθολικό Κολλέγιο τοῦ Ἁγ. Αὐγουστίνου στό Γιοχάννεσμπουργκ. Παρακολούθησε ἐπίσης μαθήματα Χριστιανικῆς Ἠθικῆς, Παιδαγωγικῆς, Διαχριστιανικοῦ καί Διαθρησκευτικοῦ Διαλόγου, Ποιμαντικῆς καί Ψυχολογίας. Κατέχει πτυχίο – LICENTIATE στήν Ὑπαρξιακή Ψυχολογία (LOGOTHERAPY). Τό 2019, στό πανεπιστήμιο τοῦ NorthWest, τελείωσε καί διδακτορικό πάνω σέ θέμα τοῦ Διαλόγου μέ τή Ρωμαιοκαθολική Ἐκκλησία.

Ὑπηρετήσε ὡς ἱερέας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἰωαννουπόλεως καί Πρετορίας, ἀρχικά στόν Ἱερό Ναό Ἁγίου Νεκταρίου καί κατόπιν ὡς ἐφημέριος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Ὑπαπαντῆς τῆς Σχολῆς ΣΑΧΕΤΙ ὅπου δίδασκε καί θρησκευτικά στό Γυμνάσιο/Λύκειο. Ἐπέβλεπε ταυτόχρονα τήν διδακτέα ὕλη γιά τά κατηχητικά σχολεῖα

της Μητροπόλεως και είχε στενές επαφές με την νεολαία και τους φοιτητές, οι οποίοι συχνά τον καλούσαν να τους μιλήσει για διάφορα θέματα που αφορούν την πνευματική τους ζωή. Εργάστηκε επίσης ως καθηγητής στο Κολλέγιο του Άγ. Αύγουστίνου όπου παρέδιδε μαθήματα Εκκλησιαστικής Ιστορίας, Θρησκευολογίας και Οικουμενικής Κίνησης και Διαλόγου.

Τό 2017, με τις ευχές του Μακαριωτάτου Πάπα Πατριάρχου Αλεξανδρείας και Πάσης Αφρικής κ. Θεόδωρου Β΄ και της Ιεράς Συνόδου του Πατριαρχείου, ίδρυσε, οργάνωσε και διευθύνει την Ακαδημία του Αγίου Μάρκου, η οποία προσφέρει Θεολογικές Σπουδές έξ αποστάσεως χρησιμοποιώντας τά ηλεκτρονικά μέσα επικοινωνίας.

Προτάσει της Α.Θ.Μ. και ψήφοις κανονικαίς της Ιεράς Συνόδου, εξέλέγη στις 09/10/2019 Μητροπολίτης ἸΑκκρας.

Βιογραφικό Ἐπισκόπου Κισοῦμου κ. Μάρκου

Ὁ Ἀρχιμανδρίτης π. Μάρκος Θεοδόσης γεννήθηκε στό Τζοχάνεσμπουργκ της Νοτίου Ἀφρικής ἀπό Ἑλληνοκύπριους γονεῖς. Τελείωσε τό

Γυμνάσιο σέ Ἀγγλικό σχολεῖο καί τό Λύκειο στό Ἑλληνικό σχολεῖο Μπενόνι ὅπου μεγάλωσε καί ἀργότερα ἔγινε καί ἱερέας στόν Ἱερό Ναό τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου της Ἑλληνικῆς Κοινότητος Μπενόνι. Μέ πρόταση τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Ἰωαννουπόλεως καί Πρετορίας κυροῦ Ἰωάννου σπούδασε Θεολογία στό Ἀριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης μέ ὑποτροφία ἀπό τό ὑπουργεῖο Μακεδονίας, ἀποφοιτήσας τό ἔτος 2002. Χειροτονήθηκε διάκονος ἀπό τόν Μακαριστό Πατριάρχη Ἀλεξανδρείας κυρό Πέτρο τήν 1η Ἰανουαρίου 2001 καί πρεσβύτερος τόν Αὐγουστο τοῦ ἰδίου ἔτους ἀπό τόν πρῶν Μητροπολίτη Ἰωαννουπόλεως καί Πρετορίας καί νῦν Μητροπολίτη Ζιμπάμπουε καί Ἀγκόλας κ. Σεραφεῖμ. Διορίστηκε ἰδιαιτέρος γραμματέας τοῦ Πατριαρχικοῦ Γραφείου ἀπό τόν Μακαριώτατο Πατριάρχη Ἀλεξανδρείας καί πάσης Ἀφρικής κ. Θεόδωρον Β΄ τό 2005. Ἀπό τό 2007 διορίστηκε στόν Ἱερό Ναό της Κοιμήσεως της Θεοτόκου της Ιεράς Μητροπόλεως Ἰωαννουπόλεως καί τό 2008 στόν Ἱερό Ναό τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου ὅπου βοήθησε μέ τίς ευχές τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἰωαννουπόλεως καί Πρετορίας κ. Δαμασκηνοῦ στή διοργάνωση της ὁμάδος νεολαίας, κατηχητικοῦ σχολεῖου καί ὁμάδος μελέτης Ἁγίας Γραφῆς.